

Официален вестник L 331

на Европейския съюз

Издание
на български език

Законодателство

Година 53

15 декември 2010 г.

Съдържание

I Законодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за създаване на Европейски съвет за системен риск 1
- ★ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията 12
- ★ Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията 48
- ★ Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията 84

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива 2010/78/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за изменение на директиви 98/26/ЕО, 2002/87/ЕО, 2003/6/ЕО, 2003/41/ЕО, 2003/71/ЕО, 2004/39/ЕО, 2004/109/ЕО, 2005/60/ЕО, 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2009/65/ЕО във връзка с правомощията на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган), Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) ⁽¹⁾ 120

⁽¹⁾ текст от значение за ЕИП

Цена: 8 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

II *Незаконодателни актове*

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) № 1096/2010 на Съвета от 17 ноември 2010 година за възлагане на Европейската централна банка на специфични задачи, свързани с дейността на Европейския съвет за системен риск 162

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1092/2010 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 24 ноември 2010 година

за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за създаване на Европейски съвет за системен риск

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Финансовата стабилност е предпоставка за това реалната икономика да осигурява работни места, кредитиране и растеж. Финансовата криза разкри основни слабости на финансовия надзор, който не съумя да изпревари неблагоприятните макропруденциални промени и да предотврати натрупването на прекомерни рискове във финансовата система.
- (2) Европейският парламент многократно призоваваше за засилване на реалната равнопоставеност на всички участници на равнището на Съюза, като в същото време

обръщаше внимание на значителни пропуски в осъществявания от Съюза надзор на все по-интегрираните финансови пазари (в резолюции от 13 април 2000 г. относно съобщението на Комисията, озаглавено „Прилагане на рамката за финансовите пазари: план за действие“ ⁽⁴⁾, от 21 ноември 2002 г. относно правилата за пруденциален надзор в Европейския съюз ⁽⁵⁾, от 11 юли 2007 г. за Бялата книга относно политика в областта на финансовите услуги за периода (2005—2010 г.) — Бяла книга ⁽⁶⁾, от 23 септември 2008 г., съдържаща препоръки към Комисията относно хедж фондовете и фондовете за частно участие ⁽⁷⁾ и от 9 октомври 2008 г., съдържаща препоръки към Комисията относно последващи мерки при процеса „Ламфалуси“: бъдеща структура на надзора ⁽⁸⁾, както и в позициите си от 22 април 2009 г. относно измененото предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно предприемането и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) ⁽⁹⁾ и от 23 април 2009 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно агенциите за кредитен рейтинг ⁽¹⁰⁾).

- (3) През ноември 2008 г. Комисията възложи на група на високо равнище, председателствана от Жак дьо Ларозиер, да представи препоръки за подобряване на европейската надзорна уредба с цел по-добра защита на гражданите и възстановяване на доверието във финансовата система.
- (4) В представения на 25 февруари 2009 г. окончателен доклад (доклада „Дьо Ларозиер“) групата на високо равнище препоръча, *inter alia*, създаването на равнището на Съюза на орган, който да бъде натоварен със задачата да следи рисковете във финансовата система като цяло.

⁽¹⁾ ОВ С 270, 11.11.2009 г., стр. 1.

⁽²⁾ Становище от 22 януари 2010 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 22 септември 2010 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 17 ноември 2010 г.

⁽⁴⁾ ОВ С 40, 7.2.2001 г., стр. 453.

⁽⁵⁾ ОВ С 25 Е, 29.1.2004 г., стр. 394.

⁽⁶⁾ ОВ С 175 Е, 10.7.2008 г., стр. 392.

⁽⁷⁾ ОВ С 8 Е, 14.1.2010 г., стр. 26.

⁽⁸⁾ ОВ С 9 Е, 15.1.2010 г., стр. 48.

⁽⁹⁾ ОВ С 184 Е, 8.7.2010 г., стр. 214.

⁽¹⁰⁾ ОВ С 184 Е, 8.7.2010 г., стр. 292.

- (5) В съобщение от 4 март 2009 г., озаглавено „Движеща сила за възстановяването на Европа“, Комисията приветства и изрази своята широка подкрепа за препоръките на доклада „Дьо Ларозиер“. На заседанието си от 19 и 20 март 2009 г. Европейският съвет постигна съгласие относно необходимостта от подобряване на регулирането и надзора върху финансовите институции в Съюза и използването на доклада „Дьо Ларозиер“ като основа за действие.
- (6) В съобщение от 27 май 2009 г., озаглавено „Европейски финансов надзор“, Комисията предложи редица реформи на действащата уредба, целящи запазване на финансовата стабилност на равнището на Съюза, които по-специално включват създаването на Европейски съвет за системен риск (ЕССР), отговорен за извършването на пруденциален надзор на макроравнище. Съветът, на заседанието си от 9 юни 2009 г., както и Европейският съвет, на заседанието си от 18 и 19 юни 2009 г., подкрепиха предложенията на Комисията и приветстваха намерението ѝ да представи законодателни предложения, за да може новата рамка да бъде въведена до края на 2010 г. В съответствие със становището на Комисията Съветът заключи, *inter alia*, че Европейската централна банка (ЕЦБ) „следва да предоставя аналитична, статистическа, административна и логистична помощ на Европейския съвет за системен риск, като използва техническите съвети, предоставени от националните централни банки и надзорни органи“. Помощта, предоставяна от ЕЦБ на ЕССР, както и задачите, възложени на ЕССР, не следва да засягат принципа за независимостта на ЕЦБ при изпълнение на нейните задачи, установен в Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).
- (7) Предвид интеграцията на международните финансови пазари и риска от разпространение на финансовите кризи е необходим твърд ангажимент от страна на Съюза в световен мащаб. ЕССР следва да използва експертния опит на научен комитет на високо равнище и да поеме всички отговорности в световен мащаб, необходими, за да се гарантира зачитане на мнението на Съюза по въпроси, свързани с финансовата стабилност, особено като си сътрудничи тясно с Международния валутен фонд (МВФ) и Съвета за финансова стабилност (СФС), от които се очаква да осигурят ранни предупреждения за пруденциалните рискове на макроравнище в световен мащаб, и с партньорите от Групата на двадесетте (G-20).
- (8) ЕССР следва да допринесе, *inter alia*, за изпълнението на препоръките, отправени към G-20 от МВФ, СФС и Банката за международни разплащания (БМР).
- (9) В доклада на МВФ, БМР и СФС от 28 октомври 2009 г., представен на финансовите министри от G-20 и на управителите на централните банки, озаглавен „Guidance to Assess the Systemic Importance of Financial Institutions, Markets and Instruments: Initial Considerations“ („Насоки за оценка на системната важност на финансовите институции, пазари и инструменти. Начални обсъждания“), се отбелязва също така, че оценката на системния риск вероятно ще се променя в зависимост от икономическата среда. Тя ще бъде обусловена също така от финансовата инфраструктура и схемите за управление на кризи и способността за справяне в случай на сривове. Финансовите институции може да са системно важни за местните, националните и международните финансови системи и икономики. Ключовите критерии за определяне на системната важност на пазарите и институциите са размерът (обемът на финансовите услуги, предоставяни от отделен елемент на финансовата система), заменяемостта (степенна, до която други елементи на системата могат да предоставят същите услуги в случай на срив) и взаимосвързаността (връзките с други елементи на системата). Основаната на тези три критерия оценка следва да бъде допълнена с оценка на финансовата уязвимост и способността на институционалната рамка да реагира на финансови сривове, а същевременно следва да отчита редица допълнителни фактори като, *inter alia*, сложния характер на специфичните структури и бизнес модели, степента на финансова самостоятелност, интензивността и обхвата на надзора, прозрачността на финансовите механизми и връзките, които могат да се отразят на общия риск на институциите.
- (10) Задачата на ЕССР следва да бъде да наблюдава и оценява системния риск при нормални условия с цел намаляване на експозицията на системата към риск от срив на системни елементи и засилване на устойчивостта на финансовата система на шокове. В тази връзка ЕССР следва да допринася за гарантиране на финансовата стабилност и за намаляване на отрицателното въздействие върху вътрешния пазар и реалната икономика. За да изпълнява целите си, ЕССР следва да анализира цялата относима информация.
- (11) В съществуващата уредба на Съюза се отделя твърде малко внимание на пруденциалния надзор на макроравнище и на взаимосвързките между процесите в по-широката макроикономическа среда и финансовата система. Отговорността за пруденциалния анализ на макроравнище е все така разпокъсана и се поема от редица органи на различно равнище, като не съществува механизъм, който да осигурява адекватното идентифициране на пруденциалните рискове на макроравнище и издаването на ясни предупреждения и препоръки, както и последващото предприемане и изпълнение на действия в тази връзка. За доброто функциониране на световната финансова система и тази на Съюза и за намаляването на заплахите за тях е необходима засилена съгласуваност между пруденциалния надзор на макро- и микроравнище.
- (12) Новоразработената система за пруденциален надзор на макроравнище се нуждае от ползващо се с доверие и авторитетно ръководство. Следователно, предвид ключовата му роля и доверието, с което се ползва в международен и вътрешен план, и в съответствие с препоръките в доклада „Дьо Ларозиер“, председателят на ЕЦБ следва да бъде председател на ЕССР през първия петгодишен мандат след влизането в сила на настоящия регламент. Освен това следва да се повишат изискванията за отчетност и органи на ЕССР следва да могат да се ползват от опит, професионални умения и становища по широк спектър от въпроси.

- (13) В доклада „Дьо Ларозиер“ също така се посочва, че пруденциалният надзор на макроравнище се обезсмисля, ако не може да въздейства по някакъв начин върху надзора на микроравнище, докато пруденциалният надзор на микроравнище не може ефективно да осигури финансова стабилност без надлежно отчитане на процесите на макроравнище.
- (14) Следва да бъде създадена Европейска система за финансов надзор (ЕСФН), обединяваща участниците, упражняващи финансов надзор на национално равнище и на равнището на Съюза, които да действат като мрежа. Съгласно принципа на лоялното сътрудничество в съответствие с член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, участниците в ЕСФН следва да си съдействат в дух на доверие и пълно взаимно зачитане, особено с цел осигуряване на подходящ и надежден поток от информация между тях. На равнището на Съюза мрежата следва да включва ЕССР и три надзорни органа на микроравнище: Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾, и Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета (заедно наричани по-нататък „ЕНО“).
- (15) Съюзът се нуждае от специален орган, който да отговаря за пруденциалния надзор на макроравнище върху цялата му финансова система, да идентифицира рисковете за финансовата стабилност и, при необходимост, да издава предупреждения за рискове и препоръки за предприемане на действия в отговор на тези рискове. Следователно ЕССР следва да бъде създаден като нов, независим орган за всички финансови сектори и гаранционни схеми. ЕССР следва да отговаря за упражняването на пруденциалния надзор на макроравнище в Съюза и не следва да има юридическа правосубектност.
- (16) ЕССР следва да включва Генерален съвет, Управителен комитет, секретариат, Консултативен научен комитет и Консултативен технически комитет. При определянето на състава на Консултативния научен комитет следва да се вземат предвид подходящи правила за конфликт на интереси, приети от Генералния съвет. При създаването на Консултативния технически комитет следва да се имат предвид съществуващите структури, за да се избегне евентуално дублиране.
- (17) ЕССР следва да издава предупреждения и, когато сметне за необходимо, препоръки от общ или конкретен характер, насочени по-специално към Съюза като цяло или към една или повече държави-членки, към един или повече ЕНО или към един или повече национални надзорни органи, като определя конкретен срок за предприемането на съответните свързани с провежданата политика действия.
- (18) ЕССР следва да разработи система от цветни кодове, за да позволи на заинтересованите лица по-добре да преценяват характера на риска.
- (19) За да се увеличи въздействието и легитимността на тези предупреждения и препоръки, те следва също така да се предават, при спазване на строги правила за поверителност, на Съвета и на Комисията, а в случаите когато са предназначени за един или повече национални надзорни органи, и на ЕНО. Обсъжданията на Съвета следва да бъдат подготвяни от Икономическия и финансов комитет (ИФК) в съответствие с определената му в ДФЕС роля. ЕССР следва редовно да информира ИФК и да му изпраща текстовете на всички предупреждения и препоръки веднага след приемането им, за да подготви дебатите в Съвета и да му предостави навременни съвети по провежданата политика.
- (20) Въз основа на представените от адресатите доклади ЕССР следва също така да наблюдава спазването на отправените от него предупреждения и препоръки, за да осигури реалното предприемане на последващи действия в отговор на неговите предупреждения и препоръки. Адресатите на препоръките следва да предприемат съответните действия по тях или да представят подходяща обосновка в случай на бездействие (механизъм „действие или обяснение“). Ако ЕССР прецени, че ответните действия са неподходящи, той информира адресатите, Съвета и, когато е уместно, съответния европейски надзорен орган, при спазване на строги правила за поверителност.
- (21) ЕССР следва да решава, поотделно за всеки конкретен случай и след като уведоми Съвета достатъчно рано, за да може последният да предприеме действия, дали препоръката следва да има поверителен характер или следва да бъде оповестена, като отчита, че при определени обстоятелства публичното оповестяване може да спомогне за по-доброто спазване на препоръките.
- (22) Ако ЕССР идентифицира риск, който би могъл сериозно да застраши правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система на Съюза или на част от нея, той следва незабавно да уведоми Съвета за това. Ако ЕССР установи, че може да възникне извънредна ситуация, той следва да се обърне към Съвета и да представи оценка на ситуацията. След това Съветът следва да прецени доколко е необходимо да се приеме решение, адресирано до ЕНО, определящо наличието на извънредна ситуация. По време на този процес запазването на поверителността е от изключително голямо значение.
- (23) ЕССР следва да докладва пред Европейския парламент и пред Съвета най-малко веднъж годишно, както и по-често при мащабни финансови сътресения. Когато е целесъобразно, Европейският парламент и Съветът следва да могат да приканят ЕССР да разгледа конкретни въпроси, свързани с финансовата стабилност.

(1) Вж. страница 12 от настоящия брой на Официален вестник.

(2) Вж. страница 48 от настоящия брой на Официален вестник.

(3) Вж. страница 84 от настоящия брой на Официален вестник.

- (24) ЕЦБ и националните централни банки следва да играят водеща роля при пруденциалния надзор на макроравнище поради своя експертен опит и своите съществуващи отговорности по отношение на финансовата стабилност. Националните надзорници следва да участват, като предоставят своя специфичен експертен опит. Участието на органите за пруденциален надзор на микроравнище в дейността на ЕССР е от съществено значение, за да се гарантира, че оценката на пруденциалния риск на макроравнище е основана на пълна и точна информация относно процесите във финансовата система. От това следва, че председателите на ЕНО следва да бъдат членове с право на глас. Един представител на компетентните национални надзорни органи на всяка държава-членка следва да участва в заседанията на Генералния съвет без право на глас. В дух на откритост 15 независими експерти следва да осигуряват външен експертен опит на ЕССР, посредством Консултативния научен комитет.
- (25) Участието в ЕССР на член на Комисията ще спомогне за установяването на връзка с макроикономическото и финансово наблюдение в Съюза, а участието на председателя на ИФК ще отразява ролята на министерствата на държавите-членки, които отговарят за областта на финансите, и на Съвета по отношение на защитата на финансовата стабилност и упращяването на икономически и финансов надзор.
- (26) От съществено значение е членовете на ЕССР да изпълняват задълженията си безпристрастно, като вземат предвид единствено финансовата стабилност на Съюза като цяло. Когато не може да бъде постигнат консенсус при гласуването на предупрежденията и препоръките в рамките на ЕССР, гласовете следва да бъдат с еднаква тежест и решенията следва да се вземат по правило с обикновено мнозинство.
- (27) Взаимосвързаността на финансовите институции и пазари предполага, че наблюдението и оценката на потенциалните системни рискове следва да се базират на широк спектър от относими макроикономически и микрофинансови данни и показатели. Тези системни рискове включват рискове от прекъсване на предоставянето на финансовите услуги, причинено от значително влошаване на състоянието на цялата финансова система на Съюза или на части от нея, които може да породят сериозни отрицателни последици за вътрешния пазар и реалната икономика. Всеки вид финансова институция и посредник, пазар, инфраструктура и инструмент може да бъде системно важен. Поради това ЕССР следва да има достъп до цялата информация, необходима за изпълнение на неговите задължения, като запазва нейния поверителен характер, когато това се изисква.
- (28) Мерките за събиране на информация, установени в настоящия регламент, са необходими за изпълнението на задачите на ЕССР и следва да не засягат правната рамка на Европейската статистическа система в областта на статистиката. Ето защо настоящият регламент не следва да засяга Регламент (ЕО) № 223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. относно европейската статистика ⁽¹⁾ и Регламент (ЕО) № 2533/98 на Съвета от 23 ноември 1998 г. относно събирането на статистическа информация от Европейската централна банка ⁽²⁾.
- (29) Участниците на пазара могат да осигурят ценен принос за разбиране на промените, влияещи върху финансовата система. Ето защо, когато е уместно, ЕССР следва да се консултира със заинтересованите лица от частния сектор, включително с представителите на финансовия сектор, сдруженията на потребителите, групите на клиентите в областта на финансовите услуги, създадени от Комисията или със законодателството на Съюза, като им осигурява достатъчна възможност да представят своите съображения.
- (30) Създаването на ЕССР следва пряко да допринесе за постигане на целите на вътрешния пазар. Пруденциалният надзор на макроравнище върху финансовата система от страна на Съюза е неделима част от цялостната нова надзорна уредба на Съюза, тъй като макропруденциалният аспект е тясно свързан със задачите на пруденциалния надзор на микроравнище, възложени на ЕНО. Само при наличието на уредба, която надлежно взема предвид взаимозависимостта между пруденциалните рискове на микро- и макроравнище, всички заинтересовани лица ще могат да имат достатъчно увереност за предприемането на презгранични финансови дейности. ЕССР следва да наблюдава и оценява рисковете за финансовата стабилност, произтичащи от процесите, които могат да окажат въздействие на равнището на отделен сектор или на финансовата система като цяло. Чрез действия в отговор на тези рискове ЕССР ще допринесе пряко за изграждането на интегрирана надзорна структура в Съюза, необходима за насърчаването на навременни и последователни свързани с провежданата политика действия в държавите-членки, като по този начин се избягват различните подходи и се подобрява функционирането на вътрешния пазар.
- (31) В решение от 2 май 2006 г. по дело C-217/04 (Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия/Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз) Съдът заключи, че „редакцията на член 95 от Договора за ЕО [понастоящем член 114 ДФЕС] по никакъв начин не указва на това, че адресати на мерките, приети от законодателните органи на Общността на основание посочената разпоредба, могат да бъдат единствено отделните държави-членки. Законодателят може да счете за необходимо да предвиди създаването на орган на Общността, който да отговаря за подпомагането на процеса на хармонизация в случаи, когато приемането на незадължителни придружаващи и рамкови мерки изглежда целесъобразно с оглед улесняването на еднаквото изпълнение и прилагане на актове, основаващи се на тази разпоредба.“ ⁽³⁾ ЕССР следва да допринесе за финансовата стабилност, необходима за по-нататъшната финансова интеграция на вътрешния пазар, чрез наблюдение на системните рискове и издаване на предупреждения и препоръки, когато това е целесъобразно. Тези задачи са тясно свързани с целите на законодателството на Съюза относно вътрешния пазар на финансови услуги. Поради това ЕССР следва да бъде създаден на основание член 114 ДФЕС.

(1) ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 164.

(2) ОВ L 318, 27.11.1998 г., стр. 8.

(3) Сборник със съдебна практика 2006, стр. I-03771, точка 44.

- (32) Както се посочва в доклада „Дьо Ларозиер“, необходим е поетапен подход и Европейският парламент и Съветът следва да извършат цялостен преглед на ЕСФН, ЕССР и ЕНО до 17 декември 2013 г.
- (33) Тъй като поради интеграцията на финансовите пазари в Съюза целта на настоящия регламент, а именно постигането на ефективен пруденциален надзор на макроравнище върху финансовата система на Съюза, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да предприеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Създаване

1. Създава се Европейски съвет за системен риск (ЕССР). Неговото седалище е във Франкфурт на Майн.
2. ЕССР е част от Европейската система за финансов надзор (ЕСФН), чиято цел е да осигури надзора върху финансовата система на Съюза.
3. ЕСФН се състои от:
 - а) ЕССР;
 - б) Европейския надзорен орган (Европейски банков орган), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010;
 - в) Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010;
 - г) Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010;
 - д) Съвместния комитет на европейските надзорни органи (Съвместен комитет), предвиден в член 54 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010;
 - е) компетентните или надзорните органи в държавите-членки, посочени в актовете на Съюза, изброени в член 1, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010;

4. Съгласно принципа на лоялното сътрудничество в съответствие с член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз участниците в ЕСФН си съдействат в дух на доверие и пълно взаимно зачитане, особено с цел осигуряване на подходящ и надежден информационен поток между тях.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- а) „финансова институция“ означава всяко предприятие, което попада в приложното поле на законодателството на Съюза, посочено в член 1, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010, както и всяко друго предприятие или образувание в Съюза, чийто основен предмет на дейност има сходен характер;
- б) „финансова система“ означава всички финансови институции, пазари, продукти и пазарни инфраструктури;
- в) „системен риск“ означава риск от дестабилизиране на финансовата система, който може да породи сериозни отрицателни последици за вътрешния пазар и реалната икономика. Всички видове финансови посредници, пазари и инфраструктури могат да са потенциално системно важни до известна степен.

Член 3

Мисия, цели и задачи

1. ЕССР отговаря за упражняването на пруденциален надзор на макроравнище върху финансовата система в рамките на Съюза, с оглед да допринесе за предотвратяване или намаляване на системните рискове за финансовата стабилност в Съюза, произтичащи от процесите във финансовата система, и като отчита макроикономическите процеси, с цел да се избегнат периоди на мащабни финансови сътресения. Той допринася за безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар и по този начин осигурява устойчив принос за икономическия растеж от страна на финансовия сектор.
2. За целите на параграф 1 ЕССР изпълнява следните задачи:
 - а) определя и/или събира и анализира цялата относима информация, която е необходима за постигане на целите, описани в параграф 1;
 - б) идентифицира и подрежда по приоритет системните рискове;
 - в) когато тези системни рискове се считат за значителни, издава предупреждения и ги оповестява публично, когато това е целесъобразно;
 - г) издава препоръки за коригиращи действия в отговор на идентифицираните рискове и ги оповестява публично, когато това е целесъобразно;

- д) когато ЕССР установи, че може да възникне извънредна ситуация по смисъла на член 18 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, от Регламент (ЕС) № 1094/2010 и от Регламент (ЕС) № 1095/2010, той издава поверително предупреждение, адресирано до Съвета и представя на Съвета оценка на ситуацията, за да може Съветът да прецени необходимостта от приемане на решение, адресирано до ЕНО, в което да се посочи наличието на извънредна ситуация;
- е) следи за предприемането на действия в отговор на предупрежденията и препоръките;
- ж) осъществява тясно сътрудничество с всички други участници в ЕСФН; когато е целесъобразно, предоставя на ЕНО нужната за изпълнението на техните задължения информация относно системните рискове и, в сътрудничество с ЕНО, разработва общ набор от количествени и качествени показатели („таблици на риска“) с цел идентифициране и измерване на системния риск;
- з) участва в Съвместния комитет, когато това е целесъобразно;
- и) координира действията си с тези на международните финансови организации, и по-специално с МВФ и СФС, а също и със съответните органи на трети държави по въпроси, свързани с пруденциалния надзор на макроравнище;
- й) изпълнява други подобни задачи, предвидени в законодателството на Съюза.

ГЛАВА II

ОРГАНИЗАЦИЯ

Член 4

Структура

1. ЕССР има Генерален съвет, Управителен комитет, секретариат, Консултативен научен комитет и Консултативен технически комитет.
2. Генералният съвет взема решенията, необходими за изпълнение на възложените на ЕССР задачи съгласно член 3, параграф 2.
3. Управителният комитет подпомага процеса на вземане на решение на ЕССР, като подготвя заседанията на Генералния съвет, преглежда документите, които ще бъдат обсъждани, и наблюдава напредъка в текущата дейност на ЕССР.
4. Секретариатът отговаря за ежедневната работа на ЕССР. Той предоставя висококачествена аналитична, статистическа, административна и логистична помощ на ЕССР под ръководството на председателя и на Управителния комитет в съответствие с Регламент (ЕС) № 1096/2010 на Съвета ⁽¹⁾. Секретариатът също така използва технически съвети, предоставени от ЕНО, националните централни банки и националните надзорници.

⁽¹⁾ Вж. страница 162 от настоящия брой на Официален вестник.

5. Посочените в членове 12 и 13 Консултативен научен комитет и Консултативен технически комитет предоставят съвети и помощ по въпроси, свързани с дейността на ЕССР.

Член 5

Председател и заместник-председатели на ЕССР

1. Председателят на ЕЦБ е председател на ЕССР с мандат от пет години, считано от влизането в сила на настоящия регламент. За следващите мандати председателят на ЕССР се определя съгласно реда и условията, определени въз основа на преразглеждането, предвидено в член 20.
2. Първият заместник-председател се избира от членовете на Генералния съвет на ЕЦБ и измежду тях с мандат от пет години, като се отчита необходимостта от балансирано представителство на държавите-членки като цяло, както и на тези, чиято парична единица е еврото, и на държавите-членки с друга парична единица. Първият заместник-председател може да бъде преизбран веднъж.
3. Вторият заместник-председател е председателят на Съвместния комитет, назначен в съответствие с член 55, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, от Регламент (ЕС) № 1094/2010 и от Регламент (ЕС) № 1095/2010.
4. Председателят и заместник-председателите представят пред Европейския парламент по време на публично изслушване намеренията си относно начина, по който ще изпълняват задълженията си по настоящия регламент.
5. Председателят ръководи заседанията на Генералния съвет и на Управителния комитет.

6. Когато председателят не може да участва в заседанията, заместник-председателите ръководят заседанията на Генералния съвет и/или на Управителния комитет по реда на тяхното старшинство.
7. Ако мандатът на члена на Генералния съвет на ЕЦБ, избран за първи заместник-председател, приключи преди края на петгодишния мандат или ако първият заместник-председател не е в състояние да изпълнява служебните си задължения по някаква друга причина, се избира нов първи заместник-председател в съответствие с параграф 2.

8. Председателят представлява ЕССР пред трети лица.

Член 6

Генерален съвет

1. Членовете на Генералния съвет с право на глас са:
 - а) председателят и заместник-председателят на ЕЦБ;
 - б) управителите на националните централни банки;

- в) един член на Комисията;
 - г) председателят на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган);
 - д) председателят на Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване);
 - е) председателят на Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари);
 - ж) председателят и двамата заместник-председатели на Консултативния научен комитет;
 - з) председателят на Консултативния технически комитет.
2. Членове на Генералния съвет без право на глас са:
- а) един представител на високо равнище на компетентните национални надзорни органи на всяка държава-членка, в съответствие с параграф 3;
 - б) председателят на Икономическия и финансов комитет (ИФК).

3. Що се отнася до представителството на националните надзорни органи по параграф 2, буква а), съответните представители на високо равнище се сменят на ротационен принцип в зависимост от характера на обсъжданите въпроси, освен ако националните надзорни органи на определена държава-членка не са се споразумели за общ представител.

4. Генералният съвет утвърждава процедурния правилник на ЕССР.

Член 7

Безпристрастност

1. Когато участват в дейността на Генералния съвет или на Управителния комитет или при извършването на всякаква друга дейност, свързана с ЕССР, членовете на ЕССР изпълняват задълженията си безпристрастно и като действат единствено в интерес на Съюза като цяло. Те нямат право да искат или да приемат указания от държавите-членки, от институциите на Съюза или от който и да е друг публичен или частен орган.

2. Членовете на Генералния съвет (независимо дали имат право на глас или не) не могат да заемат длъжности във финансовия сектор.

3. Нито държавите-членки, нито институциите на Европейския съюз, нито който и да е друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху членовете на ЕССР при изпълнение на задачите, предвидени в член 3, параграф 2.

Член 8

Професионална тайна

1. Членовете на Генералния съвет и всички други лица, които работят или са работили за ЕССР или чиято дейност е свързана или е била свързана с ЕССР (включително съответният персонал на централните банки, Консултативният научен комитет, Консултативният технически комитет, ЕНО и компетентните национални

надзорни органи на държавите-членки) не разкриват информация, която е предмет на професионална тайна, дори и след прекратяване изпълнението на задълженията си.

2. Получената от членовете на ЕССР информация се използва единствено при изпълнение на техните задължения и на задачите, предвидени в член 3, параграф 2.

3. Без да се засягат член 16 и прилагането на наказателното право, посочените в параграф 1 лица нямат право да разкриват никаква поверителна информация, получена при изпълнението на техните задължения, пред което и да е лице или орган, освен в съкратена или обобщена форма, така че отделните финансови институции да не могат да бъдат идентифицирани.

4. ЕССР, заедно с ЕНО, приема и въвежда специални процедури за поверителност с цел защита на информацията относно отделни финансови институции или на информацията, въз основа на която могат да бъдат идентифицирани отделни финансови институции.

Член 9

Заседания на Генералния съвет

1. Редовните пленарни заседания на Генералния съвет се свикват от председателя на ЕССР и се провеждат най-малко четири пъти годишно. Извънредни заседания могат да се свикват по инициатива на председателя на ЕССР или по искане на най-малко една трета от членовете на Генералния съвет с право на глас.

2. Всеки член участва в заседанията на Генералния съвет лично и не може да бъде представляван.

3. Чрез дерогация от параграф 2 всеки член, който е възпрепятстван да присъства на заседанията през период от най-малко три месеца, може да назначи свой заместник. Членовете могат да бъдат замествани и от лица, които са официално назначени съгласно приложимите за съответната институция правила за временно заместване.

4. Когато е целесъобразно, на заседанията на Генералния съвет могат да бъдат поканени да присъстват представители на високо равнище на международни финансови организации, извършващи дейности, пряко свързани със задачите на ЕССР, предвидени в член 3, параграф 2.

5. В работата на ЕССР могат да участват представители на високо равнище на съответните органи от трети държави, по-специално от държавите от ЕИП, но тяхното участие е строго ограничено до въпроси, които са от особено значение за тези държави. ЕССР може да установи правила, определящи по-специално естеството, обхвата и процедурните аспекти на участието на тези трети държави в работата на ЕССР. В тези правила може да се предвиди участие на техен представител като наблюдател в Генералния съвет, в конкретни случаи, когато се разглеждат единствено въпроси от значение за тези държави, като се изключват всички случаи, в които се обсъжда състоянието на отделни финансови институции или държави-членки.

6. Разискванията на заседанията са поверителни.

Член 10

Процедура на гласуване на Генералния съвет

1. Всеки от членовете на Генералния съвет с право на глас има един глас.

2. Без да се засягат процедурите на гласуване, предвидени в член 18, параграф 1, Генералният съвет взема решения с обикновено мнозинство от присъстващите членове с право на глас. При равенство на гласовете решаващ глас има председателят на ЕССР.

3. Чрез дерогация от параграф 2, за приемането на препоръка или за публичното оповестяване на предупреждение или на препоръка се изисква мнозинство от две трети от подадените гласове.

4. За провеждането на гласуване в рамките на Генералния съвет е необходим кворум от две трети от членовете с право на глас. При липса на кворум председателят на ЕССР може да свика извънредно заседание, на което решенията могат да се вземат при кворум от една трета. В процедурния правилник, посочен в член 6, параграф 4, се определя подходящо предизвестие за свикване на извънредно заседание.

Член 11

Управителен комитет

1. Управителният комитет се състои от:

- а) председателя и първия заместник-председател на ЕССР;
- б) заместник-председателя на ЕЦБ;
- в) четирима други членове на Генералния съвет, които са и членове на Генералния съвет на ЕЦБ, като се отчита необходимостта да се осигури балансирано представителство на държавите-членки като цяло, както и на тези, чиято парична единица е еврото, и на държавите-членки с друга парична единица. Те се избират от членовете на Генералния съвет, които са и членове на Генералния съвет на ЕЦБ, и измежду тях, с мандат от три години;
- г) един член на Комисията;
- д) председателя на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган);
- е) председателя на Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване);
- ж) председателя на Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари);

з) председателя на ИФК;

и) председателя на Консултативния научен комитет и

й) председателя на Консултативния технически комитет.

Всяко място, освободено от избран член на Управителния комитет, се попълва чрез избор на нов член от Генералния съвет.

2. Заседанията на Управителния комитет се свикват от председателя на ЕССР най-малко на всеки три месеца, преди всяко заседание на Генералния съвет. Председателят на ЕССР може да свиква и извънредни заседания.

Член 12

Консултативен научен комитет

1. Консултативният научен комитет се състои от председателя на Консултативния технически комитет и 15 експерти, притежаващи широк спектър от умения и опит, предложени от Управителния комитет и одобрени от Генералния съвет, с мандат от 4 години с възможност за подновяване. Кандидатите не са членове на ЕНО и се избират въз основа на тяхната компетентност като цяло и въз основа на богатия им опит в академичната област или в други области, особено в областта на малките и средните предприятия, или на профсъюзите или като доставчици или потребители на финансови услуги.

2. Председателят и двамата заместник-председатели на Консултативния научен комитет се назначават от Генералния съвет по предложение на председателя на ЕССР, като всеки от тях следва да притежава значителен съответен опит и знания, придобити например благодарение на академичния им опит в областта на банковото дело, пазарите на ценни книжа или застраховането и професионалното пенсионно осигуряване. Председателството на Консултативния научен комитет следва да се поема на ротационен принцип от тези три лица.

3. По искане на председателя на ЕССР Консултативният научен комитет предоставя съвети и помощ на ЕССР в съответствие с член 4, параграф 5.

4. Секретариатът на ЕССР подпомага работата на Консултативния научен комитет, а ръководителят на секретариата участва в неговите заседания.

5. Когато е целесъобразно, Консултативният научен комитет организира консултации на ранен етап със заинтересовани лица, например участници на пазара, организации на потребителите и експерти от академичните среди, в дух на откритост и прозрачност, като отчита изискването за поверителност.

6. На Консултативния научен комитет се предоставят всички средства, необходими за успешното изпълнение на неговите задачи.

Член 13

Консултативен технически комитет

1. Консултативният технически комитет се състои от:
 - а) представител на всяка национална централна банка и представител на ЕЦБ;
 - б) представител на компетентните национални надзорни органи на всяка държава-членка в съответствие с втора алинея;
 - в) представител на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган);
 - г) представител на Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване);
 - д) представител на Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари);
 - е) двама представители на Комисията;
 - ж) представител на ИФК; както и
 - з) представител на Консултативния научен комитет.

Надзорните органи на всяка държава-членка избират по един свой представител в Консултативния технически комитет. Що се отнася до представителите на националните надзорни органи съгласно първа алинея, буква б), съответните представители се сменят на ротационен принцип в зависимост от характера на обсъжданите въпроси, освен ако националните надзорни органи на определена държава-членка не са се споразумели за общ представител.

2. Председателят на Консултативния технически комитет се назначава от Генералния съвет по предложение на председателя на ЕССР.

3. По искане на председателя на ЕССР Консултативният технически комитет предоставя съвети и помощ на ЕССР в съответствие с член 4, параграф 5.

4. Секретариатът на ЕССР подпомага дейността на Консултативния технически комитет, а ръководителят на секретариата участва в неговите заседания.

5. На Консултативния технически комитет се предоставят всички средства, необходими за успешното изпълнение на неговите задачи.

Член 14

Други източници на съвети

При изпълнението на задачите, предвидени в член 3, параграф 2, ЕССР търси мненията на заинтересовани лица от частния сектор, когато това е целесъобразно.

ГЛАВА III

ЗАДАЧИ

Член 15

Събиране и обмен на информация

1. ЕССР предоставя на ЕНО необходимата за изпълнението на техните задачи информация относно рисковете.

2. ЕНО, Европейската система на централните банки (ЕСЦБ), Комисията, националните надзорни органи и националните статистически органи осъществяват тясно сътрудничество с ЕССР и му предоставят цялата информация, необходима за изпълнение на неговите задачи в съответствие със законодателството на Съюза.

3. При спазване на член 36, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010, ЕССР може да поиска от ЕНО информация, по правило в съкратена или обобщена форма, така че да не могат да бъдат идентифицирани отделни финансови институции.

4. Преди да поиска информация в съответствие с настоящия член, ЕССР взема предвид съществуващите статистически данни, изготвени, разпространени и обработени от Европейската статистическа система и от ЕСЦБ.

5. Ако исканата информация не е налична или не бъде предоставена своевременно, ЕССР може да я поиска от ЕСЦБ, от националните надзорни органи или от националните статистически органи. Ако информацията отново не бъде предоставена, ЕССР може да я поиска от съответната държава-членка, без да се засягат правомощията, възложени съответно на Съвета, Комисията (Евро-стат), ЕЦБ, Евросистемата и ЕСЦБ в областта на статистиката и събирането на данни.

6. Ако ЕССР поиска информация, която не е в съкратена или обобщена форма, в мотивирано искане се обяснява защо данните относно съответната отделна финансова институция се считат за системно важни и необходими, предвид преобладаващата пазарна ситуация.

7. Преди всяко искане на информация, която не е в съкратена или обобщена форма, ЕССР се консултира надлежно със съответния европейски надзорен орган, за да се гарантира, че искането е обосновано и пропорционално. Ако съответният европейски надзорен орган не счита, че искането е обосновано и пропорционално, той незабавно връща искането на ЕССР и изисква допълнителна обосновка. След като ЕССР предостави такава допълнителна обосновка на съответния европейски надзорен орган, адресатите изпращат исканата информация на ЕССР, при условие че имат законно право на достъп до съответната информация.

Член 16

Предупреждения и препоръки

1. Ако са идентифицирани значителни рискове за постигането на целта по член 3, параграф 1, ЕССР отправя предупреждения и, когато е целесъобразно, издава препоръки за коригиращи мерки, включително за законодателни инициативи, когато е уместно.
2. Предупрежденията или препоръките, издадени от ЕССР в съответствие с член 3, параграф 2, букви в) и г), могат да бъдат от общ или специален характер и да бъдат отправени, по-специално, до Съюза като цяло или до една или повече държави-членки, или до един или повече ЕНО, или до един или повече национални надзорни органи. Когато предупреждението или препоръката се отправя до един или повече национални надзорни органи, съответната държава-членка (съответните държави-членки) също се уведомява (уведомяват) за това. Препоръките съдържат конкретен срок за предприемането на действия. Препоръките относно приложимото законодателство на Съюза могат да бъдат отправени и до Комисията.
3. Едновременно с предаването им на адресатите в съответствие с параграф 2, предупрежденията или препоръките се предават в съответствие със строги правила за поверителност на Съвета и на Комисията, а когато адресати са един или повече национални надзорни органи — на ЕНО.
4. С оглед повишаване на осведомеността за рисковете за икономиката на Съюза и за да се подредят тези рискове по приоритет, ЕССР, в тясно сътрудничество с други участници в ЕСФН, разработва система от цветни кодове, съответстващи на ситуации с различни равнища на риск.

След определянето на критериите за такава класификация предупрежденията и препоръките на ЕССР посочват, в зависимост от конкретния случай и ако е целесъобразно, към коя категория спада рискът.

Член 17

Действия в отговор на препоръките на ЕССР

1. Когато препоръките, посочени в член 3, параграф 2, буква г), са отправени до Комисията, до една или повече държави-членки, до един или повече ЕНО, или до един или повече национални надзорни органи, адресатите съобщават на ЕССР и на Съвета действията, предприети в отговор на препоръките, като представят подходяща обосновка за всеки случай на бездействие. Когато е приложимо, ЕССР незабавно уведомява ЕНО за получените отговори, при спазване на строги правила за поверителност.
2. Ако ЕССР вземе решение, че негова препоръка не е била спазена или че адресатите не са предоставили подходяща обосновка на своето бездействие, той уведомява за това адресатите, Съвета и, когато е приложимо, съответния европейски надзорен орган, при спазване на строги правила за поверителност.

3. Ако ЕССР е взел решение съгласно параграф 2 относно препоръка, която е била оповестена публично в съответствие с процедурата, предвидена в член 18, параграф 1, Европейският парламент може да покани председателя на ЕССР да представи това решение, а адресатите могат да поискат да участват в обмена на мнения.

Член 18

Публични предупреждения и препоръки

1. Генералният съвет решава във всеки конкретен случай дали да обяви публично дадено предупреждение или препоръка, след като уведоми Съвета достатъчно рано, така че той да има възможност да реагира. Независимо от член 10, параграф 3, за решения, които се вземат от Генералния съвет съгласно настоящия параграф, винаги е необходим кворум от две трети.
2. Когато Генералният съвет вземе решение да оповести публично дадено предупреждение или препоръка, той предварително уведомява адресатите.
3. Адресатите на предупреждения и препоръки, оповестени публично от ЕССР, разполагат и с правото публично да изложат своите мнения и аргументи в отговор на тези предупреждения и препоръки.
4. Когато Генералният съвет вземе решение да не оповестява публично дадено предупреждение или препоръка, адресатите и, когато е целесъобразно, Съветът и ЕНО предприемат всички необходими мерки за защитата на техния поверителен характер.

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 19

Задължения за отчетност и докладване

1. Най-малко веднъж годишно, и по-често при мащабни финансови сътресения, Европейският парламент кани председателя на ЕССР на ежегодното изслушване по повод представянето на годишния доклад на ЕССР пред Европейския парламент и пред Съвета. Това изслушване се провежда отделно от диалога между Европейския парламент и председателя на ЕЦБ по парични въпроси.
2. Годишният доклад, посочен в параграф 1, съдържа информацията, която Генералният съвет решава да оповести публично в съответствие с член 18. Годишният доклад се предоставя на разположение на обществеността.
3. Освен това ЕССР проучва конкретни въпроси по молба на Европейския парламент, на Съвета или на Комисията.
4. Европейският парламент може да поиска от председателя на ЕССР да присъства на изслушване, провеждано от компетентните комисии на Европейския парламент.

5. Председателят на ЕССР провежда с председателя и заместник-председателите на Комисията по икономически и парични въпроси на Европейския парламент поверителни устни разисквания за текущата дейност на ЕССР, при закрити врата и най-малко два пъти годишно или по-често, ако това бъде сметено за необходимо. С оглед осигуряване на пълна поверителност в съответствие с член 8 между Европейския парламент и ЕССР се сключва споразумение относно подробните условия и ред за организиране на тези срещи. ЕССР предоставя копие от това споразумение на Съвета.

Член 20

Преразглеждане

До 17 декември 2013 г. Европейският парламент и Съветът разглеждат настоящия регламент въз основа на доклад на Комисията

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 24 ноември 2010 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

и, след получаване на становище от ЕЦБ и от ЕНО, определят дали е необходимо преразглеждане на мисията и организацията на ЕССР.

По-специално те разглеждат условията за определянето или избирането на председателя на ЕССР.

Член 21

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

За Съвета
Председател
O. CHASTEL

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1093/2010 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 24 ноември 2010 година

за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

(1) Финансовата криза през периода 2007 и 2008 г. разкри сериозни слабости по отношение на финансовия надзор както в конкретни случаи, така и по отношение на финансовата система като цяло. Моделите за надзор на национално равнище не успяват да се пригодят към финансовата глобализация и интегрираните и взаимосвързани европейски финансови пазари, на които много финансови институции извършват дейност в повече от една държава. Кризата разкри сериозни слабости по отношение на сътрудничеството, координацията, последователното прилагане на законодателството на Съюза и доверието между националните надзорници.

(2) Преди и по време на финансовата криза Европейският парламент призова да се премине към по-интегриран европейски надзор, за да се гарантира пълна равнопоставеност на всички участници на равнището на Съюза и да се отрази нарастващата интеграция на финансовите пазари в Съюза (в резолюциите си от 13 април 2000 г. относно съобщението на Комисията относно прилагането на рамката за финансовите пазари: план за действие ⁽⁴⁾, от 21 ноември 2002 г. относно правилата за пруденциален надзор в Европейския съюз ⁽⁵⁾, от 11 юли 2007 г. относно политика в областта на финансовите услуги (2005—2010 г.) — Бяла книга ⁽⁶⁾, от 23 септември 2008 г., съдържаща препоръки към Комисията относно хедж фондовете и фондовете за частно участие ⁽⁷⁾, и от 9 октомври 2008 г., съдържаща препоръки към

Комисията относно последващи мерки при процеса „Ламфалузи“: бъдеща структура на надзора ⁽⁸⁾, както и в позициите си от 22 април 2009 г. относно измененото предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно предприемането и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) ⁽⁹⁾ и от 23 април 2009 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно агенциите за кредитен рейтинг ⁽¹⁰⁾).

(3) През ноември 2008 г. Комисията възложи на група на високо равнище, председателствана от г-н Жак дьо Ларозиер, да представи препоръки за подобряване на европейската надзорна уредба с цел по-добра защита на гражданите и възстановяване на доверието във финансовата система. В своя окончателен доклад, представен на 25 февруари 2009 г. (доклад „Дьо Ларозиер“), групата на високо равнище препоръча укрепване на надзорната рамка, за да се намали рискът от бъдещи финансови кризи, както и тяхната сериозност. Тя препоръчва да се извършат реформи на структурата на надзора на финансовия сектор на Съюза. Групата също така направи извода, че следва да бъде създадена Европейска система за финансов надзор, която да включва три европейски надзорни органа — един за банковия сектор, един за сектора на ценни книжа и един за сектора на застраховане и професионално пенсионно осигуряване, и препоръчва да се създаде Европейски съвет за системен риск. В доклада бяха представени реформите, които експертите считаха за необходими и които трябваше да бъдат предприети незабавно.

(4) В съобщение от 4 март 2009 г., озаглавено „Движеща сила за възстановяването на Европа“, Комисията предложи да представи проект на законодателни актове, с които да бъде създадена Европейска система за финансов надзор и Европейски съвет за системен риск. В съобщението от 27 май 2009 г., озаглавено „Европейски финансов надзор“, тя даде повече информация относно вероятната структура на подобна нова надзорна рамка, отразяваща основната идея на доклада „Дьо Ларозиер“.

(5) В заключенията си от 19 юни 2009 г. Европейският съвет потвърди, че следва да бъде създадена Европейска система за финансов надзор, която да включва три нови европейски надзорни органа. Целта на системата следва да бъде повишаване на качеството и последователността на националния надзор, засилване на надзора върху презграничните групи и утвърждаване на Единен европейски наръчник, приложим към всички финансови институции във вътрешния пазар. Той подчерта, че европейските надзорни органи

⁽¹⁾ ОВ С 13, 20.1.2010 г., стр. 1.

⁽²⁾ Становище от 22 януари 2010 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 22 септември 2010 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 17 ноември 2010 г.

⁽⁴⁾ ОВ С 40, 7.2.2001 г., стр. 453.

⁽⁵⁾ ОВ С 25 Е, 29.1.2004 г., стр. 394.

⁽⁶⁾ ОВ С 175 Е, 10.7.2008 г., стр. 392.

⁽⁷⁾ ОВ С 8 Е, 14.1.2010 г., стр. 26.

⁽⁸⁾ ОВ С 9 Е, 15.1.2010 г., стр. 48.

⁽⁹⁾ ОВ С 184 Е, 8.7.2010 г., стр. 214.

⁽¹⁰⁾ ОВ С 184 Е, 8.7.2010 г., стр. 292.

също трябва да имат надзорни правомощия по отношение на агенциите за кредитен рейтинг и прикани Комисията да подготви конкретни предложения относно това как Европейската система за финансов надзор може да играе важна роля в кризисни ситуации, като в същото време подчерта, че решенията, взети от европейските надзорни органи, не следва да засягат фискалните отговорности на държавите-членки.

- (6) На 17 юни 2010 г. Европейският съвет постигна съгласие, че „държавите-членки следва да въведат системи от налози и данъци върху финансовите институции, за да се гарантира справедливо разпределяне на тежестта и да се определят стимули за ограничаване на системния риск. Тези налози и данъци следва да бъдат част от надеждна рамка за преобразуване. Необходимо е спешно да продължи работата по техните основни характеристики и внимателно следва да бъдат разгледани въпросите за равнопоставеността и кумулативното въздействие на различните регулаторни мерки“.
- (7) Финансовата и икономическа криза породила реални и сериозни рискове за стабилността на финансовата система и функционирането на вътрешния пазар. Възстановяването и поддържането на стабилна и надеждна финансова система е абсолютно необходимо условие за запазването на доверието и еднородността на вътрешния пазар, и по този начин за запазването и подобряването на условията за създаването на напълно интегриран и функциониращ вътрешен пазар в областта на финансовите услуги. Освен това по-големите и по-интегрираните финансови пазари предлагат по-добри възможности за финансиране и диверсификация на риска, като по този начин спомагат за подобряването на способността на икономиките да поемат шокове.
- (8) Съюзът достигна пределите на това, което може да бъде направено в рамките на сегашния статус на Комитетите на европейските надзорници. Съюзът не може да продължи да бъде в положение, в което не разполага с механизъм, който да гарантира, че националните надзорници вземат възможно най-добрите надзорни решения по отношение на презграничните финансови институции, в което няма достатъчно сътрудничество и обмен на информация между националните надзорници, в което съвместните действия на националните органи изискват сложни правила, за да бъде взето под внимание разнообразието от различни регулаторни и надзорни изисквания, в което националните решения са най-често единствената възможност за преодоляване на проблемите на равнището на Съюза, и в което се срещат различни тълкувания на един и същ правен текст. Европейската система за финансов надзор (наричана по-нататък „ЕСФН“) следва да бъде изградена така, че да отстрани тези недостатъци и да осигури система, която е съобразена с целта за стабилен и единен финансов пазар за финансови услуги в Съюза и която свързва националните надзорници в рамките на стабилна мрежа на равнището на Съюза.
- (9) ЕСФН следва да представлява интегрирана мрежа от надзорни органи на национално равнище и на равнището на Съюза, като оперативният надзор остава правомощие на

органи на национално равнище. Следва да бъде постигната по-голяма хармонизация и по-последователно прилагане на правилата за финансовите институции и пазари в Съюза. Освен Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) (наричан по-нататък „Органът“), следва да се създадат Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), както и Съвместен комитет на европейските надзорни органи (наричан по-нататък „Съвместният комитет“). Европейският съвет за системен риск (наричан по-нататък „ЕССР“) следва да бъде част от ЕСФН за целите на изпълнението на задачите, определени в настоящия регламент и в Регламент (ЕС) № 1092/2010 ⁽¹⁾.

- (10) Европейските надзорни органи (заедно наричани по-нататък „ЕНО“) следва да заменят Комитета на европейските банкови надзорници, създаден с Решение 2009/78/ЕО на Комисията ⁽²⁾, Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор, създаден с Решение 2009/79/ЕО на Комисията ⁽³⁾, и Европейския комитет на регулаторите на ценни книжа, създаден с Решение 2009/77/ЕО на Комисията ⁽⁴⁾, и следва да поемат всички задачи и правомощия на тези комитети, включително продължаването на текущата работа и проекти, когато е целесъобразно. Обхватът на дейността на всеки от европейските надзорни органи следва да бъде ясно определен. ЕНО следва да се отчитат пред Европейския парламент и Съвета. Когато отчитането е свързано с междусекторни въпроси, които са били координирани чрез Съвместния комитет, ЕНО следва да се отчитат чрез Съвместния комитет във връзка с това координиране.
- (11) Органът следва да работи за подобряването на функционирането на вътрешния пазар, по-специално за постигането на високо, ефективно и последователно равнище на регулиране и надзор, като взема предвид различните интереси на държавите-членки и различния характер на финансовите институции. Органът следва да защитава обществени ценности като стабилността на финансовата система, прозрачността на пазарите и финансовите продукти и защитата на вложителите и инвеститорите. Органът следва също така да предотвратява регулаторния арбитраж и да гарантира наличието на равнопоставеност, и да засили международната надзорна координация в полза на икономиката като цяло, включително на финансовите институции и други заинтересовани страни, потребители и служители. Неговите задачи следва да включват също така насърчаването на сближаването на надзорните практики и предоставянето на съвети на институциите на Съюза в областта на регулирането и надзора на банковата дейност, плащанията и електронните пари, както и по свързани с това въпроси в областта на корпоративното управление, одита и финансовото отчитане. На Органа следва да бъдат поверени и определени отговорности във връзка със съществуващи и бъдещи финансови дейности.

⁽¹⁾ Вж. страница 1 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽²⁾ ОВ L 25, 29.1.2009 г., стр. 23.

⁽³⁾ ОВ L 25, 29.1.2009 г., стр. 28.

⁽⁴⁾ ОВ L 25, 29.1.2009 г., стр. 18.

- (12) Органът следва също така да е в състояние временно да забрани или ограничи определени финансови дейности, които представляват заплаха за правилното функциониране и за целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея в случаите, предвидени в законодателните актове, посочени в настоящия регламент, и при условията, установени в тези актове. Ако е необходимо да се наложи такава временна забрана в случай на извънредна ситуация, Органът следва да я наложи в съответствие със и при условията, установени в настоящия регламент. В случаите, когато временната забрана или временното ограничение на определени финансови дейности е с междусекторно въздействие, в съответното секторно законодателство следва да бъде предвидено, че Органът следва, когато е приложимо, да се консултира и да координира действията си с Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и с Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), чрез Съвместния комитет.
- (13) Органът следва надлежно да взема предвид отражението на своите дейности върху конкуренцията и иновациите в рамките на вътрешния пазар, върху конкурентоспособността на Съюза в световен мащаб, върху развитието на финансовото включване и върху новата стратегия на Съюза за работни места и растеж.
- (14) За да може да изпълни своите цели, Органът следва да има юридическа правосубектност и административна и финансова автономност.
- (15) Предвид резултатите от работата на международните органи системният риск следва да се определи като риск от дестабилизиране на финансовата система, който може да породи сериозни отрицателни последици за вътрешния пазар и реалната икономика. Всички видове финансови посредници, пазари и инфраструктура може в известна степен да са потенциално системно важни.
- (16) Презграничният риск включва всички рискове, причинени от икономически дисбаланси или финансови проблеми в целия Съюз или в части от него, които могат да имат значителни отрицателни последици за операциите между икономическите оператори на две или повече държави-членки, за функционирането на вътрешния пазар или за публичните финанси на Съюза или на някоя от неговите държави-членки.
- (17) В решение от 2 май 2006 г. по дело C-217/04 (Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия/Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз) Съдът заключи, че: „редакцията на член 95 от Договора за ЕО [понастоящем член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз(ДФЕС)] по никакъв начин не указва на това, че адресати на мерките, приети от законодателните органи на Общността на основание посочената разпоредба, могат да бъдат единствено отделните държави-членки. Законодателят може да счете за необходимо да предвиди създаването на орган на Общността, който да отговаря за подпомагането на процеса на хармонизация в случаи, когато приемането на незадължителни придружаващи и рамкови мерки изглежда целесъобразно с оглед улесняването на еднаквото изпълнение и прилагане на актове, основаващи се на тази разпоредба“⁽¹⁾. Целта и дейността на Органа — да подпомага компетентните национални надзорни органи в последователното тълкуване и прилагане на правилата на Съюза и да допринесе за финансовата стабилност, необходима за финансовата интеграция — са тясно свързани с целите на достиженията на правото на Съюза относно вътрешния пазар на финансови услуги. Следователно Органът следва да бъде създаден въз основа на член 114 ДФЕС.
- (18) Задачите на компетентните органи на държавите-членки, включително сътрудничеството помежду им и сътрудничеството с Комисията, се определят в следните законодателни актове: Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции⁽²⁾, Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции⁽³⁾ и Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 г. относно схемите за гарантиране на депозити⁽⁴⁾.
- (19) Действащото законодателство на Съюза, което регулира областите, по отношение на които се прилага настоящият регламент, включва и Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат⁽⁵⁾, Директива 98/78/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 1998 г. относно допълнителен надзор върху застрахователни предприятия, които са част от застрахователна група⁽⁶⁾, Регламент (ЕО) № 1781/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 ноември 2006 г. относно информацията за платеца, придружаваща парични преводи⁽⁷⁾, Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари⁽⁸⁾ и съответните части от Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм⁽⁹⁾, от Директива 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 г. относно дистанционната търговия на потребителски финансови услуги⁽¹⁰⁾, както и от Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно платежните услуги във вътрешния пазар⁽¹¹⁾.

(1) Сборник със съдебна практика 2006, стр. I-03771, точка 44.

(2) ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.

(3) ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 201.

(4) ОВ L 135, 31.5.1994 г., стр. 5.

(5) ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1.

(6) ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 1.

(7) ОВ L 345, 8.12.2006 г., стр. 1.

(8) ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7.

(9) ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15.

(10) ОВ L 271, 9.10.2002 г., стр. 16.

(11) ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1.

- (20) Желателно е Органът да насърчава последователния подход в областта на гарантирането на депозитите, за да се осигури равнопоставеност и справедливо третиране на вложителите в Съюза. Доколкото по отношение на схемите за гарантиране на депозитите се упражнява по-скоро надзор в съответните държави-членки, а не регулаторен надзор, Органът следва да може да упражнява своите правомощия съгласно настоящия регламент във връзка със самата схема за гарантиране на депозитите и нейния оператор.
- (21) В съответствие с декларацията (№ 39) по член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз, приложена към заключителния акт на Междуправителствената конференция, която при Договора от Лисабон, за изготвянето на регулаторни технически стандарти е необходима помощта на технически експерти, която се предоставя под специфична за областта на финансовите услуги форма. Необходимо е да се даде възможност на Органа да предоставя такава експертна помощ, включително по отношение на стандарти или части от стандарти, които не се основават на проект на технически стандарт, изготвен от него.
- (22) Необходимо е въвеждането на ефективен инструмент за утвърждаването на хармонизирани регулаторни технически стандарти в областта на финансовите услуги, както и единен наръчник, за да се осигури равнопоставеност и подходяща защита на вложителите, инвеститорите и потребителите в Съюза. Уместно е на Органа, като структура със силно специализиран експертен опит, да бъде възложено, в определените в правото на Съюза области, изготвянето на проекти на регулаторни технически стандарти, които не предполагат избори, свързани с провежданата политика.
- (23) Комисията следва да одобрява тези проекти на регулаторни технически стандарти чрез делегирани актове съгласно член 290 ДФЕС, за да им придаде задължителна правна сила. Те следва да подлежат на изменение единствено при много ограничени и извънредни обстоятелства, тъй като Органът е участникът, който е тясно свързан с ежедневното функциониране на финансовите пазари и го познава най-добре. Проектите на регулаторни технически стандарти ще подлежат на изменения, в случай че не са съвместими с правото на Съюза, не са съобразени с принципа на пропорционалност или противоречат на основни принципи на вътрешния пазар на финансови услуги, както са отразени в достиженията на правото на Съюза в областта на финансовите услуги. Комисията не следва да променя съдържанието на проектите на регулаторни технически стандарти, изготвени от Органа, без предварително съгласуване с него. За да се осигури плавен и бърз процес на приемане на тези стандарти, вземането на решение от Комисията за одобряване на проектите на регулаторни технически стандарти следва да бъде ограничено със срок.
- (24) Предвид техническия опит на Органа в областите, в които следва да се разработят регулаторни технически стандарти, следва да се отбележи намерението на Комисията при приемането на съответните делегирани актове по правило да разчита на проектите на регулаторни технически стандарти, представени ѝ от Органа. Независимо от това, в случаите когато Органът не представи проект на регулаторен технически стандарт в сроковете, определени в съответния законодателен акт, следва да се гарантира реалното постигане на резултата от упражняването на делегираните правомощия и да се запази ефикасността на процеса на вземане на решения. Ето защо в тези случаи на Комисията следва да бъдат предоставени правомощия да приема регулаторни технически стандарти, без да разполага с проект на Органа.
- (25) На Комисията следва също така да се предоставят правомощия да приема технически стандарти за изпълнение чрез актове за изпълнение съгласно член 291 ДФЕС.
- (26) В областите, които не са обхванати от регулаторните технически стандарти или от техническите стандарти за изпълнение, Органът следва да има правомощия да издава насоки и препоръки за прилагането на правото на Съюза. За да се осигури прозрачност и за да се засили спазването на тези насоки и препоръки от страна на националните надзорни органи, Органът следва да може да публикува информация за причините, поради които надзорните органи не са спазили тези насоки и препоръки.
- (27) Гарантирането на правилното и пълно прилагане на правото на Съюза е основна предпоставка за целостта, прозрачността, ефикасността и нормалното функциониране на финансовите пазари, стабилността на финансовата система, както и за неутралните условия на конкуренция между финансовите институции в Съюза. Следователно е необходимо създаването на механизъм, чрез който Органът да се намесва в случаи на неприлагане или неправилно прилагане на правото на Съюза, което е равнозначно на неговото нарушаване. Този механизъм следва да се прилага в области, в които правото на Съюза определя ясни и безусловни задължения.
- (28) С цел да се предвиди пропорционален отговор в случаи на неправилно или недостатъчно прилагане на правото на Съюза, следва да бъде прилаган механизъм от три етапа. На първо място, на Органа следва да бъдат предоставени правомощия да извършва проверка за възможно неправилно или недостатъчно прилагане от страна на националните органи в техните надзорни практики на задълженията, предвидени в правото на Съюза, която да приключва с препоръка. На второ място, когато компетентният национален орган не спазва препоръката, Комисията следва да има правомощия да приеме официално становище, като взема предвид препоръката на Органа, изискваща от компетентния орган да предприеме необходимите действия, за да се гарантира спазването на правото на Съюза.
- (29) На трето място, за да бъдат преодолени изключителни ситуации на системно бездействие от страна на съответния компетентен орган, на Органа следва да бъдат предоставени правомощия, като последна мярка, да приема решения, чиито адресати са отделни финансови институции. Тези правомощия следва да бъдат ограничени до изключителни обстоятелства, при които компетентният орган не се съобразява с взетото по отношение на него официално становище и в които правото на Съюза е пряко приложимо за финансовите институции съгласно действащи или бъдещи регламенти на Съюза.

- (30) Сериозните заплахи за нормалното функциониране и целостта на финансовите пазари или за стабилността на финансовата система в Съюза изискват своевременен и съгласуван отговор на равнището на Съюза. Поради това Органът следва да може да изисква от националните надзорни органи да предприемат конкретни мерки за справяне с възникнала извънредна ситуация. На Съвета следва да бъде предоставено правомощие да установи наличието на извънредна ситуация по искане на всеки от ЕНО, на Комисията или на ЕССР.
- (31) Органът следва да може да изисква от националните надзорни органи да предприемат конкретни действия за справяне с възникнала извънредна ситуация. Действията, предприети от Органа в това отношение, не следва да засягат правомощията на Комисията по член 258 ДФЕС да задейства срещу държавата-членка на съответния надзорен орган процедура за нарушение, ако не са предприети такива действия, без да се засяга правото на Комисията при такива обстоятелства да налага временни мерки в съответствие с процедурния правилник на Съда на Европейския съюз. Те освен това не следва да засягат отговорността, която може да носи тази държава-членка в съответствие с практиката на Съда на Европейския съюз, в случай че нейните надзорни органи не предприемат исканите от Органа действия.
- (32) За да се осигури ефикасен и ефективен надзор и балансирано отчитане на становищата на компетентните органи в различните държави-членки, в презгранични случаи Органът следва да може да урежда разногласия между тези компетентни органи, включително в рамките на колегии от надзорници, като решенията му следва да имат задължителен характер. Следва да бъде предвидена помирителна фаза, по време на която компетентните органи да могат да постигнат съгласие. Органът следва да бъде компетентен по отношение на разногласия относно процедурата или относно същността на дадено действие или бездействие на компетентен орган на държава-членка в случаите, определени в правно обвързващите актове на Съюза, посочени в настоящия регламент. В такъв случай един от засегнатите надзорници следва да има право да отнесе въпроса до Органа, който следва да предприеме действия в съответствие с настоящия регламент. На Органа следва да се предоставят правомощия да изисква от съответните компетентни органи да предприемат определено действие или да се въздържат от действия, за да решат въпроса и да осигурят спазването на правото на Съюза, като искането му е със задължителен характер за съответните компетентни органи. Ако компетентен орган не спази взетото спрямо него решение за уреждане на разногласието, на Органа следва да се предоставят правомощия да приема решения, чиито непосредствени адресати са финансовите институции, в области на правото на Съюза, които имат пряко приложение спрямо тях. Правомощието за приемане на такива решения следва да се упражнява само като крайна мярка и само за да се гарантира правилното и последователно прилагане на правото на Съюза. В случаи, при които съответното законодателство на Съюза предоставя право на преценка на компетентните органи на държавите-членки, взетите от Органа решения не могат да заменят съобразеното с правото на Съюза упражняване на това право на преценка.
- (33) Кризата доказа, че настоящата система на сътрудничество между националните органи, чиито правомощия са ограничени в рамките на отделните държави-членки, е недостатъчна по отношение на финансови институции, които извършват дейност в повече от една държава.
- (34) Експертните групи, създадени от държавите-членки, за да проучат причините за кризата и да направят предложения за подобряване на регулирането и надзора на финансовия сектор, потвърдиха, че сегашните механизми не представляват надеждна основа за бъдещото регулиране и надзор върху презграничните финансови институции в целия Съюз.
- (35) Както се посочва в доклада „Дьо Ларозиер“, „[п]о същество имаме две алтернативи: първата се състои в решения „всеки за себе си“ на принципа „beggar-thy-neighbour“ („за сметка на другите“), а втората — в засилено, прагматично, разумно европейско сътрудничество в полза на всички за запазване на отворената световна икономика. Това ще донесе безспорни икономически ползи.“
- (36) Колегиите от надзорници играят важна роля за ефикасния, ефективния и последователен надзор на финансовите институции, които извършват дейност в повече от една държава. Органът следва да допринася за насърчаването и наблюдението на ефективната, ефикасна и последователна работа на колегиите от надзорници и във връзка с това да има водеща роля при осигуряване на последователната и съгласувана работа на колегиите от надзорници по отношение на презграничните финансови институции в целия Съюз. Ето защо Органът следва да има пълноправно участие в колегиите от надзорници с цел хармонизирането на работата и процеса на обмен на информация в колегиите от надзорници, и насърчаването на сближаването и последователността при прилагането на правото на Съюза от колегиите. Както се посочва в доклада „Дьо Ларозиер“, „нарушаването на конкуренцията и регулаторния арбитраж, произтичащи от различията между надзорните практики, трябва да се избягват, тъй като те са в състояние да нарушат финансовата стабилност — наред с другото, чрез насърчаване на прехвърлянето на финансова дейност в държави с не толкова строг надзор. Системата за надзор трябва да се възприема като справедлива и балансирана.“
- (37) Необходимо е сближаване в областта на предотвратяването, управлението и преодоляването на кризи, включително механизмите за осигуряване на средства, с цел да се гарантират вътрешното поемане на разходите от финансовата система и способността на публичните органи да реструктурират проблемни финансови институции, като същевременно сведат до минимум въздействието от проблемите върху финансовата система, необходимостта да се разчита на приходите от данъкоплатците при спасяването на банките и използването на публични средства, да ограничат вредите за икономиката и да координират прилагането на националните мерки за реструктуриране. В това отношение е наложително да се разработят общи правила за пълен набор от инструменти за предотвратяване на появата и реструктуриране на проблемни банки, с цел по-специално да се реагира на кризи, свързани с големи, презгранични и/или взаимосвързани институции, като следва да се извърши оценка на необходимостта от предоставяне на съответни допълнителни правомощия на Органа, както и по какъв начин банките и спестовните институции да определят като приоритет защитата на вложителите.

- (38) Отбелязва се намерението на Комисията при текущия преглед на Директива 94/19/ЕО и на Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 март 1997 г. относно схемите за обезщетение на инвеститорите ⁽¹⁾ да отдели специално внимание на необходимостта от допълнително хармонизиране в целия Съюз. В застрахователния сектор се отбелязва намерението на Комисията да разгледа възможностите за въвеждане на правила на Съюза за защита на титулярите на застрахователни полици в случай на проблемно застрахователно дружество. ЕНО следва да имат важна роля в тези области и следва да им се предоставят подходящи правомощия във връзка с европейските системи от схеми за гарантиране на депозити.
- (39) Делегирането на задачи и отговорности може да бъде полезен инструмент за работата на мрежата от надзорници, с който да се ограничи дублирането на надзорни задачи, да се насърчи сътрудничеството, а по този начин и да се рационализира надзорният процес, както и да се намали тежестта за финансовите институции. Следователно настоящият регламент следва да осигурява ясно правно основание за подобно делегиране. Като спазват общото правило, че делегирането следва да бъде допустимо, държавите-членки следва да могат да въведат специални условия за делегирането на отговорности, например във връзка с предоставянето на информация и уведомяването относно реда и условията за делегиране. Делегирането на задачи означава, че задачите се изпълняват от Органа или от национален надзорен орган, различен от отговорния орган, а отговорността за надзорните решения се носи от делегиращия орган. С делегирането на отговорности Органът или национален надзорен орган (оправомощен орган) следва да може да решава даден свързан с надзора въпрос от свое име, вместо оправомощаващия орган. Делегирането следва да се ръководи от принципа за предоставяне на надзорни правомощия на този надзорник, който е в най-подходяща позиция за предприемане на действия по съответния въпрос. Преразпределянето на отговорности би било уместно например от съображения за икономии на мащаб или поради обхвата, от гледна точка на последователността при осъществяването на надзор на ниво група и от гледна точка на оптималното използване на техническия опит сред националните надзорни органи. Решенията на оправомощения орган следва да се признават от оправомощаващия орган и от други компетентни органи като определящи, ако са в рамките на делегирането. Съответното законодателство на Съюза може допълнително да конкретизира принципите за преразпределянето на отговорностите със споразумение. Органът следва да улеснява и наблюдава с подходящи средства действието на споразуменията за делегиране между националните надзорни органи.
- (40) Органът следва активно да насърчава сближаването на надзорните практики в рамките на Съюза с цел създаване на обща надзорна култура.
- (41) Партньорските проверки са ефикасен и ефективен инструмент за насърчаване на съгласуваността в рамките на мрежата от финансови надзорници. Следователно Органът следва да разработи методологична рамка за подобни проверки и да ги извършва редовно. Проверките следва да се съсредоточат не само върху сближаването на надзорните практики, но също така и върху възможността надзорниците да постигнат висококачествени резултати от надзора, както и върху независимостта на тези компетентни органи. Резултатите от партньорските проверки следва да се оповестяват публично със съгласието на компетентния орган, който е предмет на проверката. Най-добрите практики следва също да се определят и оповестяват публично.
- (42) Органът следва активно да насърчава координирани надзорни действия от страна на Съюза, по специално за гарантиране правилното функциониране и целостта на финансовите пазари и стабилността на финансовата система в Съюза. В допълнение към неговите правомощия за действия в извънредни ситуации, на Органа следва да бъде възложена обща координационна функция в рамките на ЕСФН. Действията на Органа следва да бъдат насочени по-специално към осигуряването на редовен обмен на информация между компетентните органи.
- (43) За да бъде запазена финансовата стабилност, е необходимо още на ранен етап да бъдат отчитани тенденциите, потенциалните рискове и слабости, проявяващи се на микропруденциално равнище, в презграничен и междусекторен аспект. Органът следва да наблюдава и оценява тези процеси в рамките на своята компетентност и, когато е необходимо, да информира редовно или, ако се налага, във връзка с конкретен случай, Европейския парламент, Съвета и Комисията, другите европейски надзорни органи и ЕССР. Органът, в сътрудничество с ЕССР, следва също така да въведе и да координира провеждането на стрес-тестове на равнището на Съюза, за да бъде направена оценка на устойчивостта на финансовите институции на неблагоприятни пазарни тенденции, и следва да осигурява колкото се може по-последователна методология при извършването на такива тестове на национално равнище. Органът следва да извършва икономически анализи на пазарите и на въздействието на потенциалните пазарни тенденции с цел точно изпълнение на своите функции.
- (44) Предвид глобализацията на финансовите услуги и нараналото значение на международните стандарти Органът следва да насърчава диалога и сътрудничеството с надзорници извън Съюза. Следва да му бъдат предоставени правомощия да развива контакти и да постига административни договорености с надзорните органи и администрации на трети държави и с международни организации, като зачита изцяло настоящата роля и съответната компетентност на държавите-членки и на институциите на Съюза. Държави, които са сключили споразумения със Съюза, с които са приели и прилагат правото на Съюза, следва да могат да участват в дейността на Органа, като Органът следва да

Той следва да бъде предварително информиран относно планираните споразумения за делегиране, за да може да изрази становището си, когато е уместно. Той следва да централизира публикуването на такива споразумения, за да се осигури на всички заинтересовани страни навременна, прозрачна и лесно достъпна информация. Той следва да определи и разпространи най-добрите практики по отношение на делегирането и споразуменията за делегиране.

⁽¹⁾ ОВ L 84, 26.3.1997 г., стр. 22.

- може да си сътрудничи и с трети държави, които прилагат законодателство, признато за еквивалентно на законодателството на Съюза.
- (45) В рамките на своята компетентност Органът следва да действа като независим консултативен орган за Европейския парламент, Съвета и Комисията. Без да се засягат правомощията на съответните компетентни органи, Органът следва да може да предоставя своето становище при пруденциалната оценка на сливанията и придобиванията съгласно Директива 2006/48/ЕО, изменена с Директива 2007/44/ЕО ⁽¹⁾, в случаите, в които посочената директива изисква консултации между компетентните органи от две или повече държави-членки.
- (46) За да изпълнява ефективно своите задължения, Органът следва да има правото да изисква цялата необходима информация. За да се избегне дублирането при предоставянето на информация относно финансови институции, тази информация обикновено следва да се предоставя от националните надзорни органи, които са най-близо до финансовите пазари и институции, и следва да е съобразена с вече съществуващите статистически данни. В същото време обаче, като крайна мярка, Органът следва да може да отправя надлежно обосновано и мотивирано искане за информация пряко до дадена финансова институция, когато компетентният национален орган не предоставя или не може да предостави своевременно подобна информация. Органите на държавите-членки следва да бъдат задължени да подпомагат Органа при осигуряването на отговор на такива преки запитвания. В този контекст е от съществено значение работата по изготвяне на общи формати на докладване. Мерките за събиране на информация не следва да засягат правната рамка на Европейската статистическа система и Европейската система на централните банки в областта на статистиката. Следователно настоящият регламент не следва да засяга Регламент (ЕО) № 223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. относно европейската статистика ⁽²⁾ и Регламент (ЕО) № 2533/98 на Съвета от 23 ноември 1998 г. относно събирането на статистическа информация от Европейската централна банка ⁽³⁾.
- (47) Тясното сътрудничество между Органа и ЕССР е от съществено значение за осигуряването на напълно ефективна работа на ЕССР и на последващи действия в отговор на неговите предупреждения и препоръки. Органът и ЕССР следва да обменят помежду си всякаква относима информация. Данни, свързани с отделни предприятия, следва да бъдат предоставяни само при мотивирано искане. При получаването на предупреждение или препоръка от ЕССР до Органа или до национален надзорен орган Органът следва да осигури подходящи последващи действия.
- (48) Органът следва да се консултира със заинтересованите страни относно регулаторни технически стандарти или технически стандарти за изпълнение, насоки и препоръки и да им предостави достатъчна възможност да изразят мнение по предлаганите мерки. Преди да приеме проекти на регулаторни технически стандарти или технически стандарти за изпълнение, насоки и препоръки, Органът следва да извърши оценка на въздействието. За подобряване на ефективността следва да бъде използвана Група на участниците от банковия сектор, която също следва да осигурява балансирано участие на кредитните и инвестиционните институции в Съюза, представляващи различни по модел и размер финансови институции и дружества, включително институционални инвеститори и други финансови институции, които от своя страна също използват финансови услуги, на малките и средни предприятия (МСП), на профсъюзите, на академичните среди, на потребителите и на други ползватели на банкови услуги на дребно. Групата на участниците от банковия сектор следва да осигурява взаимодействието с други потребителски групи в областта на финансовите услуги, създадени от Комисията или съгласно законодателството на Съюза.
- (49) Членовете на Групата на участниците от банковия сектор, представляващи организации с нестопанска цел или академичните среди, следва да получават подходящи компенсации, за да се даде възможност на лица, които не разполагат с достатъчно средства и не са представители на сектора, да участват пълноценно в дискусиите относно финансовото регулиране.
- (50) Държавите-членки носят основната отговорност за осигуряването на координирано управление на кризи и за запазването на финансовата стабилност при кризи, по-специално по отношение на стабилизирането и реструктурирането на отделни проблемни финансови институции. Решенията на Органа в извънредни ситуации или при уреждане на разногласия, които влияят върху стабилността на финансовата институция, не следва да засягат фискалните отговорности на държавите-членки. Следва да бъде създаден механизъм, чрез който държавите-членки да могат да използват тази предпазна мярка и в крайна сметка да отнесат въпроса за решаване от Съвета. Въпреки това не следва да се злоупотребява с този предпазен механизъм, по-специално по отношение на взето от Органа решение, което няма значителни или съществени фискални последици, като например намаляване на приходи, свързано с временна забрана на конкретни дейности или продукти с цел защита на потребителите. При вземане на решение в контекста на предпазния механизъм, Съветът следва да гласува в съответствие с принципа, че всеки член има един глас. Уместно е Съветът да има своята роля в тази област, като се отчитат конкретните отговорности на държавите-членки в тази връзка. Предвид чувствителността на въпроса следва да се осигурят строги правила за поверителност.
- (51) В процедурите по вземане на решение Органът следва да спазва правилата на Съюза и общите принципи за гарантиране на законосъобразни процедури и прозрачност. Следва

⁽¹⁾ Директива 2007/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за изменение на Директива 92/49/ЕИО на Съвета и директиви 2002/83/ЕО, 2004/39/ЕО, 2005/68/ЕО и 2006/48/ЕО по отношение на процедурните правила и критериите за оценяване за предварителната оценка на придобиванията и увеличението на участие във финансовия сектор (ОВ L 247, 21.9.2007 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 164.

⁽³⁾ ОВ L 318, 27.11.1998 г., стр. 8.

- да бъде напълно спазвано правото на изслушване на адресатите на решенията на Органа. Актовете на Органа следва да съставляват неразделна част от правото на Съюза.
- (52) Съветът на надзорниците, който ще включва ръководителите на съответните компетентни органи от всяка държава-членка и ще бъде ръководен от председателя на Органа, следва да бъде основният орган за вземане на решения на Органа. Представители на Комисията, на ЕССР, на Европейската централна банка, на Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и пенсионно осигуряване) и на Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) следва да участват като наблюдатели. Членовете на Съвета на надзорниците следва да действат независимо и единствено в интерес на Съюза.
- (53) По правило Съветът на надзорниците следва да взема решенията си с обикновено мнозинство в съответствие с принципа, че всеки член има един глас. Въпреки това за актове от общ характер, включително такива, свързани с регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, насоки и препоръки, по бюджетни въпроси, както и във връзка с искания на държава-членка за преразглеждане на решение на Органа за временна забрана или ограничение на определени финансови дейности, е уместно да се прилагат правилата за гласуване с квалифицирано мнозинство, предвидени в член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и в Протокол № 36 относно преходните разпоредби, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз. Случаите, свързани с уреждането на разногласия между националните надзорни органи, следва да бъдат разглеждани от ограничена, обективна група, съставена от членове, които не са представители на компетентните органи, между които има разногласие, нито имат някакъв свързан с разногласието интерес или преки връзки със съответните компетентни органи. Съставът на групата следва да бъде подходящо балансиран. Решението на групата следва да бъде одобрено от Съвета на надзорниците с обикновено мнозинство в съответствие с принципа, че всеки член има един глас. По отношение на решения, взети от консолидиращия надзорник обаче, предложеното от групата решение може да бъде отхвърлено от членове, представляващи блокиращо малцинство от гласовете по смисъла на член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и член 3 от Протокол № 36 относно преходните разпоредби.
- (54) Управителният съвет, включващ председателя на Органа, представители на националните надзорни органи и на Комисията, следва да гарантира, че Органът осъществява мисията си и изпълнява възложените му задачи. На Управителния съвет следва да бъдат предоставени необходимите правомощия да предлага, наред с другото, годишната и многогодишната работна програма, да упражнява някои бюджетни правомощия, да приема плана на Органа за политика спрямо персонала, да приема специални разпоредби относно правото на достъп до документи и да предлага годишния доклад.
- (55) Органът следва да бъде представляван от председател, който е назначен от Съвета на надзорниците на пълно работно време, въз основа на своите качества, умения, познания за финансовите институции и пазари и опит, свързан с финансовия надзор и регулиране, след открита процедура за подбор, организирана и ръководена от Съвета на надзорниците с помощта на Комисията. За назначаването на първия председател на Органа Комисията следва да изготви, *inter alia*, списък на подобрите кандидати въз основа на техните качества, умения, познания за финансовите институции и пазари и опит, свързан с финансовия надзор и регулиране. За последващите назначения необходимостта от изготвен от Комисията списък следва да се разгледа в доклад, който следва да бъде изготвен в съответствие с настоящия регламент. Преди избраното лице да поеме задълженията си и до един месец след неговия избор от Съвета на надзорниците Европейският парламент следва да има право, след като изслуша избраното лице, да възрази срещу кандидатурата му.
- (56) Управлението на Органа следва да бъде поверено на изпълнителен директор, който има право да участва в заседанията на Съвета на надзорниците и на Управителния съвет без право на глас.
- (57) За да бъде осигурена междусекторна последователност в действията на ЕНО, те следва тясно да координират действията си чрез Съвместния комитет и да постигат общи позиции, когато това е целесъобразно. Съвместният комитет следва да координира функциите на ЕНО във връзка с финансовите конгломерати и с други междусекторни въпроси. Когато е уместно, актовете, по отношение на които са компетентни Европейският надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) или Европейският надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), следва да бъдат приемани паралелно от съответните европейски надзорни органи. Председателството на Съвместния комитет се поема от председателите на ЕНО за срок от 12 месеца на ротационен принцип. Председателят на Съвместния комитет следва да бъде заместник-председател на ЕССР. Съвместният комитет следва да разполага със свой персонал, осигурен от ЕНО, с цел да се позволи неофициален обмен на информация и разработване на подход на обща надзорна култура между ЕНО.
- (58) Необходимо е да се гарантира, че лицата, засегнати от решенията на Органа, разполагат с подходящи средства за правна защита. За да се осигури ефективна защита на правата на лицата и от съображения за процесуална икономия, когато Органът има правомощия за вземане на решение, лицата следва да имат право на обжалване пред Апелативния съвет. С цел постигане на ефективност и последователност Апелативният съвет следва да бъде съвместен орган на ЕНО, независимо от техните административни и регулаторни структури. Решенията на Апелативния съвет следва да могат да бъдат обжалвани пред Съда на Европейския съюз.

- (59) За да се гарантира неговата пълна автономност и независимост, Органът следва да получи независим бюджет с приходи предимно от задължителните вноски от националните надзорни органи и от общия бюджет на Европейския съюз. Условието на финансирането на Органа от Съюза се определят в споразумение на бюджетния орган в съответствие с точка 47 от Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление ⁽¹⁾. Следва да се прилага бюджетната процедура на Съюза. Одитът на сметките следва да се извършва от Сметната палата. По отношение на целия бюджет се прилага процедурата по освобождаване от отговорност.
- (60) Спрямо Органа следва да се прилага Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ⁽²⁾. Органът следва също така да се присъедини към Междунституционалното споразумение от 25 май 1999 г. между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Комисията на Европейските общности относно вътрешните разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ⁽³⁾.
- (61) За да се осигурят открити и прозрачни условия за наемане на работа и еднакво третиране на персонала, за всички служители на Органа следва да се прилага Правилникът за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители на Европейските общности ⁽⁴⁾.
- (62) От изключително значение е да бъде защитена търговската тайна, както и другите видове поверителна информация. По отношение на поверителността на информацията, предоставяна на Органа и обменяна в мрежата, следва да се прилагат строги и ефективни правила за поверителност.
- (63) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽⁵⁾ и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Европейския съюз и за свободното движение на такива данни ⁽⁶⁾ се прилагат в пълна степен при обработването на лични данни за целите на настоящия регламент.
- (64) За да се осигури прозрачност на работата на Органа, спрямо него следва да се прилага Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията ⁽⁷⁾.
- (65) В работата на Органа следва да могат да участват трети държави, в съответствие със съответните споразумения, които ще бъдат сключени от Съюза.
- (66) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно подобряването на функционирането на вътрешния пазар чрез постигане на високо, ефективно и последователно равнище на пруденциално регулиране и надзор, защитата на вложителите и инвеститорите, защитата на целостта, ефикасността и нормалното функциониране на финансовите пазари, запазването на стабилността на финансовата система и засилването на международната надзорна координация, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и поради обхвата на действието могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (67) Органът следва да поеме всички текущи задачи и правомощия на Комитета на европейските банкови надзорници. Следователно Решение 2009/78/ЕО на Комисията следва да бъде отменено, считано от датата на създаването на Органа, а Решение № 716/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за създаване на програма на Общността за подкрепа на специфични дейности в областта на финансовите услуги, финансовото отчитане и одита ⁽⁸⁾ следва да бъде съответно изменено. Предвид съществуващите структури и дейности на Комитета на европейските банкови надзорници е важно да се осигури много тясно сътрудничество между Комитета на европейските банкови надзорници и Комисията при установяването на подходящи преходни мерки, за да се гарантира възможно най-кратък период, през който Комисията да отговаря за административното създаване и първоначалната административна дейност на Органа.
- (68) Уместно е да се определят срокове за прилагането на настоящия регламент, за да се гарантира, че Органът е достатъчно подготвен да започне да функционира и да се осигури плавен преход от Комитета на европейските банкови надзорници. Органът следва да разполага с подходящо финансиране. Поне първоначално 40 % от неговото финансиране следва да бъде със средства на Съюза и 60 % — чрез вноски на държавите-членки, направени в съответствие с пропорционалната тежест на гласовете, установена в член 3, параграф 3 от Протокола (№ 36) относно преходните разпоредби.
- (69) За да се улесни създаването на Органа на 1 януари 2011 г., настоящият регламент следва да влезе в сила в деня след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз,

(1) ОВ С 139, 14.6.2006 г., стр. 1.

(2) ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 1.

(3) ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 15.

(4) ОВ L 56, 4.3.1968, стр. 1.

(5) ОВ L 281, 23.11.1995, стр. 31.

(6) ОВ L 8, 12.1.2001, стр. 1.

(7) ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

(8) ОВ L 253, 25.9.2009 г., стр. 8.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

СЪЗДАВАНЕ И ПРАВЕН СТАТУС

Член 1

Създаване и обхват на дейността

1. С настоящия регламент се създава Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), наричан по-нататък „Органът“.

2. Органът действа в рамките на правомощията, предоставени с настоящия регламент, и на приложното поле на директиви 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО, 2002/87/ЕО, Регламент (ЕО) № 1781/2006, Директива 94/19/ЕО и, доколкото тези актове са приложими за кредитните и финансови институции и компетентните органи, които упражняват надзор върху тях, в рамките на съответните части от директиви 2005/60/ЕО, 2002/65/ЕО, 2007/64/ЕО и 2009/110/ЕО, включително на всички директиви, регламенти и решения, основаващи се на тези актове, и на всеки друг правно обвързващ акт на Съюза, с който се възлагат задачи на Органа.

3. Органът също така действа в областта на дейност на кредитните институции, финансовите конгломерати, инвестиционните посредници, платежните институции и институциите за електронни пари във връзка с въпроси, които не се уреждат пряко в актовете, посочени в параграф 2, включително по въпроси на корпоративното управление, одита и финансовата отчетност, при условие че тази дейност на Органа е необходима за гарантиране на ефективното и последователното прилагане на тези актове.

4. Разпоредбите на настоящия регламент не засягат правомощията на Комисията, по-специално правомощията съгласно член 258 ДФЕС за гарантиране спазването на правото на Съюза.

5. Целта на Органа е да защитава обществените интереси, като допринася за краткосрочната, средносрочната и дългосрочната стабилност и ефективност на финансовата система, в интерес на икономиката на Съюза и на неговите граждани и стопански субекти. Органът допринася за:

- а) подобряването на функционирането на вътрешния пазар, включително по-специално надеждно, ефективно и последователно ниво на регулиране и надзор;
- б) осигуряването на целостта, прозрачността, ефикасността и нормалното функциониране на финансовите пазари,
- в) засилването на международната надзорна координация,
- г) предотвратяването на регулаторния арбитраж и насърчаването на еднакви условия на конкуренция,
- д) гарантирането на подходящото регулиране и надзор върху вземането на кредити и други рискове, и
- е) подобряването на защитата на потребителите.

За постигането на тези цели Органът допринася за гарантирането на последователно, ефективно и ефикасно прилагане на посочените в параграф 2 актове, за насърчаването на сближаването на надзорните практики, за предоставянето на становища пред Европейския парламент, Съвета и Комисията и за провеждането на икономически анализ на пазарите с оглед насърчаване на постигането на целите на Органа.

При изпълнението на задачите, които са му възложени с настоящия регламент, Органът обръща особено внимание на всеки системен риск, породен от финансовите институции, чиито проблеми биха могли да засегнат действието на финансовата система или на реалната икономика.

При изпълнение на задачите си Органът действа независимо и обективно и се ръководи единствено от интересите на Съюза.

Член 2

Европейска система за финансов надзор

1. Органът е част от Европейската система за финансов надзор (ЕСФН). Основната цел на ЕСФН е да гарантира, че правилата, приложими към финансовия сектор, се прилагат по подходящ начин за запазване на финансовата стабилност и осигуряване на доверие във финансовата система като цяло и достатъчна защита за потребителите на финансови услуги.

2. ЕСФН се състои от:

- а) Европейския съвет за системен риск (ЕССР) - за целите и задачите, определени в Регламент (ЕС) № 1092/2010 и в настоящия регламент;
- б) Органа;
- в) Европейския надзорен орган (Европейски надзорен орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾;
- г) Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾;
- д) Съвместния комитет на европейските надзорни органи (наричан по-нататък „Съвместният комитет“) — за целите на изпълнението на задачите, посочени в членове 54—57 от настоящия регламент, от Регламент (ЕС) № 1094/2010 и от Регламент (ЕС) № 1095/2010;
- е) компетентните или надзорните органи на държавите-членки, посочени в актовете на Съюза, посочени в член 1, параграф 2 от настоящия регламент, от Регламент (ЕС) № 1094/2010 и от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

⁽¹⁾ Вж. страница 48 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽²⁾ Вж. страница 84 от настоящия брой на Официален вестник.

3. Органът редовно и тясно си сътрудничи с ЕССР, както и с Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), посредством Съвместния комитет, като по този начин осигурява междусекторната последователност на работата и постигането на общи позиции в областта на надзора на финансовите конгломерати и по други междусекторни въпроси.

4. В съответствие с принципа на лоялното сътрудничество съгласно член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз участниците в ЕСФН си сътрудничат в дух на доверие и пълно взаимно зачитане, като следят по-специално за обмена на подходяща и надеждна информация помежду си.

5. Надзорните органи, които са участници в ЕСФН, са задължени да упражняват надзор върху финансовите институции, действащи в рамките на Съюза в съответствие с актовете, посочени в член 1, параграф 2.

Член 3

Отчетност на органите

Органите, посочени в член 2, параграф 2, букви а) — г) се отчитат пред Европейския парламент и Съвета.

Член 4

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „финансови институции“ означава „кредитни институции“ по смисъла на член 4, точка 1 от Директива 2006/48/ЕО, „инвестиционни посредници“ по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) от Директива 2006/49/ЕО, и „финансови конгломерати“ по смисъла на член 2, точка 14 от Директива 2002/87/ЕО, като се има предвид, че по отношение на Директива 2005/60/ЕО „финансови институции“ означава кредитни институции и финансови институции по смисъла на член 3, точки 1 и 2 от посочената директива;
2. „компетентни органи“ означава:
 - i) компетентни органи по смисъла на директиви 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2007/64/ЕО, както и посочените в Директива 2009/110/ЕО;
 - ii) по отношение на директиви 2002/65/ЕО и 2005/60/ЕО — органите, компетентни за осигуряване на спазването на изискванията на тези директиви от страна на кредитните и финансовите институции; и
 - iii) по отношение на схемите за гарантиране на депозити — органите, които управляват схемите за гарантиране на депозити съгласно Директива 94/19/ЕО, или, когато дейността на схемите за гарантиране на депозити се управлява от частно дружество — публичният орган, отговарящ за надзора върху тези схеми съгласно посочената директива.

Член 5

Правен статус

1. Органът е орган на Съюза и притежава юридическа правосубектност.
2. Във всяка държава-членка Органът се ползва с най-широката правоспособност, предоставяна на юридически лица съгласно националното законодателство. По-специално той може да придобива или да се разпорежда с движимо и недвижимо имущество и да е страна по съдебни производства.
3. Органът се представлява от своя председател.

Член 6

Състав

Органът се състои от:

1. Съвет на надзорниците, който изпълнява задачите, определени в член 43;
2. Управителен съвет, който изпълнява задачите, определени в член 47;
3. председател, който изпълнява задачите, определени в член 48;
4. изпълнителен директор, който изпълнява задачите, определени в член 53;
5. Апелативен съвет, който изпълнява задачите, определени в член 60.

Член 7

Седалище

Органът е със седалище в Лондон.

ГЛАВА II

ЗАДАЧИ И ПРАВОМОЩИЯ НА ОРГАНА

Член 8

Задачи и правомощия на Органа

1. Органът има следните задачи:
 - a) да допринася за установяването на висококачествени общи регулаторни и надзорни стандарти и практики, по-специално чрез представянето на становища пред институциите на Съюза, както и чрез разработване на насоки, препоръки и проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, основани на посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове;

- б) да допринася за последователното прилагане на правно обвързващите актове на Съюза, по-специално като допринася за създаването на обща надзорна култура, като осигурява последователно, ефективно и ефикасно прилагане на посочените в член 1, параграф 2 актове, като предотвратява регулаторния арбитраж, като действа като медиатор и като урежда разногласия между компетентните органи, като гарантира ефективен и последователен надзор върху финансовите институции, като осигурява съгласувана работа на колегиите от надзорници и като предприема действия, *inter alia*, в извънредни ситуации;
- в) да насърчава и улеснява делегирането на задачи и отговорности между компетентните органи;
- г) да си сътрудничи тясно с ЕССР, по-специално като предоставя на ЕССР необходимата информация за изпълнение на неговите задачи и като осигурява подходящи последващи действия в отговор на предупрежденията и препоръките на ЕССР;
- д) да организира и извършва анализи чрез партньорски проверки на компетентните органи, включително да издава насоки и препоръки и да определя най-добри практики, за да засили последователността на резултатите от надзора;
- е) да наблюдава и оценява пазарните тенденции в рамките на своята компетентност, включително, когато е уместно, тенденциите в областта на кредитирането, по-специално на домакинствата и МСП;
- ж) да извършва икономически анализи на пазарите с цел осигуряване на необходимата информация за изпълнението на функциите на Органа;
- з) да насърчава защитата на вложителите и инвеститорите;
- и) да допринася за последователната и съгласувана работа на колегиите от надзорници, за наблюдението, оценката и измерването на системния риск, за разработването и координирането на планове за възстановяване и реструктуриране, за осигуряването на висока степен на защита на вложителите и инвеститорите в целия Съюз, както и за разработването на методи за реструктуриране на проблемни финансови институции и оценяването на необходимостта от съответни инструменти за финансиране в съответствие с членове 21—26;
- й) да изпълнява всякакви други конкретни задачи, предвидени в настоящия регламент или в други законодателни актове;
- к) да публикува на своята интернет страница и редовно да актуализира информация, свързана с неговата област на дейност, по-специално - в рамките на неговата компетентност - относно регистрираните финансови институции, за да осигури леснодостъпна информация за обществеността;
- л) да поеме, доколкото е целесъобразно, всички съществуващи и текущи задачи от Комитета на европейските банкови надзорници (CEBS).
2. За изпълнението на определените в параграф 1 задачи Органът разполага с правомощията, предвидени в настоящия регламент, по-специално:
- а) да разработва проекти на регулаторни технически стандарти в конкретните случаи, посочени в член 10;
- б) да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение в конкретните случаи, посочени в член 15;
- в) да издава насоки и препоръки, както е предвидено в член 16;
- г) да издава препоръки в конкретни случаи съгласно член 17, параграф 3;
- д) да взема индивидуални решения, чиито адресати са компетентните органи, в конкретните случаи, посочени в член 18, параграф 3 и член 19, параграф 3;
- е) в случаите, свързани с пряко приложимото право на Съюза, да взема индивидуални решения, чиито адресати са финансовите институции, в конкретните случаи, посочени в член 17, параграф 6, в член 18, параграф 4 и в член 19, параграф 4;
- ж) да изготвя становища, предназначени за Европейския парламент, Съвета или Комисията, както е предвидено в член 34;
- з) да събира необходимата информация относно финансовите институции, както е предвидено в член 35;
- и) да разработва общи методики за оценка на въздействието от характеристиките на продуктите и процесите на дистрибуция върху финансовото състояние на дадена институция и върху защитата на потребителите;
- й) когато това е предвидено в актовете, посочени в член 1, параграф 2 - да осигурява база данни за регистрираните финансови институции в рамките на своята компетентност, достъпът до която е централизиран.

Член 9

Задачи, свързани със защитата на потребителите и финансовите дейности

1. Органът има водеща роля в насърчаването на прозрачността, яснотата и справедливите условия на пазара на потребителски финансови продукти или услуги в рамките на вътрешния пазар, включително чрез:
- а) събиране и анализ на данни и изготвяне на доклади относно потребителските тенденции;
- б) извършване на преглед и координиране на образователни инициативи и инициативи за финансова грамотност на компетентните органи;
- в) разработване на стандарти за обучение за сектора; както и
- г) принос към разработването на общи правила за разкриване на информация.

2. Органът наблюдава новите и вече съществуващите финансови дейности и може да приема насоки и препоръки с оглед насърчаването на сигурността и стабилността на пазарите и сближаването на регулаторните практики.

3. Органът може също така да отправя предупреждения, в случай че определена финансова дейност застрашава сериозно целите, определени в член 1, параграф 5.

4. Органът създава, като своя неразделна част, Комитет за финансови иновации, който обединява всички съответни компетентни национални надзорни органи, с цел да се постигне координиран подход в регулирането и надзора на новите или иновативните финансови дейности и да се предоставят на Органа съвети, които да бъдат представени пред Европейския парламент, Съвета и Комисията.

5. Органът може временно да забрани или ограничи определени финансови дейности, които представляват заплаха за нормалното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея в случаите, посочени в законодателните актове по член 1, параграф 2, и съобразно условията, предвидени в тези актове, или, ако е необходимо — в случай на извънредна ситуация, в съответствие със и при предвидените в член 18 условия.

Органът прави преглед на решението, посочено в първа алинея, през подходящи интервали от време, но най-малко веднъж на три месеца. Ако решението не бъде подновено след изтичането на тримесечен срок, действието му се прекратява автоматично.

Държавите-членки могат да поискат от Органа да преразгледа решението си. В такъв случай Органът взема решение дали поддържа решението си в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 1, втора алинея.

Органът може също така да направи оценка на необходимостта от забрана или ограничаване на определени видове финансови дейности и в случай че се установи такава необходимост, да информира Комисията с цел да се улесни приемането на такава забрана или ограничение.

Член 10

Регулаторни технически стандарти

1. Когато Европейският парламент и Съветът делегират на Комисията правомощия да приема регулаторни технически стандарти посредством делегирани актове съгласно член 290 ДФЕС с цел да се гарантира последователно хармонизиране в областите, конкретно определени в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, Органът може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти. Органът представя своите проекти на стандарти на Комисията за одобрение.

Регулаторните технически стандарти са технически, те не представляват стратегически или политически решения и тяхното съдържание се определя от законодателните актове, на които се основават.

Преди да ги представи на Комисията, Органът провежда открити обществени консултации по проектите на регулаторни технически стандарти и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на такива консултации и анализи не е непропорционално предвид обхвата и въздействието на съответните проекти на регулаторни технически стандарти или предвид особената неотложност на въпроса. Органът също така иска становището на Групата на участниците от банковия сектор, посочена в член 37.

Когато Органът представя проект на регулаторен технически стандарт, Комисията незабавно препраща проекта на Европейския парламент и на Съвета.

В срок от три месеца от получаване на проекта на регулаторен технически стандарт Комисията решава дали да го одобри. Комисията може да одобри проекти на регулаторни технически стандарти само частично или да ги измени, ако интересите на Съюза налагат това.

Когато Комисията възнамерява да не одобри даден проект на регулаторен технически стандарт или възнамерява да го одобри частично или с изменения, тя връща на Органа проекта на регулаторен технически стандарт, като обяснява защо не го одобрява или, в зависимост от случая, като излага мотивите за измененията. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на регулаторен технически стандарт въз основа на предложените от Комисията изменения и да го представи отново на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

Ако до изтичането на този шестседмичен срок Органът не е представил изменен проект на регулаторен технически стандарт или е представил проект на регулаторен технически стандарт, който не е изменен по начин, съответстващ на предложените от Комисията изменения, Комисията може да приеме регулаторния технически стандарт с измененията, които счита за необходими, или да го отхвърли.

Комисията не може да променя съдържанието на проекта на регулаторен технически стандарт, изготвен от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, предвиден в настоящия член.

2. Когато Органът не е представил проект на регулаторен технически стандарт в срока, определен в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, Комисията може да поиска представянето на такъв проект в рамките на нов срок.

3. Комисията може да приеме регулаторни технически стандарти посредством делегиран акт и без проект от Органа, само в случай че Органът не е представил проект на регулаторен технически стандарт в сроковете съгласно параграф 2.

Комисията провежда открити обществени консултации по проектите на регулаторни технически стандарти и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на такива консултации и анализи не е непропорционално предвид обхвата и въздействието на съответните проекти на регулаторни технически стандарти или предвид особената неотложност на въпроса. Комисията също така иска становища или съвети от Групата на участниците от банковия сектор, посочена в член 37.

Комисията незабавно препраща проекта на регулаторен технически стандарт на Европейския парламент и на Съвета.

Комисията изпраща своя проект на регулаторен технически стандарт на Органа. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на регулаторен технически стандарт и да го представи на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

Ако до изтичането на шестседмичния срок, посочен в четвърта алинея, Органът не е представил изменен проект на регулаторен технически стандарт, Комисията може да приеме регулаторния технически стандарт.

Ако Органът е представил изменен проект на регулаторния технически стандарт в рамките на шестседмичния срок, Комисията може да измени проекта на регулаторен технически стандарт въз основа на предложените от Органа изменения или да приеме регулаторния технически стандарт с измененията, които счита за необходими. Комисията не може да променя съдържанието на проекта на регулаторен технически стандарт, изготвен от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, предвиден в настоящия член.

4. Регулаторните технически стандарти се приемат под формата на регламенти или решения. Те се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз* и влизат в сила на посочената в тях дата.

Член 11

Упражняване на делегирането

1. Правомощията да приема регулаторни технически стандарти, посочени в член 10, се предоставят на Комисията за срок от четири години, считано от 16 декември 2010 г. Комисията представя доклад относно делегираните правомощия най-късно шест месеца преди изтичането на четиригодишния срок. Делегирането на правомощията се подновява автоматично за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не го оттеглят в съответствие с член 14.

2. Веднага след като приеме регулаторен технически стандарт, Комисията нотифицира едновременно Европейския парламент и Съвета за него.

3. Правомощията да приема регулаторни технически стандарти се предоставят на Комисията при условията, предвидени в членове 12—14.

Член 12

Оттегляне на делегирането

1. Делегирането на правомощие, посочено в член 10, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета.

2. Институцията, започнала вътрешна процедура за вземане на решение дали да оттегли делегирането на правомощия, полага усилия да информира другата институция и Комисията в разумен срок преди вземането на окончателно решение, като посочва делегираните правомощия, които могат да бъдат оттеглени.

3. С решението за оттегляне се прекратява делегирането на правомощията, посочени в него. То поражда действие незабавно или на по-късна посочена в него дата. Решението не засяга валидността на регулаторните технически стандарти, които са вече в сила. То се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 13

Възражения срещу регулаторни технически стандарти

1. Европейският парламент или Съветът могат да направят възражение срещу регулаторен технически стандарт в срок от три месеца от датата на нотификацията за регулаторния технически стандарт, приет от Комисията. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок се удължава с три месеца.

Когато Комисията приема регулаторен технически стандарт, еднакъв с проекта на регулаторен технически стандарт, представен от Органа, срокът, в рамките на който Европейският парламент и Съветът могат да направят възражение, е един месец от датата на нотификацията. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок се удължава с един месец.

2. Ако към момента на изтичането на срока, посочен в параграф 1, нито Европейският парламент, нито Съветът са възразили срещу регулаторния технически стандарт, той се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила на посочената в него дата.

Регулаторният технически стандарт може да се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и да влезе в сила преди изтичането на този срок, ако и Европейският парламент, и Съветът са информирали Комисията за намерението си да не правят възражения.

3. Ако Европейският парламент или Съветът възразят срещу регулаторен технически стандарт в срока, посочен в параграф 1, той не влиза в сила. В съответствие с член 296 ДФЕС институцията, която възразява срещу регулаторния технически стандарт, посочва причините за това.

Член 14

Липса на одобрение или изменение на проекти на регулаторни технически стандарти

1. В случай че Комисията не одобри проект на регулаторен технически стандарт или го измени в съответствие с член 10, тя уведомява Органа, Европейския парламент и Съвета, като излага причините за това.

2. Когато е уместно, в срок от един месец от уведомяването, посочено в параграф 1, Европейският парламент или Съветът могат да поканят отговорния комисар и председателя на Органа на специално заседание на компетентната комисия на Европейския парламент или на компетентния комитет на Съвета, за да представят и обяснят различията помежду си.

Член 15

Технически стандарти за изпълнение

1. Органът може да разработва технически стандарти за изпълнение посредством актове за изпълнение съгласно член 291 ДФЕС в областите, конкретно определени в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове. Техническите стандарти за изпълнение са технически, те не представляват стратегически или политически решения и в тяхното съдържание се определят условията на прилагане на тези актове. Органът представя своите проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията за одобрение.

Преди да представи проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията, Органът провежда открити обществени консултации по тях и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на такива консултации и анализи не е непропорционално предвид обхвата и въздействието на въпросните проекти на технически стандарти за изпълнение или предвид особената неотложност на въпроса. Органът също така иска становището на Групата на участниците от банковия сектор, посочена в член 37.

Когато Органът представя проект на технически стандарт за изпълнение, Комисията незабавно го препраща на Европейския парламент и на Съвета.

В срок от три месеца от получаване на проекта на технически стандарт за изпълнение Комисията решава дали да го одобри. Комисията може да удължи този срок с един месец. Комисията може да одобри проекта на технически стандарт за изпълнение само частично или да го измени, ако интересите на Съюза налагат това.

Когато Комисията възнамерява да не одобри даден проект на технически стандарт за изпълнение или възнамерява да го одобри частично или с изменения, тя го връща на Органа, като обяснява защо възнамерява да не го одобри или, в зависимост от случая, като излага мотивите за измененията. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на технически стандарт за изпълнение въз основа на предложените от Комисията изменения и да го представи отново на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

Ако до изтичането на шестседмичния срок, посочен в пета алинея, Органът не е представил изменен проект на технически стандарт за изпълнение или е представил проект на технически стандарт за изпълнение, който не е изменен по начин, съответстващ на предложените от Комисията изменения, Комисията може да приеме техническия стандарт за изпълнение с измененията, които смята за необходими, или да го отхвърли.

Комисията не може да променя съдържанието на проект на технически стандарт за изпълнение, изготвен от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, предвиден в настоящия член.

2. Когато Органът не е представил проект на технически стандарт за изпълнение в срока, определен в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, Комисията може да поиска представянето на такъв проект в рамките на нов срок.

3. Комисията може да приеме технически стандарт за изпълнение с акт за изпълнение и без проект от Органа, само в случай че Органът не ѝ е представил проект на технически стандарт за изпълнение в сроковете съгласно параграф 2.

Комисията провежда открити обществени консултации по проектите на технически стандарти за изпълнение и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на такива консултации и анализи не е непропорционално предвид обхвата и въздействието на съответните проекти на технически стандарти за изпълнение или предвид особената неотложност на въпроса. Комисията също така иска становища или съвети от Групата на участниците от банковия сектор, посочена в член 37.

Комисията незабавно препраща проекта на технически стандарт за изпълнение на Европейския парламент и на Съвета.

Комисията изпраща проекта на технически стандарт за изпълнение на Органа. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на технически стандарт за изпълнение и да го представи на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

Ако до изтичането на шестседмичния срок, посочен в четвърта алинея, Органът не е представил изменен проект на технически стандарт за изпълнение, Комисията може да приеме техническия стандарт за изпълнение.

Ако Органът е представил изменен проект на технически стандарт за изпълнение в рамките на шестседмичния срок, Комисията може да измени проекта на технически стандарт за изпълнение въз основа на предложените от Органа изменения или да приеме техническия стандарт за изпълнение с измененията, които счита за необходими.

Комисията не може да променя съдържанието на проектите на технически стандарти за изпълнение, изготвени от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, посочен в настоящия член.

4. Техническите стандарти за изпълнение се приемат под формата на регламенти или решения. Те се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз* и влизат в сила на посочената в тях дата.

Член 16

Насоки и препоръки

1. С цел налагане на последователни, ефикасни и ефективни надзорни практики в рамките на ЕСФН и осигуряване на общо, еднакво и последователно прилагане на правото на Съюза, Органът издава насоки и препоръки, чиито адресати са компетентните органи или финансовите институции.

2. Когато е целесъобразно, Органът провежда открити обществени консултации относно насоките и препоръките и анализира свързаните с тях потенциални разходи и ползи. Такива консултации и анализи трябва да са пропорционални на обхвата, естеството и въздействието на насоките или препоръките. Когато е целесъобразно, Органът също така иска становища или съвети от Групата на участниците от банковия сектор, посочена в член 37.

3. Компетентните органи и финансовите институции полагат всички усилия за спазване на тези насоки и препоръки.

В срок от два месеца от издаването на насока или препоръка всеки компетентен орган посочва дали спазва или възнамерява да спазва тази насока или препоръка. В случай че компетентен орган не спазва или не възнамерява да спазва тази насока или препоръка, той информира Органа, като излага причините за това.

Органът оповестява факта, че отделен компетентен орган не спазва или не възнамерява да спазва тази насока или препоръка. Органът също така може да вземе решение за всеки отделен случай да публикува причините за неспазване на тази насока или препоръка, посочени от компетентния орган. Компетентният орган се уведомява предварително за това публикуване.

Ако това се изисква съгласно съответната насока или препоръка, финансовите институции докладват по ясен и подробен начин дали спазват тази насока или препоръка.

4. В доклада, посочен в член 43, параграф 5, Органът уведомява Европейския парламент, Съвета и Комисията за издадените насоки и препоръки, като посочва компетентния орган, който не ги спазва, и описва как Органът възнамерява да гарантира, че съответният компетентен орган ще следва неговите насоки и препоръки в бъдеще.

Член 17

Нарушение на правото на Съюза

1. Ако даден компетентен орган не е приложил посочените в член 1, параграф 2 актове или ги е приложил по начин, който изглежда е в нарушение на правото на Съюза, включително утвърдените съгласно членове 10—15 регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, по-специално като не е гарантирал, че дадена финансова институция отговаря на изискванията, предвидени в посочените актове, Органът действа в съответствие с правомощията, предвидени в параграфи 2, 3 и 6 от настоящия член.

2. По искане от един или повече компетентни органи, от Европейския парламент, от Съвета, от Комисията или от Групата на участниците от банковия сектор или по своя собствена инициатива и след като уведоми за това съответния компетентен орган, Органът може да разследва предполагаемото нарушение или неспазване на правото на Съюза.

Без да се засягат предвидените в член 35 правомощия, компетентният орган незабавно предоставя на Органа цялата информация, която Органът счете за необходима за целите на разследването.

3. Най-късно два месеца след началото на разследването, Органът може да отправи до съответния компетентен орган препоръка, посочваща действията, чието предприемане е необходимо за спазване на правото на Съюза.

В срок от десет работни дни след получаване на препоръката компетентният орган уведомява Органа за стъпките, които е предприел или възнамерява да предприеме, за да гарантира спазването на правото на Съюза.

4. Ако компетентният орган не започне да спазва правото на Съюза в срок от един месец след получаване на препоръката на Органа, Комисията може, след като е била уведомена от Органа или по своя собствена инициатива, да представи официално становище, в което се изисква компетентният орган да предприеме действията, необходими за спазване на правото на Съюза. В официалното становище на Комисията се взема предвид препоръката на Органа.

Комисията представя такова официално становище не по-късно от три месеца след приемането на препоръката. Комисията може да удължи този срок с един месец.

Органът и компетентните органи предоставят на Комисията цялата необходима информация.

5. В срок от десет работни дни след получаването на посоченото в параграф 4 официално становище компетентният орган уведомява Комисията и Органа относно мерките, които е предприел или възнамерява да предприеме, за да се съобрази с това официално становище.

6. Без да се засягат правомощията на Комисията по член 258 ДФЕС, ако даден компетентен орган не се съобрази с посоченото в параграф 4 официално становище в предвидения в него срок и ако е необходимо да бъдат предприети навременни действия за отстраняване на последиците от неспазването на законодателството, за да се запазят или възстановят неутралните условия на конкуренция на пазара или да се гарантира правилното функциониране и целостта на финансовата система, Органът може, ако съответните изисквания, предвидени в посочените в член 1, параграф 2 актове, се прилагат пряко по отношение на финансовите институции, да приеме индивидуално решение, чиито адресат е отделна финансова институция, в което се изисква тя да предприеме необходимите действия за спазване на своите задължения съгласно правото на Съюза, включително прекратяване на възприетата практика.

Решението на Органа е в съответствие с представеното съгласно параграф 4 официално становище на Комисията.

7. Решения, приети съгласно параграф 6, имат предимство пред всякакво предишно решение, прието по същия въпрос от компетентните органи.

При предприемане на действия във връзка с въпроси, които са предмет на официално становище по параграф 4 или на решение по параграф 6, компетентните органи се съобразяват с официалното становище или решението, в зависимост от случая.

8. В доклада по член 43, параграф 5 Органът посочва кои компетентни органи и финансови институции не са се съобразили с официалните становища или решения, посочени в параграфи 4 и 6 от настоящия член.

Член 18

Действия при извънредна ситуация

1. В случай на неблагоприятни процеси, които може сериозно да застрашат правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея, Органът активно улеснява и - когато счете за необходимо, координира всякакви действия, предприети от съответните компетентни национални надзорни органи.

За да може да изпълнява тази улесняваща и координираща роля, Органът получава пълна информация за всички съответни процеси и получава покана да участва като наблюдател във всички съответни срещи на съответните компетентни национални надзорни органи.

2. Съветът, като се консултира с Комисията и с ЕССР и, когато е уместно, с ЕНО, може да приеме решение, чийто адресат е Органът и в което се установява наличието на извънредна ситуация за целите на настоящия регламент, в отговор на искане от страна на Органа, Комисията или ЕССР. Съветът прави преглед на това решение през подходящи интервали, но най-малко веднъж месечно. Ако решението не бъде подновено до изтичането на едномесечен срок, действието му се прекратява автоматично. Съветът може по всяко време да обяви прекратяването на извънредната ситуация.

Когато ЕССР или Органът прецени, че може да възникне извънредна ситуация, той отправя поверителна препоръка към Съвета и му предоставя оценка на ситуацията. След това Съветът преценява дали има необходимост от свикване на заседание. В хода на този процес се гарантира надлежно запазване на поверителността.

Ако Съветът установи съществуването на извънредна ситуация, той надлежно и незабавно информира за това Европейския парламент и Комисията.

3. Когато Съветът е приел решение съгласно параграф 2 и когато при изключителни обстоятелства са необходими координирани действия от страна на националните органи в отговор на неблагоприятни процеси, които могат да застрашат сериозно правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея, Органът може да приеме индивидуални решения, в които се изисква компетентните органи да предприемат, в съответствие с посоченото в член 1, параграф 2 законодателство, необходимите действия в отговор на такива процеси, като гарантират, че финансовите институции и компетентните органи изпълняват изискванията, предвидени в това законодателство.

4. Без да се засягат правомощията на Комисията по член 258 ДФЕС, ако даден компетентен орган не спази посоченото в параграф 3 решение на Органа в срока, определен в същото решение, и ако съответните изисквания, предвидени в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, включително в регулаторните технически стандарти и в техническите стандарти за изпълнение, приети в съответствие с тези актове, се прилагат пряко по отношение на финансовите институции, Органът може да приеме индивидуално решение, чийто адресат е отделна финансова институция, в което се изисква тя да предприеме необходимите действия за спазване на своите задължения съгласно това законодателство, включително прекратяване на възприетата практика. Това се прилага само в ситуации, при които компетентен орган не е приложил посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, включително регулаторните технически стандарти и техническите стандарти за изпълнение, приети в съответствие с тези актове, или ги прилага по начин, който изглежда в явно нарушение на тези актове, и е необходимо неотложно да се предприемат коригиращи мерки за възстановяване на правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система на Съюза или на част от нея.

5. Решенията, приети съгласно параграф 4, имат предимство пред всякаво предишно решение, прието по същия въпрос от компетентните органи.

Всякакви действия от страна на компетентните органи във връзка с въпроси, които са предмет на решение по параграфи 3 или 4, трябва да са съвместими с тези решения.

Член 19

Уреждане на разногласия между компетентните органи в презгранични случаи

1. Без да се засягат правомощията, предвидени в член 17, ако даден компетентен орган не е съгласен с процедурата или същността на действие или бездействие на компетентен орган на друга държава-членка в случаите, определени в посочените в член 1, параграф 2 актове, Органът, по искане на един или повече от засегнатите компетентни органи, може да съдейства на органите да постигнат съгласие в съответствие с процедурата, предвидена в параграфи 2—4 от настоящия член.

В случаите, определени в посоченото в член 1, параграф 2 законодателство, и когато въз основа на обективни критерии може да се установи наличието на разногласие между компетентните органи на различни държави-членки, Органът може по своя инициатива да съдейства на органите да постигнат съгласие в съответствие с процедурата, предвидена в параграфи 2—4.

2. Органът определя срок за помиряване между компетентните органи, като взема предвид приложимите срокове, определени в посочените в член 1, параграф 2 актове, както и сложността и неотложния характер на въпроса. На този етап Органът действа като медиатор.

3. Ако засегнатите компетентни органи не успеят да постигнат съгласие в помирителната фаза, посочена в параграф 2, Органът може, в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 1, трета и четвърта алинея, да вземе задължително за съответните компетентни органи решение, изискващо от тях да предприемат конкретно действие или да се въздържат от действия с цел уреждане на въпроса, за да се гарантира спазването на правото на Съюза.

4. Без да се засягат правомощията на Комисията по член 258 ДФЕС, ако даден компетентен орган не спази решението на Органа и по този начин не може да гарантира, че дадена финансова институция спазва изискванията, пряко приложими към нея съгласно посочените в член 1, параграф 2 актове, Органът може да приеме индивидуално решение, чийто адресат е отделна финансова институция, с което се изисква тя да предприеме необходимите действия за спазване на своите задължения съгласно правото на Съюза, включително прекратяване на възприетата практика.

5. Решенията, приети съгласно параграф 4, имат предимство пред всякакво предишно решение, прието по същия въпрос от компетентните органи. Всяко действие от страна на компетентните органи във връзка с факти, които са предмет на решение по параграф 3 или 4, трябва да е съвместимо с тези решения.

6. В доклада, посочен в член 50, параграф 2, председателят на Органа посочва естеството и вида на разногласията между компетентните органи, постигнатите споразумения и решенията, взети за уреждане на тези разногласия.

Член 20

Уреждане на разногласия между компетентните органи в различни сектори

В съответствие с процедурата, предвидена в членове 19 и 56, Съвместният комитет урежда междусекторни разногласия, които могат да възникнат между компетентни органи по смисъла на член 4, точка 2 от настоящия регламент, от Регламент (ЕС) № 1094/2010 и от Регламент (ЕС) № 1095/2010 съответно.

Член 21

Колегии от надзорници

1. Органът допринася за насърчаването и наблюдението на ефективната, ефикасна и последователна работа на предвидените в Директива 2006/48/ЕО колегии от надзорници и работи за подобряване на съгласуваното прилагане на правото на Съюза от колегиите от надзорници. С цел да се сближат най-добрите надзорни практики членовете на персонала на Органа имат възможност да участват в дейностите на колегиите от надзорници, включително проверки на място, извършвани съвместно от два или повече компетентни органа.

2. Органът има водеща роля при осигуряване на последователната и съгласувана работа на колегиите от надзорници по отношение на презграничните институции в целия Съюз, като отчита системния риск, породен от финансовите институции, посочени в член 23.

За целите на настоящия параграф и на параграф 1 от настоящия член Органът се счита за „компетентен орган“ по смисъла на съответното законодателство.

Органът може:

- а) да събира и обменя относима информация в сътрудничество с компетентните органи, с цел да улесни работата на колегиата, и да създаде и управлява централизирана система, която да осигури на компетентните органи в колегиата достъп до посочената информация;
- б) да въведе и да координира провеждането на стрес тестове в рамките на Съюза в съответствие с член 32, за извършване на оценка на устойчивостта на финансовите институции спрямо неблагоприятни пазарни тенденции, по-конкретно на системния риск, породен от посочените в член 23 финансови институции, както и на оценка на възможността за увеличаване на системния риск при стресови ситуации, като гарантира, че на национално равнище се прилага последователна методология при провеждането на такива тестове и при необходимост отправя препоръка до компетентния орган за отстраняване на установени при стрес теста проблеми;
- в) да насърчава ефективни и ефикасни надзорни дейности, включително оценяване на рисковете, на които финансовите институции са изложени или биха били изложени съгласно установеното в процеса на надзорния преглед или при стресови ситуации;
- г) в съответствие с определените в настоящия регламент задачи и правомощия - да следи изпълнението на задачите от компетентните органи; и
- д) да поиска от дадена колегия провеждането на допълнителни обсъждания в случаите, когато прецени, че съответното решение би довело до неправилно прилагане на правото на Съюза или не би допринесло за постигането на целта за сближаване на надзорните практики. Органът може също така да поиска от консолидиращия надзорник да насрочи заседание на колегиата или да добави точка в дневния ред на дадено заседание.

3. Органът може да разработи проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, за да се гарантират еднакви условия на прилагане на разпоредбите, свързани с оперативното функциониране на колегиите от надзорници, както и да издава насоки и препоръки съгласно член 16 с цел да се насърчи сближаването на надзорните дейности и на най-добрите надзорни практики, приети от колегиите от надзорници.

4. Органът разполага с възможност за провеждане на правно обвързваща медиация за уреждане на спорове между компетентни органи в съответствие с процедурата, предвидена в член 19. Органът може да взема надзорни решения, които са пряко приложими по отношение на съответните институции съгласно член 19.

Член 22

Общи разпоредби

1. Органът надлежно проучва системния риск по смисъла на Регламент (ЕС) № 1092/2010. Той взема мерки по отношение на рисковете от прекъсване на предоставянето на финансови услуги, които:

- a) са причинени от влошаване на състоянието на финансовата система като цяло или на части от нея; и
- b) могат да породят значителни отрицателни последици за вътрешния пазар и реалната икономика.

Когато е целесъобразно, Органът проучва наблюдението и оценката на системния риск, извършвани от ЕССР и Органа, и отговаря на предупрежденията и препоръките на ЕССР в съответствие с член 17 от Регламент (ЕС) № 1092/2010.

2. Органът, в сътрудничество с ЕССР, разработва общ набор от количествени и качествени показатели („таблица на риска“) с цел идентифициране и измерване на системния риск.

Органът също така разработва подходяща система за провеждане на стрес тестове, за да помогне да се идентифицират институциите, които може да породят системен риск. Тези институции подлежат на засилен надзор и при необходимост за тях се прилагат процедурите за възстановяване и реструктуриране, посочени в член 25.

3. Без да се засягат актовете, посочени в член 1, параграф 2, при необходимост Органът изготвя допълнителни насоки и препоръки за финансовите институции, за да се вземе под внимание породеният от тях системен риск.

Органът гарантира, че системният риск, породен от финансовите институции, е отчетен при разработването на проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение в областите, предвидени в законодателните актове, посочени в член 1, параграф 2.

4. По искане на един или повече компетентни органи, на Европейския парламент, на Съвета или на Комисията или по своя собствена инициатива Органът може да направи проучване на конкретен вид финансова институция или вид продукт или конкретно поведение, за да направи оценка на потенциалните заплахи за стабилността на финансовата система и да отправи подходящи препоръки за действие към съответните компетентни органи.

За тази цел Органът може да упражни правомощията, които са му предоставени съгласно настоящия регламент, включително съгласно член 35.

5. Съвместният комитет осигурява общата и междусекторната координация на дейностите, извършвани в съответствие с настоящия член.

Член 23

Идентифициране и измерване на системния риск

1. Органът разработва, като се консултира с ЕССР, критерии за идентифициране и измерване на системния риск и подходяща система за провеждане на стрес тестове, което включва оценка на възможността системният риск, породен от финансовите институции, да се увеличи при стресови ситуации. Финансовите институции, които може да породят системен риск, подлежат на засилен надзор и, при необходимост, за тях се прилагат процедурите за възстановяване и реструктуриране, посочени в член 25.

2. При разработването на критериите за идентифициране и измерване на системния риск, породен от финансовите институции, Органът се съобразява изцяло с възприетите на международно равнище подходи, включително утвърдените от Съвета за финансова стабилност, Международния валутен фонд и Банката за международни разплащания критерии.

Член 24

Постоянен капацитет за реагиране на системни рискове

1. Органът гарантира, че разполага със специализиран постоянен капацитет за ефективно реагиране при появата на системни рискове, посочени в членове 22 и 23, по-специално по отношение на институции, които пораждаат системен риск.

2. Органът изпълнява задачите, които са му възложени с настоящия регламент и с посоченото в член 1, параграф 2 законодателство, и спомага за осигуряване на съгласуван и координиран режим за управление и преодоляване на кризи в Съюза.

Член 25

Процедури за възстановяване и реструктуриране

1. Органът допринася за разработването и координирането на ефективни и последователни планове за възстановяване и реструктуриране, процедури при извънредни ситуации и превантивни мерки за свеждане до минимум на системните последици от всякакви проблеми и участва активно в тези процеси.

2. Органът може да установява най-добри практики, насочени към това да се улесни реструктурирането на проблемните институции, и по-специално презграничните групи, така че да се избегне разпространението на проблемите, като се осигурят подходящи инструменти, включително достатъчно ресурси, и се осигури възможност институцията или групата да бъде реструктурирана своевременно и по организиран и икономически ефективен начин.

3. Органът може да разработва регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, посочени в законодателните актове, изброени в член 1, параграф 2, в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—15.

Член 26

Европейска система на схемите за гарантиране на депозити

1. Органът допринася за укрепване на европейската система на националните схеми за гарантиране на депозитите, като действа съгласно предоставените му с настоящия регламент правомощия, за да гарантира правилното прилагане на Директива 94/19/ЕО, с цел да се осигури адекватното финансиране на националните схеми за гарантиране на депозитите с вноски от финансовите институции, включително от финансовите институции, които са установени и приемат депозити в рамките на Съюза, но чието главно управление се намира извън Съюза, както е предвидено в Директива 94/19/ЕО, и осигурява високо равнище на защита за всички вложители в хармонизирана рамка за целия Съюз, която не засяга стабилизиращата защитна роля на взаимните схеми за гарантиране, при условие че те са в съответствие със законодателството на Съюза.

2. Член 16 относно правомощията на Органа да приема насоки и препоръки се прилага по отношение на схемите за гарантиране на депозитите.

3. Органът може да разработва регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, посочени в законодателните актове, изброени в член 1, параграф 2, в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—15.

4. При прегледа на настоящия регламент съгласно член 81 се разглежда по-специално степента на сближаване в рамките на европейската система на националните схеми за гарантиране на депозити.

Член 27

Европейска система от правила за реструктуриране и финансиране на банките

1. Органът допринася за разработването на методи за реструктуриране на проблемни финансови институции, по-специално на онези, които може да породят системен риск, включително, когато е приложимо, съгласувани и стабилни механизми за осигуряване на средства, така че да се избегне разпространението на проблемите и да се даде възможност дейността на тези финансови институции да бъде преустановена организирано и съвременно.

2. Органът допринася за извършването на оценка на необходимостта от система от съгласувани, стабилни и надеждни механизми за осигуряване на средства, с подходящи инструменти за финансиране, свързани с набор от координирани национални схеми за управление на кризи.

Органът допринася за работата по въпросите за равнопоставеността и кумулативното въздействие върху финансовите институции на системите от такси и вноски, които могат да бъдат въведени, за да се гарантират справедливо разпределяне на тежестта и стимули за ограничаване на системния риск като част от съгласувана и надеждна рамка за реструктуриране.

При прегледа на настоящия регламент по член 81 се разглежда по-специално евентуалното засилване на ролята на Органа в рамките на предотвратяването, управлението и преодоляването на кризи и, при необходимост - създаването на Европейски фонд за реструктуриране.

Член 28

Делегиране на задачи и отговорности

1. Компетентните органи могат да делегират задачи и отговорности на Органа или на други компетентни органи — със съгласието на оправомощения орган и при спазване на определените в настоящия член условия. Държавите-членки могат да предвидят специални правила относно делегирането на отговорности, които трябва да бъдат спазвани, преди техните компетентни органи да сключат такива споразумения за делегиране, и могат да ограничават обхвата на делегирането до това, което е необходимо за упражняването на ефективен надзор над презграничните финансови институции или групи.

2. Органът насърчава и улеснява делегирането на задачи и отговорности между компетентните органи, като определя задачите и отговорностите, които могат да бъдат делегирани или изпълнявани съвместно, и като насърчава прилагането на най-добри практики.

3. Делегирането на отговорности води до преразпределение на правомощията, предвидени в посочените в член 1, параграф 2 актове. Процедурата, осигуряването на прилагането и административното и съдебно обжалване, свързани с делегираните отговорности, се уреждат от правото на оправомощения орган.

4. Компетентните органи уведомяват Органа за споразуменията за делегиране, които имат намерение да сключат. Споразуменията влизат в сила най-рано един месец, след като Органът е бил уведомен за тях.

В срок от един месец след уведомяването Органът може да изрази становище по планираното споразумение.

Органът публикува сключеното от компетентните органи споразумение за делегиране по подходящ начин, така че да се гарантира, че всички засегнати лица са надлежно информирани.

Член 29

Обща надзорна култура

1. Органът има активна роля в създаването на обща надзорна култура в Съюза и на последователни надзорни практики, както и в осигуряването на еднакви процедури и последователни подходи в целия Съюз. Органът извършва най-малко следните дейности:

- a) предоставя становища на компетентните органи;
- b) насърчава ефективен двустранен и многостранен обмен на информация между компетентните органи, като спазва изцяло приложимите разпоредби за поверителността и защитата на данни, предвидени в съответното законодателство на Съюза;
- в) допринася за разработването на единни и висококачествени стандарти за надзор, включително стандарти за отчетност и международни счетоводни стандарти в съответствие с член 1, параграф 3;

- г) прави преглед на прилагането на съответните приети от Комисията регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, както и на издадените от Органа насоки и препоръки, и предлага изменения, когато е целесъобразно; и
- д) създава секторни и междусекторни програми за обучение, улеснява обмена на персонал и насърчава компетентните органи да използват по-широко схемите за командироване на персонал и други инструменти.
2. Органът може, ако е целесъобразно, да разработва нови практически инструменти и инструменти за сближаване, с цел насърчаване на общите надзорни подходи и практики.

Член 30

Партньорски проверки на компетентните органи

1. Органът периодично организира и извършва партньорски проверки на някои или на всички дейности на компетентните органи, за да подобри допълнително последователността на резултатите от надзора. За тази цел Органът разработва методи, позволяващи обективна оценка и сравнение между проверяваните органи. При извършване на партньорска проверка се вземат предвид съществуващата информация и оценки, които вече са били направени по отношение на съответния компетентен орган.
2. Партньорската проверка включва, без да се ограничава само до това, оценка на:
- а) адекватността на ресурсите и организацията на управлението на компетентния орган, като се отделя особено внимание на ефективното прилагане на регулаторните технически стандарти и техническите стандарти за изпълнение, посочени в членове 10—15, както и на посочените в член 1, параграф 2 актове, и на способността да се отговори на пазарните тенденции;
- б) достигнатата степен на сближаване в прилагането на правото на Съюза и в надзорните практики, включително регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, насоки и препоръки, приети съгласно членове 10—16, както и степента, до която чрез надзорните практики се постигат предвидените в правото на Съюза цели;
- в) разработените от някои компетентни органи най-добри практики, които може да бъде полезно да бъдат възприети и от други компетентни органи;
- г) ефективността и достигнатата степен на сближаване по отношение на прилагането на разпоредбите, приети при прилагане на правото на Съюза, включително наложените спрямо отговорните лица административни мерки и санкции при неспазване на посочените разпоредби.
3. Въз основа на партньорската проверка Органът може да издаде насоки и препоръки съгласно член 16. В съответствие с член 16, параграф 3 компетентните органи се стремят да следват тези насоки и препоръки. Органът взема предвид резултата от партньорската проверка при разработването на проекти на регулаторни технически стандарти или технически стандарти за изпълнение в съответствие с членове 10—15.

4. Органът осигурява публичен достъп до най-добрите практики, установени в резултат от тези партньорски проверки. Освен това, резултатите от партньорските проверки могат да се оповестяват публично със съгласието на компетентния орган, който е бил предмет на партньорска проверка.

Член 31

Координационни функции

Органът изпълнява функции във връзка с общата координация между компетентните органи, особено в случай на неблагоприятни процеси, които биха могли да застрашат правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на финансовата система в Съюза.

Органът насърчава съгласувания отговор на Съюза, *inter alia*, чрез:

- а) улесняване на обмена на информация между компетентните органи;
- б) определяне на обхвата и, когато е възможно и уместно, проверка на надеждността на информацията, която следва да бъде предоставена на съответните компетентни органи;
- в) без да се засяга член 19, извършване на необвързваща медиация по искане на компетентните органи или по своя собствена инициатива;
- г) незабавно уведомяване на ЕССР за потенциални извънредни ситуации;
- д) предприемане на всички подходящи мерки при процеси, които могат да застрашат функционирането на финансовите пазари, с оглед улесняване на координацията на действията, предприети от съответните компетентни органи;
- е) централизиране на информацията, получена от компетентните органи в съответствие с членове 21 и 35 като резултат от регулаторните задължения за докладване на институциите, осъществяващи дейност в повече от една държава-членка. Органът предоставя тази информация на другите заинтересовани компетентни органи.

Член 32

Оценка на пазарните тенденции

1. Органът наблюдава и оценява пазарните тенденции в рамките на своята компетентност и при необходимост уведомява Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), ЕССР и Европейския парламент, Съвета и Комисията за съответните тенденции в пруденциалния надзор на микроравнище, възможните рискове и слабите места. В оценката си Органът включва икономически анализ на пазарите, на които осъществяват дейност институциите, както и оценка на въздействието на потенциалните пазарни тенденции върху тези институции.

2. В сътрудничество с ЕССР Органът въвежда и координира извършването на оценки в рамките на целия Съюз, имащи за предмет устойчивостта на финансовите институции на неблагоприятни пазарни тенденции. За тази цел той разработва, а компетентните органи прилагат:

- а) общи методики за оценка на въздействието от икономическите сценарии върху финансовото състояние на дадена институция;
- б) общи подходи за съобщаване на резултатите от тези оценки на устойчивостта на финансовите институции;
- в) общи методики за оценка на въздействието на определени продукти или процеси на дистрибуция върху финансовото състояние на дадена институция и върху информацията за вложителите, инвеститорите и потребителите.

3. Без да се засягат задачите на ЕССР, предвидени в Регламент (ЕС) № 1092/2010, Органът най-малко веднъж годишно, а ако това се налага — по-често, представя на Европейския парламент, Съвета, Комисията и ЕССР оценки на тенденциите, възможните рискове и слабите места в рамките на своята компетентност.

Органът включва в тези оценки класификация на основните рискове и слаби места и при необходимост препоръчва превантивни или коригиращи действия.

4. Органът гарантира подходящо обхващане на междусекторната динамика, рисковете и слабите места чрез тясно сътрудничество с Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) посредством Съвместния комитет.

Член 33

Международни отношения

1. Без да се засяга съответната компетентност на държавите-членки и на институциите на Съюза, Органът може да установява контакти и да постига административни договорености с надзорни органи, с международни организации и с администрациите на трети държави. Тези договорености не създават правни задължения по отношение на Съюза и неговите държави-членки и не възпрепятстват държавите-членки и техните компетентни органи да сключват двустранни или многостранни договорености с тези трети държави.

2. Органът подпомага изготвянето на решения за еквивалентност, отнасящи се до надзорните режими в трети държави, в съответствие с посочените в член 1, параграф 2 актове.

3. В доклада по член 43, параграф 5 Органът посочва административните договорености, постигнати с международни организации или с администрациите на трети държави, както и помощта, предоставена при подготовката на решенията за еквивалентност.

Член 34

Други задачи

1. По искане на Европейския парламент, Съвета или Комисията или по своя собствена инициатива Органът може да предоставя становища на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията по всички въпроси в рамките на неговата компетентност.

2. По отношение на пруденциалните оценки на сливания и придобивания, попадащи в приложното поле на Директива 2006/48/ЕО, изменена с Директива 2007/44/ЕО, за които съгласно тази директива се изисква консултация между компетентните органи на две или повече държави-членки, Органът може по молба на един от съответните компетентни органи да приеме или да публикува становище по пруденциалната оценка, освен по отношение на критериите, посочени в член 19а, параграф 1, буква д) от Директива 2006/48/ЕО. Становището се представя своевременно и във всеки случай преди изтичане на срока за извършване на оценката в съответствие с Директива 2006/48/ЕО, изменена с Директива 2007/44/ЕО. По отношение на областите, във връзка с които Органът може да представя становище, се прилага член 35.

Член 35

Събиране на информация

1. По искане на Органа компетентните органи на държавите-членки предоставят на Органа цялата информация, която му е необходима, за да изпълни възложените му с настоящия регламент задължения, при условие че имат законен достъп до съответната информация и че искането за информация е необходимо предвид естеството на въпросните задължения.

2. Органът може също така да поиска информацията да се предоставя периодично и в определен формат. Когато е възможно, за тези искания се използват общи формати за докладване.

3. При надлежно обосновано искане от страна на компетентен орган на държава-членка Органът може да предостави всякаква информация, необходима на компетентния орган за изпълнението на неговите задължения, при спазване на задълженията за професионална тайна, предвидени в секторното законодателство и в член 70.

4. Преди да бъде поискана информация в съответствие с настоящия член и с цел да се избегне дублиране на задълженията за докладване, Органът взема предвид всяка налична и свързана с въпроса статистика, изготвена и разпространена от Европейската статистическа система и Европейската система на централните банки.

5. Ако информацията не е налична или компетентните органи не са предоставили навременен достъп до нея, Органът може да отправи надлежно обосновано и мотивирано искане до други надзорни органи, до министерството, което отговаря за областта на финансите, когато то разполага с пруденциална информация, до националната централна банка или до статистическата служба на съответната държава-членка.

6. Ако информацията не е налична или не е предоставен навременен достъп до нея съгласно параграф 1 или 5, Органът може да отправи надлежно обосновано и мотивирано искане пряко до съответните финансови институции. В мотивираното искане се обяснява за какво е необходима информацията относно съответните отделни финансови институции.

Органът уведомява съответните компетентни органи за исканията в съответствие с настоящия параграф и с параграф 5.

По искане на Органа компетентните органи подпомагат Органа с цел получаването на информацията.

7. Органът може да използва поверителната информация, получена съгласно настоящия член, само с цел изпълнение на възложените му с настоящия регламент задължения.

Член 36

Отношения с ЕССР

1. Органът си сътрудничи тясно и редовно с ЕССР.
2. Органът редовно и своевременно предоставя на ЕССР информацията, необходима за изпълнение на неговите задачи. Всякакви данни, необходими за изпълнение на неговите задачи, които не са в съкратена или в обобщена форма, се предоставят незабавно на ЕССР при мотивирано искане съгласно член 15 от Регламент (ЕС) № 1092/2010. В сътрудничество с ЕССР Органът въвежда подходящи вътрешни процедури за предаване на поверителна информация, по-специално информация за отделни финансови институции.
3. В съответствие с параграфи 4 и 5 Органът гарантира предприемането на подходящи последващи действия в отговор на предупрежденията и препоръките на ЕССР, посочени в член 16 от Регламент (ЕС) № 1092/2010.
4. При получаването на предупреждение или препоръка от ЕССР, отправени към Органа, Органът незабавно свиква заседание на Съвета на надзорниците и оценява последиците от това предупреждение или препоръка за изпълнението на своите задачи.

Като спазва приложимата процедура за вземане на решение, Органът взема решение относно действията, които трябва да бъдат предприети в съответствие с възложените му с настоящия регламент правомощия в отговор на посочените в предупрежденията и препоръките въпроси.

Ако Органът не предприеме действие по препоръка, той обяснява пред ЕССР и Съвета причините да не предприема действия.

5. При получаването на предупреждение или препоръка от ЕССР, отправени към компетентен национален надзорен орган, Органът при необходимост използва правомощията, предоставени му с настоящия регламент, за да осигури предприемането на навременни последващи действия в отговор на предупреждението или препоръката.

Ако адресатът на препоръката на ЕССР, реши да не я спази, той уведомява Съвета на надзорниците и обсъжда с него причините да не предприема действия.

Компетентният орган взема надлежно под внимание мнението на Съвета на надзорниците, когато уведомява Съвета и ЕССР в съответствие с член 17 от Регламент (ЕС) № 1092/2010.

6. При изпълнение на предвидените в настоящия регламент задачи Органът отдава особено значение на предупрежденията и препоръките на ЕССР.

Член 37

Група на участниците от банковия сектор

1. За улесняване на консултациите със заинтересовани страни в области, свързани със задачите на Органа, се създава Група на участниците от банковия сектор. С Групата на участниците от банковия сектор се провеждат консултации относно действия, предприемани в съответствие с членове 10—15 по отношение на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, и доколкото това не засяга отделни финансови институции - с член 16 по отношение на насоки и препоръки. Ако се налага спешно да се предприемат действия и не е възможно да се проведе консултация, Групата на участниците от банковия сектор се уведомява възможно най-бързо.

Групата на участниците от банковия сектор заседава най-малко четири пъти годишно.

2. Групата на участниците от банковия сектор се състои от 30 членове, представляващи в балансирано съотношение кредитните и инвестиционните институции, извършващи дейност на територията на Съюза, представителите на техните служители, както и потребителите, ползвателите на банкови услуги и представителите на МСП. Най-малко петима от членовете са изтъкнати независими представители на академичните среди. Десет от членовете представляват финансовите институции, като трима от тях представляват кооперативни и спестовни банки.

3. Членовете на Групата на участниците от банковия сектор се назначават от Съвета на надзорниците, въз основа на предложения от съответните заинтересовани страни. При вземане на решението Съветът на надзорниците, доколкото е възможно, осигурява балансирано географско участие и балансирано участие на представители на двата пола, както и представителство на заинтересованите страни от целия Съюз.

4. Органът предоставя цялата необходима информация при запазване на професионалната тайна съгласно член 70 и осигурява подходящо секретарско обслужване за Групата на участниците от банковия сектор. На членовете на Групата на участниците от банковия сектор, представляващи организации с нестопанска цел, с изключение на представителите на сектора, се предоставят подходящи компенсации. Групата на участниците от банковия сектор може да създава работни групи по технически въпроси. Мандатът на членовете на Групата на участниците от банковия сектор е две години и половина, след които се провежда нова процедура за избор.

Членовете на Групата на участниците от банковия сектор могат да участват два последователни мандата.

5. Групата на участниците от банковия сектор може да представя становища и съвети на Органа по всеки въпрос, свързан със задачите на Органа, като се обръща особено внимание на задачите, предвидени в членове 10—16 и в членове 29, 30 и 32.

6. Групата на участниците от банковия сектор приема процедурния си правилник с мнозинство от две трети от членовете си.

7. Органът оповестява публично становищата и съветите на Групата на участниците от банковия сектор, както и резултатите от консултациите с нея.

Член 38

Предпазни мерки

1. Органът гарантира, че никое от решенията, приети съгласно член 18 или 19, не засяга по никакъв начин фискалните отговорности на държавите-членки.

2. Ако дадена държава-членка счита, че решение, прието съгласно член 19, параграф 3, засяга нейните фискални отговорности, в срок от две седмици, след като Органът е уведомил компетентния орган за решението, тя може да нотифицира Органа и Комисията, че компетентният орган няма да изпълни решението.

В тази нотификация държавата-членка обяснява точно и ясно причините за това и начина, по който решението засяга нейните фискални отговорности.

В случай на такава нотификация изпълнението на решението на Органа се спира.

В срок от един месец от нотификацията от страна на държавата-членка Органът информира държавата-членка дали поддържа решението си или го изменя или оттегля. Ако Органът реши да поддържа или да измени решението си, той посочва, че фискалните отговорности не са засегнати.

Ако Органът поддържа решението си, най-късно два месеца, след като Органът е уведомил държавата-членка съгласно четвърта алинея, Съветът взема решение с мнозинство от подадените гласове на някое от заседанията си дали поддържа решението на Органа.

Ако след разглеждане на въпроса Съветът не вземе решение за поддържане на решението на Органа в съответствие с пета алинея, действието на решението на Органа се прекратява.

3. Ако държава-членка счита, че решение, прието съгласно член 18, параграф 3, засяга нейните фискални отговорности, тя може в срок от три работни дни, след като Органът е уведомил компетентния орган за решението, да нотифицира Органа, Комисията и Съвета, че компетентният орган няма да изпълни решението.

В тази нотификация държавата-членка обяснява ясно и точно причините за това и начина, по който решението засяга фискалните ѝ отговорности.

В случай на такава нотификация изпълнението на решението на Органа се спира.

В срок от десет работни дни Съветът свиква заседание и взема решение с обикновено мнозинство от членовете си дали решението на Органа да бъде отменено.

Ако след разглеждане на въпроса Съветът не вземе решение да отмени решението на Органа в съответствие с четвърта алинея, изпълнението на решението на Органа се възобновява.

4. Когато в съответствие с параграф 3 Съветът е взел решение да не отменя решение на Органа във връзка с член 18, параграф 3 и съответната държава-членка продължава да счита, че решението на Органа засяга нейните фискални отговорности, тази държава-членка може да нотифицира Комисията и Органа и да отправи искане към Съвета да преразгледа въпроса. Съответната държава-членка ясно посочва причините за несъгласието си с решението на Съвета.

В срок от четири седмици след нотификацията по първа алинея Съветът потвърждава първоначалното си решение или взема ново решение в съответствие с параграф 3.

Срокът от четири седмици може да бъде удължен от Съвета с още четири седмици, ако това се налага с оглед на конкретните обстоятелства по случая.

5. Всяка злоупотреба с разпоредбите на настоящия член, по-специално във връзка с решение на Органа, което няма значителни или съществени фискални последици, се забранява като несъвместима с вътрешния пазар.

Член 39

Процедури за вземане на решение

1. Преди вземането на решенията, предвидени в настоящия регламент, Органът уведомява всеки поименно посочен адресат за своето намерение да вземе решение, като определя срок, в който адресатът може да изрази своето мнение по въпроса, като отчита неговия неотложен характер, сложността му и възможните последици. Това се прилага *mutatis mutandis* за препоръките, посочени в член 17, параграф 3.

2. Решенията на Органа съдържат мотивите, на които се основават.

3. Адресатите на решенията на Органа биват информирани относно правните средства за защита, с които разполагат съгласно настоящия регламент.

4. Когато Органът е взел решение съгласно член 18, параграфи 3 или 4, той периодично преразглежда това решение на подходящи интервали от време.

5. Решенията, които Органът взема съгласно членове 17, 18 или 19, се оповестяват публично и в тях се посочва съответният компетентен орган или финансова институция, излага се основното съдържание на решението, освен ако подобно оповестяване не противоречи на законния интерес на финансови институции за защита на техните търговски тайни или може сериозно да засади правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система на Съюза или на част от нея.

ГЛАВА III
ОРГАНИЗАЦИЯ

РАЗДЕЛ I

Съвет на надзорниците

Член 40

Състав

1. Съветът на надзорниците се състои от:
 - а) председател, без право на глас;
 - б) ръководителя на националния публичен орган, компетентен в областта на надзора върху кредитните институции във всяка държава-членка, който присъства на заседанията лично най-малко два пъти годишно;
 - в) един представител на Комисията, без право на глас;
 - г) един представител на Европейската централна банка, без право на глас;
 - д) един представител на ЕССР, без право на глас;
 - е) един представител на всеки от другите два европейски надзорни органа, без право на глас.
2. Съветът на надзорниците свиква заседания с Групата на участниците от банковия сектор най-малко два пъти годишно.
3. Всеки компетентен орган отговаря за определянето на заместник на високо равнище от своя орган, който може да замести посочения в параграф 1, буква б) член на Съвета на надзорниците, в случай че това лице е възпрепятствано да присъства на заседанията.
4. Ако посоченият в параграф 1, буква б) орган не е централна банка, посоченият в същата буква член на Съвета на надзорниците може да реши да бъде придружаван от представител на централната банка на държавата-членка, който няма право на глас.
5. В държавите-членки, в които съществува повече от един орган, отговарящ за надзора в съответствие с настоящия регламент, тези органи постигат съгласие относно общ представител. Въпреки това, когато въпросът, който предстои да се обсъжда от Съвета на надзорниците, не е от компетентността на националния орган, който се представлява от члена, посочен в параграф 1, буква б), този член може да бъде придружаван от представител на съответния национален орган, който няма право на глас.
6. За целите на предприемането на действия в рамките на приложното поле на Директива 94/19/ЕО посоченият в параграф 1, буква б) член на Съвета на надзорниците може, когато е целесъобразно, да бъде придружаван от представител на съответните органи, които управляват схемите за гарантиране на депозитите във всяка държава-членка, който няма право на глас.
7. Съветът на надзорниците може да реши да допусне наблюдатели.

Изпълнителният директор може да участва в заседанията на Съвета на надзорниците, без право на глас.

Член 41

Вътрешни комитети и групи

1. Съветът на надзорниците може да създаде вътрешни комитети или групи във връзка с конкретни задачи, възложени на Съвета на надзорниците, и може да предвиди делегирането на някои точно определени задачи и решения на вътрешните комитети или групи, на Управителния съвет или на председателя.
2. За целите на член 19 Съветът на надзорниците свиква независима група за улесняване на безпристрастното уреждане на разногласия, която се състои от председателя и двама от членовете на съвета, които не са представители на компетентните органи, между които има разногласие, и които нямат никакъв свързан с разногласието интерес или преки връзки със съответните компетентни органи.
3. При спазване на член 19, параграф 2, групата предлага решение за окончателно приемане от Съвета на надзорниците в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 1, трета алинея.
4. Съветът на надзорниците приема процедурния правилник на групата по параграф 2.

Член 42

Независимост

При изпълнението на възложените им с настоящия регламент задачи председателят и членовете на Съвета на надзорниците с право на глас действат независимо и обективно единствено в интерес на Съюза като цяло, като нямат право да искат, нито да приемат указания от институциите или органите на Съюза, от правителства на държави-членки или от друг публичен или частен орган.

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху членовете на Съвета на надзорниците при изпълнението на техните задачи.

Член 43

Задачи

1. Съветът на надзорниците дава насоки за работата на Органа и отговаря за вземането на решенията, посочени в глава II.
2. Съветът на надзорниците приема становищата, препоръките и решенията и предоставя съветите, посочени в глава II.
3. Съветът на надзорниците назначава председателя.
4. Всяка година преди 30 септември, по предложение от Управителния съвет, Съветът на надзорниците приема работната програма на Органа за следващата година и я предава за информация на Европейския парламент, Съвета и Комисията.

Работната програма се приема, без да се засяга годишната бюджетна процедура, и се оповестява публично.

5. По предложение от Управителния съвет Съветът на надзорниците приема годишния доклад за дейността на Органа, включително за изпълнението на задълженията на председателя, въз основа на проекта на доклад, посочен в член 53, параграф 7, и най-късно до 15 юни всяка година го предава на Европейския парламент, Съвета, Комисията, Сметната палата и Европейския икономически и социален комитет. Докладът се оповестява публично.

6. Съветът на надзорниците приема многогодишната работна програма на Органа и я предава за информация на Европейския парламент, Съвета и Комисията.

Многогодишната работна програма се приема, без това да засяга годишната бюджетна процедура, и се оповестява публично.

7. Съветът на надзорниците приема бюджета в съответствие с член 63.

8. Съветът на надзорниците упражнява дисциплинарен контрол над председателя и изпълнителния директор и може да ги отстрани от длъжност в съответствие с член 48, параграф 5 или член 51, параграф 5 съответно.

Член 44

Вземане на решения

1. Съветът на надзорниците взема решения с обикновено мнозинство от членовете си. Всеки член има един глас.

Чрез дерогация от първа алинея от настоящия параграф, по отношение на актовете, посочени в членове 10-16, и мерките и решенията, приети съгласно член 9, параграф 5, трета алинея и глава VI, Съветът на надзорниците взема решения с квалифицирано мнозинство от членовете си, както е определено в член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и в член 3 от Протокол № 36 относно преходните разпоредби.

По отношение на решения по член 19, параграф 3 във връзка с решения на консолидиращия надзорник, предложеното от работната група решение се счита за прието, ако бъде одобрено с обикновено мнозинство, освен ако не бъде отхвърлено от членове, представляващи блокиращо малцинство от гласовете по смисъла на член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и член 3 от Протокол № 36 относно преходните разпоредби.

За всички останали решения по член 19, параграф 3 предложеното от работната група решение се приема с обикновено мнозинство от членовете на Съвета на надзорниците. Всеки член има един глас.

2. Заседанията на Съвета на надзорниците се свикват от председателя по негова инициатива или по искане на една трета от членовете и се ръководят от председателя.

3. Съветът на надзорниците приема и оповестява публично своя процедурен правилник.

4. В процедурния правилник се предвиждат подробни правила за гласуване, включително, когато е целесъобразно, правила за кворум. Членовете без право на глас и наблюдателите, с изключение на председателя и изпълнителния директор, не присъстват на разискванията в рамките на Съвета на надзорниците, свързани с отделни финансови институции, освен ако не е предвидено друго в член 75, параграф 3 или в актовете, посочени в член 1, параграф 2.

РАЗДЕЛ 2

Управителен съвет

Член 45

Състав

1. Управителният съвет се състои от председателя и шест други членове на Съвета на надзорниците, избрани от членовете с право на глас на Съвета на надзорниците.

Всеки член на Управителния съвет с изключение на председателя има заместник, който може да го замести, ако той е възпрепятстван да присъства на заседание.

Мандатът на членовете, избрани от Съвета на надзорниците, е две години и половина. Мандатът може да бъде подновен еднократно. Съставът на Управителния съвет е балансиран и пропорционален и отразява състава на Съюза като цяло. Мандатите се застъпват и се прилагат подходящи правила за ротация.

2. Решенията на Управителния съвет се приемат с мнозинство от присъстващите членове. Всеки член има един глас.

Изпълнителният директор и представителят на Комисията участват в заседанията на Управителния съвет без право на глас.

Представителят на Комисията има право на глас по въпросите, посочени в член 63.

Управителният съвет приема и оповестява публично своя процедурен правилник.

3. Заседанията на Управителния съвет се свикват от председателя по негова инициатива или по искане на най-малко една трета от членовете и се ръководят от председателя.

Управителният съвет заседава преди всяко заседание на Съвета на надзорниците и толкова често, колкото Управителният съвет прецени за необходимо. Управителният съвет заседава най-малко пет пъти годишно.

4. Членовете на Управителния съвет могат да бъдат подпомогани от съветници или експерти при спазване на процедурния правилник. С изключение на изпълнителния директор, членовете без право на глас не присъстват на разискванията в рамките на Управителния съвет, свързани с отделни финансови институции.

Член 46**Независимост**

Членовете на Управителния съвет действат независимо и обективно единствено в интерес на Съюза като цяло, като нямат право да искат, нито да приемат указания от институциите или органите на Съюза, от правителства на държави-членки или от друг публичен или частен орган.

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху членовете на Управителния съвет при изпълнението на техните задачи.

Член 47**Задачи**

1. Управителният съвет гарантира, че Органът осъществява мисията си и изпълнява възложените му в съответствие с настоящия регламент задачи.

2. Управителният съвет предлага годишната и многогодишната работна програма, която се приема от Съвета на надзорниците.

3. Управителният съвет упражнява бюджетните си правомощия в съответствие с членове 63 и 64.

4. Управителният съвет приема плана за политиката на Органа относно персонала, както и необходимите мерки за прилагане на Правилника за длъжностните лица на Европейските общности (наричан по-нататък „Правилник за длъжностните лица“) съгласно член 68, параграф 2.

5. Управителният съвет приема специалните разпоредби относно правото на достъп до документите на Органа в съответствие с член 72.

6. Управителният съвет предлага за одобрение от Съвета на надзорниците годишен доклад за дейността на Органа, включително за задълженията на председателя, въз основа на проекта на доклад, посочен в член 53, параграф 7.

7. Управителният съвет приема и оповестява публично своя процедурен правилник.

8. Управителният съвет назначава и отстранява от длъжност членовете на Апелативния съвет в съответствие с член 58, параграфи 3 и 5.

РАЗДЕЛ 3**Председател****Член 48****Назначаване и задачи**

1. Органът се представлява от председателя, който е независим експерт, работещ на пълно работно време.

Председателят отговаря за подготовката на работата на Съвета на надзорниците и ръководи заседанията на Съвета на надзорниците и на Управителния съвет.

2. Председателят се назначава от Съвета на надзорниците, след открита процедура за подбор, въз основа на неговите качества, умения, познания за финансовите институции и пазари и опит, свързан с финансов надзор и регулиране.

Преди изборният от Съвета на надзорниците кандидат да поеме задълженията си и до един месец след неговия избор от Съвета на надзорниците, Европейският парламент може, след като изслуша кандидата, да възрази срещу кандидатурата на избраното лице.

Съветът на надзорниците избира измежду своите членове и заместник, който да изпълнява функциите на председателя в негово отсъствие. Този заместник не се избира сред членовете на Управителния съвет.

3. Мандатът на председателя е пет години с възможност за еднократно подновяване.

4. През деветте месеца преди края на петгодишния мандат на председателя, Съветът на надзорниците оценява:

- a) постигнатите през първия мандат резултати и начина, по който са били постигнати;
- b) задълженията на Органа и изискванията към него през предстоящите години.

Като взема предвид тази оценка, Съветът на надзорниците може да поднови мандата на председателя, при условие че това бъде утвърдено от Европейския парламент.

5. Председателят може да бъде отстранен от длъжност само от Европейския парламент въз основа на решение на Съвета на надзорниците.

Председателят не може да попречи на Съвета на надзорниците да разглежда въпроси, свързани с него, по-специално необходимостта от отстраняването му от длъжност, и не участва в свързаните с това обсъждания.

Член 49**Независимост**

Без да се засяга ролята на Съвета на надзорниците по отношение на задачите на председателя, последният няма право да иска, нито да приема указания от институции или органи на Съюза, от правителства на държави-членки или от друг публичен или частен орган.

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху председателя при изпълнението на неговите задачи.

В съответствие с Правилника за длъжностните лица, посочен в член 68, след като напусне заеманата длъжност, председателят продължава да бъде обвързан от задължението да действа почтено и предпазливо по отношение на приемането на някои назначения или придобивки.

Член 50

Доклад

1. Европейският парламент и Съветът могат да приканят председателя или неговия заместник да направи изявление, като изцяло зачитат независимостта му. При всяко такова искане председателят прави изявление пред Европейския парламент и отговоря на всички въпроси, зададени от неговите членове.

2. Председателят представя пред Европейския парламент, по искане на последния и най-малко 15 дни преди да направи изявлението по параграф 1, писмен доклад относно основните дейности на Органа.

3. Освен информацията, посочена в членове 11—18 и членове 20 и 33, докладът също така включва всякаква относима информация, поискана от Европейския парламент във връзка с конкретен въпрос.

РАЗДЕЛ 4

Изпълнителен директор

Член 51

Назначаване

1. Органът се ръководи от изпълнителен директор, който е независим експерт, работещ на пълно работно време.

2. Изпълнителният директор се назначава от Съвета на надзорниците след утвърждаване от Европейския парламент и съгласно открита процедура за подбор, въз основа на неговите качества, умения, познания за финансовите институции и пазари и опит, свързан с финансовия надзор и регулиране.

3. Мандатът на изпълнителния директор е пет години с възможност за еднократно подновяване.

4. През деветте месеца преди изтичането на мандата на изпълнителния директор Съветът на надзорниците извършва оценка по-специално на:

- a) постигнатите през първия мандат резултати и начина, по който са били постигнати;
- b) задълженията на Органа и изискванията към него през предстоящите години.

Като взема предвид оценката, посочена в първа алинея, Съветът на надзорниците може да поднови мандата на изпълнителния директор еднократно.

5. Изпълнителният директор може да бъде отстранен от длъжност само с решение на Съвета на надзорниците.

Член 52

Независимост

Без да се засягат съответните функции на Управителния съвет и на Съвета на надзорниците във връзка със задачите на изпълнителния директор, последният няма право да иска, нито да приема указания от институциите и органите на Съюза, от правителства на държавите-членки или от други публични или частни органи.

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган нямат право да се опитват да въздействат върху изпълнителния директор при изпълнението на неговите задачи.

В съответствие с Правилника за длъжностните лица, посочен в член 68, след като напусне заеманата длъжност, изпълнителният директор продължава да бъде обвързан от задължението да действа почтено и предпазливо по отношение на приемането на някои назначения или придобивки.

Член 53

Задачи

1. Изпълнителният директор отговаря за управлението на Органа и подготвя работата на Управителния съвет.

2. Изпълнителният директор отговаря за изпълнението на годишната работна програма на Органа под ръководството на Съвета на надзорниците и под контрола на Управителния съвет.

3. Изпълнителният директор предприема необходимите мерки, а именно приема вътрешни административни указания и публична съобщения, за да гарантира работата на Органа в съответствие с настоящия регламент.

4. Изпълнителният директор подготвя многогодишната работна програма съгласно член 47, параграф 2.

5. В срок до 30 юни всяка година изпълнителният директор подготвя работната програма за следващата година съгласно член 47, параграф 2.

6. Изпълнителният директор съставя предварителния проекто-бюджет на Органа в съответствие с член 63 и изпълнява бюджета на Органа в съответствие с член 64.

7. Всяка година изпълнителният директор подготвя проект на доклад, който съдържа част относно регулаторните и надзорните дейности на Органа и част относно финансовите и административните въпроси.

8. Изпълнителният директор упражнява по отношение на персонала на Органа правомощията, предвидени в член 68, и решава свързаните с персонала въпроси.

ГЛАВА IV

СЪВМЕСТНИ ОРГАНИ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ НАДЗОРНИ ОРГАНИ

РАЗДЕЛ 1

Съвместен комитет на европейските надзорни органи

Член 54

Създаване

1. Създава се Съвместен комитет на европейските надзорни органи.
2. Съвместният комитет служи като форум, в рамките на който Органът си сътрудничи редовно и тясно и осигурява междусекторната последователност с Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), по-специално по отношение на:
 - финансовите конгломерати;
 - счетоводството и одита;
 - микропруденциалните анализи на междусекторната динамика, рисковете и слабите места за финансовата стабилност;
 - инвестиционните продукти на дребно;
 - мерките за борба с изпирането на пари; и
 - обмена на информация с ЕССР и развиването на взаимоотношенията между ЕССР и ЕНО.
3. Съвместният комитет разполага със свой персонал, осигурен от ЕНО, който действа като секретариат. Органът осигурява достатъчно средства за административни, инфраструктурни и оперативни разходи.
4. Когато дадена финансова институция извършва дейност в различни сектори, Съвместният комитет разрешава разногласия в съответствие с член 56.

Член 55

Състав

1. Съвместният комитет се състои от председателите на ЕНО и, когато е приложимо, включва председателите на подкомитетите, създадени съгласно член 57.
2. Към изпълнителния директор, към представител на Комисията и към ЕССР се отправят покани да присъстват на заседанията на Съвместния комитет, както и на подкомитетите, посочени в член 57, в качеството им на наблюдатели.
3. Председателят на Съвместния комитет се назначава ежегодно на ротационен принцип измежду председателите на ЕНО. Председателят на Съвместния комитет е заместник-председател на ЕССР.

4. Съвместният комитет приема и публикува своя процедурен правилник. В правилника могат да бъдат предвидени допълнителни участници в заседанията на Съвместния комитет.

Съвместният комитет заседава най-малко веднъж на всеки два месеца.

Член 56

Съвместни позиции и общи действия

В рамките на своите задачи по глава II и по-специално във връзка с прилагането на Директива 2002/87/ЕО, когато е целесъобразно, Органът постига съвместни позиции с Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и с Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), в зависимост от случая.

Действия съгласно членове 10-15, 17, 18 или 19 от настоящия регламент, свързани с прилагането на Директива 2002/87/ЕО и на всеки друг акт на Съюза, посочен в член 1, параграф 2, които попадат и в рамките на компетентността на Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) или на Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), се приема едновременно от Органа и от Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) или от Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), в зависимост от случая.

Член 57

Подкомитети

1. За целите на член 56 към Съвместния комитет се създава Подкомитет по финансовите конгломерати.
2. Подкомитетът се състои от лицата, посочени в член 55, параграф 1, и от един представител на високо равнище от действащия персонал на съответния компетентен орган на всяка държава-членка.
3. Подкомитетът избира измежду членовете си председател, който е член и на Съвместния комитет.
4. Съвместният комитет може да създаде и други подкомитети.

РАЗДЕЛ 2

Апелативен съвет

Член 58

Състав и работа

1. Апелативният съвет е съвместен орган на ЕНО.

2. Апелативният съвет се състои от шест членове и шест заместници, които се ползват с отлична репутация и притежават доказани знания и професионален опит, включително в областта на надзора, на достатъчно високо ниво в областта на банковото дело, застраховането, професионалното пенсионно осигуряване, пазарите на ценни книжа или други финансови услуги, с изключение на членове на действащия персонал на компетентните органи или на други национални институции или институции на Съюза, участващи в дейността на Органа. Апелативният съвет разполага с достатъчно юридически експертен опит, за да предоставя експертни правни съвети относно законосъобразността във връзка с упражняването на правомощия от страна на Органа.

Апелативният съвет избира своя председател.

3. Двама членове на Апелативния съвет и двама заместници се назначават от Управителния съвет на Органа от списък на предварително подбрани кандидати, предложен от Комисията вследствие на покана за изразяване на интерес, публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз*, и след консултация със Съвета на надзорниците.

Останалите членове се назначават в съответствие с Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010.

4. Мандатът на членовете на Апелативния съвет е пет години. Този мандат може да бъде подновен еднократно.

5. Член на Апелативния съвет, назначен от Управителния съвет на Органа, не може да бъде отстранен по време на мандата си, освен ако не е установено виновно извършване на сериозно нарушение и Управителният съвет не вземе решение за това след консултация със Съвета на надзорниците.

6. Решенията на Апелативния съвет се приемат с мнозинство от най-малко четири от неговите шест членове. Когато обжалваното решение попада в приложното поле на настоящия регламент, решаващото мнозинство включва най-малко един от двамата членове на Апелативния съвет, назначени от Органа.

7. Апелативният съвет се свиква от председателя, когато е необходимо.

8. ЕНО осигуряват подходяща оперативна и секретарска обслужване за Апелативния съвет чрез Съвместния комитет.

Член 59

Независимост и обективност

1. Членовете на Апелативния съвет са независими при вземането на решенията си. Те не са обвързани от каквито и да било указания. Те не могат да изпълняват никакви други задължения по отношение на Органа, неговия Управителен съвет или неговия Съвет на надзорниците.

2. Членовете на Апелативния съвет не могат да вземат участие в никакви производства по обжалване, по които имат какъвто и да е личен интерес, ако преди това са участвали като представители на една от страните в производството или ако са участвали при вземането на решението, което се обжалва.

3. Ако поради някоя от причините, посочени в параграфи 1 и 2, или поради някаква друга причина, даден член на Апелативния съвет счита, че друг член не може да участва в производство по обжалване, той уведомява за това Апелативния съвет.

4. Всяка от страните в производството по обжалване може да направи искане за отвод на член на Апелативния съвет на всяко от основанията, посочени в параграфи 1 и 2, или при съмнения за пристрастност.

Искането за отвод не може да се основава на националността на членовете, то не е допустимо, ако страната в производството по обжалване е предприела никакви процесуални действия, различни от искане за отвод на член от състава на Апелативния съвет, въпреки че ѝ е било известно основанието за отвод.

5. Апелативният съвет решава какви действия да бъдат предприети в случаите, посочени в параграфи 1 и 2, без участието на съответния член.

За да се вземе такова решение, мястото на въпросния член се заема от неговия заместник в Апелативния съвет. Ако заместникът се намира в сходно положение, председателят на съответния Орган посочва заместващо лице измежду наличните заместници.

6. Членовете на Апелативния съвет се задължават да действат независимо и в обществен интерес.

За целта те изготвят декларация за задължения и декларация за интереси, като посочват или отсъствието на интереси, за които би могло да се счита, че накърняват тяхната независимост, или наличието на преки или косвени интереси, за които би могло да се счита, че накърняват тяхната независимост.

Тези декларации се оповестяват публично и се изготвят писмено всяка година.

ГЛАВА V

СРЕДСТВА ЗА ЗАЩИТА

Член 60

Обжалване

1. Всяко физическо или юридическо лице, включително компетентните органи, може да обжалва решение на Органа по членове 17, 18 и 19, както и всяко друго решение, взето от Органа в съответствие с посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза, чийто адресат е това лице, или решение, което, макар и адресирано към друго лице, го засяга пряко и лично.

2. Жалбата, заедно с изложението на нейните основания, се подават писмено в Органа в срок от два месеца от деня, в който засегнатото лице е уведомено за взетото решение или, при липса на такова уведомяване, от деня на публикуване на решението на Органа.

Апелативният съвет взема решение по жалбата в срок от два месеца след нейното подаване.

3. Жалба, подадена съгласно параграф 1, не спира изпълнението на решението.

Апелативният съвет обаче може да спре изпълнението на обжалваното решение, ако прецени, че обстоятелствата налагат това.

4. Ако жалбата е допустима, Апелативният съвет проверява дали тя е основателна. Той приканва страните в производството по обжалване да представят в определен срок становища по направени от него уведомления или по становища на другите страни в производството по обжалване. Страните в производството по обжалване имат право да направят устни изявления.

5. Апелативният съвет може да потвърди решението, взето от компетентната структура на Органа, или да предаде случая на компетентната структура на Органа. Решението на Апелативния съвет е задължително за тази структура, която приема изменено решение по съответния случай.

6. Апелативният съвет приема и оповестява публично своя процедурен правилник.

7. Решенията на Апелативния съвет са мотивирани и се оповестяват публично от Органа.

Член 61

Искове пред Съда на Европейския съюз

1. В съответствие с член 263 ДФЕС пред Съда на Европейския съюз може да бъде заведено дело за оспорване на решение на Апелативния съвет или на Органа, в случаите когато не съществува право на обжалване пред Апелативния съвет.

2. Държавите-членки и институциите на Съюза, както и всяко физическо или юридическо лице могат да заведат дело пред Съда на Европейския съюз във връзка с решения на Органа в съответствие с член 263 ДФЕС.

3. Ако Органът е задължен да предприеме действие и не изпълни задължението си, пред Съда на Европейския съюз може да бъде предявен иск за бездействие в съответствие с член 265 ДФЕС.

4. Органът е длъжен да вземе необходимите мерки за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз.

ГЛАВА VI

ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

Член 62

Бюджет на Органа

1. Приходите на Органа, който е европейски орган в съответствие с член 185 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 г. относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности ⁽¹⁾ (наричан по-нататък „Финансовият регламент“), се състоят по-специално от всякакви комбинации от:

- a) задължителни вноски от националните публични органи, компетентни в областта на надзора над финансовите институции, които се правят по формула, основана на пропорционалната тежест на гласовете по член 3, параграф 3 от Протокол № 36 относно преходните разпоредби. За целите на настоящия член, член 3, параграф 3 от Протокол № 36 относно преходните разпоредби продължава да се прилага след изтичане на определения в него краен срок — 31 октомври 2014 г.;
- б) субсидия от Съюза, включена в общия бюджет на Европейския съюз (раздел Комисия);
- в) всякакви такси, платени на Органа в случаите, посочени в съответните инструменти на правото на Съюза.

2. Разходите на Органа включват най-малко разходите за персонал, възнаграждения, административни, инфраструктурни и оперативни разходи и разходи за професионално обучение.

3. Приходите и разходите са балансирани.

4. За всяка финансова година, която съответства на календарната година, се изготвя прогноза на всички приходи и разходи на Органа, която се представя в бюджета на Органа.

Член 63

Съставяне на бюджета

1. До 15 февруари всяка година изпълнителният директор изготвя прогнозна оценка на приходите и разходите за следващата финансова година и я представя на Управителния съвет и Съвета на надзорниците, заедно с щатното разписание. Всяка година, въз основа на прогнозната оценка, изготвена от изпълнителния директор и одобрена от Управителния съвет, Съветът на надзорниците изготвя прогноза на приходите и разходите на Органа за следващата финансова година. Тази прогноза, която включва проект на щатно разписание, се представя от Съвета на надзорниците на Комисията до 31 март. Преди приемането на прогнозата, изготвената от изпълнителния директор оценка се одобрява от Управителния съвет.

⁽¹⁾ ОВ L 248, 16.9.2002 г., стр. 1.

2. Комисията изпраща прогнозата на Европейския парламент и на Съвета (заедно наричани по-нататък „бюджетен орган“) заедно с проектобюджета на Европейския съюз.

3. Въз основа на прогнозата Комисията включва в проектобюджета на Европейския съюз частите от прогнозата, които счита за необходими за щатното разписание и за размера на субсидиите, които ще се предоставят от общия бюджет на Европейския съюз в съответствие с членове 313 и 314 ДФЕС.

4. Бюджетният орган приема проекта на щатното разписание на Органа. Бюджетният орган одобрява бюджетните кредити за субсидията, предназначена за Органа.

5. Бюджетът на Органа се приема от Съвета на надзорниците. Той става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет на Европейския съюз. При необходимост той се коригира съответно.

6. Управителният съвет незабавно уведомява бюджетния орган за намерението си да осъществява какъвто и да е проект, който може да има значителни финансови последици върху финансирането на неговия бюджет, и по-специално проекти, свързани с имущество, като например наем или покупка на сгради. Той уведомява Комисията за това. Когато клон на бюджетния орган възнамерява да предостави становище, той уведомява Органа за това свое намерение в срок от две седмици след получаването на информация за проекта. При липса на отговор Органът може да пристъпи към планираното действие.

7. За първата година на работата на Органа, приключваща на 31 декември 2011 г., финансирането на Органа от Съюза зависи от споразумение в рамките на бюджетния орган, както е предвидено в точка 47 от Междунституционалното споразумение за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление.

Член 64

Изпълнение и контрол върху бюджета

1. Изпълнителният директор действа като разпоредител с бюджетни кредити и изпълнява бюджета на Органа.

2. В срок до 1 март след приключването на всяка финансова година, счетоводителят на Органа изпраща на счетоводителя на Комисията и на Сметната палата междинни отчети, придружени от доклада за бюджетното и финансово управление за предходната финансова година. Счетоводителят на Органа също така изпраща доклада за бюджетното и финансово управление на членовете на Съвета на надзорниците, на Европейския парламент и на Съвета до 31 март на следващата година.

След това счетоводителят на Комисията консолидира междинните отчети на институциите и децентрализираните органи в съответствие с член 128 от Финансовия регламент.

3. След получаване на констатациите и оценките на Сметната палата относно междинния отчет на Органа в съответствие с член 129 от Финансовия регламент, изпълнителният директор, действащ на своя отговорност, изготвя окончателния отчет на Органа и го предава за становище на Управителния съвет.

4. Управителният съвет представя становище за окончателния финансов отчет на Органа.

5. До 1 юли след приключването на финансовата година изпълнителният директор предава на членовете на Съвета на надзорниците, на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и на Сметната палата окончателния отчет, придружен от становището на Управителния съвет.

6. Окончателният отчет се публикува.

7. До 30 септември изпълнителният директор изпраща на Сметната палата отговор на нейните констатации и оценки. Той изпраща копие от този отговор и на Управителния съвет и на Комисията.

8. Изпълнителният директор предоставя на Европейския парламент, по искане на последния и в съответствие с член 146, параграф 3 от Финансовия регламент, цялата необходима информация за нормалното прилагане на процедурата по освобождаване от отговорност за съответната финансова година.

9. До 15 май на година N + 2 Европейският парламент, по препоръка на Съвета, приета с квалифицирано мнозинство, освобождава от отговорност Органа за изпълнението на бюджета, включващ приходите от общия бюджет на Европейския съюз и от компетентните органи за финансовата година N.

Член 65

Финансов правилник

Финансовият правилник, приложен към Органа, се приема от Управителния съвет след консултация с Комисията. Този правилник не може да се отклонява от Регламент (ЕО, Евратом) № 2343/2002 на Комисията от 19 ноември 2002 г. относно рамковия Финансов регламент за органите, посочени в член 185 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложен за общия бюджет на Европейските общности ⁽¹⁾, освен ако това не се налага поради специфичните оперативни нужди, свързани с работата на Органа, и само след предварителното съгласие на Комисията.

Член 66

Мерки за борба с измамите

1. С цел борба с измамите, корупцията и с други незаконни дейности по отношение на Органа се прилагат без ограничение разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1073/1999.

2. Органът се присъединява към Междунституционалното споразумение относно вътрешните разследвания, провеждани от OLAF, и незабавно приема подходящи разпоредби, приложими по отношение на всички членове на персонала на Органа.

⁽¹⁾ ОВ L 357, 31.12.2002 г., стр. 72.

3. В решенията относно финансирането и в споразуменията, както и в свързаните с тях инструменти за прилагане изрично се предвижда, че Сметната палата и OLAF могат да извършват при необходимост проверки на място на бенефициерите на финансирането, отпуснато от Органа, и на членовете на персонала, отговарящи за разпределението му.

ГЛАВА VII

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 67

Привилегии и имунитети

По отношение на Органа и неговия персонал се прилага Протокол № 7 относно привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, приложен към Договора за Европейския съюз и към ДФЕС.

Член 68

Персонал

1. Правилникът за длъжностните лица, Условието за работа на другите служители и правилата, приети съвместно от институциите на Съюза с цел прилагане на тези условия, се прилагат по отношение на персонала на Органа, включително по отношение на неговия изпълнителен директор и неговия председател.

2. Управителният съвет, със съгласието на Комисията, приема необходимите мерки за прилагане в съответствие с предвиденото в член 110 от Правилника за длъжностните лица.

3. По отношение на своя персонал Органът упражнява правомощията, които са предоставени на назначаващия орган съгласно Правилника за длъжностните лица и на органа, оправомощен да сключва договори, съгласно Условието за работа на другите служители.

4. Управителният съвет приема разпоредби, позволяващи национални експерти от държавите-членки да бъдат командирвани към Органа.

Член 69

Отговорност на Органа

1. В случай на извъндоговорна отговорност Органът, в съответствие с общите принципи на правните системи на държавите-членки, поправя всяка вреда, причинена от него или от неговия персонал при изпълнението на техните задължения. Спорове относно такива вреди са от компетентността на Съда на Европейския съюз.

2. Личната имуществена и дисциплинарна отговорност, която персоналят на Органа носи по отношение на Органа, се урежда от съответните разпоредби, приложими спрямо персонала на Органа.

Член 70

Задължение за професионална тайна

1. Изискванията за професионална тайна съгласно член 339 ДФЕС и съответните разпоредби в законодателството на Съюза се

прилагат по отношение на членовете на Съвета на надзорниците и на Управителния съвет, изпълнителния директор и членовете на персонала на Органа, включително временно командирвани от държавите-членки служители, и всички други лица, изпълняващи задачи за Органа въз основа на договор, дори след като са преустановили изпълнението на своите задължения.

Спрямо тях се прилага член 16 от Правилника за длъжностните лица.

В съответствие с Правилника за длъжностните лица, след като напуснат заеманата длъжност, членовете на персонала продължават да бъдат обвързани от задължението да действат почтено и предпазливо по отношение на приемането на някои назначения или придобивки.

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху членовете на персонала на Органа при изпълнение на техните задачи.

2. Без да се засягат случаите, уредени от наказателното право, всякаква поверителна информация, получена от посочените в параграф 1 лица при изпълнението на техните задължения, не може да се разкрива на каквито и да е лица или органи, освен в съкратена или обобщена форма, която не позволява идентифицирането на отделни финансови институции.

Освен това задължението по параграф 1 и първа алинея на настоящия параграф не възпрепятства Органа и националните надзорни органи да използват информацията за осигуряване прилагането на актовете, посочени в член 1, параграф 2, и по-специално във връзка с правни процедури за приемането на решения.

3. Параграфи 1 и 2 не възпрепятстват Органа да обменя информация с националните надзорни органи в съответствие с настоящия регламент и с друго законодателство на Съюза, приложимо по отношение на финансовите институции.

По отношение на тази информация се прилагат условията за професионална тайна, посочени в параграфи 1 и 2. Органът предвижда в своите вътрешни процедурни правилници практическите ред и условия за прилагането на правилата за поверителност, посочени в параграфи 1 и 2.

4. Органът прилага Решение 2001/844/ЕО, ЕОВС, Евратом на Комисията от 29 ноември 2001 г. за изменение на нейния процедурен правилник ⁽¹⁾.

Член 71

Защита на данните

Настоящият регламент не засяга задълженията на държавите-членки по Директива 95/46/ЕО, свързани с обработването на лични данни от тяхна страна, или задълженията на Органа по Регламент (ЕО) № 45/2001, свързани с обработването на лични данни от негова страна при изпълнение на неговите отговорности.

Член 72

Достъп до документи

1. По отношение на документи, съхранявани от Органа, се прилага Регламент (ЕО) № 1049/2001.

⁽¹⁾ ОВ L 317, 3.12.2001 г., стр. 1.

2. До 31 май 2011 г. Управителният съвет приема практически мерки за прилагане на Регламент (ЕО) № 1049/2001.

3. Решенията, взети от Органа съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, могат да бъдат предмет на жалба до Омбудсмана или на производство пред Съда на Европейския съюз, след обжалване пред Апелативния съвет, в зависимост от случая, в съответствие с условията, предвидени в членове 228 и 263 ДФЕС съответно.

Член 73

Езиков режим

1. По отношение на Органа се прилага Регламент № 1 на Съвета за определяне на езиците, използвани в Европейската икономическа общност ⁽¹⁾.

2. Управителният съвет взема решение, с което се определя вътрешният езиков режим на Органа.

3. Преводаческите услуги, необходими за работата на Органа, се предоставят от Центъра за преводи за органите на Европейския съюз.

Член 74

Споразумение с държавата на седалището

Необходимите договорености относно помещенията на Органа в държавата-членка, в която се намира седалището му, и относно съоръженията, които трябва да бъдат предоставени от тази държава-членка, както и специалните правила, приложими в тази държава-членка към изпълнителния директор, членовете на Управителния съвет, членовете на персонала на Органа и членовете на техните семейства, се установяват в споразумение с държавата на седалището между Органа и тази държава-членка, което ще бъде сключено след получаване на одобрение от Управителния съвет.

Държавата-членка осигурява възможно най-добрите условия за нормалната работа на Органа, включително многоезиково училищно обучение с европейска насоченост и подходящи транспортни връзки.

Член 75

Участие на трети държави

1. В работата на Органа могат да участват трети държави, които са сключили споразумения със Съюза, с които са приели и прилагат правото на Съюза в областите, в които е компетентен Органът, както е посочено в член 1, параграф 2.

2. Органът може да си сътрудничи с държавите, посочени в параграф 1, които прилагат законодателство, признато за еквивалентно, в областите на компетентност на Органа, посочени в член 1, параграф 2, съгласно международните споразумения, сключени от Съюза в съответствие с член 216 ДФЕС.

⁽¹⁾ ОВ 17, 6.10.1958 г., стр. 385.

3. Съгласно съответните разпоредби на споразуменията, посочени в параграфи 1 и 2, следва да бъдат постигнати договорености, определящи по-специално естеството, обхвата и процедурните аспекти на участието на посочените в параграф 1 държави в работата на Органа, включително разпоредби относно финансовите вноски и персонала. В тях може да се предвиди тези държави да бъдат представени в качеството на наблюдатели в Съвета на надзорниците, като се гарантира, че те не присъстват на разисквания, свързани с отделни финансови институции, освен при наличието на пряк интерес.

ГЛАВА VIII

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 76

Подготвителни действия

1. След влизането в сила на настоящия регламент и преди създаването на Органа СЕБС действа в тясно сътрудничество с Комисията, за да се подготви за заместването на СЕБС от Органа.

2. След създаването на Органа Комисията отговаря за административното създаване и първоначалната административна дейност на Органа, докато Органът назначи изпълнителен директор.

За тази цел, до встъпването в длъжност на изпълнителния директор след назначаването му от Съвета на надзорниците в съответствие с член 51, Комисията може временно да назначи длъжностно лице, което да изпълнява функциите на изпълнителен директор. Този период се ограничава до времето, необходимо за назначаване на изпълнителен директор на Органа.

Временно изпълняващият длъжността изпълнителен директор може да разрешава всички плащания, извършвани с бюджетните кредити, предвидени в бюджета на Органа, след като тези плащания бъдат одобрени от Управителния съвет, и може да сключва договори, включително договори за наемане на персонал, след приемане на шатното разписание на Органа.

3. Параграфи 1 и 2 не засягат правомощията на Съвета на надзорниците и на Управителния съвет.

4. Органът се счита за правопреемник на СЕБС. До датата на създаване на Органа всички активи и пасиви и всички текущи операции на СЕБС се прехвърлят автоматично на Органа. СЕБС изготвя окончателен финансов отчет за състоянието на неговите активи и пасиви към датата на прехвърлянето. Финансовият отчет се одитира и одобрява от СЕБС и от Комисията.

Член 77

Преходни разпоредби относно персонала

1. Чрез дерогация от член 68, всички трудови договори и договорености за командироване, които са сключени от СЕБС или от неговия секретариат и действат към 1 януари 2011 г., се изпълняват до изтичане на техния срок. Техният срок не може да бъде удължаван.

2. На всички членове на персонала с договори, посочени в параграф 1, се предлага възможност да сключат договори за срочно наети служители съгласно член 2, буква а) от Условията за работа на другите служители на съответните степени, предвидени в щатното разписание на Органа.

След влизането в сила на настоящия регламент органът, оправомощен да сключва договори, провежда вътрешна процедура за подбор, до която се допускат само служителите, които имат договор с CEBS или с неговия секретариат, с цел да се провери компетентността, ефикасността и надеждността на лицата, които ще бъдат наети. При вътрешната процедура за подбор се вземат изцяло предвид уменията и опита, показани от отделните служители при упражняването на техните функции преди наемането на работа.

3. В зависимост от вида и нивото на изпълняваните функции на одобрените кандидати се предлага договор за срочно наети служители за срок, равен най-малко на оставащия срок по предходния договор.

4. Съответното национално законодателство в областта на трудовите договори и останалите приложими правни инструменти продължават да се прилагат спрямо членовете на персонала с предходни договори, които предпочитат да не участват в процедурата за подбор на срочно наети служители или на които не са предложени договори за срочно наети служители в съответствие с параграф 2.

Член 78

Национални разпоредби

Държавите-членки приемат разпоредбите, необходими за гарантиране на ефективното прилагане на настоящия регламент.

Член 79

Изменения

Решение № 716/2009/ЕО се изменя, като се заличава CEBS от списъка на бенефициерите, съдържащ се в раздел Б от приложението към посоченото решение.

Член 80

Отмяна

Решение 2009/78/ЕО на Комисията за създаване на CEBS се отменя, считано от 1 януари 2011 г.

Член 81

Преглед

1. До 2 януари 2014 г. и на всеки три години след това Комисията публикува общ доклад относно натрупания в резултат на дейността на Органа опит и относно процедурите, предвидени в настоящия регламент. В този доклад се оценява, *inter alia*:

- а) сближаването на надзорните практики, постигнато от компетентните органи;
- и) сближаването по отношение на функционалната независимост на компетентните органи и на стандартите, еквивалентни на стандартите за корпоративно управление;

ii) безпристрастността, обективността и автономността на Органа;

- б) работата на колегиите от надзорници;
- в) напредъкът, постигнат към сближаване в областта на предотвратяването, управлението и преодоляването на кризи, включително механизмите на Съюза за осигуряване на средства;
- г) ролята на Органа във връзка със системния риск;
- д) прилагането на предпазната клауза, предвидена в член 38;
- е) изпълнението на функции по обвързваща медиация съгласно член 19.

2. В доклада по параграф 1 се разглежда също така дали:

- а) е целесъобразно да се продължава да се упражнява отделен надзор върху банковата дейност, застраховането, професионалното пенсионно осигуряване, ценните книжа и финансовите пазари;
- б) е целесъобразно пруденциалният надзор и надзорът върху търговската дейност да се осъществяват поотделно или от един и същ надзорник;
- в) е целесъобразно да се опрости и укрепи структурата на ЕСФН с цел повишаване на съгласуваността между макро- и микроравнището и между ЕНО;
- г) развитието на ЕСФН съответства на развитието в световен мащаб;
- д) са налице достатъчно многообразие и високи постижения в рамките на ЕСФН;
- е) е налице подходяща степен на отчетност и прозрачност във връзка с изискванията за публикуване;
- ж) ресурсите на Органа са достатъчни за изпълнението на неговите отговорности;
- з) е целесъобразно седалището на Органа да бъде запазено или ЕНО да бъдат преместени в едно седалище, за да се подобри координацията между тях.

3. Във връзка с прекия надзор над институции или инфраструктури от паневропейски мащаб Комисията изготвя годишен доклад относно целесъобразността Органът да бъде натоварен с допълнителни надзорни отговорности в тази област, като отчетите пазарните тенденции.

4. Докладът и всички придружаващи го предложения, ако такива са целесъобразни, се препращат на Европейския парламент и на Съвета.

Член 82

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 1 януари 2011 г., с изключение на член 76 и член 77, параграфи 1 и 2, които се прилагат от датата на влизането му в сила.

Органът се създава на 1 януари 2011 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 24 ноември 2010 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
O. CHASTEL

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1094/2010 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 24 ноември 2010 година****за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Финансовата криза през периода 2007 и 2008 г. разкри сериозни слабости по отношение на финансовия надзор, както в конкретни случаи, така и по отношение на финансовата система като цяло. Моделите за надзор на национално равнище не успяват да се пригодят към финансовата глобализация и интегрираните и взаимосвързани европейски финансови пазари, на които много финансови институции извършват дейност в повече от една държава. Кризата разкри сериозни слабости по отношение на сътрудничеството, координацията, последователното прилагане на законодателството на Съюза и доверието между националните надзорници.
- (2) Преди и по време на финансовата криза Европейският парламент призова да се премине към по-интегриран европейски надзор, за да се гарантира пълна равнопоставеност на всички участници на равнището на Съюза и да се отрази нарастващата интеграция на финансовите пазари в Съюза (в резолюциите си от 13 април 2000 г. относно съобщението на Комисията относно прилагането на рамката за финансовите пазари: план за действие ⁽⁴⁾), от 21 ноември 2002 г. относно правилата за пруденциален надзор в Европейския

съюз ⁽⁵⁾, от 11 юли 2007 г. относно политика в областта на финансовите услуги (2005—2010 г.) — Бяла книга ⁽⁶⁾, от 23 септември 2008 г., съдържаща препоръки към Комисията относно хедж фондовете и фондовете за частно участие ⁽⁷⁾, и от 9 октомври 2008 г., съдържаща препоръки към Комисията относно последващи мерки при процеса „Ламфалуси“: бъдеща структура на надзора ⁽⁸⁾, както и в позициите си от 22 април 2009 г. относно измененото предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно предприемането и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) ⁽⁹⁾ и от 23 април 2009 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно агенциите за кредитен рейтинг ⁽¹⁰⁾).

- (3) През ноември 2008 г. Комисията възложи на група на високо равнище, председателствана от Жак дьо Ларозиер да представи препоръки за подобряване на европейската надзорна уредба с цел по-добра защита на гражданите и възстановяване на доверието във финансовата система. В своя окончателен доклад, представен на 25 февруари 2009 г. (доклад „Дьо Ларозиер“), групата на високо равнище препоръча укрепване на надзорната рамка, за да се намали рискът от бъдещи финансови кризи, както и тяхната сериозност. Тя препоръчва да се извършат реформи на структурата на надзора на финансовия сектор на Съюза. Групата също така направи извода, че следва да бъде създадена Европейска система за финансов надзор, която да включва три европейски надзорни органа — един за банковия сектор, един за сектора на ценни книжа и един за сектора на застраховане и професионално пенсионно осигуряване, и препоръчва да се създаде Европейски съвет за системен риск. В доклада бяха представени реформите, които експертите считаха за необходими и които трябваше да бъдат предприети незабавно.
- (4) В съобщение от 4 март 2009 г., озаглавено „Движеща сила за възстановяването на Европа“, Комисията предложи да представи проект на законодателни актове, с които да бъде създадена Европейска система за финансов надзор и Европейски съвет за системен риск. В съобщение от 27 май 2009 г., озаглавено „Европейски финансов надзор“, тя даде повече информация относно вероятната структура на подобна нова надзорна рамка, отразяваща основната идея на доклада „Дьо Ларозиер“.

⁽¹⁾ ОВ С 13, 20.1.2010 г., стр. 1.

⁽²⁾ Становище от 22 януари 2010 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 22 септември 2010 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 17 ноември 2010 г.

⁽⁴⁾ ОВ С 40, 7.2.2001 г., стр. 453.

⁽⁵⁾ ОВ С 25 Е, 29.1.2004 г., стр. 394.

⁽⁶⁾ ОВ С 175 Е, 10.7.2008 г., стр. 392.

⁽⁷⁾ ОВ С 8 Е, 14.1.2010 г., стр. 26.

⁽⁸⁾ ОВ С 9 Е, 15.1.2010 г., стр. 48.

⁽⁹⁾ ОВ С 184 Е, 8.7.2010 г., стр. 214.

⁽¹⁰⁾ ОВ С 184 Е, 8.7.2010 г., стр. 292.

- (5) В заключенията си от 19 юни 2009 г. Европейският съвет потвърди, че следва да бъде създадена Европейска система за финансов надзор, която да включва три нови европейски надзорни органа. Целта на системата следва да бъде повишаване на качеството и последователността на националния надзор, засилване на надзора върху презграничните групи и утвърждаване на Единен европейски наръчник, приложим към всички финансови институции във вътрешния пазар. Той подчерта, че европейските надзорни органи също трябва да имат надзорни правомощия по отношение на агенциите за кредитен рейтинг и прикани Комисията да подготви конкретни предложения относно това как Европейската система за финансов надзор може да играе важна роля в кризисни ситуации, като в същото време подчерта, че решенията, взети от европейските надзорни органи, не следва да засягат фискалните отговорности на държавите-членки.
- (6) Финансовата и икономическа криза породила реални и сериозни рискове за стабилността на финансовата система и функционирането на вътрешния пазар. Възстановяването и поддържането на стабилна и надеждна финансова система е абсолютно необходимо условие за запазването на доверието и еднородността на вътрешния пазар, и по този начин за запазването и подобряването на условията за създаването на напълно интегриран и функциониращ вътрешен пазар в областта на финансовите услуги. Освен това по-големите и по-интегрираните финансови пазари предлагат по-добри възможности за финансиране и диверсификация на риска, като по този начин спомагат за подобряването на способността на икономиките да поемат шокове.
- (7) Съюзът достигна пределите на това, което може да бъде направено в рамките на сегашния статус на Комитетите на европейските надзорни органи. Съюзът не може да продължи да бъде в положение, в което не разполага с механизъм, който да гарантира, че националните надзорници вземат възможно най-добрите надзорни решения във връзка с презграничните финансови институции, в което няма достатъчно сътрудничество и обмен на информация между националните надзорници, в което съвместните действия на националните органи изискват сложни правила, за да бъде взето под внимание разнообразието от различни регулаторни и надзорни изисквания, в което националните решения са най-често единствената възможност за преодоляване на проблемите на равнището на Съюза, и в което се срещат различни тълкувания на един и същ правен текст. Европейската система за финансов надзор (наричана по-нататък „ЕСФН“) следва да бъде изградена така, че да отстрани тези недостатъци и да осигури система, която е съобразена с целта за стабилен и единен финансов пазар за финансови услуги в Съюза и която свързва националните надзорници в рамките на стабилна мрежа на равнището на Съюза.
- (8) ЕСФН следва да представлява интегрирана мрежа от надзорни органи на национално равнище и на равнището на Съюза, като оперативният надзор остава правомощие на органите на национално равнище. Следва да бъде постигната по-голяма хармонизация и по-последователно прилагане на правилата за финансовите институции и пазари в Съюза. Освен Европейския надзорен орган (Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) (наричан по-нататък „Органът“), следва да се създадат Европейски надзорен орган (Европейски банков орган) и Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), както и Съвместен комитет на европейските надзорни органи (наричан по-нататък „Съвместният комитет“). Европейският съвет за системен риск (наричан по-нататък „ЕССР“) следва да бъде част от ЕСФН за целите на изпълнението на задачите, определени в настоящия регламент и в Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (9) Европейските надзорни органи (заедно наричани по-нататък „ЕНО“) следва да заменят Комитета на европейските банкови надзорници, създаден с Решение 2009/78/ЕО на Комисията ⁽²⁾, Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор, създаден с Решение 2009/79/ЕО на Комисията ⁽³⁾, и Европейския комитет на регулаторите на ценни книжа, създаден с Решение 2009/77/ЕО на Комисията ⁽⁴⁾, и следва да поемат всички задачи и правомощия на тези комитети, включително продължаването на текущата работа и проекти, когато е целесъобразно. Обхватът на дейността на всеки от европейските надзорни органи следва да бъде ясно определен. ЕНО следва да се отчетат пред Европейския парламент и Съвета. Когато отчетането е свързано с междусекторни въпроси, които са били координирани чрез Съвместния комитет, ЕНО следва да се отчетат чрез Съвместния комитет във връзка с това координиране.
- (10) Органът следва да работи за подобряването на функционирането на вътрешния пазар, по-специално за постигането на високо, ефективно и последователно равнище на регулиране и надзор, като взема предвид различните интереси на държавите-членки и различния характер на финансовите институции. Органът следва да защитава обществени ценности като стабилността на финансовата система, прозрачността на пазарите и финансовите продукти и защитата на титулярите на полици, членовете на пенсионни схеми и бенефициерите. Органът следва също така да предотвратява регулаторния арбитраж и да гарантира наличието на равнопоставеност, и да засили международната надзорна координация в полза на икономиката като цяло, включително на финансовите институции и други заинтересовани страни, потребители и служители. Неговите задачи следва да включват също така насърчаването на сближаването на надзорните практики и предоставянето на съвети на институциите на Съюза в областта на регулирането и надзора на застраховането, презастраховането и професионалното пенсионно осигуряване, както и по свързани с това въпроси в областта на корпоративното управление, одита и финансовото отчетане. На Органа следва да бъдат поверени и определени отговорности във връзка със съществуващи и бъдещи финансови дейности.

(1) Вж. страница 1 от настоящия брой на Официален вестник.

(2) ОВ, L 25, 29.1.2009 г., стр. 23.

(3) ОВ, L 25, 29.1.2009 г., стр. 28.

(4) ОВ L 25, 29.1.2009 г., стр. 18.

- (11) Органът следва също така да е в състояние временно да забрани или ограничи определени финансови дейности, които представляват заплаха за правилното функциониране и за целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея в случаите, предвидени в законодателните актове, посочени в настоящия регламент, и при условията, установени в тези актове. Ако е необходимо да се наложи такава временна забрана в случай на извънредна ситуация, Органът следва да я наложи в съответствие със и при условията, установени в настоящия регламент. В случаите, когато временната забрана или временното ограничение на определени финансови дейности е с междусекторно въздействие, в съответното секторно законодателство следва да бъде предвидено, че Органът следва, когато е приложимо, да се консултира и да координира действията си с Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) и с Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) чрез Съвместния комитет.
- (12) Органът следва надлежно да взема предвид отражението на своите дейности върху конкуренцията и иновациите в рамките на вътрешния пазар, върху конкурентоспособността на Съюза в световен мащаб, върху развитието на финансовото включване и върху новата стратегия на Съюза за работни места и растеж.
- (13) За да може да изпълни своите цели, Органът следва да има юридическа правосубектност и административна и финансова автономност.
- (14) Предвид резултатите от работата на международните органи системният риск следва да се определи като риск от дестабилизиране на финансовата система, който може да породи сериозни отрицателни последици за вътрешния пазар и реалната икономика. Всички видове финансови посредници, пазари и инфраструктура може в известна степен да са потенциално системно важни.
- (15) Презграничният риск включва всички рискове, причинени от икономически дисбаланси или финансови проблеми в целия Съюз или в части от него, които могат да имат значителни отрицателни последици за операциите между икономическите оператори на две или повече държави-членки, за функционирането на вътрешния пазар или за публичните финанси на Съюза или на някоя от неговите държави-членки.
- (16) В решение от 2 май 2006 г. по дело C-217/04 (Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия/Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз) Съдът заключи, че: „редакцията на член 95 от Договора за ЕО [понастоящем член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС)] по никакъв начин не указва на това, че адресати на мерките, приети от законодателните органи на Общността на основание посочената разпоредба, могат да бъдат единствено отделните държави-членки. Законодателят може да счете за необходимо да предвиди създаването на орган на Общността,
- който да отговаря за подпомагането на процеса на хармонизация в случаи, когато приемането на незадължителни придружаващи и рамкови мерки изглежда целесъобразно с оглед улесняването на еднаквото изпълнение и прилагане на актове, основаващи се на тази разпоредба.“⁽¹⁾. Целта и дейността на Органа — да подпомага компетентните национални надзорни органи в последователното тълкуване и прилагане на правилата на Съюза и да допринася за финансовата стабилност, необходима за финансовата интеграция — са тясно свързани с целите на достиженията на правото на Съюза относно вътрешния пазар на финансови услуги. Следователно Органът следва да бъде създаден въз основа на член 114 ДФЕС.
- (17) Задачите на компетентните органи на държавите-членки, включително сътрудничеството помежду им и сътрудничеството с Комисията, се определят в следните законодателни актове: Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II)⁽²⁾, с изключение на дял IV от нея, Директива 2002/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 декември 2002 г. относно застрахователното посредничество⁽³⁾, Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 юни 2003 г. относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване⁽⁴⁾, Директива 2002/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат⁽⁵⁾, Директива 64/225/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1964 г. относно премахването на ограниченията относно свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги по отношение на презастраховането и ретроцесията⁽⁶⁾, Директива 73/239/ЕИО на Съвета от 24 юли 1973 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане⁽⁷⁾, Директива 73/240/ЕИО на Съвета от 24 юли 1973 г. относно премахване на ограниченията на свободата на установяване в областта на прякото застраховане, различно от животозастраховане⁽⁸⁾, Директива 76/580/ЕИО на Съвета от 29 юни 1976 г. за изменение на Директива 73/239/ЕИО относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане⁽⁹⁾, Директива 78/473/ЕИО на Съвета от 30 май 1978 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно съзастраховане в Общността⁽¹⁰⁾, Директива 84/641/ЕИО на Съвета от 10 декември 1984 г. за изменение, особено по отношение

(1) Сборник със съдебна практика 2006, стр. I-03771, точка 44.

(2) ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1.

(3) ОВ L 9, 15.1.2003 г., стр. 3.

(4) ОВ L 235, 23.9.2003 г., стр. 10.

(5) ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1.

(6) ОВ 56, 4.4.1964 г., стр. 878.

(7) ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3.

(8) ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 20.

(9) ОВ L 189, 13.7.1976 г., стр. 13.

(10) ОВ L 151, 7.6.1978 г., стр. 25.

на оказването на помощ на туристи, на Първата директива 73/239/ЕИО на Съвета относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане ⁽¹⁾, Директива 87/344/ЕИО на Съвета от 22 юни 1987 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно застраховките за съдебни разноски ⁽²⁾, Директива 88/357/ЕИО на Съвета от 22 юни 1988 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прякото застраховане, различно от животозастраховането, и за формулиране на разпоредби за улесняване на ефективното упражняване на свободата на предоставяне на услуги ⁽³⁾, Директива 92/49/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото застраховане, различно от животозастраховането (Трета директива за застраховането, различно от животозастраховане) ⁽⁴⁾, Директива 98/78/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 1998 г. относно допълнителен надзор върху застрахователни предприятия, които са част от застрахователна група ⁽⁵⁾, Директива 2001/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2001 г. относно реорганизирането и ликвидацията на застрахователните дружества ⁽⁶⁾, Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. относно животозастраховането ⁽⁷⁾ и Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2005 г. относно презастраховането ⁽⁸⁾. Въпреки това, що се отнася до институциите за професионално пенсионно осигуряване, действията на Органа не следва да засягат разпоредбите на националното социално и трудово право.

- (18) Действащото законодателство на Съюза, което регулира областите, по отношение на които се прилага настоящият регламент, включва и съответните части от Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм ⁽⁹⁾ и от Директива 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 г. относно дистанционната търговия на потребителски финансови услуги ⁽¹⁰⁾.
- (19) Желателно е Органът да способства за оценката на необходимостта от Европейска мрежа на националните гаранционни схеми в застраховането, която да бъде подходящо финансирана и достатъчно хармонизирана.
- (20) В съответствие с Декларация (№ 39) по член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз, приложена

към заключителния акт на Междуправителствената конференция, която прие Договора от Лисабон, за изготвянето на регулаторни технически стандарти е необходима помощта на технически експерти, която се предоставя под специфична за областта на финансовите услуги форма. Необходимо е да се даде възможност на Органа да предоставя такава експертна помощ, включително по отношение на стандарти или части от стандарти, които не се основават на проект на технически стандарт, изготвен от него.

- (21) Необходимо е въвеждането на ефективен инструмент за утвърждаването на хармонизирани регулаторни технически стандарти в областта на финансовите услуги, както и единен наръчник, за да се осигури равнопоставеност и подходяща защита на титулярите на полици, членовете на пенсионни схеми и другите бенефициери в Съюза. Уместно е на Органа, като структура със силно специализиран експертен опит, да бъде възложено, в определените в правото на Съюза области, изготвянето на проекти на регулаторни технически стандарти, които не предполагат избори, свързани с провежданата политика.
- (22) Комисията следва да одобрява тези проекти на регулаторни технически стандарти чрез делегирани актове съгласно член 290 ДФЕС, за да им придаде задължителна правна сила. Те следва да подлежат на изменение единствено при много ограничени и извънредни обстоятелства, тъй като Органът е участникът, който е тясно свързан с ежедневното функциониране на финансовите пазари и го познава най-добре. Проектите на регулаторни технически стандарти ще подлежат на изменения, в случай че не са съвместими с правото на Съюза, не са съобразени с принципа на пропорционалност или противоречат на основни принципи на вътрешния пазар на финансови услуги, както са отразени в постиженията на правото на Съюза в областта на финансовите услуги. Комисията не следва да променя съдържанието на проектите на регулаторни технически стандарти, изготвени от Органа, без предварително съгласуване с него. За да се осигури плавен и бърз процес на приемане на тези стандарти, вземането на решение от Комисията за одобряване на проектите на регулаторни технически стандарти следва да бъде ограничено със срок.
- (23) Предвид техническия опит на Органа в областите, в които следва да се разработят регулаторни технически стандарти, следва да се отбележи намерението на Комисията при приемането на съответните делегирани актове по правило да разчита на проектите на регулаторни технически стандарти, представени ѝ от Органа. Независимо от това, в случаите когато Органът не представи проект на регулаторен технически стандарт в сроковете, определени в съответния законодателен акт, следва да се гарантира реалното постигане на резултата от упражняването на делегираните правомощия и да се запази ефикасността на процеса на вземане на решения. Ето защо в тези случаи на Комисията следва да бъдат предоставени правомощия да приема регулаторни технически стандарти, без да разполага с проект на Органа.
- (24) На Комисията следва също така да се предоставят правомощия да приема технически стандарти за изпълнение чрез актове за изпълнение съгласно член 291 ДФЕС.

⁽¹⁾ ОВ L 339, 27.12.1984 г., стр. 21.

⁽²⁾ ОВ L 185, 4.7.1987 г., стр. 77.

⁽³⁾ ОВ L 172, 4.7.1988 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ L 110, 20.4.2001 г., стр. 28.

⁽⁷⁾ ОВ L 345, 19.12.2002 г., стр. 1.

⁽⁸⁾ ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1.

⁽⁹⁾ ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15.

⁽¹⁰⁾ ОВ L 271, 9.10.2002 г., стр. 16.

- (25) В областите, които не са обхванати от регулаторните технически стандарти или от техническите стандарти за изпълнение, Органът следва да има правомощия да издава насоки и препоръки за прилагането на правото на Съюза. За да се осигури прозрачност и за да се засили спазването на тези насоки и препоръки от страна на националните надзорни органи, Органът следва да може да публикува информация за причините, поради които надзорните органи не са спазили тези насоки и препоръки.
- (26) Гарантирането на правилното и пълно прилагане на правото на Съюза е основна предпоставка за целостта, прозрачността, ефикасността и нормалното функциониране на финансовите пазари, стабилността на финансовата система, както и за неутралните условия на конкуренция между финансовите институции в Съюза. Следователно е необходимо създаването на механизъм, чрез който Органът да се намесва в случаи на неприлагане или неправилно прилагане на правото на Съюза, което е равнозначно на неговото нарушаване. Този механизъм следва да се прилага в области, в които правото на Съюза определя ясни и безусловни задължения.
- (27) С цел да се предвиди пропорционален отговор в случаи на неправилно или недостатъчно прилагане на правото на Съюза, следва да бъде прилаган механизъм от три етапа. На първо място, на Органа следва да бъдат предоставени правомощия да извършва проверка на възможно неправилно или недостатъчно прилагане от страна на националните органи в техните надзорни практики на задълженията, предвидени в правото на Съюза, която да приключва с препоръка. На второ място, когато компетентният национален орган не спазва препоръката, Комисията следва да има правомощия да приеме официално становище, като взема предвид препоръката на Органа, изискваща от компетентния орган да предприеме необходимите действия, за да се гарантира спазването на правото на Съюза.
- (28) На трето място, за да бъдат преодолени изключителни ситуации на системно бездействие от страна на съответния компетентен орган, на Органа следва да бъдат предоставени правомощия, като последна мярка, да приема решения, чиито адресати са отделни финансови институции. Тези правомощия следва да бъдат ограничени до изключителни обстоятелства, при които компетентният орган не се съобразява с взетото по отношение на него официално становище и в които правото на Съюза е пряко приложимо за финансовите институции съгласно действащи или бъдещи регламенти на Съюза.
- (29) Сериозните заплахи за нормалното функциониране и целостта на финансовите пазари или за стабилността на финансовата система в Съюза изискват своевременен и съгласуван отговор на равнището на Съюза. Поради това Органът следва да може да изисква от националните надзорни органи да предприемат конкретни мерки за справяне с възникнала извънредна ситуация. На Съвета следва да бъде предоставено правомощие да установи наличието на извънредна ситуация, по искане на всеки от ЕНО, на Комисията или на ЕССР.
- (30) Органът следва да може да изисква от националните надзорни органи да предприемат конкретни действия за справяне с възникнала извънредна ситуация. Действията, предприети от Органа в това отношение, не следва да засягат правомощията на Комисията по член 258 ДФЕС да задейства срещу държавата-членка на съответния надзорен орган процедура за нарушение, ако не са предприети такива действия, без да се засяга правото на Комисията при такива обстоятелства да налага временни мерки в съответствие с процедурния правилник на Съда на Европейския съюз. Те освен това не следва да засягат отговорността, която може да носи тази държава-членка в съответствие с практиката на Съда на Европейския съюз, в случай че нейните надзорни органи не предприемат исканите от Органа действия.
- (31) За да се осигури ефикасен и ефективен надзор и балансирано отчитане на становищата на компетентните органи в различните държави-членки, в презгранични случаи Органът следва да може да урежда разногласия между тези компетентни органи, включително в рамките на колегии от надзорници, като решенията му следва да имат задължителен характер. Следва да бъде предвидена помирителна фаза, по време на която компетентните органи да могат да постигнат съгласие. Органът следва да бъде компетентен по отношение на разногласия относно процедурата или относно същността на дадено действие или бездействие на компетентен орган на държава-членка в случаите, определени в правно обвързващите актове на Съюза, посочени в настоящия регламент. В такъв случай един от засегнатите надзорници следва да има право да отнесе въпроса до Органа, който следва да предприеме действия в съответствие с настоящия регламент. На Органа следва да се предоставят правомощия да изисква от съответните компетентни органи да предприемат определено действие или да се въздържат от действия, за да решат въпроса и да осигурят спазването на правото на Съюза, като искането му е със задължителен характер за съответните компетентни органи. Ако компетентен орган не спази взетото спрямо него решение за уреждане на разногласието, на Органа следва да се предоставят правомощия да приема решения, чиито непосредствени адресати са финансовите институции, в области на правото на Съюза, които имат пряко приложение спрямо тях. Правомощието за приемане на такива решения следва да се упражнява само като крайна мярка и само за да се гарантира правилното и последователно прилагане на правото на Съюза. В случаи, при които съответното законодателство на Съюза предоставя право на преценка на компетентните органи на държавите-членки, взетите от Органа решения не могат да заменят съобразеното с правото на Съюза упражняване на това право на преценка.
- (32) Кризата доказва, че настоящата система на сътрудничество между националните органи, чиито правомощия са ограничени в рамките на отделните държави-членки, е недостатъчна по отношение на финансови институции, които извършват дейност в повече от една държава.
- (33) Експертните групи, създадени от държавите-членки, за да проучат причините за кризата и да направят предложения за подобряване на регулирането и надзора на финансовия сектор, потвърдиха, че сегашните механизми не представляват надеждна основа за бъдещото регулиране и надзор върху презграничните финансови институции в целия Съюз.
- (34) Както се посочва в доклада „Дьо Ларозиер“, „[п]о същество имаме две алтернативи: първата се състои в решения „всеки за себе си“ на принципа „beggar-thy-neighbour“ („за сметка

на другите“), а втората — в засилено, прагматично, разумно европейско сътрудничество в полза на всички за запазване на отворената световна икономика. Това ще донесе безспорни икономически ползи.“

- (35) Колегиите от надзорници играят важна роля за ефикасния, ефективния и последователен надзор на финансовите институции, които извършват дейност в повече от една държава. Органът следва да допринася за насърчаването и наблюдението на ефективната, ефикасна и последователна работа на колегиите от надзорници и във връзка с това да има водеща роля при осигуряване на последователната и съгласувана работа на колегиите от надзорници по отношение на презграничните финансови институции в целия Съюз. Ето защо Органът следва да има пълноправно участие в колегиите от надзорници с цел хармонизирането на работата и процеса на обмен на информация в колегиите от надзорници, и насърчаването на сближаването и последователността при прилагането на правото на Съюза от колегиите. Както се посочва в доклада „Дьо Ларозиер“, „нарушаването на конкуренцията и регулаторния арбитраж, произтичащи от различията между надзорните практики, трябва да се избягват, тъй като те са в състояние да нарушат финансовата стабилност — наред с другото, чрез насърчаване на прехвърлянето на финансова дейност в държави с не толкова строг надзор. Системата за надзор трябва да се възприема като справедлива и балансирана.“
- (36) Необходимо е сближаване в областта на предотвратяването, управлението и преодоляването на кризи, включително механизмите за осигуряване на средства, с цел да се гарантират способността на публичните органи да реструктурират проблемни финансови институции, като същевременно сведат до минимум въздействието от проблемите върху финансовата система, необходимостта да се разчита на приходите от данъкоплатците при спасяването на застрахователни и презастрахователни предприятия и използването на публични средства, да ограничат вредите за икономиката и да координират прилагането на националните мерки за реструктуриране. В това отношение Комисията следва да може да поиска от Органа да способства за оценката, посочена в член 242 от Директива 2009/138/ЕО, по-конкретно по отношение на сътрудничеството между надзорниците в рамките на колегиите от надзорници и функционалността на тези колегии и на надзорните практики за определяне на изискване за добавяне на капитал, за оценката на ползите от засиления групов надзор и капиталово управление в рамките на група от застрахователни или презастрахователни предприятия, включително на възможните мерки за насърчаване на доброто презгранично управление на застрахователните групи, особено на управлението на риска и на активите, и да докладва относно новите процеси и напредъка към установяване на набор от координирани национални схеми за управление на кризи, включително относно необходимостта от система от съгласувани и надеждни механизми за осигуряване на средства, с подходящи инструменти за финансиране.
- (37) Отбелязва се намерението на Комисията при текущия преглед на Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 г. относно схемите за гарантиране на депозити ⁽¹⁾ и на Директива 97/9/ЕО на Европейския

парламент и на Съвета от 3 март 1997 г. относно схемите за обезщетение на инвеститорите ⁽²⁾ да отдели специално внимание на необходимостта от допълнително хармонизиране в целия Съюз. В застрахователния сектор се отбелязва намерението на Комисията да разгледа възможностите за въвеждане на правила на Съюза за защита на титулярите на застрахователни полици в случай на проблемно застрахователно предприятие. ЕНО следва да имат важна роля в тези области и следва да им се предоставят подходящи правомощия във връзка с Европейската мрежа на националните гаранционни схеми.

- (38) Делегирането на задачи и отговорности може да бъде полезен инструмент за работата на мрежата от надзорници, с който да се ограничи дублирането на надзорни задачи, да се насърчи сътрудничеството, а по този начин и да се рационализира надзорният процес, както и да се намали тежестта за финансовите институции. Следователно настоящият регламент следва да осигурява ясно правно основание за подобно делегиране. Като спазват общото правило, че делегирането следва да бъде допустимо, държавите-членки следва да могат да въведат специални условия за делегирането на отговорности, например във връзка с предоставянето на информация и уведомяването относно реда и условията за делегиране. Делегирането на задачи означава, че задачите се изпълняват от Органа или от национален надзорен орган, различен от отговорния орган, а отговорността за надзорните решения се носи от делегиращия орган. С делегирането на отговорности Органът или национален надзорен орган (оправомощен орган) следва да може да решава даден свързан с надзора въпрос от свое име, вместо оправомощаващия орган. Делегирането следва да се ръководи от принципа за предоставяне на надзорни правомощия на този надзорник, който е в най-подходяща позиция за предприемане на действия по съответния въпрос. Преразпределянето на отговорности би било уместно например от съображения за икономии на мащаб или поради обхвата, от гледна точка на последователността при осъществяването на групов надзор и от гледна точка на оптималното използване на техническия опит сред националните надзорни органи. Решенията на оправомощения орган следва да се признават от оправомощаващия орган и от други компетентни органи като определящи, ако са в рамките на делегирането. Съответното законодателство на Съюза може допълнително да конкретизира принципите за преразпределянето на отговорностите със споразумение.

Органът следва да улеснява и наблюдава с подходящи средства действието на споразуменията за делегиране между националните надзорни органи. Той следва да бъде предварително информиран относно планираните споразумения за делегиране, за да може да изрази становището си, когато е уместно. Той следва да централизира публикуването на такива споразумения, за да се осигури на всички заинтересовани страни навременна, прозрачна и лесно достъпна информация. Той следва да определи и разпространи най-добрите практики по отношение на делегирането и споразуменията за делегиране.

⁽¹⁾ ОВ L 135, 31.5.1994 г., стр. 5.

⁽²⁾ ОВ L 84, 26.3.1997 г., стр. 22.

- (39) Органът следва активно да насърчава сближаването на надзорните практики в рамките на Съюза с цел създаване на обща надзорна култура.
- (40) Партньорските проверки са ефикасен и ефективен инструмент за насърчаване на съгласуваността в рамките на мрежата от финансови надзорници. Следователно Органът следва да разработи методологична рамка за подобни проверки и да ги извършва редовно. Проверките следва да се съсредоточат не само върху сближаването на надзорните практики, но също така и върху възможността надзорниците да постигнат висококачествени резултати от надзора, както и върху независимостта на тези компетентни органи. Резултатите от партньорските проверки следва да се оповестяват публично със съгласието на компетентния орган, който е предмет на проверката. Най-добрите практики следва също да се определят и оповестяват публично.
- (41) Органът следва активно да насърчава координирани надзорни действия от страна на Съюза, по специално за гарантиране правилното функциониране и целостта на финансовите пазари и стабилността на финансовата система в Съюза. В допълнение към неговите правомощия за действия в извънредни ситуации, на Органа следва да бъде възложена обща координационна функция в рамките на ЕСФН. Действията на Органа следва да бъдат насочени по-специално към осигуряването на редовен обмен на информация между компетентните органи.
- (42) За да бъде запазена финансовата стабилност, е необходимо още на ранен етап да бъдат отчитани тенденциите, потенциалните рискове и слабости, проявяващи се на микропруденциално равнище, в презграничен и междусекторен аспект. Органът следва да наблюдава и оценява тези процеси в рамките на своята компетентност и, когато е необходимо, да информира редовно или, ако се налага във връзка с конкретен случай, Европейския парламент, Съвета и Комисията, другите европейски надзорни органи и ЕССР. Органът, в сътрудничество с ЕССР, следва също така да въведе и да координира провеждането на стрес-тестове на равнището на Съюза, за да бъде направена оценка на устойчивостта на финансовите институции на неблагоприятни пазарни тенденции, и следва да осигурява колкото се може по-последователна методология при извършването на такива тестове на национално равнище. Органът следва да извършва икономически анализи на пазарите и на въздействието на потенциалните пазарни тенденции с цел точно изпълнение на своите функции.
- (43) Предвид глобализацията на финансовите услуги и нараналото значение на международните стандарти Органът следва да насърчава диалога и сътрудничеството с надзорници извън Съюза. Следва да му бъдат предоставени правомощия да развива контакти и да постига административни договорености с надзорните органи и администрации на трети държави и с международни организации, като зачита изцяло настоящата роля и съответната компетентност на държавите-членки и на институциите на Съюза. Държави, които са сключили споразумения със Съюза, с които са приели и прилагат правото на Съюза, следва да могат да участват в дейността на Органа, като Органът следва да
- може да си сътрудничи и с трети държави, които прилагат законодателство, признато за еквивалентно на законодателството на Съюза.
- (44) В рамките на своята компетентност Органът следва да действа като независим консултативен орган за Европейския парламент, Съвета и Комисията. Без да се засягат правомощията на съответните компетентни органи, Органът следва да може да предоставя своето становище при пруденциалната оценка на сливанията и придобиванията съгласно Директива 92/49/ЕИО и директиви 2002/83/ЕО и 2005/68/ЕО, изменени с Директива 2007/44/ЕО ⁽¹⁾, в случаите, в които посочената директива изисква консултации между компетентните органи от две или повече държави-членки.
- (45) За да изпълнява ефективно своите задължения, Органът следва да има правото да изисква цялата необходима информация. За да се избегне дублиране при предоставянето на информацията относно финансови институции, тази информация обикновено следва да се предоставя от националните надзорни органи, които са най-близо до финансовите пазари и институции, и следва да е съобразена с вече съществуващите статистически данни. В същото време обаче, като крайна мярка, Органът следва да може да отправя надлежно обосновано и мотивирано искане за информация пряко до дадена финансова институция, когато компетентният национален орган не предоставя или не може да предостави своевременно подобна информация. Органите на държавите-членки следва да бъдат задължени да подпомагат Органа при осигуряването на отговор на такива преки запитвания. В този контекст е от съществено значение работата по изготвяне на общи формати на докладване. Мерките за събиране на информацията не следва да засягат правната рамка на Европейската статистическа система и Европейската система на централните банки в областта на статистиката. Следователно настоящият регламент не следва да засяга Регламент (ЕО) № 223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. относно европейската статистика ⁽²⁾ и Регламент (ЕО) № 2533/98 на Съвета от 23 ноември 1998 г. относно събирането на статистическа информация от Европейската централна банка ⁽³⁾.
- (46) Тясното сътрудничество между Органа и ЕССР е от съществено значение за осигуряването на напълно ефективна работа на ЕССР и на последващи действия в отговор на неговите предупреждения и препоръки. Органът и ЕССР следва да обменят помежду си всякаква относима информация. Данни, свързани с отделни предприятия, следва да бъдат предоставяни само при мотивирано искане. При получаването на предупреждение или препоръка от ЕССР до Органа или до национален надзорен орган, Органът следва да осигури подходящи последващи действия.

⁽¹⁾ Директива 2007/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за изменение на Директива 92/49/ЕИО на Съвета и директиви 2002/83/ЕО, 2004/39/ЕО, 2005/68/ЕО и 2006/48/ЕО по отношение на процедурните правила и критериите за оценяване за предварителната оценка на придобиванията и увеличението на участия във финансовия сектор (ОВ L 247, 21.9.2007 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 164.

⁽³⁾ ОВ L 318, 27.11.1998 г., стр. 8.

- (47) Органът следва да се консултира със заинтересованите страни относно регулаторни технически стандарти или технически стандарти за изпълнение, насоки и препоръки и да им предостави достатъчна възможност да изразят мнение по предлаганите мерки. Преди да приеме проекти на регулаторни технически стандарти или технически стандарти за изпълнение, насоки и препоръки, Органът следва да извърши оценка на въздействието. За подобряване на ефективността следва да бъдат използвани Група на участниците от сектора на застраховането и презастраховането и Група на участниците от професионалните пенсионни фондове, като следва да осигуряват балансирано участие на съответните финансови институции, действащи в Съюза (представляващи различни по бизнес модел и размер финансови институции и предприятия), на малките и средни предприятия (МСП), на профсъюзите, на академичните среди, на потребителите, на други клиенти на тези финансови институции и на представители на съответните професионални сдружения. Тези групи на участниците следва да осигуряват взаимодействието с други потребителски групи в областта на финансовите услуги, създадени от Комисията или съгласно законодателството на Съюза.
- (48) Членовете на групите на участниците, представляващи организации с нестопанска цел или академичните среди, следва да получават подходящи компенсации, за да се даде възможност на лица, които не разполагат с достатъчно средства и не са представители на сектора, да участват пълноценно в дискусиите относно финансовото регулиране.
- (49) Органът следва да се консултира с групите на участниците, които следва да могат да му предоставят становища и съвети по въпроси, свързани с факултативното прилагане спрямо институциите, обхванати от Директива 2002/83/ЕО или Директива 2003/41/ЕО.
- (50) Държавите-членки носят основната отговорност за осигуряването на координирано управление на кризи и за запазването на финансовата стабилност при кризи, по-специално по отношение на стабилизирането и реструктурирането на отделни проблемни финансови институции. Решенията на Органа в извънредни ситуации или при уреждане на разногласия, които влияят върху стабилността на финансовата институция, не следва да засягат фискалните отговорности на държавите-членки. Следва да бъде създаден механизъм, чрез който държавите-членки да могат да използват тази предпазна мярка и в крайна сметка да отнесат въпроса за решаване от Съвета. Въпреки това не следва да се злоупотребява с този предпазен механизъм, по-специално по отношение на взето от Органа решение, което няма значителни или съществени фискални последици, като например намаляване на приходи, свързано с временна забрана на конкретни дейности или продукти с цел защита на потребителите. При вземане на решение в контекста на предпазния механизъм Съветът следва да гласува в съответствие с принципа, че всеки член има един глас. Уместно е Съветът да има своята роля в тази област, като се отчитат конкретните отговорности на държавите-членки в тази връзка. Предвид чувствителността на въпроса следва да се осигурят строги правила за поверителност.
- (51) В процедурите по вземане на решение Органът следва да спазва правилата на Съюза и общите принципи за гарантиране на законосъобразни процедури и прозрачност. Следва да бъде напълно спазвано правото на изслушване на адресатите на решенията на Органа. Актовете на Органа следва да съставляват неразделна част от правото на Съюза.
- (52) Съветът на надзорниците, който ще включва ръководителите на съответните компетентни органи от всяка държава-членка и ще бъде ръководен от председателя на Органа, следва да бъде основният орган за вземане на решения на Органа. Представители на Комисията, на ЕССР, на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) и на Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) следва да участват като наблюдатели. Членовете на Съвета на надзорниците следва да действат независимо и единствено в интерес на Съюза.
- (53) По правило Съветът на надзорниците следва да взема решенията си с обикновено мнозинство в съответствие с принципа, че всеки член има един глас. Въпреки това за актове от общ характер, включително такива, свързани с регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, насоки и препоръки, по бюджетни въпроси, както и във връзка с искания на държава-членка за преразглеждане на решение на Органа за временна забрана или ограничение на определени финансови дейности, е уместно да се прилагат правилата за гласуване с квалифицирано мнозинство, предвидени в член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и в Протокол (№ 36) относно преходните разпоредби, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз. Случаите, свързани с уреждането на разногласия между националните надзорни органи, следва да бъдат разглеждани от ограничена, обективна група, съставена от членове, които не са представители на компетентните органи, между които има разногласие, нито имат някакъв свързан с разногласието интерес или преки връзки със съответните компетентни органи. Съставът на групата следва да бъде подходящо балансиран. Решението на групата следва да бъде одобрено от Съвета на надзорниците с обикновено мнозинство в съответствие с принципа, че всеки член има един глас. По отношение на решения, взети от консолидиращия надзорник обаче, предложено от групата решение може да бъде отхвърлено от членове, представляващи блокиращо малцинство от гласовете по смисъла на член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и член 3 от Протокол (№ 36) относно преходните разпоредби.
- (54) Управителният съвет, включващ председателя на Органа, представители на националните надзорни органи и на Комисията, следва да гарантира, че Органът осъществява мисията си и изпълнява възложените му задачи. На Управителния съвет следва да бъдат предоставени необходимите правомощия да предлага, наред с другото, годишната и многогодишната работна програма, да упражнява някои бюджетни правомощия, да приема плана на Органа за политика спрямо персонала, да приема специални разпоредби относно правото на достъп до документи и да предлага годишния доклад.

- (55) Органът следва да бъде представяван от председател, който е назначен от Съвета на надзорниците на пълно работно време, въз основа на своите качества, умения, познания за финансовите институции и пазари и опит, свързан с финансов надзор и регулиране, след открита процедура за подбор, организирана и ръководена от Съвета на надзорниците с помощта на Комисията. За назначаването на първия председател на Органа Комисията следва да изготви, *inter alia*, списък на подобрите кандидати въз основа на техните качества, умения, познания за финансовите институции и пазари и опит, свързан с финансов надзор и регулиране. За последващите назначения необходимостта от изготвен от Комисията списък следва да се разгледа в доклад, който следва да бъде изготвен в съответствие с настоящия регламент. Преди избраното лице да поеме задълженията си и до един месец след неговия избор от Съвета на надзорниците, Европейският парламент следва да има право, след като изслуша избраното лице, да възрази срещу кандидатурата му.
- (56) Управлението на Органа следва да бъде поверено на изпълнителен директор, който има право да участва в заседанията на Съвета на надзорниците и на Управителния съвет без право на глас.
- (57) За да бъде осигурена междусекторна последователност в действията на ЕНО, тези органи следва тясно да координират действията си чрез Съвместния комитет и да постигат общи позиции, когато това е целесъобразно. Съвместният комитет следва да координира функциите на ЕНО във връзка с финансовите конгломерати и с други междусекторни въпроси. Когато е уместно, актовете, по отношение на които са компетентни Европейският надзорен орган (Европейски банков орган) или Европейският надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), следва да бъдат приемани паралелно от съответните европейски надзорни органи. Председателството на Съвместния комитет се поема от председателите на ЕНО за срок от 12 месеца на ротационен принцип. Председателят на Съвместния комитет следва да бъде заместник-председател на ЕССР. Съвместният комитет следва да разполага със свой персонал, осигурен от ЕНО, с цел да се позволи неофициален обмен на информация и разработване на подход на обща надзорна култура между ЕНО.
- (58) Необходимо е да се гарантира, че лицата, засегнати от решенията на Органа, разполагат с подходящи средства за правна защита. За да се осигури ефективна защита на правата на лицата и от съображения за процесуална икономия, когато Органът има правомощия за вземане на решение, лицата следва да имат право на обжалване пред Апелативния съвет. С цел постигане на ефективност и последователност Апелативният съвет следва да бъде съвместен орган на ЕНО, независим от техните административни и регулаторни структури. Решенията на Апелативния съвет следва да могат да бъдат обжалвани пред Съда на Европейския съюз.
- (59) За да се гарантира неговата пълна автономност и независимост, Органът следва да получи независим бюджет с приходи предимно от задължителните вноски от националните надзорни органи и от общия бюджет на Европейския съюз.
- Условията на финансирането на Органа от Съюза се определят в споразумение на бюджетния орган в съответствие с точка 47 от Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление ⁽¹⁾. Следва да се прилага бюджетната процедура на Съюза. Одитът на сметките следва да се извършва от Сметната палата. По отношение на целия бюджет се прилага процедурата по освобождаване от отговорност.
- (60) Спрямо Органа следва да се прилага Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ⁽²⁾. Органът следва също така да се присъедини към Междунституционалното споразумение от 25 май 1999 г. между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Комисията на Европейските общности относно вътрешните разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ⁽³⁾.
- (61) За да се осигурят открити и прозрачни условия за наемане на работа и еднакво третиране на персонала, за всички служители на Органа следва да се прилага Правилникът за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители на Европейските общности ⁽⁴⁾.
- (62) От изключително значение е да бъде защитена търговската тайна, както и другите видове поверителна информация. По отношение на поверителността на информацията, предоставяна на Органа и обменяна в мрежата, следва да се прилагат строги и ефективни правила за поверителност.
- (63) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽⁵⁾ и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Европейския съюз и за свободното движение на такива данни ⁽⁶⁾ се прилагат в пълна степен при обработването на лични данни за целите на настоящия регламент.
- (64) За да се осигури прозрачност на работата на Органа, спрямо него следва да се прилага Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията ⁽⁷⁾.
- (65) В работата на Органа следва да могат да участват трети държави, в съответствие със съответните споразумения, които ще бъдат сключени от Съюза.

(1) ОВ С 139, 14.6.2006 г., стр. 1.

(2) ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 1.

(3) ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 15.

(4) ОВ L 56, 4.3.1968, стр. 1.

(5) ОВ L 281, 23.11.1995, стр. 31.

(6) ОВ L 8, 12.1.2001, стр. 1.

(7) ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

(66) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно подобряването на функционирането на вътрешния пазар чрез постигане на високо, ефективно и последователно равнище на пруденциално регулиране и надзор, защитата на титулярите на полици, членовете на пенсионни схеми и другите бенефициери, ефикасността и нормалното функциониране на финансовите пазари, запазването на стабилността на финансовата система и засилването на международната надзорна координация, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и поради обхвата на действието могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(67) Органът следва да поеме всички текущи задачи и правомощия на Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор. Следователно Решение 2009/79/ЕО на Комисията следва да бъде отменено, считано от датата на създаването на Органа, а Решение № 716/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за създаване на програма на Общността за подкрепа на специфични дейности в областта на финансовите услуги, финансовото отчетане и одита ⁽¹⁾ следва да бъде съответно изменено. Предвид съществуващите структури и дейности на Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор е важно да се осигури много тясно сътрудничество между Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор и Комисията при установяването на подходящи преходни мерки, за да се гарантира възможно най-кратък период, през който Комисията да отговаря за административното създаване и първоначалната административна дейност на Органа.

(68) Уместно е да се определят срокове за прилагането на настоящия регламент, за да се гарантира, че Органът е достатъчно подготвен да започне да функционира и да се осигури плавен преход от Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор. Органът следва да разполага с подходящо финансиране. Поне първоначално 40 % от неговото финансиране следва да бъде със средства на Съюза и 60 % - чрез вноски на държавите-членки, направени в съответствие с пропорционалната тежест на гласовете, установена в член 3, параграф 3 от Протокол (№ 36) относно преходните разпоредби.

(69) За да се улесни създаването на Органа на 1 януари 2011 г., настоящият регламент следва да влезе в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

(¹) ОВ L 253, 25.9.2009 г., стр. 8.

ГЛАВА I

СЪЗДАВАНЕ И ПРАВЕН СТАТУС

Член 1

Създаване и обхват на дейността

1. С настоящия регламент се създава Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), наричан по-нататък „Органът“.

2. Органът действа в рамките на правомощията, предоставени с настоящия регламент, и на приложното поле на Директива 2009/138/ЕО с изключение на дял IV от нея, на директиви 2002/92/ЕО, 2003/41/ЕО, 2002/87/ЕО, 64/225/ЕИО, 73/239/ЕИО, 73/240/ЕИО, 76/580/ЕИО, 78/473/ЕИО, 84/641/ЕИО, 87/344/ЕИО, 88/357/ЕИО, 92/49/ЕИО, 98/78/ЕО, 2001/17/ЕО, 2002/83/ЕО и 2005/68/ЕО и, доколкото тези актове се прилагат за застрахователни и презастрахователни предприятия, институции за професионално пенсионно осигуряване и застрахователни посредници в съответните части на директиви 2005/60/ЕО и 2002/65/ЕО, включително на всички директиви, регламенти и решения, основаващи се на тези актове, и на всеки друг правно обвързващ акт на Съюза, с който се възлагат задачи на Органа.

3. Органът също така действа в областта на дейност на застрахователните и презастрахователните предприятия, финансовите конгломерати, институциите за професионално пенсионно осигуряване и застрахователните посредници във връзка с въпроси, които не се уреждат пряко в актовете, посочени в параграф 2, включително по въпроси на корпоративното управление, одита и финансовата отчетност, при условие че тази дейност на Органа е необходима за гарантиране на ефективното и последователното прилагане на тези актове.

4. По отношение на институциите за професионално пенсионно осигуряване действията на Органа не засягат разпоредбите на националното социално и трудово право.

5. Разпоредбите на настоящия регламент не засягат правомощията на Комисията, по-специално правомощията съгласно член 258 ДФЕС за гарантиране спазването на правото на Съюза.

6. Целта на Органа е да защитава обществените интереси, като допринася за краткосрочната, средносрочната и дългосрочната стабилност и ефективност на финансовата система, в интерес на икономиката на Съюза и на неговите граждани и стопански субекти. Органът допринася за:

а) подобряването на функционирането на вътрешния пазар, включително по-специално надеждно, ефективно и последователно ниво на регулиране и надзор;

б) осигуряването на целостта, прозрачността, ефикасността и нормалното функциониране на финансовите пазари,

в) засилването на международната надзорна координация,

- г) предотвратяването на регулаторния арбитраж и насърчаването на еднакви условия на конкуренция,
- д) гарантирането на подходящото регулиране и надзор върху рисковете, свързани със застраховане, презастраховане и професионално пенсионно осигуряване, и
- е) подобряването на защитата на потребителите.

За постигането на тези цели Органът допринася за гарантирането на последователно, ефективно и ефикасно прилагане на посочените в параграф 2 актове, за насърчаването на сближаването на надзорните практики, за предоставянето на становища пред Европейския парламент, Съвета и Комисията и за провеждането на икономически анализ на пазарите с оглед насърчаване на постигането на целите на Органа.

При изпълнението на задачите, които са му възложени с настоящия регламент, Органът обръща особено внимание на всеки потенциален системен риск, породен от финансовите институции, чиито проблеми биха могли да засегнат действието на финансовата система или на реалната икономика.

При изпълнение на задачите си Органът действа независимо и обективно и се ръководи единствено от интересите на Съюза.

Член 2

Европейска система за финансов надзор

1. Органът е част от Европейската система за финансов надзор (ЕСФН). Основната цел на ЕСФН е да гарантира, че правилата, приложими към финансовия сектор, се прилагат по подходящ начин за запазване на финансовата стабилност и осигуряване на доверие във финансовата система като цяло и достатъчна защита за потребителите на финансови услуги.
2. ЕСФН се състои от:
 - а) Европейския съвет за системен риск (ЕССР) - за целите и задачите, определени в Регламент (ЕС) № 1092/2010 и в настоящия регламент;
 - б) Органа;
 - в) Европейския надзорен орган (Европейски банков орган), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾;
 - г) Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾;
 - д) Съвместния комитет на европейските надзорни органи (наричан по-нататък „Съвместният комитет“) - за целите на изпълнението на задачите, посочени в членове 54—57 от настоящия регламент, от Регламент (ЕС) № 1093/2010 и от Регламент (ЕС) № 1095/2010;

⁽¹⁾ Вж. страница 12 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽²⁾ Вж. страница 84 от настоящия брой на Официален вестник.

- е) компетентните или надзорните органи на държавите-членки, посочени в актовете на Съюза, посочени в член 1, параграф 2 от настоящия регламент, от Регламент (ЕС) № 1093/2010 и от Регламент (ЕС) № 1095/2010;

3. Органът редовно и тясно си сътрудничи с ЕССР, както и с Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), посредством Съвместния комитет, като по този начин осигурява междусекторната последователност на работата и постигането на общи позиции в областта на надзора на финансовите конгломерати и по други междусекторни въпроси.

4. В съответствие с принципа на лоялното сътрудничество съгласно член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз участниците в ЕСФН си сътрудничат в дух на доверие и пълно взаимно зачитане, като следят по-специално за обмена на подходяща и надеждна информация помежду си.

5. Надзорните органи, които са участници в ЕСФН, са задължени да упражняват надзор върху финансовите институции, действащи в рамките на Съюза в съответствие с актовете, посочени в член 1, параграф 2.

Член 3

Отчетност на органите

Органите, посочени в член 2, параграф 2, букви а) — г) се отчетат пред Европейския парламент и Съвета.

Член 4

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „финансови институции“ означава предприятия, образувания и физически и юридически лица, по отношение на които се прилага някой от законодателните актове, посочени в член 1, параграф 2. По отношение на Директива 2005/60/ЕО обаче „финансови институции“ означава само застрахователни дружества и застрахователни посредници съгласно определението в същата директива;
2. „компетентни органи“ означава:
 - i) надзорни органи по смисъла на Директива 2009/138/ЕО и компетентни органи съгласно определенията в директиви 2003/41/ЕО и 2002/92/ЕО;
 - ii) по отношение на директиви 2002/65/ЕО и 2005/60/ЕО — органите, компетентни за осигуряване на спазването на изискванията на тези директиви от страна на кредитните и финансовите институции по смисъла на точка 1.

Член 5

Правен статус

1. Органът е орган на Съюза и притежава юридическа правосубектност.

2. Във всяка държава-членка Органът се ползва с най-широката правоспособност, предоставяна на юридически лица съгласно националното законодателство. По-специално, той може да придобива или да се разпорежда с движимо и недвижимо имущество и да е страна по съдебни производства.

3. Органът се представлява от своя председател.

Член 6

Състав

Органът се състои от:

1. Съвет на надзорниците, който изпълнява задачите, определени в член 43;
2. Управителен съвет, който изпълнява задачите, определени в член 47;
3. председател, който изпълнява задачите, определени в член 48;
4. изпълнителен директор, който изпълнява задачите, определени в член 53;
5. Апелативен съвет, който изпълнява задачите, определени в член 60.

Член 7

Седалище

Органът е със седалище във Франкфурт на Майн.

ГЛАВА II

ЗАДАЧИ И ПРАВОМОЩИЯ НА ОРГАНА

Член 8

Задачи и правомощия на Органа

1. Органът има следните задачи:
 - а) да допринася за установяването на висококачествени общи регулаторни и надзорни стандарти и практики, по-специално чрез представянето на становища пред институциите на Съюза, както и чрез разработване на насоки, препоръки и проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, основани на посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове;
 - б) да допринася за последователното прилагане на правно обвързващите актове на Съюза, по-специално като допринася за създаването на обща надзорна култура, като осигурява последователно, ефективно и ефикасно прилагане на посочените в член 1, параграф 2 актове, като предотвратява регулаторния арбитраж, като действа като медиатор и като урежда разногласия между компетентните органи, като гарантира ефективен и последователен надзор върху финансовите институции, като осигурява съгласувана работа на колегиите от надзорници и като предприема действия, *inter alia*, в извънредни ситуации;

- в) да насърчава и улеснява делегирането на задачи и отговорности между компетентните органи;
 - г) да си сътрудничи тясно с ЕССР, по-специално като предоставя на ЕССР необходимата информация за изпълнение на неговите задачи и като осигурява подходящи последващи действия в отговор на предупрежденията и препоръките на ЕССР;
 - д) да организира и извършва анализи чрез партньорски проверки на компетентните органи, включително да издава насоки и препоръки и да определя най-добри практики, за да засили последователността на резултатите от надзора;
 - е) да наблюдава и оценява пазарните тенденции в рамките на своята компетентност;
 - ж) да извършва икономически анализи на пазарите с цел осигуряване на необходимата информация за изпълнението на функциите на Органа;
 - з) да насърчава защитата на титулярите на полици, членовете на пенсионни схеми и бенефициерите;
 - и) да допринася за последователната и съгласувана работа на колегиите от надзорници, за наблюдението, оценката и измерването на системния риск, за разработването и координирането на планове за възстановяване и реструктуриране, за осигуряването на висока степен на защита на титулярите на полици и бенефициерите в целия Съюз в съответствие с членове 21—26;
 - й) да изпълнява всякакви други конкретни задачи, предвидени в настоящия регламент или в други законодателни актове;
 - к) да публикува на своята интернет страница и редовно да актуализира информация, свързана с неговата област на дейност, по-специално - в рамките на неговата компетентност - относно регистрираните финансови институции, за да осигури леснодостъпна информация за обществеността;
 - л) да поеме, доколкото е целесъобразно, всички съществуващи и текущи задачи от Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор (КЕЗППН).
2. За изпълнението на определените в параграф 1 задачи Органът разполага с правомощията, предвидени в настоящия регламент, по-специално:
 - а) да разработва проекти на регулаторни технически стандарти в конкретните случаи, посочени в член 10;
 - б) да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение в конкретните случаи, посочени в член 15;
 - в) да издава насоки и препоръки, както е предвидено в член 16;

- г) да издава препоръки в конкретни случаи съгласно член 17, параграф 3;
- д) да взема индивидуални решения, чиито адресати са компетентните органи, в конкретните случаи, посочени в член 18, параграф 3 и в член 19, параграф 3;
- е) в случаите, свързани с пряко приложимото право на Съюза, да взема индивидуални решения, чиито адресати са финансовите институции, в конкретните случаи, посочени в член 17, параграф 6, в член 18, параграф 4 и в член 19, параграф 4;
- ж) да изготвя становища, предназначени за Европейския парламент, Съвета или Комисията, както е предвидено в член 34;
- з) да събира необходимата информация относно финансовите институции, както е предвидено в член 35;
- и) да разработва общи методики за оценка на въздействието от характеристиките на продуктите и процесите на дистрибуция върху финансовото състояние на дадена институция и върху защитата на потребителите;
- й) когато това е предвидено в актовете, посочени в член 1, параграф 2 - да осигурява база данни за регистрираните финансови институции в рамките на своята компетентност, достъпът до която е централизиран.

Член 9

Задачи, свързани със защитата на потребителите и финансовите дейности

1. Органът има водеща роля в насърчаването на прозрачността, яснотата и справедливите условия на пазара на потребителски финансови продукти или услуги в рамките на вътрешния пазар, включително чрез:
 - а) събиране и анализ на данни и изготвяне на доклади относно потребителските тенденции;
 - б) извършване на преглед и координиране на образователни инициативи и инициативи за финансова грамотност на компетентните органи;
 - в) разработване на стандарти за обучение за сектора; както и
 - г) принос към разработването на общи правила за разкриване на информация.
2. Органът наблюдава новите и вече съществуващите финансови дейности и може да приема насоки и препоръки с оглед насърчаването на сигурността и стабилността на пазарите и сближаването на регулаторните практики.
3. Органът може също така да отправя предупреждения, в случай че определена финансова дейност застрашава сериозно целите, определени в член 1, параграф 6.

4. Органът създава, като своя неразделна част, Комитет за финансови иновации, който обединява всички съответни компетентни национални надзорни органи, с цел да се постигне координиран подход в регулирането и надзора на новите или иновативните финансови дейности и да се предоставят на Органа съвети, които да бъдат представени пред Европейския парламент, Съвета и Комисията.

5. Органът може временно да забрани или ограничи определени финансови дейности, които представляват заплаха за нормалното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея в случаите, посочени в законодателните актове по член 1, параграф 2, и съобразно условията, предвидени в тези актове, или, ако е необходимо - в случай на извънредна ситуация, в съответствие със и при предвидените в член 18 условия.

Органът прави преглед на решението, посочено в първа алинея, през подходящи интервали от време, но най-малко веднъж на три месеца. Ако решението не бъде подновено след изтичането на тримесечен срок, действието му се прекратява автоматично.

Държавите-членки могат да поискат от Органа да преразгледа решението си. В такъв случай Органът взема решение дали поддържа решението си в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 1, втора алинея.

Органът може също така да направи оценка на необходимостта от забрана или ограничаване на определени видове финансови дейности и в случай че се установи такава необходимост, да информира Комисията с цел да се улесни приемането на такава забрана или ограничение.

Член 10

Регулаторни технически стандарти

1. Когато Европейският парламент и Съветът делегират на Комисията правомощия да приема регулаторни технически стандарти посредством делегирани актове съгласно член 290 ДФЕС с цел да се гарантира последователно хармонизиране в областите, конкретно определени в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, Органът може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти. Органът представя своите проекти на стандарти на Комисията за одобрение.

Регулаторните технически стандарти са технически, те не представляват стратегически или политически решения и тяхното съдържание се определя от законодателните актове, на които се основават.

Преди да ги представи на Комисията, Органът провежда открити обществени консултации по проектите на регулаторни технически стандарти и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на такива консултации и анализи не е непропорционално предвид обхвата и въздействието на съответните проекти на регулаторни технически стандарти или предвид особената неотложност на въпроса. Органът също така иска становището на съответната група на участниците, посочена в член 37.

Когато Органът представя проект на регулаторен технически стандарт, Комисията незабавно препраща проекта на Европейския парламент и на Съвета.

В срок от три месеца от получаване на проекта на регулаторен технически стандарт Комисията решава дали да го одобри. Комисията може да одобри проекти на регулаторни технически стандарти само частично или да ги измени, ако интересите на Съюза налагат това.

Когато Комисията възнамерява да не одобри даден проект на регулаторен технически стандарт или възнамерява да го одобри частично или с изменения, тя връща на Органа проекта на регулаторен технически стандарт, като обяснява защо не го одобрява или, в зависимост от случая, като излага мотивите за измененията. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на регулаторен технически стандарт въз основа на предложените от Комисията изменения и да го представи отново на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

Ако до изтичането на този шестседмичен срок Органът не е представил изменен проект на регулаторен технически стандарт или е представил проект на регулаторен технически стандарт, който не е изменен по начин, съответстващ на предложените от Комисията изменения, Комисията може да приеме регулаторния технически стандарт с измененията, които счита за необходими, или да го отхвърли.

Комисията не може да променя съдържанието на проекта на регулаторен технически стандарт, изготвен от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, предвиден в настоящия член.

2. Когато Органът не е представил проект на регулаторен технически стандарт в срока, определен в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, Комисията може да поиска представянето на такъв проект в рамките на нов срок.

3. Комисията може да приеме регулаторни технически стандарти посредством делегиран акт и без проект от Органа, само в случай че Органът не ѝ е представил проект на регулаторен технически стандарт в сроковете съгласно параграф 2.

Комисията провежда открити обществени консултации по проектите на регулаторни технически стандарти и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на такива консултации и анализи не е непропорционално предвид обхвата и въздействието на съответните проекти на регулаторни технически стандарти или предвид особената неотложност на въпроса. Комисията също така иска становища или съвети от съответната група на участниците, посочена в член 37.

Комисията незабавно препраща проекта на регулаторен технически стандарт на Европейския парламент и на Съвета.

Комисията изпраща своя проект на регулаторен технически стандарт на Органа. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на регулаторен технически стандарт и да го представи на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

Ако до изтичането на шестседмичния срок, посочен в четвърта алинея, Органът не е представил изменен проект на регулаторен технически стандарт, Комисията може да приеме регулаторния технически стандарт.

Ако Органът е представил изменен проект на регулаторния технически стандарт в рамките на шестседмичния срок, Комисията може да измени проекта на регулаторен технически стандарт въз основа на предложените от Органа изменения или да приеме регулаторния технически стандарт с измененията, които счита за необходими. Комисията не може да променя съдържанието на проекта на регулаторен технически стандарт, изготвен от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, предвиден в настоящия член.

4. Регулаторните технически стандарти се приемат под формата на регламенти или решения. Те се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз* и влизат в сила на посочената в тях дата.

Член 11

Упражняване на делегирането

1. Правомощията да приема регулаторни технически стандарти, посочени в член 10, се предоставят на Комисията за срок от четири години, считано от 16 декември 2010 г. Комисията представя доклад относно делегираните правомощия най-късно шест месеца преди изтичането на четиригодишния срок. Делегирането на правомощията се подновява автоматично за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не го оттеглят в съответствие с член 14.

2. Веднага след като приеме регулаторен технически стандарт, Комисията нотифицира едновременно Европейския парламент и Съвета за него.

3. Правомощията да приема регулаторни технически стандарти се предоставят на Комисията при условията, предвидени в членове 12—14.

Член 12

Оттегляне на делегирането

1. Делегирането на правомощие, посочено в член 10, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета.

2. Институцията, започнала вътрешна процедура за вземане на решение дали да оттегли делегирането на правомощия, полага усилия да информира другата институция и Комисията в разумен срок преди вземането на окончателно решение, като посочва делегираните правомощия, които могат да бъдат оттеглени.

3. С решението за оттегляне се прекратява делегирането на правомощията, посочени в него. То поражда действие незабавно или на по-късна посочена в него дата. Решението не засяга валидността на регулаторните технически стандарти, които са вече в сила. То се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 13

Възражения срещу регулаторни технически стандарти

1. Европейският парламент или Съветът могат да направят възражение срещу регулаторен технически стандарт в срок от три месеца от датата на нотификацията за регулаторния технически стандарт, приет от Комисията. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок се удължава с три месеца.

Когато Комисията приема регулаторен технически стандарт, еднакъв с проекта на регулаторен технически стандарт, представен от Органа, срокът, в рамките на който Европейският парламент и Съветът могат да направят възражение, е един месец от датата на нотификацията. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок се удължава с един месец.

2. Ако към момента на изтичането на срока, посочен в параграф 1, нито Европейският парламент, нито Съветът са възразили срещу регулаторния технически стандарт, той се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила на посочената в него дата. Регулаторният технически стандарт може да се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и да влезе в сила преди изтичането на този срок, ако и Европейският парламент, и Съветът са информирали Комисията за намерението си да не правят възражения.

3. Ако Европейският парламент или Съветът възразят срещу регулаторен технически стандарт в срока, посочен в параграф 1, той не влиза в сила. В съответствие с член 296 ДФЕС институцията, която възразява срещу регулаторния технически стандарт, посочва причините за това.

Член 14

Липса на одобрение или изменение на проекти на регулаторни технически стандарти

1. В случай че Комисията не одобри проект на регулаторен технически стандарт или го измени в съответствие с член 10, тя уведомява Органа, Европейския парламент и Съвета, като излага причините за това.

2. Когато е уместно, в срок от един месец от уведомяването, посочено в параграф 1, Европейският парламент или Съветът могат да поканят отговорния комисар и председателя на Органа на специално заседание на компетентната комисия на Европейския парламент или на компетентния комитет на Съвета, за да представят и обяснят различията помежду си.

Член 15

Технически стандарти за изпълнение

1. Органът може да разработва технически стандарти за изпълнение посредством актове за изпълнение съгласно член 291 ДФЕС в областите, конкретно определени в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове. Техническите стандарти за изпълнение са технически, те не представляват стратегически или политически решения и в тяхното съдържание се определят условията на прилагане на тези актове. Органът представя своите проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията за одобрение.

Преди да представи проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията, Органът провежда открити обществени консултации по тях и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на такива консултации и анализи не е непропорционално предвид обхвата и въздействието на въпросните проекти на технически стандарти за изпълнение или предвид особената неотложност на въпроса. Органът също така иска становището на съответната група на участниците, посочена в член 37.

Когато Органът представя проект на технически стандарт за изпълнение, Комисията незабавно го препраща на Европейския парламент и на Съвета.

В срок от три месеца от получаване на проекта на технически стандарт за изпълнение Комисията решава дали да го одобри. Комисията може да удължи този срок с един месец. Комисията може да одобри проекта на технически стандарт за изпълнение само частично или да го измени, ако интересите на Съюза налагат това.

Когато Комисията възнамерява да не одобри даден проект на технически стандарт за изпълнение или възнамерява да го одобри частично или с изменения, тя го връща на Органа, като обяснява защо възнамерява да не го одобри или, в зависимост от случая, като излага мотивите за измененията. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на технически стандарт за изпълнение въз основа на предложените от Комисията изменения и да го представи отново на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

Ако до изтичането на шестседмичния срок, посочен в пета алинея, Органът не е представил изменен проект на технически стандарт за изпълнение или е представил проект на технически стандарт за изпълнение, който не е изменен по начин, съответстващ на предложените от Комисията изменения, Комисията може да приеме техническия стандарт за изпълнение с измененията, които смята за необходими, или да го отхвърли.

Комисията не може да променя съдържанието на проекта на технически стандарт за изпълнение, изготвен от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, предвиден в настоящия член.

2. Когато Органът не е представил проект на технически стандарт за изпълнение в срока, определен в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, Комисията може да поиска представянето на такъв проект в рамките на нов срок.

3. Комисията може да приеме технически стандарт за изпълнение с акт за изпълнение и без проект от Органа, само в случай че Органът не ѝ е представил проект на технически стандарт за изпълнение в сроковете съгласно параграф 2.

Комисията провежда открити обществени консултации по проектите на технически стандарти за изпълнение и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на такива консултации и анализи не е непропорционално предвид обхвата и въздействието на съответните проекти на технически стандарти за изпълнение или предвид особената неотложност на въпроса. Комисията също така иска становища или съвети от съответната група на участниците, посочена в член 37.

Комисията незабавно препраща проекта на технически стандарт за изпълнение на Европейския парламент и на Съвета.

Комисията изпраща проекта на технически стандарт за изпълнение на Органа. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на технически стандарт за изпълнение и да го представи на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

Ако до изтичането на шестседмичния срок, посочен в четвърта алинея, Органът не е представил изменен проект на технически стандарт за изпълнение, Комисията може да приеме техническия стандарт за изпълнение.

Ако Органът е представил изменен проект на технически стандарт за изпълнение в рамките на шестседмичния срок, Комисията може да измени проекта на технически стандарт за изпълнение въз основа на предложените от Органа изменения или да приеме техническия стандарт за изпълнение с измененията, които счита за необходими.

Комисията не може да променя съдържанието на проектите на технически стандарти за изпълнение, изготвени от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, посочен в настоящия член.

4. Техническите стандарти за изпълнение се приемат под формата на регламенти или решения. Те се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз* и влизат в сила на посочената в тях дата.

Член 16

Насоки и препоръки

1. С цел налагане на последователни, ефикасни и ефективни надзорни практики в рамките на ЕСФН и осигуряване на общо, еднакво и последователно прилагане на правото на Съюза, Органът издава насоки и препоръки, чиито адресати са компетентните органи или финансовите институции.

2. Когато е целесъобразно, Органът провежда открити обществени консултации относно насоките и препоръките и анализира свързаните с тях потенциални разходи и ползи. Такива консултации и анализи трябва да са пропорционални на обхвата, естеството и въздействието на насоките или препоръките. Когато е целесъобразно, Органът също така иска становища или съвети от съответната група на участниците, посочена в член 37.

3. Компетентните органи и финансовите институции полагат всички усилия за спазване на тези насоки и препоръки.

В срок от два месеца от издаването на насока или препоръка всеки компетентен орган посочва дали спазва или възнамерява да спазва тази насока или препоръка. В случай че компетентен орган не спазва или не възнамерява да спазва тази насока или препоръка, той информира Органа, като излага причините за това.

Органът оповестява факта, че отделен компетентен орган не спазва или не възнамерява да спазва тази насока или препоръка. Органът също така може да вземе решение за всеки отделен случай да публикува причините за неспазване на тази насока или препоръка, посочени от компетентния орган. Компетентният орган се уведомява предварително за това публикуване.

Ако това се изисква съгласно съответната насока или препоръка, финансовите институции докладват по ясен и подробен начин дали спазват тази насока или препоръка.

4. В доклада, посочен в член 43, параграф 5, Органът уведомява Европейския парламент, Съвета и Комисията за издадените насоки и препоръки, като посочва компетентния орган, който не ги спазва, и описва как Органът възнамерява да гарантира, че съответният компетентен орган ще следва неговите насоки и препоръки в бъдеще.

Член 17

Нарушение на правото на Съюза

1. Ако даден компетентен орган не е приложил посочените в член 1, параграф 2 актове или ги е приложил по начин, който изглежда е в нарушение на правото на Съюза, включително утвърдените съгласно членове 10 -15 регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, по-специално като не е гарантирал, че дадена финансова институция отговаря на изискванията, предвидени в посочените актове, Органът действа в съответствие с правомощията, предвидени в параграфи 2, 3 и 6 от настоящия член.

2. По искане от един или повече компетентни органи, от Европейския парламент, от Съвета, от Комисията или от съответната група на участниците или по своя собствена инициатива и след като уведоми за това съответния компетентен орган, Органът може да разследва предполагаемото нарушение или неприлагане на правото на Съюза.

Без да се засягат предвидените в член 35 правомощия, компетентният орган незабавно предоставя на Органа цялата информация, която Органът счете за необходима за целите на разследването.

3. Най-късно два месеца след началото на разследването, Органът може да отправи до съответния компетентен орган препоръка, посочваща действията, чието предприемане е необходимо за спазване на правото на Съюза.

В срок от десет работни дни след получаване на препоръката компетентният орган уведомява Органа за стъпките, които е предприел или възнамерява да предприеме, за да гарантира спазването на правото на Съюза.

4. Ако компетентният орган не започне да спазва правото на Съюза в срок от един месец след получаване на препоръката на Органа, Комисията може, след като е била уведомена от Органа или по своя собствена инициатива, да представи официално становище, в което се изисква компетентният орган да предприеме действията, необходими за спазване на правото на Съюза. В официалното становище на Комисията се взема предвид препоръката на Органа.

Комисията представя такова официално становище не по-късно от три месеца след приемането на препоръката. Комисията може да удължи този срок с един месец.

Органът и компетентните органи предоставят на Комисията цялата необходима информация.

5. В срок от десет работни дни след получаването на посоченото в параграф 4 официално становище компетентният орган уведомява Комисията и Органа относно мерките, които е предприел или възнамерява да предприеме, за да се съобрази с това официално становище.

6. Без да се засягат правомощията на Комисията по член 258 ДФЕС, ако даден компетентен орган не се съобрази с посоченото в параграф 4 официално становище в предвидения в него срок и ако е необходимо да бъдат предприети навременни действия за отстраняване на последиците от неспазването на законодателството, за да се запазят или възстановят неутралните условия на конкуренция на пазара или да се гарантира правилното функциониране и целостта на финансовата система, Органът може, ако съответните изисквания, предвидени в посочените в член 1, параграф 2 актове, се прилагат пряко по отношение на финансовите институции, да приеме индивидуално решение, чийто адресат е отделна финансова институция, в което се изисква тя да предприеме необходимите действия за спазване на своите задължения съгласно правото на Съюза, включително прекратяване на възприетата практика.

Решението на Органа е в съответствие с представеното съгласно параграф 4 официално становище на Комисията.

7. Решения, приети съгласно параграф 6, имат предимство пред всякакво предишно решение, прието по същия въпрос от компетентните органи.

При предприемане на действия във връзка с въпроси, които са предмет на официално становище по параграф 4 или на решение по параграф 6, компетентните органи се съобразяват с официалното становище или решението, в зависимост от случая.

8. В доклада по член 43, параграф 5 Органът посочва кои компетентни органи и финансови институции не са се съобразили с официалните становища или решения, посочени в параграфи 4 и 6 от настоящия член.

Член 18

Действия при извънредна ситуация

1. В случай на неблагоприятни процеси, които може сериозно да застрашат правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея, Органът активно улеснява и - когато счете за необходимо, координира всякакви действия, предприети от съответните компетентни национални надзорни органи.

За да може да изпълнява тази улесняваща и координираща роля, Органът получава пълна информация за всички съответни процеси и получава покана да участва като наблюдател във всички съответни срещи на съответните компетентни национални надзорни органи.

2. Съветът, като се консултира с Комисията и с ЕССР и, когато е уместно, с ЕНО, може да приеме решение, чийто адресат е Органът и в което се установява наличието на извънредна ситуация за целите на настоящия регламент, в отговор на искане от страна на Органа, Комисията или ЕССР. Съветът прави преглед на това решение през подходящи интервали, но най-малко веднъж месечно. Ако решението не бъде подновено до изтичането на едномесечен срок, действието му се прекратява автоматично. Съветът може по всяко време да обяви прекратяването на извънредната ситуация.

Когато ЕССР или Органът прецени, че може да възникне извънредна ситуация, той отправят поверителна препоръка към Съвета и му предоставя оценка на ситуацията. След това Съветът преценява дали има необходимост от свикване на заседание. В хода на този процес се гарантира надлежно запазване на поверителността.

Ако Съветът установи съществуването на извънредна ситуация, той надлежно и незабавно информира за това Европейския парламент и Комисията.

3. Когато Съветът е приел решение съгласно параграф 2 и когато при изключителни обстоятелства са необходими координирани действия от страна на националните органи в отговор на неблагоприятни процеси, които могат да застрашат сериозно правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея, Органът може да приеме индивидуални решения, в които се изисква компетентните органи да предприемат, в съответствие с посоченото в член 1, параграф 2 законодателство, необходимите действия в отговор на такива процеси, като гарантират, че финансовите институции и компетентните органи изпълняват изискванията, предвидени в това законодателство.

4. Без да се засягат правомощията на Комисията по член 258 ДФЕС, ако даден компетентен орган не спази посоченото в параграф 3 решение на Органа в срока, определен в същото решение, и ако съответните изисквания, предвидени в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, включително в регулаторните технически стандарти и в техническите стандарти за изпълнение, приети в съответствие с тези актове, се прилагат пряко по отношение на финансовите институции, Органът може да приеме индивидуално решение, чийто адресат е отделна финансова институция, в което се изисква тя да предприеме необходимите действия за спазване на своите задължения съгласно това законодателство, включително прекратяване на възприетата практика. Това се прилага само в ситуации, при които компетентен орган не е приложил посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, включително регулаторните технически стандарти и техническите стандарти за изпълнение, приети в съответствие с тези актове, или ги прилага по начин, който изглежда в явно нарушение на тези актове, и е необходимо неотложно да се предприемат коригиращи мерки за възстановяване на правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система на Съюза или на част от нея.

5. Решенията, приети съгласно параграф 4, имат предимство пред всякакво предишно решение, прието по същия въпрос от компетентните органи.

Всякакви действия от страна на компетентните органи във връзка с въпроси, които са предмет на решение по параграфи 3 или 4, трябва да са съвместими с тези решения.

Член 19

Уреждане на разногласия между компетентните органи в презгранични случаи

1. Без да се засягат правомощията, предвидени в член 17, ако даден компетентен орган не е съгласен с процедурата или същността на действие или бездействие на компетентен орган на друга държава-членка в случаите, определени в посочените в член 1, параграф 2 актове, Органът, по искане на един или повече от засегнатите компетентни органи, може да съдейства на органите да постигнат съгласие в съответствие с процедурата, предвидена в параграфи 2—4 от настоящия член.

В случаите, определени в посоченото в член 1, параграф 2 законодателство, и когато въз основа на обективни критерии може да се установи наличието на разногласие между компетентните органи на различни държави-членки, Органът може по своя инициатива да съдейства на органите да постигнат съгласие в съответствие с процедурата, предвидена в параграфи 2—4.

2. Органът определя срок за помиряване между компетентните органи, като взема предвид приложимите срокове, определени в посочените в член 1, параграф 2 актове, както и сложността и неотложния характер на въпроса. На този етап Органът действа като медиатор.

3. Ако в засегнатите компетентни органи не успеят да постигнат съгласие в помирителната фаза, посочена в параграф 2, Органът може, в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 1, трета и четвърта алинея, да вземе задължително за съответните компетентни органи решение, изискващо от тях да предприемат конкретно действие или да се въздържат от действия с цел уреждане на въпроса, за да се гарантира спазването на правото на Съюза.

4. Без да се засягат правомощията на Комисията по член 258 ДФЕС, ако даден компетентен орган не спази решението на Органа и по този начин не може да гарантира, че дадена финансова институция спазва изискванията, пряко приложими към нея съгласно посочените в член 1, параграф 2 актове, Органът може да приеме индивидуално решение, чийто адресат е отделна финансова институция, с което се изисква тя да предприеме необходимите действия за спазване на своите задължения съгласно правото на Съюза, включително прекратяване на възприетата практика.

5. Решенията, приети съгласно параграф 4, имат предимство пред всякакво предишно решение, прието по същия въпрос от компетентните органи. Всяко действие от страна на компетентните органи във връзка с факти, които са предмет на решение по параграф 3 или 4, трябва да е съвместимо с тези решения.

6. В доклада, посочен в член 50, параграф 2, председателят на Органа посочва естеството и вида на разногласията между компетентните органи, постигнатите споразумения и решенията, взети за уреждане на тези разногласия.

Член 20

Уреждане на разногласия между компетентните органи в различни сектори

В съответствие с процедурата, предвидена в членове 19 и 56, Съвместният комитет урежда междусекторни разногласия, които могат да възникнат между компетентни органи по смисъла на член 4, точка 2 от настоящия регламент, от Регламент (ЕС) № 1093/2010 и от Регламент (ЕО) № 1095/2010 съответно.

Член 21

Колегии от надзорници

1. Органът допринася за насърчаването и наблюдението на ефективната, ефикасна и последователна работа на предвидените в Директива 2009/138/ЕО колегии от надзорници и работи за подобряване на съгласуваното прилагане на правото на Съюза от колегиите от надзорници. С цел да се сближат най-добрите надзорни практики, членовете на персонала на Органа имат възможност да участват в дейностите на колегиите от надзорници, включително проверки на място, извършвани съвместно от два или повече компетентни органа.

2. Органът има водеща роля при осигуряване на последователната и съгласувана работа на колегиите от надзорници по отношение на презграничните институции в целия Съюз, като отчита системния риск, породен от финансовите институции, посочени в член 23.

За целите на настоящия параграф и на параграф 1 от настоящия член Органът се счита за „компетентен орган“ по смисъла на съответното законодателство.

Органът може:

- a) да събира и обменя относима информация в сътрудничество с компетентните органи, с цел да улесни работата на колегията, и да създаде и управлява централизирана система, която да осигури на компетентните органи в колегията достъп до посочената информация;
 - b) да въведе и да координира провеждането на стрес тестове в рамките на Съюза в съответствие с член 32, за извършване на оценка на устойчивостта на финансовите институции спрямо неблагоприятни пазарни тенденции, по-конкретно на системния риск, породен от посочените в член 23 финансови институции, както и на оценка на възможността за увеличаване на системния риск при стресови ситуации, като гарантира, че на национално равнище се прилага последователна методология при провеждането на такива тестове и при необходимост отправя препоръка до компетентния орган за отстраняване на установени при стрес теста проблеми;
 - в) да насърчава ефективни и ефикасни надзорни дейности, включително оценяване на рисковете, на които финансовите институции са изложени или биха били изложени съгласно установеното в процеса на надзорния преглед или при стресови ситуации;
 - г) в съответствие с определените в настоящия регламент задачи и правомощия - да следи изпълнението на задачите от компетентните органи, и
 - д) да поиска от дадена колегия провеждането на допълнителни обсъждания в случаите, когато прецени, че съответното решение би довело до неправилно прилагане на правото на Съюза или не би допринесло за постигането на целта за сближаване на надзорните практики. Органът може също така да поиска от надзорника на групата да насрочи заседание на колегията или да добави точка в дневния ред на дадено заседание.
3. Органът може да разработи проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, за да се гарантират еднакви условия на прилагане на разпоредбите, свързани с оперативното функциониране на колегията от надзорници, както и да издава насоки и препоръки съгласно член 16 с цел да се насърчи сближаването на надзорните дейности и на най-добрите надзорни практики, приети от колегията от надзорници.
4. Органът разполага с възможност за провеждане на правно обвързваща медиация за уреждане на спорове между компетентни органи в съответствие с процедурата, предвидена в член 19. Органът може да взема надзорни решения, които са пряко приложими по отношение на съответните институции съгласно член 19.

Член 22

Общи разпоредби

1. Органът надлежно проучва системния риск по смисъла на Регламент (ЕС) № 1092/2010. Той взема мерки по отношение на рисковете от прекъсване на предоставянето на финансови услуги, които:

- a) са причинени от влошаване на състоянието на финансовата система като цяло или на части от нея; и
- b) могат да породят значителни отрицателни последици за вътрешния пазар и реалната икономика.

Когато е целесъобразно, Органът проучва наблюдението и оценката на системния риск, извършвани от ЕССР и Органа, и отговаря на предупрежденията и препоръките на ЕССР в съответствие с член 17 от Регламент (ЕС) № 1092/2010.

2. Органът, в сътрудничество с ЕССР и в съответствие с член 23, параграф 1, разработва общ подход за установяване и измерване на системното значение, включително съответни количествени и качествени показатели.

Тези показатели са от решаващо значение при набеязването на целесъобразни надзорни действия. Органът наблюдава степента на сближаване на набеязаните действия с оглед насърчаване налагането на общ подход.

3. Без да се засягат актовете, посочени в член 1, параграф 2, при необходимост Органът изготвя допълнителни насоки и препоръки за финансовите институции, за да се вземе под внимание породеният от тях системен риск.

Органът гарантира че системният риск, породен от финансовите институции, е отчетен при разработването на проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение в областите, предвидени в законодателните актове, посочени в член 1, параграф 2.

4. По искане на един или повече компетентни органи, на Европейския парламент, на Съвета или на Комисията, или по своя собствена инициатива Органът може да направи проучване на конкретен вид финансова институция или вид продукт или конкретно поведение, за да направи оценка на потенциалните заплахи за стабилността на финансовата система и да отправи подходящи препоръки за действие към съответните компетентни органи.

За тази цел Органът може да упражни правомощията, които са му предоставени съгласно настоящия регламент, включително съгласно член 35.

5. Съвместният комитет осигурява общата и междусекторната координация на дейностите, извършвани в съответствие с настоящия член.

Член 23

Идентифициране и измерване на системния риск

1. Органът разработва, като се консултира с ЕССР, критерии за идентифициране и измерване на системния риск и подходяща система за провеждане на стрес тестове, което включва оценка на възможността системният риск, който може да бъде породен от финансовите институции, да се увеличи при стресови ситуации.

Органът разработва подходяща система за извършване на стрес тестове, за да помогне да се идентифицират финансовите институции, които може да породят системен риск. Тези институции подлежат на засилен надзор и, при необходимост, за тях се прилагат процедурите за възстановяване и реструктуриране, посочени в член 25.

2. При разработването на критериите за идентифициране и измерване на системния риск, породен от застрахователните и пре-застрахователните институции и от институциите за пенсионно осигуряване, Органът се съобразява изцяло с възприетите на международно равнище подходи, включително утвърдените от Съвета за финансова стабилност, Международния валутен фонд, Международната асоциация на застрахователните надзорни институции и Банката за международни разплащания критерии.

Член 24

Постоянен капацитет за реагиране на системни рискове

1. Органът гарантира, че разполага със специализиран постоянен капацитет за ефективно реагиране при появата на системни рискове, посочени в членове 22 и 23, по-специално по отношение на институции, които пораждат системен риск.

2. Органът изпълнява задачите, които са му възложени с настоящия регламент и с посоченото в член 1, параграф 2 законодателство, и спомога за осигуряване на съгласуван и координиран режим за управление и преодоляване на кризи в Съюза.

Член 25

Процедури за възстановяване и реструктуриране

1. Органът допринася за разработването и координирането на ефективни и последователни планове за възстановяване и реструктуриране, процедури при извънредни ситуации и превантивни мерки за свеждане до минимум на системните последици от всякакви проблеми и участва активно в тези процеси.

2. Органът може да установява най-добри практики, насочени към това да се улесни реструктурирането на проблемните институции, и по-специално презграничните групи, така че да се избегне разпространението на проблемите, като се осигурят подходящи инструменти, включително достатъчно ресурси, и се осигури възможност институцията или групата да бъде реструктурирана своевременно и по организиран и икономически ефективен начин.

3. Органът може да разработва регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, посочени в законодателните актове, изброени в член 1, параграф 2, в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—15.

Член 26

Създаване на Европейска мрежа на националните гаранционни схеми в застраховането

Органът може да спомогне за оценка на необходимостта от създаване на Европейска мрежа на националните гаранционни схеми в застраховането, която да бъде подходящо финансирана и достатъчно хармонизирана.

Член 27

Предотвратяване, управление и преодоляване на кризи

Комисията може да възложи на Органа да участва в оценката, посочена в член 242 от Директива 2009/138/ЕО, по-конкретно във връзка със сътрудничеството между надзорните органи в рамките на колегиите от надзорници и функционалността на последните; надзорните практики при определяне на добавения капитал; оценката на ползите от засиления групов надзор и капиталовото управление в рамките на група от застрахователни или презастрахователни предприятия, включително възможните мерки за насърчаване на доброто презгранично управление на застрахователните групи, особено на управлението на риска и на активите; Органът може да докладва относно новите процеси и напредъка по отношение на:

- а) хармонизирана рамка за ранна намеса;
- б) практики в централизираното управление на груповия риск и функционирането на груповите вътрешни модели, включително стрес-тестове;
- в) сделки и концентрации на риска в рамките на групата;
- г) поведение на диверсификационните и концентрационните ефекти във времето;
- д) хармонизирана рамка относно възможностите за прехвърляне на активи, процедурите на несъстоятелност и ликвидация, която да премахва съответните пречки пред възможностите за прехвърляне на активи, свързани с националното търговско или дружествено право;
- е) равностойно равнище на защита на титулярите на полици и бенефициерите на предприятията в рамките на една и съща група, особено в кризисни ситуации;
- ж) хармонизирано решение на равнището на Съюза относно гаранционните схеми в застраховането, което се финансира по подходящ начин;

Като има предвид буква е), Органът може също така да докладва относно новите процеси и напредъка по отношение на набор от координирани национални схеми за управление на кризи, включително относно необходимостта от система от съгласувани и надеждни механизми за осигуряване на средства, с подходящи инструменти за финансиране.

При прегледа на настоящия регламент по член 81 се разглежда по-специално евентуалното засилване на ролята на Органа в рамките на предотвратяването, управлението и преодоляването на кризи.

Член 28

Делегиране на задачи и отговорности

1. Компетентните органи могат да делегират задачи и отговорности на Органа или на други компетентни органи — със съгласието на оправомощения орган и при спазване на определените в настоящия член условия. Държавите-членки могат да предвидят специални правила относно делегирането на отговорности, които трябва да бъдат спазвани, преди техните компетентни органи да сключат такива споразумения за делегиране, и могат да ограничават обхвата на делегирането до това, което е необходимо за упражняването на ефективен надзор над презграничните финансови институции или групи.

2. Органът насърчава и улеснява делегирането на задачи и отговорности между компетентните органи, като определя задачите и отговорностите, които могат да бъдат делегирани или изпълнявани съвместно, и като насърчава прилагането на най-добри практики.

3. Делегирането на отговорности води до преразпределение на правомощията, предвидени в посочените в член 1, параграф 2 актове. Процедурата, осигуряването на прилагането и административното и съдебно обжалване, свързани с делегираните отговорности, се уреждат от правото на оправомощения орган.

4. Компетентните органи уведомяват Органа за споразуменията за делегиране, които имат намерение да сключат. Споразуменията влизат в сила най-рано един месец, след като Органът е бил уведомен за тях.

В срок от един месец след уведомяването Органът може да изрази становище по планираното споразумение.

Органът публикува сключеното от компетентните органи споразумение за делегиране, по подходящ начин, така че да се гарантира, че всички засегнати лица са надлежно информирани.

Член 29

Обща надзорна култура

1. Органът има активна роля в създаването на обща надзорна култура в Съюза и последователни надзорни практики, както и в осигуряването на еднакви процедури и последователни подходи в целия Съюз. Органът извършва най-малко следните дейности:

- a) предоставя становища на компетентните органи;
- b) насърчава ефективен двустранен и многостранен обмен на информация между компетентните органи, като спазва изцяло приложимите разпоредби за поверителността и защитата на данни, предвидени в съответното законодателство на Съюза;

в) допринася за разработването на единни и висококачествени стандарти за надзор, включително стандарти за отчетност и международни счетоводни стандарти в съответствие с член 1, параграф 3;

г) прави преглед на прилагането на съответните приети от Комисията регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, както и на издадените от Органа насоки и препоръки, и предлага изменения, когато е целесъобразно; и

д) създава секторни и междусекторни програми за обучение, улеснява обмена на персонал и насърчава компетентните органи да използват по-широко схемите за командироване на персонал и други инструменти.

2. Органът може, ако е целесъобразно, да разработва нови практически инструменти и инструменти за сближаване, с цел насърчаване на общите надзорни подходи и практики.

Член 30

Партньорски проверки на компетентните органи

1. Органът периодично организира и извършва партньорски проверки на някои или на всички дейности на компетентните органи, за да подобри допълнително последователността на резултатите от надзора. За тази цел Органът разработва методи, позволяващи обективна оценка и сравнение между проверяваните органи. При извършване на партньорска проверка се вземат предвид съществуващата информация и оценки, които вече са били направени по отношение на съответния компетентен орган.

2. Партньорската проверка включва, без да се ограничава само до това, оценка на:

a) адекватността на ресурсите и организацията на управлението на компетентния орган, като се отделя особено внимание на ефективното прилагане на регулаторните технически стандарти и техническите стандарти за изпълнение, посочени в членове 10—15, както и на посочените в член 1, параграф 2 актове, и на способността да се отговори на пазарните тенденции;

b) достигнатата степен на сближаване в прилагането на правото на Съюза и в надзорните практики, включително регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, насоки и препоръки, приети съгласно членове 10-16, както и степента, до която чрез надзорните практики се постигат предвидените в правото на Съюза цели;

в) разработените от някои компетентни органи най-добри практики, които може да бъде полезно да бъдат възприети и от други компетентни органи;

г) ефективността и достигнатата степен на сближаване по отношение на прилагането на разпоредбите, приети при прилагане на правото на Съюза, включително наложените спрямо отговорните лица административни мерки и санкции при неспазване на посочените разпоредби.

3. Въз основа на партньорската проверка Органът може да издаде насоки и препоръки съгласно член 16. В съответствие с член 16, параграф 3 компетентните органи се стремят да следват тези насоки и препоръки. Органът взема предвид резултата от партньорската проверка при разработването на проекти на регулаторни технически стандарти или технически стандарти за изпълнение в съответствие с членове 10—15.

4. Органът осигурява публичен достъп до най-добрите практики, установени в резултат от тези партньорски проверки. Освен това, резултатите от партньорските проверки могат да се оповестяват публично със съгласието на компетентния орган, който е бил предмет на партньорска проверка.

Член 31

Координационни функции

Органът изпълнява функции във връзка с общата координация между компетентните органи, особено в случай на неблагоприятни процеси, които евентуално биха могли да застрашат правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на финансовата система в Съюза.

Органът насърчава съгласувания отговор на Съюза, *inter alia*, чрез:

- а) улесняване на обмена на информация между компетентните органи;
- б) определяне на обхвата и, когато е възможно и уместно, проверка на надеждността на информацията, която следва да бъде предоставена на съответните компетентни органи;
- в) без да се засяга член 19, извършване на необвързваща медиация по искане на компетентните органи или по своя собствена инициатива;
- г) незабавно уведомяване на ЕССР за потенциални извънредни ситуации;
- д) предприемане на всички подходящи мерки в случай на процеси, които могат да застрашат функционирането на финансовите пазари, с оглед улесняване на координацията на действията, предприети от съответните компетентни органи;
- е) централизиране на информацията, получена от компетентните органи в съответствие с членове 21 и 35 като резултат от регулаторните задължения за докладване на институциите, осъществяващи дейност в повече от една държава-членка. Органът предоставя тази информация на другите заинтересовани компетентни органи.

Член 32

Оценка на пазарните тенденции

1. Органът наблюдава и оценява пазарните тенденции в рамките на своята компетентност и при необходимост уведомява Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), ЕССР

и Европейския парламент, Съвета и Комисията за съответните тенденции в пруденциалния надзор на микроравнище, възможните рискове и слабите места. В оценката си Органът включва икономически анализ на пазарите, на които осъществяват дейност институциите, както и оценка на въздействието на потенциалните пазарни тенденции върху тези институции.

2. В сътрудничество с ЕССР Органът въвежда и координира извършването на оценки в рамките на целия Съюз, имащи за предмет устойчивостта на финансовите институции на неблагоприятни пазарни тенденции. За тази цел той разработва, а компетентните органи прилагат:

- а) общи методики за оценка на въздействието от икономическите сценарии върху финансовото състояние на дадена институция;
- б) общи подходи за съобщаване на резултатите от тези оценки на устойчивостта на финансовите институции;
- в) общи методики за оценка на въздействието на определени продукти или процеси на дистрибуция върху финансовото състояние на дадена институция и върху информацията за титулярите на полици, членовете на пенсионни схеми, бенефициерите и потребителите.

3. Без да се засягат задачите на ЕССР, предвидени в Регламент (ЕО) № 1092/2010, Органът най-малко веднъж годишно, а ако това се налага - и по-често, представя на Европейския парламент, Съвета, Комисията и ЕССР оценки на тенденциите, възможните рискове и слабите места в рамките на своята компетентност.

Органът включва в тези оценки класификация на основните рискове и слаби места и при необходимост препоръчва превантивни или коригиращи действия.

4. Органът гарантира подходящо обхващане на междусекторната динамика, рисковете и слабите места чрез тясно сътрудничество с Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) посредством Съвместния комитет.

Член 33

Международни отношения

1. Без да се засяга съответната компетентност на държавите-членки и на институциите на Съюза, Органът може да установява контакти и да постига административни договорености с надзорни органи, с международни организации и с администрациите на трети държави. Тези договорености не създават правни задължения по отношение на Съюза и неговите държави-членки и не възпрепятстват държавите-членки и техните компетентни органи да сключват двустранни или многостранни договорености с тези трети държави.

2. Органът подпомага изготвянето на решения за еквивалентност, отнасящи се до надзорните режими в трети държави, в съответствие с посочените в член 1, параграф 2 актове.

3. В доклада по член 43, параграф 5 Органът посочва административните договорености, постигнати с международни организации или с администрациите на трети държави, както и помощта, предоставена при подготовката на решенията за еквивалентност.

Член 34

Други задачи

1. По искане на Европейския парламент, Съвета или Комисията или по своя собствена инициатива Органът може да предоставя становища на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията по всички въпроси в рамките на неговата компетентност.

2. По отношение на пруденциалните оценки на сливания и придобивания, попадащи в приложното поле на Директива 92/49/ЕИО и директиви 2002/83/ЕО и 2005/68/ЕО, изменени с Директива 2007/44/ЕО, за които съгласно тези директиви се изисква консултация между компетентните органи на две или повече държави-членки, Органът може по молба на един от съответните компетентни органи да приеме или да публикува становище по пруденциалната оценка, освен по отношение на критериите, посочени в член 15б, параграф 1, буква д) от Директива 92/49/ЕИО, член 15б, параграф 1, буква д) от Директива 2002/83/ЕО и член 19а, параграф 1, буква д) от Директива 2005/68/ЕО. Становището се представя своевременно и във всеки случай преди изтичане на срока за извършване на оценката в съответствие с Директива 92/49/ЕИО и директиви 2002/83/ЕО и 2005/68/ЕО, изменени с Директива 2007/44/ЕО. По отношение на областите, във връзка с които Органът може да представя становище, се прилага член 35.

Член 35

Събиране на информация

1. По искане на Органа компетентните органи на държавите-членки предоставят на Органа цялата информация, която му е необходима, за да изпълни възложените му с настоящия регламент задължения, при условие че имат законен достъп до съответната информация и че искането за информация е необходимо предвид естеството на въпросните задължения.

2. Органът може също така да поиска информацията да се предоставя периодично и в определен формат. Когато е възможно, за тези искания се използват общи формати за докладване.

3. При надлежно обосновано искане от страна на компетентен орган на държава-членка Органът може да предостави всякаква информация, необходима на компетентния орган за изпълнението на неговите задължения, при спазване на задълженията за професионална тайна, предвидени в секторното законодателство и в член 70.

4. Преди да бъде поискана информация в съответствие с настоящия член и с цел да се избегне дублиране на задълженията за докладване, Органът взема предвид всяка налична и свързана с въпроса статистика, изготвена и разпространена от Европейската статистическа система и Европейската система на централните банки.

5. Ако информацията не е налична или компетентните органи не са предоставили навременен достъп до нея, Органът може да отправи надлежно обосновано и мотивирано искане до други надзорни органи, до министерството, което отговаря за областта на финансите, когато то разполага с пруденциална информация, до националната централна банка или до статистическата служба на съответната държава-членка.

6. Ако информацията не е налична или не е предоставен навременен достъп до нея в съответствие с параграф 1 или 5, Органът може да отправи надлежно обосновано и мотивирано искане пряко до съответните финансови институции. В мотивираното искане се обяснява за какво е необходима информацията относно съответните отделни финансови институции.

Органът уведомява съответните компетентни органи за исканията в съответствие с настоящия параграф и с параграф 5.

По искане на Органа компетентните органи подпомагат Органа с цел получаването на информацията.

7. Органът може да използва поверителната информация, получена съгласно настоящия член, само с цел изпълнение на възложените му с настоящия регламент задължения.

Член 36

Отношения с ЕССР

1. Органът си сътрудничи тясно и редовно с ЕССР.

2. Органът редовно и своевременно предоставя на ЕССР информацията, необходима за изпълнение на неговите задачи. Всякакви данни, необходими за изпълнение на неговите задачи, които не са в съкратена или обобщена форма, се предоставят незабавно на ЕССР при мотивирано искане съгласно член 15 от Регламент (ЕС) № 1092/2010. В сътрудничество с ЕССР Органът въвежда подходящи вътрешни процедури за предаване на поверителна информация, по-специално информация за отделни финансови институции.

3. В съответствие с параграфи 4 и 5 Органът гарантира предприемането на подходящи последващи действия в отговор на предупрежденията и препоръките на ЕССР, посочени в член 1б от Регламент (ЕС) № 1092/2010.

4. При получаването на предупреждение или препоръка от ЕССР, отправени към Органа, Органът незабавно свиква заседание на Съвета на надзорниците и оценява последиците от това предупреждение или препоръка за изпълнението на своите задачи.

Като спазва приложимата процедура за вземане на решение, Органът взема решение относно действията, които трябва да бъдат предприети в съответствие с възложените му с настоящия регламент правомощия в отговор на посочените в предупрежденията и препоръките въпроси.

Ако Органът не предприеме действие в отговор на препоръка, той обяснява пред ЕССР и Съвета причините да не предприема действия.

5. При получаването на предупреждение или препоръка от ЕССР, отправени към компетентен национален надзорен орган, Органът при необходимост използва правомощията, предоставени му с настоящия регламент, за да осигури предприемането на навременни последващи действия в отговор на предупреждението или препоръката.

Ако адресатът на препоръката на ЕССР, реши да не я спази, той уведомява Съвета на надзорниците и обсъжда с него причините да не предприема действия.

Компетентният орган взема надлежно под внимание мнението на Съвета на надзорниците, когато уведомява Съвета и ЕССР в съответствие с член 17 от Регламент (ЕС) № 1092/2010.

6. При изпълнение на предвидените в настоящия регламент задачи Органът отдава особено значение на предупрежденията и препоръките на ЕССР.

Член 37

Група на участниците от сектора на застраховането и презастраховането и Група на участниците от професионалните пенсионни фондове

1. За улесняване на консултациите със заинтересовани страни в области, свързани със задачите на Органа, се създава Група на участниците от сектора на застраховането и презастраховането и Група на участниците от професионалните пенсионни фондове (наричани заедно по нататък „групи на участниците“). С групите на участниците се провеждат консултации относно действия, предприемани в съответствие с членове 10-15 по отношение на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, и доколкото това не засяга отделни финансови институции - с член 16 по отношение на насоки и препоръки. Ако се налага спешно да се предприемат действия и не е възможно да се проведе консултация, групите на участниците се уведомяват възможно най-бързо.

Групите на участниците заседават най-малко четири пъти годишно. Те могат да обсъждат съвместно области от взаимен интерес и се информират взаимно по въпроси, които са били обсъждани.

Членове на една група на участници могат да бъдат членове и на другата група на участници.

2. Групата на участниците от сектора на застраховането и презастраховането се състои от 30 членове, представляващи в балансирано съотношение застрахователните и презастрахователните предприятия и застрахователните посредници в Съюза, представителите на техните служители, както и потребителите и ползвателите на застрахователни и презастрахователни услуги,

представителите на МСП и представителите на съответните професионални сдружения. Най-малко петима от членовете са изтъкнати независими представители на академичните среди. Десет от членовете представляват застрахователни и презастрахователни предприятия или застрахователни посредници, като трима от тях представляват кооперативни и взаимозастрахователни и презастрахователни предприятия.

3. Групата на участниците от професионалните пенсионни фондове се състои от 30 членове, представляващи в балансирано съотношение институциите за професионално пенсионно осигуряване в Съюза, представителите на техните служители, представителите на бенефициерите, представителите на МСП и представителите на съответните професионални сдружения. Най-малко петима от членовете са изтъкнати независими представители на академичните среди. Десет от нейните членове представляват институциите за професионално пенсионно осигуряване.

4. Членовете на групите на участниците се назначават от Съвета на надзорниците, въз основа на предложения от съответните заинтересовани страни. При вземане на решението Съветът на надзорниците, доколкото е възможно, осигурява балансирано географско участие и балансирано участие на представители на двата пола, както и представителство на заинтересованите страни от целия Съюз.

5. Органът предоставя цялата необходима информация при запазване на професионалната тайна съгласно член 70 и осигурява подходящо секретарско обслужване за групите на участниците. На членовете на групите на участниците, представляващи организации с нестопанска цел, с изключение на представителите на сектора, се предоставят подходящи компенсации. Групите на участниците може да създават работни групи по технически въпроси. Мандатът на членовете на групите на участниците е две години и половина, след които се провежда нова процедура за избор.

Членовете на групите на участниците могат да участват два последователни мандата.

6. Групите на участниците може да представят становища и съвети на Органа по всеки въпрос, свързан със задачите на Органа, като се обръща особено внимание на задачите, предвидени в членове 10—16 и в членове 29, 30 и 32.

7. Всяка група на участниците приема свой процедурен правилник с мнозинство от две трети от своите членове.

8. Органът оповестява публично становищата и съветите на групите на участниците, както и резултатите от консултациите с тях.

Член 38

Предпазни мерки

1. Органът гарантира, че никое от решенията, приети съгласно член 18 или 19, не засяга по никакъв начин фискалните отговорности на държавите-членки.

2. Ако дадена държава-членка счита, че решение, прието съгласно член 19, параграф 3, засяга нейните фискални отговорности, в срок от две седмици, след като Органът е уведомил компетентния орган за решението, тя може да нотифицира Органа и Комисията, че компетентният орган няма да изпълни решението.

В тази нотификация държавата-членка обяснява точно и ясно причините за това и начина, по който решението засяга нейните фискални отговорности.

В случай на такава нотификация изпълнението на решението на Органа се спира.

В срок от един месец от нотификацията от страна на държавата-членка Органът информира държавата-членка дали поддържа решението си или го изменя или оттегля. Ако Органът реши да поддържа или да измени решението си, той посочва, че фискалните отговорности не са засегнати.

Ако Органът поддържа решението си, най-късно два месеца, след като Органът е уведомил държавата-членка съгласно четвърта алинея Съветът взема решение с мнозинство от подадените гласове на някое от заседанията си дали поддържа решението на Органа.

Ако след разглеждане на въпроса Съветът не вземе решение за поддръжане на решението на Органа в съответствие с пета алинея, действието на решението на Органа се прекратява.

3. Ако държава-членка счита, че решение, прието съгласно член 18, параграф 3, засяга нейните фискални отговорности, тя може в срок от три работни дни, след като Органът е уведомил компетентния орган за решението, да нотифицира Органа, Комисията и Съвета, че компетентният орган няма да изпълни решението.

В тази нотификация държавата-членка обяснява ясно и точно причините за това и начина, по който решението засяга фискалните ѝ отговорности.

В случай на такава нотификация изпълнението на решението на Органа се спира.

В срок от десет работни дни Съветът свиква заседание и взема решение с обикновено мнозинство от членовете си дали решението на Органа да бъде отменено.

Ако след разглеждане на въпроса Съветът не вземе решение да отмени решението на Органа в съответствие с четвърта алинея, изпълнението на решението на Органа се възобновява.

4. Когато в съответствие с параграф 3 Съветът е взел решение да не отменя решение на Органа във връзка с член 18, параграф 3 и съответната държава-членка продължава да счита, че решението на Органа засяга нейните фискални отговорности, тази държава-членка може да нотифицира Комисията и Органа и да отправи искане към Съвета да преразгледа въпроса. Съответната държава-членка ясно посочва причините за несъгласието си с решението на Съвета.

В срок от четири седмици след нотификацията по първа алинея Съветът потвърждава първоначалното си решение или взема ново решение в съответствие с параграф 3.

Срокът от четири седмици може да бъде удължен от Съвета с още четири седмици, ако това се налага с оглед на конкретните обстоятелства по случая.

5. Всяка злоупотреба с разпоредбите на настоящия член, по-специално във връзка с решение на Органа, което няма значителни или съществени фискални последици, се забранява като несъвместима с вътрешния пазар.

Член 39

Процедури за вземане на решение

1. Преди вземането на решенията, предвидени в настоящия регламент, Органът уведомява всеки поименно посочен адресат за своето намерение да вземе решение, като определя срок, в който адресатът може да изрази своето мнение по въпроса, като отчита неговия неотложен характер, сложността му и възможните последици. Това се прилага *mutatis mutandis* за препоръките, посочени в член 17, параграф 3.

2. Решенията на Органа съдържат мотивите, на които се основават.

3. Адресатите на решенията на Органа биват информирани относно правните средства за защита, с които разполагат съгласно настоящия регламент.

4. Когато Органът е взел решение съгласно член 18, параграфи 3 или 4, той периодично преразглежда това решение на подходящи интервали от време.

5. Решенията, които Органът взема съгласно членове 17, 18 или 19, се оповестяват публично и в тях се посочва съответният компетентен орган или финансова институция, излага се основното съдържание на решението, освен ако подобно оповестяване не противоречи на законния интерес на финансови институции за защита на техните търговски тайни или може сериозно да засади правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система на Съюза или на част от нея.

ГЛАВА III

ОРГАНИЗАЦИЯ

РАЗДЕЛ I

Съвет на надзорниците

Член 40

Състав

1. Съветът на надзорниците се състои от:
 - а) председател, без право на глас;
 - б) ръководителя на националния публичен орган, компетентен в областта на надзора върху финансовите институции във всяка държава-членка, който присъства на заседанията лично най-малко два пъти годишно;
 - в) един представител на Комисията, без право на глас;
 - г) един представител на ЕССР, без право на глас;
 - д) един представител на всеки от другите два европейски надзорни органа, без право на глас.

2. Съветът на надзорниците свиква заседания с групите на участниците най-малко два пъти годишно.

3. Всеки компетентен орган отговаря за определянето на заместник на високо равнище от своя орган, който може да замести посочения в параграф 1, буква б) член на Съвета на надзорниците, в случай че това лице е възпрепятствано да присъства на заседанията.

4. В държавите-членки, в които съществува повече от един орган, отговарящ за надзора в съответствие с настоящия регламент, тези органи постигат съгласие относно общ представител. Въпреки това, когато въпросът, който предстои да се обсъжда от Съвета на надзорниците, не е от компетентността на националния орган, който се представлява от члена, посочен в параграф 1, буква б), този член може да бъде придружаван от представител на съответния национален орган, който няма право на глас.

5. Съветът на надзорниците може да реши да допусне наблюдатели.

Изпълнителният директор може да участва в заседанията на Съвета на надзорниците, без право на глас.

Член 41

Вътрешни комитети и групи

1. Съветът на надзорниците може да създаде вътрешни комитети или групи във връзка с конкретни задачи, възложени на Съвета на надзорниците, и може да предвиди делегирането на някои точно определени задачи и решения на вътрешните комитети или групи, на Управителния съвет или на председателя.

2. За целите на член 19 Съветът на надзорниците свиква независима група за улесняване на безпристрастното уреждане на разногласия, която се състои от председателя и двама от членовете на съвета, които не са представители на компетентните органи, между които има разногласие, и които нямат никакъв свързан с разногласието интерес или преки връзки със съответните компетентни органи.

3. При спазване на член 19, параграф 2, групата предлага решение за окончателно приемане от Съвета на надзорниците в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 1, трета алинея.

4. Съветът на надзорниците приема процедурния правилник на групата по параграф 2.

Член 42

Независимост

При изпълнението на възложените им с настоящия регламент задачи председателят и членовете на Съвета на надзорниците с право на глас действат независимо и обективно единствено в интерес на Съюза като цяло, като нямат право да искат, нито да приемат указания от институциите или органите на Съюза, от правителства на държави-членки или от друг публичен или частен орган.

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху членовете на Съвета на надзорниците при изпълнението на техните задачи.

Член 43

Задачи

1. Съветът на надзорниците дава насоки за работата на Органа и отговаря за вземането на решенията, посочени в глава II.

2. Съветът на надзорниците приема становищата, препоръките и решенията и предоставя съветите, посочени в глава II.

3. Съветът на надзорниците назначава председателя.

4. Всяка година преди 30 септември, по предложение от Управителния съвет Съветът на надзорниците приема работната програма на Органа за следващата година и я предава за информация на Европейския парламент, Съвета и Комисията.

Работната програма се приема, без да се засяга годишната бюджетна процедура, и се оповестява публично.

5. По предложение от Управителния съвет Съветът на надзорниците приема годишния доклад за дейността на Органа, включително за изпълнението на задълженията на председателя, въз основа на проекта на доклад, посочен в член 53, параграф 7, и най-късно до 15 юни всяка година го предава на Европейския парламент, Съвета, Комисията, Сметната палата и Европейския икономически и социален комитет. Докладът се оповестява публично.

6. Съветът на надзорниците приема многогодишната работна програма на Органа и я предава за информация на Европейския парламент, Съвета и Комисията.

Многогодишната работна програма се приема, без това да засяга годишната бюджетна процедура, и се оповестява публично.

7. Съветът на надзорниците приема бюджета в съответствие с член 63.

8. Съветът на надзорниците упражнява дисциплинарен контрол над председателя и изпълнителния директор и може да ги отстрани от длъжност в съответствие с член 48, параграф 5 или член 51, параграф 5 съответно.

Член 44

Вземане на решения

1. Съветът на надзорниците взема решения с обикновено мнозинство от членовете си. Всеки член има един глас.

Чрез дерогация от първа алинея от настоящия параграф, по отношение на актовете, посочени в членове 10-16, и мерките и решенията, приети съгласно член 9, параграф 5, трета алинея и глава VI, Съветът на надзорниците взема решения с квалифицирано мнозинство от членовете си, както е определено в член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и в член 3 от Протокол (№ 36) относно преходните разпоредби.

По отношение на решения по член 19, параграф 3 във връзка с решения на органа за групов надзор, предложеното от работната група решение се счита за прието, ако бъде одобрено с обикновено мнозинство, освен ако не бъде отхвърлено от членове, представляващи блокиращо малцинство от гласовете по смисъла на член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и член 3 от Протокол (№ 36) относно преходните разпоредби.

За всички останали решения по член 19, параграф 3 предложеното от работната група решение се приема с обикновено мнозинство от членовете на Съвета на надзорниците. Всеки член има един глас.

2. Заседанията на Съвета на надзорниците се свикват от председателя по негова инициатива или по искане на една трета от членовете и се ръководят от председателя.

3. Съветът на надзорниците приема и оповестява публично своя процедурен правилник.

4. В процедурния правилник се предвиждат подробни правила за гласуване, включително, когато е целесъобразно, правила за кворум. Членовете без право на глас и наблюдателите, с изключение на председателя и изпълнителния директор, не присъстват на разискванията в рамките на Съвета на надзорниците, свързани с отделни финансови институции, освен ако не е предвидено друго в член 75, параграф 3 или в актовете, посочени в член 1, параграф 2.

РАЗДЕЛ 2

Управителен съвет

Член 45

Състав

1. Управителният съвет се състои от председателя и шест други членове на Съвета на надзорниците, избрани от членовете с право на глас на Съвета на надзорниците.

Всеки член на Управителния съвет с изключение на председателя има заместник, който може да го замести, ако той е възпрепятстван да присъства на заседание.

Мандатът на членовете, избрани от Съвета на надзорниците, е две години и половина. Мандатът може да бъде подновен еднократно. Съставът на Управителния съвет е балансиран и пропорционален и отразява състава на Съюза като цяло. Мандатите се застъпват и се прилагат подходящи правила за ротация.

2. Решенията на Управителния съвет се приемат с мнозинство от присъстващите членове. Всеки член има един глас.

Изпълнителният директор и представителят на Комисията участват в заседанията на Управителния съвет без право на глас.

Представителят на Комисията има право на глас по въпросите, посочени в член 63.

Управителният съвет приема и оповестява публично своя процедурен правилник.

3. Заседанията на Управителния съвет се свикват от председателя по негова инициатива или по искане на най-малко една трета от членовете и се ръководят от председателя.

Управителният съвет заседава преди всяко заседание на Съвета на надзорниците и толкова често, колкото Управителният съвет прецени за необходимо. Управителният съвет заседава най-малко пет пъти годишно.

4. Членовете на Управителния съвет могат да бъдат подпомогани от съветници или експерти при спазване на процедурния правилник.. С изключение на изпълнителния директор, членовете без право на глас не присъстват на разискванията в рамките на Управителния съвет, свързани с отделни финансови институции.

Член 46

Независимост

Членовете на Управителния съвет действат независимо и обективно единствено в интерес на Съюза като цяло, като нямат право да искат, нито да приемат указания от институциите или органите на Съюза, от правителства на държави-членки или от друг публичен или частен орган.

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху членовете на Управителния съвет при изпълнението на техните задачи.

Член 47

Задачи

1. Управителният съвет гарантира, че Органът осъществява мисията си и изпълнява възложените му в съответствие с настоящия регламент задачи.

2. Управителният съвет предлага годишната и многогодишната работна програма, която се приема от Съвета на надзорниците.

3. Управителният съвет упражнява бюджетните си правомощия в съответствие с членове 63 и 64.

4. Управителният съвет приема плана за политиката на Органа относно персонала, както и необходимите мерки за прилагане на Правилника за длъжностните лица на Европейските общности (наричан по-нататък „Правилник за длъжностните лица“) съгласно член 68, параграф 2.

5. Управителният съвет приема специалните разпоредби относно правото на достъп до документите на Органа в съответствие с член 72.

6. Управителният съвет предлага за одобрение от Съвета на надзорниците годишен доклад за дейността на Органа, включително за задълженията на председателя, въз основа на проекта на доклад, посочен в член 53, параграф 7.

7. Управителният съвет приема и оповестява публично своя процедурен правилник.

8. Управителният съвет назначава и отстранява от длъжност членовете на Апелативния съвет в съответствие с член 58, параграфи 3 и 5.

РАЗДЕЛ 3

Председател

Член 48

Назначаване и задачи

1. Органът се представлява от председателя, който е независим експерт, работещ на пълно работно време.

Председателят отговаря за подготовката на работата на Съвета на надзорниците и ръководи заседанията на Съвета на надзорниците и на Управителния съвет.

2. Председателят се назначава от Съвета на надзорниците, след открита процедура за подбор, въз основа на неговите качества, умения, познания за финансовите институции и пазари и опит, свързан с финансовия надзор и регулиране.

Преди изборният от Съвета на надзорниците кандидат да поеме задълженията си и до един месец след неговия избор от Съвета на надзорниците, Европейският парламент може, след като изслуша кандидата, да възрази срещу кандидатурата на избраното лице.

Съветът на надзорниците избира измежду своите членове и заместник, който да изпълнява функциите на председателя в негово отсъствие. Този заместник не се избира сред членовете на Управителния съвет.

3. Мандатът на председателя е пет години с възможност за еднократно подновяване.

4. През деветте месеца преди края на петгодишния мандат на председателя, Съветът на надзорниците оценява:

- a) постигнатите през първия мандат резултати и начина, по който са били постигнати;
- b) задълженията на Органа и изискванията към него през предстоящите години.

Като взема предвид тази оценка, Съветът на надзорниците може да поднови мандата на председателя, при условие че това бъде утвърдено от Европейския парламент.

5. Председателят може да бъде отстранен от длъжност само от Европейския парламент въз основа на решение на Съвета на надзорниците.

Председателят не може да попречи на Съвета на надзорниците да разглежда въпроси, свързани с него, по-специално необходимостта от отстраняването му от длъжност, и не участва в свързаните с това обсъждания.

Член 49

Независимост

Без да се засяга ролята на Съвета на надзорниците по отношение на задачите на председателя, последният няма право да иска, нито да приема указания от институции или органи на Съюза, от правителства на държави-членки или от друг публичен или частен орган.

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху председателя при изпълнението на неговите задачи.

В съответствие с Правилника за длъжностните лица, посочен в член 68, след като напусне заеманата длъжност, председателят продължава да бъде обвързан от задължението да действа почтено и предпазливо по отношение на приемането на някои назначения или придобивки.

Член 50

Доклад

1. Европейският парламент и Съветът могат да приканят председателя или неговия заместник да направи изявление, като изцяло зачитат независимостта му. При всяко такова искане председателят прави изявление пред Европейския парламент и отговоря на всички въпроси, зададени от неговите членове.

2. Председателят представя пред Европейския парламент, по искане на последния и най-малко 15 дни преди да направи изявлението по параграф 1, писмен доклад относно основните дейности на Органа.

3. Освен информацията, посочена в членове 11—18 и членове 20 и 33, докладът също така включва всякаква относима информация, поискана от Европейския парламент във връзка с конкретен въпрос.

РАЗДЕЛ 4

Изпълнителен директор

Член 51

Назначаване

1. Органът се ръководи от изпълнителен директор, който е независим експерт, работещ на пълно работно време.

2. Изпълнителният директор се назначава от Съвета на надзорниците след утвърждаване от Европейския парламент и съгласно открита процедура за подбор, въз основа на неговите качества, умения, познания за финансовите институции и пазари и опит, свързан с финансовия надзор и регулиране.

3. Мандатът на изпълнителния директор е пет години с възможност за еднократно подновяване.

4. През деветте месеца преди изтичането на мандата на изпълнителния директор Съветът на надзорниците извършва оценка по-специално на:

- a) постигнатите през първия мандат резултати и начина, по който са били постигнати;
- b) задълженията на Органа и изискванията към него през предстоящите години.

Като взема предвид оценката, посочена в първа алинея, Съветът на надзорниците може да поднови мандата на изпълнителния директор еднократно.

5. Изпълнителният директор може да бъде отстранен от длъжност само с решение на Съвета на надзорниците.

Член 52

Независимост

Без да се засягат съответните функции на Управителния съвет и на Съвета на надзорниците във връзка със задачите на изпълнителния директор, последният няма право да иска, нито да приема указания от институциите или органите на Съюза, от правителства на държавите-членки или от друг публичен или частен орган.

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган нямат право да се опитват да въздействат върху изпълнителния директор при изпълнението на неговите задачи.

В съответствие с Правилника за длъжностните лица, посочен в член 68, след като напусне заеманата длъжност, изпълнителният директор продължава да бъде обвързан от задължението да действа почтено и предпазливо по отношение на приемането на някои назначения или придобивки.

Член 53

Задачи

1. Изпълнителният директор отговаря за управлението на Органа и подготвя работата на Управителния съвет.

2. Изпълнителният директор отговаря за изпълнението на годишната работна програма на Органа под ръководството на Съвета на надзорниците и под контрола на Управителния съвет.

3. Изпълнителният директор предприема необходимите мерки, а именно приема вътрешни административни указания и публична съобщения, за да гарантира работата на Органа в съответствие с настоящия регламент.

4. Изпълнителният директор подготвя многогодишната работна програма съгласно член 47, параграф 2.

5. В срок до 30 юни всяка година изпълнителният директор подготвя работната програма за следващата година съгласно член 47, параграф 2.

6. Изпълнителният директор съставя предварителния проекто-бюджет на Органа в съответствие с член 63 и изпълнява бюджета на Органа в съответствие с член 64.

7. Всяка година изпълнителният директор подготвя проект на доклад, който съдържа част относно регулаторните и надзорните дейности на Органа и част относно финансовите и административните въпроси.

8. Изпълнителният директор упражнява по отношение на персонала на Органа правомощията, предвидени в член 68, и решава свързаните с персонала въпроси.

ГЛАВА IV

СЪВМЕСТНИ ОРГАНИ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ НАДЗОРНИ ОРГАНИ

РАЗДЕЛ 1

Съвместен комитет на европейските надзорни органи

Член 54

Създаване

1. Създава се Съвместен комитет на европейските надзорни органи.

2. Съвместният комитет служи като форум, в рамките на който Органът си сътрудничи редовно и тясно и осигурява междусекторната последователност с Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), по-специално по отношение на:

- финансовите конгломерати;
- счетоводството и одита;
- микропруденциалните анализи на междусекторната динамика, рисковете и слабите места за финансовата стабилност;
- инвестиционните продукти на дребно;
- мерките за борба с изпирането на пари; и
- обмена на информация с ЕССР и развиването на взаимоотношенията между ЕССР и ЕНО.

3. Съвместният комитет разполага със свой персонал, осигурен от ЕНО, който действа като секретариат. Органът осигурява достатъчно средства за административни, инфраструктурни и оперативни разходи.

4. Когато дадена финансова институция извършва дейност в различни сектори, Съвместният комитет разрешава разногласия в съответствие с член 56.

Член 55

Състав

1. Съвместният комитет се състои от председателите на ЕНО и, когато е приложимо, включва председателите на подкомитетите, създадени съгласно член 57.

2. Към изпълнителния директор, към представител на Комисията и към ЕССР се отправят покани да присъстват на заседанията на Съвместния комитет, както и на подкомитетите, посочени в член 57, в качеството им на наблюдатели.

3. Председателят на Съвместния комитет се назначава ежегодно на ротационен принцип измежду председателите на ЕНО. Председателят на Съвместния комитет е и заместник-председател на ЕССР.

4. Съвместният комитет приема и публикува своя процедурен правилник. В правилника могат да бъдат предвидени допълнителни участници в заседанията на Съвместния комитет.

Съвместният комитет заседава най-малко веднъж на всеки два месеца.

Член 56

Съвместни позиции и общи действия

В рамките на своите задачи по глава II и по-специално във връзка с прилагането на Директива 2002/87/ЕО, когато е целесъобразно, Органът постига съвместни позиции с Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) и с Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), в зависимост от случая.

Действия съгласно членове 10-15, 17, 18 или 19 от настоящия регламент, свързани с прилагането на Директива 2002/87/ЕО и на всеки друг акт на Съюза, посочен в член 1, параграф 2, които попадат и в рамките на компетентността на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) или на Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), се приема едновременно от Органа и от Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) или от Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), в зависимост от случая.

Член 57

Подкомитети

1. За целите на член 56 към Съвместния комитет се създава Подкомитет по финансовите конгломерати.

2. Подкомитетът се състои от лицата, посочени в член 55, параграф 1, и от един представител на високо равнище от действащия персонал на съответния компетентен орган на всяка държава-членка.

3. Подкомитетът избира измежду членовете си председател, който е член и на Съвместния комитет.

4. Съвместният комитет може да създаде и други подкомитети.

РАЗДЕЛ 2

Апелативен съвет

Член 58

Състав и работа

1. Апелативният съвет е съвместен орган на ЕНО.

2. Апелативният съвет се състои от шест членове и шест заместници, които се ползват с отлична репутация и притежават доказани знания и професионален опит, включително в областта на надзора, на достатъчно високо ниво в областта на банковото дело, застраховането, професионалното пенсионно осигуряване, пазарите на ценни книжа или други финансови услуги, с изключение на членове на действащия персонал на компетентните органи или на други национални институции или институции на Съюза, участващи в дейността на Органа. Апелативният съвет разполага с достатъчно юридически експертен опит, за да предоставя експертни правни съвети относно законосъобразността във връзка с упражняването на правомощия от страна на Органа.

Апелативният съвет избира своя председател.

3. Двама членове на Апелативния съвет и двама заместници се назначават от Управителния съвет на Органа от списък на предварително подбрани кандидати, предложен от Комисията вследствие на покана за изразяване на интерес, публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз*, и след консултация със Съвета на надзорниците.

Останалите членове се назначават в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010.

4. Мандатът на членовете на Апелативния съвет е пет години. Този мандат може да бъде подновен еднократно.

5. Член на Апелативния съвет, назначен от Управителния съвет на Органа, не може да бъде отстранен по време на мандата си, освен ако не е установено виновно извършване на сериозно нарушение и Управителният съвет не вземе решение за това след консултация със Съвета на надзорниците.

6. Решенията на Апелативния съвет се приемат с мнозинство от най-малко четири от неговите шест членове. Когато обжалваното решение попада в приложното поле на настоящия регламент, решаващото мнозинство включва най-малко един от двамата членове на Апелативния съвет, назначени от Органа.

7. Апелативният съвет се свиква от председателя, когато е необходимо.

8. ЕНО осигуряват подходяща оперативна и секретарска обслужване за Апелативния съвет чрез Съвместния комитет.

Член 59

Независимост и обективност

1. Членовете на Апелативния съвет са независими при вземането на решенията си. Те не са обвързани от каквито и да било указания. Те не могат да изпълняват никакви други задължения по отношение на Органа, неговия Управителен съвет или неговия Съвет на надзорниците.

2. Членовете на Апелативния съвет не могат да вземат участие в никакви производства по обжалване, по които имат каквото и да е личен интерес, ако преди това са участвали като представители на една от страните в производството или ако са участвали при вземането на решението, което се обжалва.

3. Ако поради някоя от причините, посочени в параграфи 1 и 2, или поради някаква друга причина, даден член на Апелативния съвет счита, че друг член не може да участва в производство по обжалване, той уведомява за това Апелативния съвет.

4. Всяка от страните в производството по обжалване може да направи искане за отвод на член на Апелативния съвет на всяко от основанията, посочени в параграфи 1 и 2, или при съмнения за пристрастност.

Искането за отвод не може да се основава на националността на членовете, то не е допустимо, ако страната в производството по обжалване, е предприела никакви процесуални действия, различни от искане за отвод на член от състава на Апелативния съвет, въпреки че ѝ е било известно основанието за отвод.

5. Апелативният съвет решава какви действия да бъдат предприети в случаите, посочени в параграфи 1 и 2, без участието на съответния член.

За да се вземе такова решение, мястото на въпросния член се заема от неговия заместник в Апелативния съвет. Ако заместникът се намира в сходно положение, председателят на съответния Орган посочва заместващо лице измежду наличните заместници.

6. Членовете на Апелативния съвет се задължават да действат независимо и в обществен интерес.

За целта те изготвят декларация за задължения и декларация за интереси, като посочват или отсъствието на интереси, за които би могло да се счита, че накърняват тяхната независимост, или наличието на преки или косвени интереси, за които би могло да се счита, че накърняват тяхната независимост.

Тези декларации се оповестяват публично и се изготвят писмено всяка година.

ГЛАВА V

СРЕДСТВА ЗА ЗАЩИТА

Член 60

Обжалване

1. Всяко физическо или юридическо лице, включително компетентните органи, може да обжалва решение на Органа по членове 17, 18 и 19, както и всяко друго решение, взето от Органа в съответствие с посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза, чийто адресат е това лице, или решение, което, макар и адресирано към друго лице, го засяга пряко и лично.

2. Жалбата, заедно с изложението на нейните основания, се подават писмено в Органа в срок от два месеца от деня, в който засегнатото лице е уведомено за взетото решение или, при липса на такова уведомяване, от деня на публикуване на решението на Органа.

Апелативният съвет взема решение по жалбата в срок от два месеца след нейното подаване.

3. Жалба, подадена съгласно параграф 1, не спира изпълнението на решението.

Апелативният съвет обаче може да спре изпълнението на обжалваното решение, ако прецени, че обстоятелствата налагат това.

4. Ако жалбата е допустима, Апелативният съвет проверява дали тя е основателна. Той приканва страните в производството по обжалване да представят в определен срок становища по направени от него уведомления или по становища на другите страни в производството по обжалване. Страните в производството по обжалване имат право да направят устни изявления.

5. Апелативният съвет може да потвърди решението, взето от компетентната структура на Органа, или да предаде случая на компетентната структура на Органа. Решението на Апелативния съвет е задължително за тази структура, която приема изменено решение по съответния случай.

6. Апелативният съвет приема и оповестява публично своя процедурен правилник.

7. Решенията на Апелативния съвет са мотивирани и се оповестяват публично от Органа.

Член 61

Искове пред Съда на Европейския съюз

1. В съответствие с член 263 ДФЕС пред Съда на Европейския съюз може да бъде заведено дело за оспорване на решение на Апелативния съвет или на Органа, в случаите когато не съществува право на обжалване пред Апелативния съвет.

2. Държавите-членки и институциите на Съюза, както и всяко физическо или юридическо лице могат да завеждат дело пред Съда на Европейския съюз във връзка с решения на Органа в съответствие с член 263 ДФЕС.

3. Ако Органът е задължен да предприеме действие и не изпълни задължението си, пред Съда на Европейския съюз може да бъде предявен иск за бездействие в съответствие с член 265 ДФЕС.

4. Органът е длъжен да вземе необходимите мерки за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз.

ГЛАВА VI

ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

Член 62

Бюджет на Органа

1. Приходите на Органа, който е европейски орган в съответствие с член 185 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 г. относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности⁽¹⁾ (наричан по-нататък „Финансовият регламент“), се състоят по-специално от всякакви комбинации от:

- a) задължителни вноски от националните публични органи, компетентни в областта на надзора над финансовите институции, които се правят по формула, основана на пропорционалната тежест на гласовете по член 3, параграф 3 от Протокол (№ 36) относно преходните разпоредби. За целите на настоящия член, член 3, параграф 3 от Протокол (№ 36) относно преходните разпоредби продължава да се прилага след изтичане на определения в него краен срок — 31 октомври 2014 г.;
- b) субсидия от Съюза, включена в общия бюджет на Европейския съюз (раздел Комисия);
- в) всякакви такси, платени на Органа в случаите, посочени в съответните инструменти на правото на Съюза.

2. Разходите на Органа включват най-малко разходите за персонал, възнаграждения, административни, инфраструктурни и оперативни разходи и разходи за професионално обучение.

3. Приходите и разходите са балансирани.

4. За всяка финансова година, която съответства на календарната година, се изготвя прогноза на всички приходи и разходи на Органа, която се представя в бюджета на Органа.

Член 63

Съставяне на бюджета

1. До 15 февруари всяка година изпълнителният директор изготвя прогнозна оценка на приходите и разходите за следващата финансова година и я представя на Управителния съвет и Съвета на надзорниците, заедно с щатното разписание. Всяка година, въз основа на прогнозната оценка, изготвена от изпълнителния директор и одобрена от Управителния съвет, Съветът на надзорниците изготвя прогноза на приходите и разходите на Органа за следващата финансова година. Тази прогноза, която включва проект на щатно разписание, се представя от Съвета на надзорниците на Комисията до 31 март. Преди приемането на прогнозата, изготвената от изпълнителния директор оценка се одобрява от Управителния съвет.

⁽¹⁾ ОВ L 248, 16.9.2002 г., стр. 1.

2. Комисията изпраща прогнозата на Европейския парламент и на Съвета (заедно наричани по-нататък „бюджетен орган“) заедно с проектобюджета на Европейския съюз.

3. Въз основа на прогнозата Комисията включва в проектобюджета на Европейския съюз частите от прогнозата, които счита за необходими за щатното разписание и за размера на субсидиите, които ще се предоставят от общия бюджет на Европейския съюз в съответствие с членове 313 и 314 ДФЕС.

4. Бюджетният орган приема проекта на щатното разписание на Органа. Бюджетният орган одобрява бюджетните кредити за субсидията, предназначена за Органа.

5. Бюджетът на Органа се приема от Съвета на надзорниците. Той става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет на Европейския съюз. При необходимост той се коригира съответно.

6. Управителният съвет незабавно уведомява бюджетния орган за намерението си да осъществява каквото и да е проект, който може да има значителни финансови последици върху финансирането на неговия бюджет, и по-специално проекти, свързани с имуществото, като например наем или покупка на сгради. Той уведомява Комисията за това. Когато клон на бюджетния орган възнамерява да представи становище, той уведомява Органа за това свое намерение в срок от две седмици след получаването на информация за проекта. При липса на отговор Органът може да пристъпи към планираното действие.

7. За първата година на работата на Органа, приключваща на 31 декември 2011 г., финансирането на Органа от Съюза зависи от споразумение в рамките на бюджетния орган, както е предвидено в точка 47 от Междуйнституционалното споразумение за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление.

Член 64

Изпълнение и контрол върху бюджета

1. Изпълнителният директор действа като разпоредител с бюджетни кредити и изпълнява бюджета на Органа.

2. В срок до 1 март след приключването на всяка финансова година, счетоводителят на Органа изпраща на счетоводителя на Комисията и на Сметната палата междинни отчети, придружени от доклада за бюджетното и финансово управление за предходната финансова година. Счетоводителят на Органа също така изпраща доклада за бюджетното и финансово управление на членовете на Съвета на надзорниците, на Европейския парламент и на Съвета до 31 март на следващата година.

След това счетоводителят на Комисията консолидира междинните отчети на институциите и децентрализираните органи в съответствие с член 128 от Финансовия регламент.

3. След получаване на констатациите и оценките на Сметната палата относно междинния отчет на Органа в съответствие с член 129 от Финансовия регламент, изпълнителният директор, действащ на своя отговорност, изготвя окончателния отчет на Органа и го предава за становище на Управителния съвет.

4. Управителният съвет представя становище за окончателния финансов отчет на Органа.

5. До 1 юли след приключването на финансовата година изпълнителният директор предава на членовете на Съвета на надзорниците, на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и на Сметната палата окончателния отчет, придружен от становището на Управителния съвет.

6. Окончателният отчет се публикува.

7. До 30 септември изпълнителният директор изпраща на Сметната палата отговор на нейните констатации и оценки. Той изпраща копие от този отговор и на Управителния съвет и на Комисията.

8. Изпълнителният директор предоставя на Европейския парламент по искане на последния и в съответствие с член 146, параграф 3 от Финансовия регламент, цялата необходима информация за нормалното прилагане на процедурата по освобождаване от отговорност за съответната финансова година.

9. До 15 май на година N + 2 Европейският парламент, по препоръка на Съвета, приета с квалифицирано мнозинство, освобождава от отговорност Органа за изпълнението на бюджета, включващ приходите от общия бюджет на Европейския съюз и от компетентните органи за финансовата година N.

Член 65

Финансов правилник

Финансовият правилник, приложен за Органа, се приема от Управителния съвет след консултация с Комисията. Този правилник не може да се отклонява от Регламент (ЕО, Евратом) № 2343/2002 на Комисията от 19 ноември 2002 г. относно рамковия Финансов регламент за органите, посочени в член 185 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложен за общия бюджет на Европейските общности ⁽¹⁾, освен ако това не се налага поради специфичните оперативни нужди, свързани с работата на Органа, и само след предварителното съгласие на Комисията.

Член 66

Мерки за борба с измамите

1. С цел борба с измамите, корупцията и с други незаконни дейности по отношение на Органа се прилага без ограничение Регламент (ЕО) № 1073/1999.

⁽¹⁾ ОВ L 357, 31.12.2002 г., стр. 72.

2. Органът се присъединява към Междуйнституционалното споразумение относно вътрешните разследвания, провеждани от OLAF, и незабавно приема подходящи разпоредби, приложими по отношение на всички членове на персонала на Органа.

3. В решенията относно финансирането и в споразуменията, както и в свързаните с тях инструменти за прилагане изрично се предвижда, че Сметната палата и OLAF могат да извършват при необходимост проверки на място на бенефициерите на финансирането, отпускано от Органа, и на членовете на персонала, отговарящи за разпределението му.

ГЛАВА VII

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 67

Привилегии и имунитети

По отношение на Органа и неговия персонал се прилага Протокол (№ 7) относно привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, приложен към Договора за Европейския съюз и към ДФЕС.

Член 68

Персонал

1. Правилникът за длъжностните лица, Условията за работа на другите служители и правилата, приети съвместно от институциите на Съюза с цел прилагане на тези условия, се прилагат по отношение на персонала на Органа, включително по отношение на неговия изпълнителен директор и неговия председател.

2. Управителният съвет, със съгласието на Комисията, приема необходимите мерки за прилагане в съответствие с предвиденото в член 110 от Правилника за длъжностните лица.

3. По отношение на своя персонал Органът упражнява правомощията, които са предоставени на назначаващия орган съгласно Правилника за длъжностните лица и на органа, оправомощен да сключва договори, съгласно Условията за работа на другите служители.

4. Управителният съвет приема разпоредби, позволяващи национални експерти от държавите-членки да бъдат командирвани към Органа.

Член 69

Отговорност на Органа

1. В случай на извъндоговорна отговорност, Органът, в съответствие с общите принципи на правните системи на държавите-членки, поправя всяка вреда, причинена от него или от неговия персонал при изпълнението на техните задължения. Спорове относно такива вреди са от компетентността на Съда на Европейския съюз.

2. Личната имуществена и дисциплинарна отговорност, която персоналът на Органа носи по отношение на Органа, се урежда от съответните разпоредби, приложими спрямо персонала на Органа.

Член 70

Задължение за професионална тайна

1. Изискванията за професионална тайна съгласно член 339 ДФЕС и съответните разпоредби в законодателството на Съюза се прилагат по отношение на членовете на Съвета на надзорниците и на Управителния съвет, изпълнителния директор и членовете на персонала на Органа, включително временно командировани от държавите-членки служители, и всички други лица, изпълняващи задачи за Органа въз основа на договор, дори след като са преустановили изпълнението на своите задължения.

Спрямо тях се прилага член 16 от Правилника за длъжностните лица.

В съответствие с Правилника за длъжностните лица, след като напуснат заеманата длъжност, членовете на персонала продължават да бъдат обвързани от задължението да действат почтено и предпазливо по отношение на приемането на някои назначения или придобивки.

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху членовете на персонала на Органа при изпълнение на техните задачи.

2. Без да се засягат случаите, уредени от наказателното право, всякаква поверителна информация, получена от посочените в параграф 1 лица при изпълнението на техните задължения, не може да се разкрива на каквито и да е лица или органи, освен в съкратена или обобщена форма, която не позволява идентифицирането на отделни финансови институции.

Освен това задължението по параграф 1 и първа алинея на настоящия параграф не възпрепятства Органа и националните надзорни органи да използват информацията за осигуряване прилагането на актовете, посочени в член 1, параграф 2, и по-специално във връзка с правни процедури за приемането на решения.

3. Параграфи 1 и 2 не възпрепятстват Органа да обменя информация с националните надзорни органи в съответствие с настоящия регламент и с друго законодателство на Съюза, приложимо по отношение на финансовите институции.

По отношение на тази информация се прилагат условията за професионална тайна, посочени в параграфи 1 и 2. Органът предвижда в своите вътрешни процедурни правилници практическите ред и условия за прилагането на правилата за поверителност, посочени в параграфи 1 и 2.

4. Органът прилага Решение 2001/844/ЕО, ЕОВС, Евратом на Комисията от 29 ноември 2001 г. за изменение на нейния процедурен правилник ⁽¹⁾.

Член 71

Защита на данните

Настоящият регламент не засяга задълженията на държавите-членки по Директива 95/46/ЕО, свързани с обработването на лични данни от тяхна страна, или задълженията на Органа по Регламент (ЕО) № 45/2001, свързани с обработването на лични данни от негова страна при изпълнение на неговите отговорности.

⁽¹⁾ ОВ L 317, 3.12.2001 г., стр. 1.

Член 72

Достъп до документи

1. По отношение на документи, съхранявани от Органа, се прилага Регламент (ЕО) № 1049/2001.

2. До 31 май 2011 г. Управителният съвет приема практически мерки за прилагане на Регламент (ЕО) № 1049/2001.

3. Решенията, взети от Органа съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, могат да бъдат предмет на жалба до Омбудсмана или на производство пред Съда на Европейския съюз, след обжалване пред Апелативния съвет, в зависимост от случая, в съответствие с условията, предвидени в членове 228 и 263 ДФЕС съответно.

Член 73

Езиков режим

1. По отношение на Органа се прилага Регламент № 1 на Съвета за определяне на езиците, използвани в Европейската икономическа общност ⁽²⁾.

2. Управителният съвет взема решение, с което се определя вътрешният езиков режим на Органа.

3. Преводческите услуги, необходими за работата на Органа, се предоставят от Центъра за преводи за органите на Европейския съюз.

Член 74

Споразумение с държавата на седалището

Необходимите договорености относно помещенията на Органа в държавата-членка, в която се намира седалището му, и относно съоръженията, които трябва да бъдат предоставени от тази държава-членка, както и специалните правила, приложими в тази държава-членка към изпълнителния директор, членовете на Управителния съвет, членовете на персонала на Органа и членовете на техните семейства, се установяват в споразумение с държавата на седалището между Органа и тази държава-членка, което ще бъде сключено след получаване на одобрение от Управителния съвет.

Държавата-членка осигурява възможно най-добрите условия за нормалната работа на Органа, включително многоезиково училищно обучение с европейска насоченост и подходящи транспортни връзки.

Член 75

Участие на трети държави

1. В работата на Органа могат да участват трети държави, които са сключили споразумения със Съюза, с които са приели и прилагат правото на Съюза в областите, в които е компетентен Органът, както е посочено в член 1, параграф 2.

⁽²⁾ ОВ 17, 6.10.1958 г., стр. 385.

2. Органът може да си сътрудничи с държавите, посочени в параграф 1, които прилагат законодателство, признато за еквивалентно, в областите на компетентност на Органа, посочени в член 1, параграф 2, съгласно международните споразумения, сключени от Съюза в съответствие с член 216 ДФЕС.

3. Съгласно съответните разпоредби на споразуменията, посочени в параграфи 1 и 2, следва да бъдат постигнати договорености, определящи по-специално естеството, обхвата и процедурните аспекти на участието на посочените в параграф 1 държави в работата на Органа, включително разпоредби относно финансовите вноски и персонала. В тях може да се предвиди тези държави да бъдат представени в качеството на наблюдатели в Съвета на надзорниците, като се гарантира, че те не присъстват на разисквания, свързани с отделни финансови институции, освен при наличието на пряк интерес.

ГЛАВА VIII

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 76

Подготвителни действия

1. След влизането в сила на настоящия регламент и преди създаването на Органа, КЕЗППН действа в тясно сътрудничество с Комисията, за да се подготви за заместването на КЕЗППН от Органа.

2. След създаването на Органа Комисията отговаря за административното създаване и първоначалната административна дейност на Органа, докато Органът назначи изпълнителен директор.

За тази цел, до встъпването в длъжност на изпълнителния директор след назначаването му от Съвета на надзорниците в съответствие с член 51, Комисията може временно да назначи длъжностно лице, което да изпълнява функциите на изпълнителен директор. Този период се ограничава до времето, необходимо за назначаване на изпълнителен директор на Органа.

Временно изпълняващият длъжността изпълнителен директор може да разрешава всички плащания, извършвани с бюджетните кредити, предвидени в бюджета на Органа, след като тези плащания бъдат одобрени от Управителния съвет, и може да сключва договори, включително договори за наемане на персонал, след приемане на щатното разписание на Органа.

3. Параграфи 1 и 2 не засягат правомощията на Съвета на надзорниците и на Управителния съвет.

4. Органът се счита за правоприменик на КЕЗППН. До датата на създаване на Органа всички активи и пасиви и всички текущи операции на КЕЗППН се прехвърлят автоматично на Органа. КЕЗППН изготвя окончателен финансов отчет за състоянието на неговите активи и пасиви към датата на прехвърлянето. Финансовият отчет се одитира и одобрява от КЕЗППН и от Комисията.

Член 77

Преходни разпоредби относно персонала

1. Чрез дерогация от член 68, всички трудови договори и договорености за командироване, които са сключени от КЕЗППН или от неговия секретариат и действат към 1 януари 2011 г., се изпълняват до изтичане на техния срок. Техният срок не може да бъде удължаван.

2. На всички членове на персонала с договори, посочени в параграф 1, се предлага възможност да сключат договори за срочно наети служители съгласно член 2, буква а) от Условията за работа на другите служители на съответните степени, предвидени в щатното разписание на Органа.

След влизането в сила на настоящия регламент органът, оправомощен да сключва договори, провежда вътрешна процедура за подбор, до която се допускат само служителите, които имат договор с КЕЗППН или с неговия секретариат, с цел да се провери компетентността, ефикасността и надеждността на лицата, които ще бъдат наети. При вътрешната процедура за подбор се вземат изцяло предвид уменията и опита, показани от отделните служители при упражняването на техните функции преди наемането на работа.

3. В зависимост от вида и нивото на изпълняваните функции на одобрените кандидати се предлага договор за срочно наети служители за срок, равен най-малко на оставащия срок по предходния договор.

4. Съответното национално законодателство в областта на трудовите договори и останалите приложими правни инструменти продължават да се прилагат спрямо членовете на персонала с преходни договори, които предпочитат да не участват в процедурата за подбор на срочно наети служители или на които не са предложени договори за срочно наети служители в съответствие с параграф 2.

Член 78

Национални разпоредби

Държавите-членки приемат разпоредбите, необходими за гарантиране на ефективното прилагане на настоящия регламент.

Член 79

Изменения

Решение № 716/2009/ЕО се изменя, като се заличава КЕЗППН от списъка на бенефициерите, съдържащ се в раздел Б от приложението към посоченото решение.

Член 80

Отмяна

Решение 2009/79/ЕО на Комисията за създаване на КЕЗППН се отменя, считано от 1 януари 2011 г.

Член 81

Преглед

1. До 2 януари 2014 г. и на всеки три години след това Комисията публикува общ доклад относно натрупания в резултат на дейността на Органа опит и относно процедурите, предвидени в настоящия регламент. В този доклад се оценява, *inter alia*:

- а) сближаването на надзорните практики, постигнато от компетентните органи;
 - i) сближаването по отношение на функционалната независимост на компетентните органи и на стандартите, еквивалентни на стандартите за корпоративно управление;
 - ii) безпристрастността, обективността и автономността на Органа;
- б) работата на колегиите от надзорници;
- в) напредъкът, постигнат към сближаване в областта на предотвратяването, управлението и преодоляването на кризи, включително механизмите на Съюза за осигуряване на средства;
- г) ролята на Органа във връзка със системния риск;
- д) прилагането на предпазната клауза, предвидена в член 38;
- е) изпълнението на функции по обвързваща медиация съгласно член 19.

2. В доклада по параграф 1 се разглежда също така дали:

- а) е целесъобразно да се продължава да се упражнява отделен надзор върху банковата дейност, застраховането, професионалното пенсионно осигуряване, ценните книжа и финансовите пазари;
- б) е целесъобразно пруденциалният надзор и надзорът върху търговската дейност да се осъществяват поотделно или от един и същ надзорник;

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 24 ноември 2010 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
O. CHASTEL

- в) е целесъобразно да се опрости и укрепи структурата на ЕСФН с цел повишаване на съгласуваността между макро- и микроравнището и между ЕНО;
- г) развитието на ЕСФН съответства на развитието в световен мащаб;
- д) са налице достатъчно многообразие и високи постижения в рамките на ЕСФН;
- е) е налице подходяща степен на отчетност и прозрачност във връзка с изискванията за публикуване;
- ж) ресурсите на Органа са достатъчни за изпълнението на неговите отговорности;
- з) е целесъобразно седалището на Органа да бъде запазено или ЕНО да бъдат преместени в едно седалище, за да се подобри координацията между тях.

3. Във връзка с прекия надзор над институции или инфраструктури от паневропейски мащаб Комисията изготвя годишен доклад относно целесъобразността Органът да бъде натоварен с допълнителни надзорни отговорности в тази област, като отчита пазарните тенденции.

4. Докладът и всички придружаващи го предложения, ако такива са целесъобразни, се препращат на Европейския парламент и на Съвета.

Член 82

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 1 януари 2011 г., с изключение на член 76 и член 77, параграфи 1 и 2, които се прилагат от датата на влизането му в сила.

Органът се създава на 1 януари 2011 г.

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1095/2010 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 24 ноември 2010 година****за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Финансовата криза през периода 2007 и 2008 г. разкри сериозни слабости по отношение на финансовия надзор, както в конкретни случаи, така и по отношение на финансовата система като цяло. Моделите за надзор на национално равнище не успяват да се пригодят към финансовата глобализация и интегрираните и взаимосвързани европейски финансови пазари, на които много финансови институции извършват дейност в повече от една държава. Кризата разкри сериозни слабости по отношение на сътрудничеството, координацията, последователното прилагане на законодателството на Съюза и доверието между националните надзорници.
- (2) Преди и по време на финансовата криза Европейският парламент призова да се премине към по-интегриран европейски надзор, за да се гарантира пълна равнопоставеност на всички участници на равнището на Съюза и да се отрази нарастващата интеграция на финансовите пазари в Съюза (в резолюциите си от 13 април 2000 г. относно съобщението на Комисията относно прилагането на рамката за финансовите пазари: план за действие ⁽⁴⁾, от 21 ноември 2002 г. относно правилата за пруденциален надзор в Европейския съюз ⁽⁵⁾, от 11 юли 2007 г. относно политика в областта на финансовите услуги (2005—2010 г.) — Бяла книга ⁽⁶⁾, от 23 септември 2008 г., съдържаща препоръки към

Комисията относно хедж фондовете и фондовете за частно участие ⁽⁷⁾, и от 9 октомври 2008 г., съдържаща препоръки към Комисията относно последващи мерки при процеса „Ламфалуси“: бъдеща структура на надзора ⁽⁸⁾, както и в позициите си от 22 април 2009 г. относно измененото предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно предприемането и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) ⁽⁹⁾ и от 23 април 2009 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно агенциите за кредитен рейтинг ⁽¹⁰⁾).

- (3) През ноември 2008 г. Комисията възложи на група на високо равнище, председателствана от Жак дьо Ларозиер да представи препоръки за подобряване на европейската надзорна уредба с цел по-добра защита на гражданите и възстановяване на доверието във финансовата система. В своя окончателен доклад, представен на 25 февруари 2009 г. (доклад „Дьо Ларозиер“), групата на високо равнище препоръча укрепване на надзорната рамка, за да се намали рискът от бъдещи финансови кризи, както и тяхната сериозност. Тя препоръча да се извършат реформи на структурата на надзора на финансовия сектор на Съюза. Групата също така направи извода, че следва да бъде създадена Европейска система за финансов надзор, която да включва три европейски надзорни органа — по един за секторите на банковото дело, ценните книжа и застраховането и професионалното пенсионно осигуряване, и препоръча да се създаде Европейски съвет за системен риск. В доклада бяха представени реформите, които експертите считаха за необходими и които трябваше да бъдат предприети незабавно.
- (4) В съобщение от 4 март 2009 г., озаглавено „Движеща сила за възстановяването на Европа“, Комисията предложи да представи проект на законодателни актове, с които да бъде създадена Европейска система за финансов надзор и Европейски съвет за системен риск. В съобщение от 27 май 2009 г., озаглавено „Европейски финансов надзор“, тя даде повече информация относно вероятната структура на тази нова надзорна рамка, отразяваща основната идея на доклада „Дьо Ларозиер“.
- (5) В заключенията си от 19 юни 2009 г. Европейският съвет потвърди, че следва да бъде създадена Европейска система за финансов надзор, която да включва три нови европейски надзорни органа. Целта на системата следва да бъде повишаване на качеството и последователността на националния надзор, засилване на надзора върху презграничните

⁽¹⁾ ОВ С 13, 20.1.2010 г., стр. 1.

⁽²⁾ Становище от 22 януари 2010 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 22 септември 2010 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 17 ноември 2010 г.

⁽⁴⁾ ОВ С 40, 7.2.2001 г., стр. 453.

⁽⁵⁾ ОВ С 25 Е, 29.1.2004 г., стр. 394.

⁽⁶⁾ ОВ С 175 Е, 10.7.2008 г., стр. 392.

⁽⁷⁾ ОВ С 8 Е, 14.1.2010 г., стр. 26.

⁽⁸⁾ ОВ С 9 Е, 15.1.2010 г., стр. 48.

⁽⁹⁾ ОВ С 184 Е, 8.7.2010 г., стр. 214.

⁽¹⁰⁾ ОВ С 184 Е, 8.7.2010 г., стр. 292.

групи и утвърждаване на Единен европейски наръчник, приложим към всички финансови институции във вътрешния пазар. Той подчерта, че европейските надзорни органи също трябва да имат надзорни правомощия по отношение на агенциите за кредитен рейтинг и прикани Комисията да подготви конкретни предложения относно това как Европейската система за финансов надзор може да играе важна роля в кризисни ситуации, като в същото време подчерта, че решенията, взети от европейските надзорни органи, не следва да засягат фискалните отговорности на държавите-членки. Комисията представи предложение за регламент за изменение на Регламент (ЕО) № 1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно агенциите за кредитен рейтинг ⁽¹⁾. Европейският парламент и Съветът следва да разгледат това предложение, за да се гарантира, че Европейският надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) (наричан по-нататък „Органът“) ще разполага с достатъчни надзорни правомощия по отношение на агенциите за кредитен рейтинг, като се има предвид, че Органът следва да упражнява изключителните надзорни правомощия по отношение на тези агенции, които му се предоставят с Регламент (ЕО) № 1060/2009. За тази цел Органът следва да разполага с подходящи правомощия за провеждане на разследване и осигуряване на прилагането, както е посочено в съответния законодателен акт, както и да има възможност да събира такси.

(6) На 17 юни 2010 г. Европейският съвет постигна съгласие, че „държавите-членки следва да въведат системи от налози и данъци върху финансовите институции, за да се гарантира справедливо разпределяне на тежестта и да се определят стимули за ограничаване на системния риск. Тези налози и данъци следва да бъдат част от надеждна рамка за преобразуване. Необходимо е спешно да продължи работата по техните основни характеристики и внимателно следва да бъдат разгледани въпросите за равнопоставеността и кумулативното въздействие на различните регулаторни мерки“.

(7) Финансовата и икономическа криза породила реални и сериозни рискове за стабилността на финансовата система и функционирането на вътрешния пазар. Възстановяването и поддържането на стабилна и надеждна финансова система е абсолютно необходимо условие за запазването на доверието и еднородността на вътрешния пазар по този начин за запазването и подобряването на условията за създаването на напълно интегриран и функциониращ вътрешен пазар в областта на финансовите услуги. Освен това по-големите и по-интегрираните финансови пазари предлагат по-добри възможности за финансиране и диверсификация на риска, като по този начин спомагат за подобряването на способността на икономиките да поемат шокове.

(8) Съюзът достигна пределите на това, което може да бъде направено в рамките на сегашния статус на Комитетите на европейските надзорни органи. Съюзът не може да продължи да бъде в положение, в което не разполага с механизъм, който

да гарантира, че националните надзорни органи вземат възможно най-добрите надзорни решения по отношение на презграничните участници на финансовите пазари, в което няма достатъчно сътрудничество и обмен на информация между националните надзорни органи, в което съвместните действия на националните органи изискват сложни правила, за да бъде взето под внимание разнообразието от различни регулаторни и надзорни изисквания, в което националните решения са най-често единствената възможност за преодоляване на проблемите на равнището на Съюза, и в което се срещат различни тълкувания на един и същ правен текст. Европейската система за финансов надзор (наричана по-нататък „ЕСФН“) следва да бъде изградена така, че да отстрани тези недостатъци и да осигури система, която е съобразена с целта за стабилен и единен финансов пазар за финансови услуги в Съюза и която свързва националните надзорни органи в рамките на стабилна мрежа на равнището на Съюза.

(9) ЕСФН следва да представлява интегрирана мрежа от надзорни органи на национално равнище и на равнището на Съюза, като оперативният надзор остава правомощие на органите на национално равнище. Следва да бъде постигната по-голяма хармонизация и по-последователно прилагане на правилата за участниците на финансовите пазари в Съюза. Освен Органа следва да се създадат Европейски надзорен орган (Европейски банков орган) и Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), както и Съвместен комитет на европейските надзорни органи (наричан по-нататък „Съвместният комитет“). Европейският съвет за системен риск (наричан по-нататък „ЕССР“) следва да бъде част от ЕСФН за целите на изпълнението на задачите, определени в настоящия регламент и в Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.

(10) Европейските надзорни органи (заедно наричани по-нататък „ЕНО“) следва да заменят Комитета на европейските банкови надзорни органи, създаден с Решение 2009/78/ЕО на Комисията ⁽³⁾, Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор, създаден с Решение 2009/79/ЕО на Комисията ⁽⁴⁾, и Европейския комитет на регулаторите на ценни книжа, създаден с Решение 2009/77/ЕО на Комисията ⁽⁵⁾, и следва да поемат всички задачи и правомощия на тези комитети, включително продължаването на текущата работа и проекти, когато е целесъобразно. Обхватът на дейността на всеки от европейските надзорни органи следва да бъде ясно определен. ЕНО следва да се отчитат пред Европейския парламент и Съвета. Когато отчитането е свързано с междусекторни въпроси, които са били координирани чрез Съвместния комитет, ЕНО следва да се отчитат чрез Съвместния комитет във връзка с това координиране.

⁽²⁾ Вж. страница 1 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽³⁾ ОВ L 25, 29.1.2009 г., стр. 23.

⁽⁴⁾ ОВ L 25, 29.1.2009 г., стр. 28.

⁽⁵⁾ ОВ L 25, 29.1.2009 г., стр. 18.

⁽¹⁾ ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 1.

- (11) Органът следва да работи за подобряването на функционирането на вътрешния пазар, по-специално за постигането на високо, ефективно и последователно равнище на регулиране и надзор, като взема предвид различните интереси на държавите-членки и различния характер на участниците на финансовите пазари. Органът следва да защитава обществени ценности като целостта и стабилността на финансовата система, прозрачността на пазарите и финансовите продукти и защитата на инвеститорите. Органът следва също така да предотвратява регулаторния арбитраж и да гарантира наличието на равнопоставеност, и да засили международната надзорна координация в полза на икономиката като цяло, включително на финансовите институции и други заинтересовани страни, потребители и служители. Неговите задачи следва да включват също така насърчаването на сближаването на надзорните практики и предоставянето на съвети на институциите на Съюза в областите, за които отговаря. На Органа следва да бъдат поверени и определени отговорности във връзка със съществуващи и бъдещи финансови дейности.
- (12) Органът следва също така да е в състояние временно да забрани или ограничи определени финансови дейности, които представляват заплаха за правилното функциониране и за целостта на финансовите пазари или за стабилността на цялата финансова система в Съюза, или на част от нея, в случаите и при условията, предвидени в законодателните актове, посочени в настоящия регламент. Ако е необходимо да се наложи такава временна забрана в случай на извънредна ситуация, Органът следва да я наложи в съответствие със и при условията, предвидени в настоящия регламент. В случаите, когато временната забрана или временното ограничение на определени финансови дейности е с междусекторно въздействие, в съответното секторно законодателство следва да бъде предвидено, че Органът следва, когато е приложимо, да се консултира и да координира действията си с Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) и с Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) чрез Съвместния комитет.
- (13) Органът следва надлежно да взема предвид отражението на своите дейности върху конкуренцията и иновациите в рамките на вътрешния пазар, конкурентоспособността на Съюза в световен мащаб, развитието на финансовото включване и новата стратегия на Съюза за работни места и растеж.
- (14) За да може да изпълни своите цели, Органът следва да има юридическа правосубектност и административна и финансова автономност.
- (15) Предвид резултатите от работата на международните органи системният риск следва да се определи като риск от дестабилизиране на финансовата система, който може да породи сериозни отрицателни последици за вътрешния пазар и реалната икономика. Всички видове финансови посредници, пазари и инфраструктура могат в известна степен да са потенциално системно важни.
- (16) Презграничният риск включва всички рискове, причинени от икономически дисбаланси или финансови проблеми в целия Съюз или в части от него, които могат да имат значителни отрицателни последици за операциите между икономическите оператори на две или повече държави-членки, за функционирането на вътрешния пазар или за публичните финанси на Съюза или на някоя от неговите държави-членки.
- (17) В решение от 2 май 2006 г. по дело C-217/04 (Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия/Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз) Съдът заключи, че: „редакцията на член 95 от Договора за ЕО [понастоящем член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС)] по никакъв начин не указва на това, че адресати на мерките, приети от законодателните органи на Общността на основание посочената разпоредба, могат да бъдат единствено отделните държави-членки. Законодателят може да счете за необходимо да предвиди създаването на орган на Общността, който да отговаря за подпомагането на процеса на хармонизация в случаи, когато приемането на незадължителни придружаващи и рамкови мерки изглежда целесъобразно с оглед улесняването на еднаквото изпълнение и прилагане на актове, основаващи се на тази разпоредба“⁽¹⁾. Целта и дейността на Органа — да подпомага компетентните национални надзорни органи в последователното тълкуване и прилагане на правилата на Съюза и да допринася за финансовата стабилност, необходимо за финансовата интеграция — са тясно свързани с целите на достиженията на правото на Съюза относно вътрешния пазар на финансови услуги. Следователно Органът следва да бъде създаден въз основа на член 114 ДФЕС.
- (18) Задачите на компетентните органи на държавите-членки, включително сътрудничеството помежду им и сътрудничеството с Комисията, се определят в следните законодателни актове: Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 март 1997 г. относно схемите за обезщетение на инвеститорите⁽²⁾, Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа⁽³⁾, Директива 2001/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 май 2001 г. относно допускането на ценни книжа до официална регистрация на фондова борса и относно информацията, която подлежи на публикуване⁽⁴⁾, Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юни 2002 г. относно финансовите обезпечения⁽⁵⁾, Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба)⁽⁶⁾, Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 г. относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване, и за изменение на Директива

(1) Сборник със съдебна практика 2006, стр. I-03771, точка 44.

(2) ОВ L 84, 26.3.1997 г., стр. 22.

(3) ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45.

(4) ОВ L 184, 6.7.2001 г., стр. 1.

(5) ОВ L 168, 27.6.2002 г., стр. 43

(6) ОВ L 96, 12.4.2003 г., стр. 16.

- 2001/34/ЕО⁽¹⁾, Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти⁽²⁾ Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар⁽³⁾, Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции⁽⁴⁾, без да се засяга компетентността на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) по отношение на пруденциалния надзор, Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК)⁽⁵⁾, както и всякакво бъдещо законодателство относно лицата, управляващи фондове за алтернативни инвестиции, и Регламент (ЕО) № 1060/2009.
- (19) Действащото законодателство на Съюза, което регулира областите, по отношение на които се прилага настоящият регламент, включва и Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат⁽⁶⁾, Директива 98/78/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 1998 г. относно допълнителен надзор върху застрахователни предприятия, които са част от застрахователна група⁽⁷⁾, Регламент (ЕО) № 1781/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 ноември 2006 г. относно информацията за платеца, придружаваща парични преводи⁽⁸⁾, и съответните части от Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм⁽⁹⁾, както и от Директива 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 г. относно дистанционната търговия на потребителски финансови услуги⁽¹⁰⁾.
- (20) Желателно е Органът да насърчава последователен подход в областта на схемите за обезщетение на инвеститорите, за да се осигури равнопоставеност и справедливо третиране на инвеститорите в Съюза. Доколкото по отношение на схемите за обезщетение на инвеститорите се упражнява по-скоро надзор в съответните държави-членки, а не регулаторен надзор, Органът следва да може да упражнява своите правомощия съгласно настоящия регламент във връзка със самата схема за обезщетение на инвеститорите и нейния оператор.
- (21) В съответствие с Декларация (№ 39) по член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз, приложена към заключителния акт на Междуправителствената конференция, която прие Договора от Лисабон, за изготвянето на регулаторни технически стандарти е необходима помощта на технически експерти, която се предоставя под специфична за областта на финансовите услуги форма. Необходимо е да се даде възможност на Органа да предоставя такава експертна помощ, включително по отношение на стандарти или части от стандарти, които не се основават на проект на технически стандарт, изготвен от него.
- (22) Необходимо е въвеждането на ефективен инструмент за утвърждаването на хармонизирани регулаторни технически стандарти в областта на финансовите услуги, както и единен наръчник, за да се осигури равнопоставеност и подходяща защита на инвеститорите и потребителите в Съюза. Уместно е на Органа, като структура със силно специализиран експертен опит, да бъде възложено, в определените в правото на Съюза области, изготвянето на проекти на регулаторни технически стандарти, които не предполагат избори, свързани с провежданата политика.
- (23) Комисията следва да одобрява тези проекти на регулаторни технически стандарти чрез делегирани актове съгласно член 290 ДФЕС, за да им придаде задължителна правна сила. Те следва да подлежат на изменение единствено при много ограничени и извънредни обстоятелства, тъй като Органът е участникът, който е тясно свързан с ежедневното функциониране на финансовите пазари и го познава най-добре. Проектите на регулаторни технически стандарти ще подлежат на изменения, в случай че не са съвместими с правото на Съюза, не са съобразени с принципа на пропорционалност или противоречат на основни принципи на вътрешния пазар на финансови услуги, както са отразени в достиженията на правото на Съюза в областта на финансовите услуги. Комисията не следва да променя съдържанието на проектите на регулаторни технически стандарти, изготвени от Органа, без предварително съгласуване с него. За да се осигури плавен и бърз процес на приемане на тези стандарти, вземането на решение от Комисията за одобряване на проектите на регулаторни технически стандарти следва да бъде ограничено със срок.
- (24) Предвид техническия опит на Органа в областите, в които следва да се разработят регулаторни технически стандарти, следва да се отбележи намерението на Комисията при приемането на съответните делегирани актове по правило да разчита на проектите на регулаторни технически стандарти, представени ѝ от Органа. Независимо от това, в случаите когато Органът не представи проект на регулаторен технически стандарт в сроковете, определени в съответния законодателен акт, следва да се гарантира реалното постигане на резултата от упражняването на делегираните правомощия и да се запази ефикасността на процеса на вземане на решения. Ето защо в тези случаи на Комисията следва да бъдат предоставени правомощия да приема регулаторни технически стандарти, без да разполага с проект на Органа.

(1) ОВ L 345, 31.12.2003 г., стр. 64

(2) ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.

(3) ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38

(4) ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 201.

(5) ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32.

(6) ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1.

(7) ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 1.

(8) ОВ L 345, 8.12.2006 г., стр. 1.

(9) ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15.

(10) ОВ L 271, 9.10.2002 г., стр. 16.

- (25) На Комисията следва също така да се предоставят правомощия да приема технически стандарти за изпълнение чрез актове за изпълнение съгласно член 291 ДФЕС.
- (26) В областите, които не са обхванати от регулаторните технически стандарти или от техническите стандарти за изпълнение, Органът следва да има правомощия да издава насоки и препоръки за прилагането на правото на Съюза. За да се осигури прозрачност и за да се засили спазването на тези насоки и препоръки от страна на националните надзорни органи, Органът следва да може да публикува информация за причините, поради които надзорните органи не са спазвали тези насоки и препоръки.
- (27) Гарантирането на правилното и пълно прилагане на правото на Съюза е основна предпоставка за целостта, прозрачността, ефикасността и нормалното функциониране на финансовите пазари, стабилността на финансовата система, както и за неутралните условия на конкуренция между участниците на финансовите пазари в Съюза. Следователно е необходимо създаването на механизъм, чрез който Органът да се намесва в случаи на неприлагане или неправилно прилагане на правото на Съюза, което е равнозначно на неговото нарушаване. Този механизъм следва да се прилага в области, в които правото на Съюза определя ясни и безусловни задължения.
- (28) С цел да се предвиди пропорционален отговор в случаи на неправилно или недостатъчно прилагане на правото на Съюза, следва да бъде прилаган механизъм от три етапа. На първо място, на Органа следва да бъдат предоставени правомощия да извършва проверка на възможно неправилно или недостатъчно прилагане от страна на националните органи в техните надзорни практики на задълженията, предвидени в правото на Съюза, която да приключва с препоръка. На второ място, когато компетентният национален орган не спазва препоръката, Комисията следва да има правомощия да приеме официално становище, като взема предвид препоръката на Органа, изискваща от компетентния орган да предприеме необходимите действия, за да се гарантира спазването на правото на Съюза.
- (29) На трето място, за да бъдат преодолени изключителни ситуации на системно бездействие от страна на съответния компетентен орган, на Органа следва да бъдат предоставени правомощия, като последна мярка, да приема решения, чиито адресати са отделни участници на финансовите пазари. Тези правомощия следва да бъдат ограничени до изключителни обстоятелства, при които компетентният орган не се съобразява с взетото по отношение на него официално становище и в които правото на Съюза е пряко приложимо за участниците на финансовите пазари съгласно действащи или бъдещи регламенти на Съюза.
- (30) Сериозните заплахи за нормалното функциониране и целостта на финансовите пазари или за стабилността на финансовата система в Съюза изискват своевременен и съгласуван отговор на равнището на Съюза. Поради това Органът следва да може да изисква от националните надзорни органи да предприемат конкретни мерки за справяне с възникнала извънредна ситуация. На Съвета следва да бъде предоставено правомощие да установи наличието на извънредна ситуация, по искане на всеки от ЕНО, на Комисията или на ЕССР.
- (31) Органът следва да може да изисква от националните надзорни органи да предприемат конкретни действия за справяне с възникнала извънредна ситуация. Действията, предприети от Органа в това отношение, не следва да засягат правомощията на Комисията по член 258 ДФЕС да задейства срещу държавата-членка на съответния надзорен орган процедура за нарушение, ако не са предприети такива действия, без да се засяга правото на Комисията при такива обстоятелства да налага временни мерки в съответствие с процедурния правилник на Съда на Европейския съюз. Тези мерки не следва да засягат отговорността, която може да носи тази държава-членка в съответствие с практиката на Съда на Европейския съюз, в случай че нейните надзорни органи не предприемат исканите от Органа действия.
- (32) За да се осигури ефикасен и ефективен надзор и балансирано отчитане на становищата на компетентните органи в различните държави-членки, в презгранични случаи Органът следва да може да урежда разногласия между тези компетентни органи, включително в рамките на колегии от надзорници, като решенията му следва да имат задължителен характер. Следва да бъде предвидена помирителна фаза, по време на която компетентните органи да могат да постигнат съгласие. Органът следва да бъде компетентен по отношение на разногласията относно процедурата или относно същността на дадено действие или бездействие на компетентен орган на държава-членка в случаите, определени в правно обвързващите актове на Съюза, посочени в настоящия регламент. В такъв случай един от засегнатите надзорници следва да има право да отнесе въпроса до Органа, който следва да предприеме действия в съответствие с настоящия регламент. На Органа следва да се предоставят правомощия да изисква от съответните компетентни органи да предприемат определено действие или да се въздържат от действия, за да решат въпроса и да осигурят спазването на правото на Съюза, като искането му е със задължителен характер за съответните компетентни органи. Ако компетентен орган не спази взетото спрямо него решение за уреждане на разногласието, на Органа следва да се предоставят правомощия да приема решения, чиито непосредствени адресати са участниците на финансовите пазари, в области на правото на Съюза, които имат пряко приложение спрямо тях. Правомощието за приемане на такива решения следва да се упражнява само като крайна мярка и само за да се гарантира правилното и последователно прилагане на правото на Съюза. В случаи, при които съответното законодателство на Съюза предоставя право на преценка на компетентните органи на държавите-членки, взетите от Органа решения не могат да заменят съобразеното с правото на Съюза упражняване на това право на преценка.
- (33) Кризата доказва, че настоящата система на сътрудничество между националните органи, чиито правомощия са ограничени в рамките на отделните държави-членки, е недостатъчна по отношение на финансови институции, които извършват дейност в повече от една държава.
- (34) Експертните групи, създадени от държавите-членки, за да проучат причините за кризата и да направят предложения за подобряване на регулирането и надзора на финансовия сектор, потвърдиха, че сегашните механизми не представляват надеждна основа за бъдещото регулиране и надзор върху презграничните финансови институции в целия Съюз.

- (35) Както се посочва в доклада „Дьо Ларозиер“: „[п]о същество имаме две алтернативи: първата се състои в решения „всеки за себе си“ на принципа „beggar-thy-neighbour“ („за сметка на другите“), а втората — в засилено, прагматично, разумно европейско сътрудничество в полза на всички за запазване на отворената световна икономика. Това ще донесе безспорни икономически ползи.“
- (36) Колегиите от надзорници играят важна роля за ефикасния, ефективния и последователен надзор на участниците на финансовите пазари, които извършват дейност в повече от една държава. Органът следва да допринася за насърчаването и наблюдението на ефективната, ефикасна и последователна работа на колегиите от надзорници и във връзка с това да има водеща роля при осигуряване на последователната и съгласувана работа на колегиите от надзорници по отношение на презграничните финансови институции в целия Съюз. Ето защо Органът следва да има пълноправно участие в колегиите от надзорници с цел хармонизирането на работата и процеса на обмен на информация в колегиите от надзорници, и насърчаването на сближаването и последователността при прилагането на правото на Съюза от колегиите. Както се посочва в доклада „Дьо Ларозиер“, „нарушаването на конкуренцията и регулаторния арбитраж, произтичащи от различията между надзорните практики, трябва да се избягват, тъй като те са в състояние да нарушат финансовата стабилност — наред с другото, чрез насърчаване на прехвърлянето на финансова дейност в държави с не толкова строг надзор. Системата за надзор трябва да се възприема като справедлива и балансирана.“
- (37) В рамките на своята компетентност Органът следва да подпомага и да взема активно участие в разработването и координирането на ефективни и съгласувани планове за възстановяване и реструктуриране, процедури при извънредни ситуации и превантивни мерки, за да се гарантира вътрешното поемане на разходите от финансовата система, за да се сведат до минимум системните последици за финансовата система и необходимостта да се разчита на приходите от данъкоплатците при спасяването на участниците на финансовите пазари. Органът следва да допринася за разработването на методи за реструктуриране на проблемни ключови участници на финансовите пазари, така че да се избегне разпространението на проблема, да се даде възможност дейността им да бъде преустановена организирано и своевременно и, когато е приложимо и целесъобразно, с участието на съгласувани и надеждни механизми за осигуряване на средства.
- (38) Отбелязва се намерението на Комисията при текущия преглед на Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 г. относно схемите за гарантиране на депозити⁽¹⁾ и на Директива 97/9/ЕО да отдели специално внимание на необходимостта от допълнително хармонизиране в целия Съюз. В застрахователния сектор се отбелязва намерението на Комисията да разгледа възможностите за въвеждане на правила на Съюза за защита на титулярите на застрахователни полици в случай на проблемно застрахователно дружество. ЕНО следва да имат
- важна роля в тези области и следва да им се предоставят подходящи правомощия във връзка с европейските системи от гаранционни схеми.
- (39) Делегирането на задачи и отговорности може да бъде полезен инструмент за работата на мрежата от надзорници, с който да се ограничи дублирането на надзорни задачи, да се насърчи сътрудничеството, а по този начин и да се рационализира надзорният процес, както и да се намали тежестта за участниците на финансовите пазари. Следователно настоящият регламент следва да осигурява ясно правно основание за подобно делегиране. Като спазват общото правило, че делегирането следва да бъде допустимо, държавите-членки следва да могат да въведат специални условия за делегирането на отговорности, например във връзка с предоставянето на информация и уведомяването относно реда и условията за делегиране. Делегирането на задачи означава, че задачите се изпълняват от Органа или от национален надзорен орган, различен от отговорния орган, а отговорността за надзорните решения се носи от делегиращия орган. С делегирането на отговорности Органът или национален надзорен орган (оправомощен орган) следва да може да решава даден свързан с надзора въпрос от свое име, вместо оправомощаващия орган. Делегирането следва да се ръководи от принципа за предоставяне на надзорни правомощия на този надзорник, който е в най-подходяща позиция за предприемане на действия по съответния въпрос. Преразпределянето на отговорности би било уместно например от съображения за икономии на мащаб или поради обхвата, от гледна точка на последователността при осъществяването на надзор на ниво група и от гледна точка на оптималното използване на техническия опит сред националните надзорни органи. Решенията на оправомощения орган следва да се признават от оправомощаващия орган и от други компетентни органи като определящи, ако са в рамките на делегирането. Съответното законодателство на Съюза може допълнително да конкретизира принципите за преразпределянето на отговорностите със споразумение. Органът следва да улеснява и наблюдава с подходящи средства действието на споразуменията за делегиране между националните надзорни органи.
- Той следва да бъде предварително информиран относно планираните споразумения за делегиране, за да може да изрази становището си, когато е уместно. Той следва да централизира публикуването на такива споразумения, за да се осигури на всички заинтересовани страни навременна, прозрачна и лесно достъпна информация. Той следва да определи и разпространи най-добрите практики по отношение на делегирането и споразуменията за делегиране.
- (40) Органът следва активно да насърчава сближаването на надзорните практики в рамките на Съюза с цел създаване на обща надзорна култура.
- (41) Партньорските проверки са ефикасен и ефективен инструмент за насърчаване на съгласуваността в рамките на мрежата от финансови надзорници. Следователно Органът следва да разработи методологична рамка за подобни проверки и да ги извършва редовно. Проверките следва да се съсредоточат не само върху сближаването на надзорните практики, но също така и върху възможността надзорниците да постигнат висококачествени резултати от надзора,

(1) ОВ L 135, 31.5.1994 г., стр. 5.

както и върху независимостта на тези компетентни органи. Резултатите от партньорските проверки следва да се оповестяват публично със съгласието на компетентния орган, който е предмет на проверката. Най-добрите практики следва също да се определят и оповестяват публично.

- (42) Органът следва активно да насърчава координирани надзорни действия от страна на Съюза, по специално за гарантиране правилното функциониране и целостта на финансовите пазари и стабилността на финансовата система в Съюза. В допълнение към неговите правомощия за действия в извънредни ситуации, на Органа следва да бъде възложена обща координационна функция в рамките на ЕСФН. Действията на Органа следва да бъдат насочени по-специално към осигуряването на редовен обмен на информация между компетентните органи.
- (43) За да бъде запазена финансовата стабилност, е необходимо още на ранен етап да бъдат отчитани тенденциите, потенциалните рискове и слабости, проявяващи се на микропруденциално равнище, в презграничен и междусекторен аспект. Органът следва да наблюдава и оценява тези процеси в рамките на своята компетентност и, когато е необходимо, да информира редовно или, ако се налага във връзка с конкретен случай, Европейския парламент, Съвета и Комисията, другите европейски надзорни органи и ЕССР. Органът, в сътрудничество с ЕССР, следва също така да въведе и да координира провеждането на стрес-тестове на равнището на Съюза, за да бъде направена оценка на устойчивостта на участниците на финансовите пазари на неблагоприятни пазарни тенденции, и следва да осигурява колкото се може по-последователна методология при извършването на такива тестове на национално равнище. Органът следва да извършва икономически анализи на пазарите и на въздействието на потенциалните пазарни тенденции с цел точно изпълнение на своите функции.
- (44) Предвид глобализацията на финансовите услуги и нараналото значение на международните стандарти Органът следва да насърчава диалога и сътрудничеството с надзорници извън Съюза. Следва да му бъдат предоставени правомощия да развива контакти и да постига административни договорености с надзорните органи и администрации на трети държави и с международни организации, като зачита изцяло настоящата роля и съответната компетентност на държавите-членки и на институциите на Съюза. Държави, които са сключили споразумения със Съюза, с които са приели и прилагат правото на Съюза, следва да могат да участват в дейността на Органа, като Органът следва да може да си сътрудничи и с трети държави, които прилагат законодателство, признато за еквивалентно на законодателството на Съюза.
- (45) В рамките на своята компетентност Органът следва да действа като независим консултативен орган за Европейския парламент, Съвета и Комисията. Без да се засягат правомощията на съответните компетентни органи, Органът следва да може да предоставя своето становище при пруденциалната оценка на сливанията и придобиванията съгласно Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови

инструменти ⁽¹⁾, изменена с Директива 2007/44/ЕО ⁽²⁾, в случаите, в които посочената директива изисква консултации между компетентните органи от две или повече държави-членки.

- (46) За да изпълнява ефективно своите задължения, Органът следва да има правото да изисква цялата необходима информация. За да се избегне дублиране при предоставянето на информация относно участниците на финансовите пазари, тази информация обикновено следва да се предоставя от националните надзорни органи, които са най-близо до финансовите пазари и участниците на финансовите пазари, и следва да е съобразена с вече съществуващите статистически данни. В същото време обаче, като крайна мярка, Органът следва да може да отправя надлежно обосновано и мотивирано искане за информация пряко до даден участник на финансовите пазари, когато компетентният национален орган не предоставя или не може да предостави своевременно подобна информация. Органите на държавите-членки следва да бъдат задължени да подпомагат Органа при осигуряването на отговор на такива преки запитвания. Във връзка с това е от съществено значение работата по изготвяне на общи формати на докладване. Мерките за събиране на информация не следва да засягат правната рамка на Европейската статистическа система и Европейската система на централните банки в областта на статистиката. Следователно настоящият регламент не следва да засяга Регламент (ЕО) № 223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. относно европейската статистика ⁽³⁾ и Регламент (ЕО) № 2533/98 на Съвета от 23 ноември 1998 г. относно събирането на статистическа информация от Европейската централна банка ⁽⁴⁾.
- (47) Тясното сътрудничество между Органа и ЕССР е от съществено значение за осигуряването на напълно ефективна работа на ЕССР и на последващи действия в отговор на неговите предупреждения и препоръки. Органът и ЕССР следва да обменят помежду си всякаква относима информация. Данни, свързани с отделни предприятия, следва да бъдат предоставяни само при мотивирано искане. При получаването на предупреждение или препоръка от ЕССР до Органа или до национален надзорен орган, Органът следва да осигури подходящи последващи действия.
- (48) Органът следва да се консултира със заинтересованите страни относно регулаторни технически стандарти или технически стандарти за изпълнение, насоки и препоръки и да им предостави достатъчна възможност да изразят мнение по предлаганите мерки. Преди да приеме проекти на регулаторни технически стандарти или технически стандарти за

⁽¹⁾ ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.

⁽²⁾ Директива 2007/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за изменение на Директива 92/49/ЕИО на Съвета и директиви 2002/83/ЕО, 2004/39/ЕО, 2005/68/ЕО и 2006/48/ЕО по отношение на процедурните правила и критериите за оценяване за предварителната оценка на придобиванията и увеличението на участия във финансовия сектор (ОВ L 247, 21.9.2007 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 164.

⁽⁴⁾ ОВ L 318, 27.11.1998 г., стр. 8.

изпълнение, насоки и препоръки, Органът следва да извърши оценка на въздействието. За подобряване на ефективността следва да бъде използвана Група на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите, която следва да осигурява балансирано участие на участниците на финансовите пазари, на малките и средни предприятия (МСП), на академичните среди и на потребителите и други ползватели на финансови услуги на дребно. Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите следва да осигурява взаимодействието с други потребителски групи в областта на финансовите услуги, създадени от Комисията или съгласно законодателството на Съюза.

(49) Членовете на Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите, представляващи организации с нестопанска цел или академичните среди, следва да получават подходящи компенсации, за да се даде възможност на лица, които не разполагат с достатъчно средства и не са представители на сектора, да участват пълноценно в дискусиите относно финансовото регулиране.

(50) Държавите-членки носят основната отговорност за осигуряването на координирано управление на кризи и за запазването на финансовата стабилност при кризи, по-специално по отношение на стабилизирането и реструктурирането на отделни проблемни участници на финансовите пазари. Решенията на Органа в извънредни ситуации или при уреждане на разногласия, които влияят върху стабилността на отделен участник на финансовите пазари, не следва да засягат фискалните отговорности на държавите-членки. Следва да бъде създаден механизъм, чрез който държавите-членки да могат да използват тази предпазна мярка и в крайна сметка да отнесат въпроса за решаване от Съвета. Въпреки това не следва да се злоупотребява с този предпазен механизъм, по-специално по отношение на взето от Органа решение, което няма значителни или съществени фискални последици, като например намаляване на приходи, свързано с временна забрана на конкретни дейности или продукти с цел защита на потребителите. При вземане на решение в контекста на предпазния механизъм, Съветът следва да гласува в съответствие с принципа, че всеки член има един глас. Уместно е Съветът да има своята роля в тази област, като се отчетат конкретните отговорности на държавите-членки в тази връзка. Предвид чувствителността на въпроса следва да се осигурят строги правила за поверителност.

(51) В процедурите по вземане на решение Органът следва да спазва правилата на Съюза и общите принципи за гарантиране на законосъобразни процедури и прозрачност. Следва да бъде напълно спазвано правото на изслушване на адресатите на решенията на Органа. Актовете на Органа следва да съставляват неразделна част от правото на Съюза.

(52) Съветът на надзорниците, който ще включва ръководителите на съответните компетентни органи от всяка държава-членка и ще бъде ръководен от председателя на Органа, следва да бъде основният орган за вземане на решения на Органа. Представители на Комисията, на ЕССР, на

Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и пенсионно осигуряване) и на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) следва да участват като наблюдатели. Членовете на Съвета на надзорниците следва да действат независимо и единствено в интерес на Съюза.

(53) По правило Съветът на надзорниците следва да взема решенията си с обикновено мнозинство в съответствие с принципа, че всеки член има един глас. Въпреки това за актове от общ характер, включително такива, свързани с регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, насоки и препоръки, по бюджетни въпроси, както и във връзка с искания на държава-членка за преразглеждане на решение на Органа за временна забрана или ограничение на определени финансови дейности, е уместно да се прилагат правилата за гласуване с квалифицирано мнозинство, предвидени в член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и в Протокол (№ 36) относно преходните разпоредби, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз. Случаите, свързани с уреждането на разногласия между националните надзорни органи, следва да бъдат разглеждани от ограничена, обективна група, съставена от членове, които не са представители на компетентните органи, между които има разногласие, нито имат някакъв свързан с разногласието интерес или преки връзки със съответните компетентни органи. Съставът на групата следва да бъде подходящо балансиран. Решението на групата следва да бъде одобрено от Съвета на надзорниците с обикновено мнозинство в съответствие с принципа, че всеки член има един глас. По отношение на решения, взети от консолидиращия надзорник обаче, предложеното от групата решение може да бъде отхвърлено от членове, представляващи блокиращо малцинство от гласовете по смисъла на член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и член 3 от Протокол (№ 36) относно преходните разпоредби.

(54) Управителният съвет, включващ председателя на Органа, представители на националните надзорни органи и на Комисията, следва да гарантира, че Органът осъществява мисията си и изпълнява възложените му задачи. На Управителния съвет следва да бъдат предоставени необходимите правомощия да предлага, наред с другото, годишната и многогодишната работна програма, да упражнява някои бюджетни правомощия, да приема плана на Органа за политика спрямо персонала, да приема специални разпоредби относно правото на достъп до документи и да предлага годишния доклад.

(55) Органът следва да бъде представляван от председател, който е назначен от Съвета на надзорниците на пълно работно време, въз основа на своите качества, умения, познания за финансовите институции и пазари и опит, свързан с финансовия надзор и регулиране, след открита процедура за подбор, организирана и ръководена от Съвета на надзорниците с помощта на Комисията. За назначаването на първия председател на Органа Комисията следва да изготви, *inter alia*, списък на подобрите кандидати въз основа на техните качества, умения, познания за финансовите институции и пазари и опит, свързан с финансовия надзор и регулиране. За последващите назначения необходимостта от изготвен от

- Комисията списък следва да се разгледа в доклад, който следва да бъде изготвен в съответствие с настоящия регламент. Преди избраното лице да поеме задълженията си и до един месец след неговия избор от Съвета на надзорниците, Европейският парламент следва да има право, след като изслуша избраното лице, да възрази срещу кандидатурата му.
- (56) Управлението на Органа следва да бъде поверено на изпълнителен директор, който има право да участва в заседанията на Съвета на надзорниците и на Управителния съвет без право на глас.
- (57) За да бъде осигурена междусекторна последователност в действията на ЕНО, те следва тясно да координират действията си чрез Съвместния комитет и да постигат общи позиции, когато това е целесъобразно. Съвместният комитет следва да координира функциите на ЕНО във връзка с финансовите конгломерати и други междусекторни въпроси. Когато е уместно, актовете, по отношение на които са компетентни Европейският надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) или Европейският надзорен орган (Европейски банков орган), следва да бъдат приемани паралелно от съответните европейски надзорни органи. Председателството на Съвместния комитет се поема от председателите на ЕНО за срок от 12 месеца на ротационен принцип. Председателят на Съвместния комитет следва да бъде заместник-председател на ЕССР. Съвместният комитет следва да разполага със свой персонал, осигурен от ЕНО, с цел да се позволи неофициален обмен на информация и разработване на подход на обща надзорна култура между ЕНО.
- (58) Необходимо е да се гарантира, че лицата, засегнати от решенията на Органа, разполагат с подходящи средства за правна защита. За да се осигури ефективна защита на правата на лицата и от съображения за процесуална икономия, когато Органът има правомощия за вземане на решение, лицата следва да имат право на обжалване пред Апелативния съвет. С цел постигане на ефективност и последователност Апелативният съвет следва да бъде съвместен орган на ЕНО, независим от техните административни и регулаторни структури. Решенията на Апелативния съвет следва да могат да бъдат обжалвани пред Съда на Европейския съюз.
- (59) За да се гарантира неговата пълна автономност и независимост, Органът следва да получи независим бюджет с приходи предимно от задължителните вноски от националните надзорни органи и от общия бюджет на Европейския съюз. Условието на финансирането на Органа от Съюза се определят в споразумение на бюджетния орган в съответствие с точка 47 от Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление ⁽¹⁾. Следва да се прилага бюджетната процедура на Съюза. Одитът на сметките следва да се извършва от Сметната палата. По отношение на целия бюджет се прилага процедурата по освобождаване от отговорност.
- (60) Прямо Органа следва да се прилага Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ⁽²⁾. Органът следва също така да се присъедини към Междунституционалното споразумение от 25 май 1999 г. между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Комисията на Европейските общности относно вътрешните разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ⁽³⁾.
- (61) За да се осигурят открити и прозрачни условия за наемане на работа и еднакво третиране на персонала, за всички служители на Органа следва да се прилага Правилникът за длъжностните лица и Условието за работа на другите служители на Европейските общности ⁽⁴⁾.
- (62) От изключително значение е да бъде защитена търговската тайна, както и другите видове поверителна информация. По отношение на поверителността на информацията, предоставяна на Органа и обменяна в мрежата, следва да се прилагат строги и ефективни правила за поверителност.
- (63) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽⁵⁾ и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Европейския съюз и за свободното движение на такива данни ⁽⁶⁾ се прилагат в пълна степен при обработването на лични данни за целите на настоящия регламент.
- (64) За да се осигури прозрачност на работата на Органа, спрямо него следва да се прилага Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията ⁽⁷⁾.
- (65) В работата на Органа следва да могат да участват трети държави, в съответствие със съответните споразумения, които ще бъдат сключени от Съюза.
- (66) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно подобряването на функционирането на вътрешния пазар чрез постигане на високо, ефективно и последователно равнище на пруденциално регулиране и надзор, защитата на инвеститорите, защитата на целостта, ефикасността и нормалното функциониране на финансовите пазари, запазването на стабилността на финансовата система и засилването на международната надзорна координация, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и

⁽²⁾ ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 15.

⁽⁴⁾ ОВ L 56, 4.3.1968, стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 281, 23.11.1995, стр. 31.

⁽⁶⁾ ОВ L 8, 12.1.2001, стр. 1.

⁽⁷⁾ ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

⁽¹⁾ ОВ C 139, 14.6.2006 г., стр. 1.

поради обхвата на действието могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

- (67) Органът следва да поеме всички текущи задачи и правомощия на Европейския комитет на регулаторите на ценни книжа. Следователно Решение 2009/77/ЕО на Комисията следва да се отмени, считано от датата на създаването на Органа, а Решение № 716/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за създаване на програма на Общността за подкрепа на специфични дейности в областта на финансовите услуги, финансовото отчетане и одита ⁽¹⁾ следва да бъде съответно изменено. Предвид съществуващите структури и дейности на Европейския комитет на регулаторите на ценни книжа е важно да се осигури много тясно сътрудничество между Европейския комитет на регулаторите на ценни книжа и Комисията при установяването на подходящи преходни мерки, за да се гарантира възможно най-кратък период, през който Комисията да отговаря за административното създаване и първоначалната административна дейност на Органа.
- (68) Уместно е да се определят срокове за прилагането на настоящия регламент, за да се гарантира, че Органът е достатъчно подготвен да започне да функционира и да се осигури плавен преход от Европейския комитет на регулаторите на ценни книжа. Органът следва да разполага с подходящо финансиране. Поне първоначално 40 % от неговото финансиране следва да бъде със средства на Съюза и 60 % - чрез вноски на държавите-членки, направени в съответствие с пропорционалната тежест на гласовете, установена в член 3, параграф 3 от Протокол (№ 36) относно преходните разпоредби.
- (69) За да се улесни създаването на Органа на 1 януари 2011 г., настоящият регламент следва да влезе в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

СЪЗДАВАНЕ И ПРАВЕН СТАТУС

Член 1

Създаване и обхват на дейността

1. С настоящия регламент се създава Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), наричан по-нататък „Органът“.

(¹) ОВ L 253, 25.9.2009 г., стр. 8.

2. Органът действа в рамките на правомощията, предоставени с настоящия регламент, и на приложното поле на Директива 97/9/ЕО, Директива 98/26/ЕО, Директива 2001/34/ЕО, Директива 2002/47/ЕО, Директива 2003/6/ЕО, Директива 2003/71/ЕО, Директива 2004/39/ЕО, Директива 2004/109/ЕО, Директива 2009/65/ЕО и на Директива 2006/49/ЕО, без да се засяга компетентността на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) по отношение на разумния надзор, както и всякакво бъдещо законодателство относно лицата, управляващи фондове за алтернативни инвестиции, и на Регламент (ЕО) № 1060/2009, и, доколкото тези актове се прилагат за дружества, които предоставят инвестиционни услуги, или за предприятия за колективно инвестиране, които предлагат своите дялове или акции, както и за компетентните органи, които упражняват надзор над тях, в приложното поле на съответните части от Директива 2002/87/ЕО, Директива 2005/60/ЕО, Директива 2002/65/ЕО, включително на всички директиви, регламенти и решения, основаващи се на тези актове, и на всеки друг правно обвързващ акт на Съюза, с който се възлагат задачи на Органа.

3. Органът също така действа в областта на дейност на участниците на финансовите пазари във връзка с въпроси, които не се уреждат пряко в актовете, посочени в параграф 2, включително по въпроси на корпоративното управление, одита и финансовата отчетност, при условие че тази дейност на Органа е необходима за гарантиране на ефективното и последователното прилагане на тези актове. Органът също така предприема подходящи действия в областта на предложенията за поглъщане, клиринга и сетълмента и деривативите.

4. Разпоредбите на настоящия регламент не засягат правомощията на Комисията, по-специално правомощията съгласно член 258 ДФЕС за гарантиране спазването на правото на Съюза.

5. Целта на Органа е да защитава обществените интереси, като допринася за краткосрочната, средносрочната и дългосрочната стабилност и ефективност на финансовата система, в интерес на икономиката на Съюза и на неговите граждани и стопански субекти. Органът допринася за:

- а) подобряването на функционирането на вътрешния пазар, включително по-специално надеждно, ефективно и последователно ниво на регулиране и надзор;
- б) осигуряването на целостта, прозрачността, ефикасността и нормалното функциониране на финансовите пазари,
- в) засилването на международната надзорна координация,
- г) предотвратяването на регулаторния арбитраж и насърчаването на еднакви условия на конкуренция,
- д) гарантирането на подходящото регулиране и надзор върху инвестиционните и други рискове, и
- е) подобряването на защитата на потребителите.

За постигането на тези цели Органът допринася за гарантирането на последователно, ефективно и ефикасно прилагане на посочените в параграф 2 актове, за насърчаването на сближаването на надзорните практики, за предоставянето на становища пред Европейския парламент, Съвета и Комисията и за провеждането на икономически анализ на пазарите с оглед насърчаване на постигането на целите на Органа.

При изпълнението на задачите, които са му възложени с настоящия регламент, Органът обръща особено внимание на всеки системен риск, породен от участниците на финансовите пазари, чиито проблеми биха могли да засегнат действието на финансовата система или на реалната икономика.

При изпълнение на задачите си Органът действа независимо и обективно и се ръководи единствено от интересите на Съюза.

Член 2

Европейска система за финансов надзор

1. Органът е част от Европейската система за финансов надзор (ЕСФН). Основната цел на ЕСФН е да гарантира, че правилата, приложими към финансовия сектор, се прилагат по подходящ начин за запазване на финансовата стабилност и осигуряване на доверие във финансовата система като цяло и достатъчна защита за потребителите на финансови услуги.

2. ЕСФН се състои от:

- a) Европейския съвет за системен риск (ЕССР) — за целите и задачите, определени в Регламент (ЕС) № 1092/2010 ⁽¹⁾ и в настоящия регламент;
- b) Органа;
- b) Европейския надзорен орган (Европейски банков орган), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾;
- г) Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾;
- д) Съвместния комитет на европейските надзорни органи (наричан по-нататък „Съвместният комитет“) - за целите на изпълнението на задачите, посочени в членове 54 - 57 от настоящия регламент, от Регламент (ЕС) № 1093/2010 и от Регламент (ЕС) № 1094/2010
- e) компетентните или надзорните органи на държавите-членки, посочени в актовете на Съюза, посочени в член 1, параграф 2 от настоящия регламент, от Регламент (ЕС) № 1093/2010 и от Регламент (ЕС) № 1094/2010;

3. Органът редовно и тясно си сътрудничи с ЕССР, както и с Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), посредством Съвместния

⁽¹⁾ Вж. страница 1 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽²⁾ Вж. страница 12 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽³⁾ Вж. страница 48 от настоящия брой на Официален вестник.

комитет, като по този начин осигурява междусекторната последователност на работата и постигането на общи позиции в областта на надзора на финансовите конгломерати и по други междусекторни въпроси.

4. В съответствие с принципа на лоялното сътрудничество съгласно член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз участниците в ЕСФН си сътрудничат в дух на доверие и пълно взаимно зачитане, като следят по-специално за обмена на подходяща и надеждна информация помежду си.

5. Надзорните органи, които са участници в ЕСФН, са задължени да упражняват надзор върху участниците на финансовите пазари, действащи в рамките на Съюза в съответствие с актовете, посочени в член 1, параграф 2.

Член 3

Отчетност на органите

Органите, посочени в член 2, параграф 2, букви а) — г) се отчетат пред Европейския парламент и Съвета.

Член 4

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „участник на финансовите пазари“ означава всяко лице, по отношение на което се прилага изискване, предвидено в посоченото в член 1, параграф 2 законодателство или в национално законодателство за прилагане на това законодателство;
2. „ключов участник на финансовите пазари“ означава участник на финансовите пазари, чиято обичайна дейност или финансова жизнеспособност има или е възможно да има значително въздействие върху стабилността, целостта или ефикасността на финансовите пазари в Съюза;
3. „компетентни органи“ означава:
 - i) компетентни органи и/или надзорни органи по смисъла на посоченото в член 1, параграф 2 законодателство;
 - ii) по отношение на директиви 2002/65/ЕО и 2005/60/ЕО - органите, компетентни за осигуряване на спазването на изискванията на тези директиви от дружества, които предоставят инвестиционни услуги, и от предприятия за колективно инвестиране, които предлагат дялове или акции;
 - iii) по отношение на схемите за обезщетение на инвеститорите - органите, които управляват националните схеми за обезщетение съгласно Директива 97/9/ЕО, или в случаите, когато дейността на схемите за обезщетение на инвеститорите се управлява от частно дружество — публичният орган, отговарящ за надзора на тези схеми съгласно посочената директива.

Член 5

Правен статус

1. Органът е орган на Съюза и притежава юридическа правосубектност.

2. Във всяка държава-членка Органът се ползва с най-широката правоспособност, предоставяна на юридически лица съгласно националното законодателство. По-специално, той може да придобива или да се разпорежда с движимо и недвижимо имущество и да е страна по съдебни производства.

3. Органът се представлява от своя председател.

Член 6

Състав

Органът се състои от:

1. Съвет на надзорниците, който изпълнява задачите, определени в член 43;
2. Управителен съвет, който изпълнява задачите, определени в член 47;
3. председател, който изпълнява задачите, определени в член 48;
4. изпълнителен директор, който изпълнява задачите, определени в член 53;
5. Апелативен съвет, който изпълнява задачите, определени в член 60.

Член 7

Седалище

Органът е със седалище в Париж.

ГЛАВА II

ЗАДАЧИ И ПРАВОМОЩИЯ НА ОРГАНА

Член 8

Задачи и правомощия на Органа

1. Органът има следните задачи:

- а) да допринася за установяването на висококачествени общи регулаторни и надзорни стандарти и практики, по-специално чрез представянето на становища пред институциите на Съюза, както и чрез разработване на насоки, препоръки и проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, основани на посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове;
- б) да допринася за последователното прилагане на правно обвързващите актове на Съюза, по-специално като допринася за създаването на обща надзорна култура, като осигурява последователно, ефикасно и ефективно прилагане на посочените в член 1, параграф 2 актове, като предотвратява регулаторния арбитраж, като действа като медиатор и като урежда разногласия между компетентните органи, като гарантира ефективен и последователен надзор върху участниците на

финансовите пазари, като осигурява съгласувана работа на колегиите от надзорници и като предприема действия, *inter alia*, в извънредни ситуации;

- в) да насърчава и улеснява делегирането на задачи и отговорности между компетентните органи;
 - г) да си сътрудничи тясно с ЕССР, по-специално като предоставя на ЕССР необходимата информация за изпълнение на неговите задачи и като осигурява подходящи последващи действия в отговор на предупрежденията и препоръките на ЕССР;
 - д) да организира и извършва анализи чрез партньорски проверки на компетентните органи, включително да издава насоки и препоръки и да определя най-добри практики, за да засили последователността на резултатите от надзора;
 - е) да наблюдава и оценява пазарните тенденции в рамките на своята компетентност;
 - ж) да извършва икономически анализи на пазарите с цел осигуряване на необходимата информация за изпълнението на функциите на Органа;
 - з) да насърчава защитата на инвеститорите;
 - и) да допринася за последователната и съгласувана работа на колегиите от надзорници, за наблюдението, оценката и измерването на системния риск, за разработването и координирането на планове за възстановяване и реструктуриране, за осигуряването на висока степен на защита на инвеститорите в целия Съюз, както и за разработването на методи за реструктуриране на проблемни участници на финансовите пазари и оценяването на необходимостта от съответни инструменти за финансиране в съответствие с членове 21—26;
 - й) да изпълнява всякакви други конкретни задачи, предвидени в настоящия регламент или в други законодателни актове;
 - к) да публикува на своята интернет страница и редовно да актуализира информация, свързана с неговата област на дейност, по-специално - в рамките на неговата компетентност - относно регистрираните участници на финансовите пазари, за да осигури леснодостъпна информация за обществеността;
 - л) да поеме, доколкото е целесъобразно, всички съществуващи и текущи задачи от Европейския комитет на регулаторите на ценни книжа (CESR).
2. За изпълнението на определените в параграф 1 задачи Органът разполага с правомощията, предвидени в настоящия регламент, по-специално:
- а) да разработва проекти на регулаторни технически стандарти в конкретните случаи, посочени в член 10;
 - б) да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение в конкретните случаи, посочени в член 15;
 - в) да издава насоки и препоръки, както е предвидено в член 16;

- г) да издава препоръки в конкретни случаи съгласно член 17, параграф 3;
- д) да взема индивидуални решения, чиито адресати са компетентните органи, в конкретните случаи, посочени в член 18, параграф 3 и член 19, параграф 3;
- е) в случаите, свързани с пряко приложимото право на Съюза, да взема индивидуални решения, чиито адресати са участниците на финансовите пазари, в конкретните случаи, посочени в член 17, параграф 6, в член 18, параграф 4 и в член 19, параграф 4;
- ж) да изготвя становища, предназначени за Европейския парламент, Съвета или Комисията, както е предвидено в член 34;
- з) да събира необходимата информация относно участниците на финансовите пазари, както е предвидено в член 35;
- и) да разработва общи методики за оценка на въздействието от характеристиките на продуктите и процесите на дистрибуция върху финансовото състояние на дадена институция и върху защитата на потребителите;
- й) когато това е предвидено в актовете, посочени в член 1, параграф 2 - да осигурява база данни за регистрираните участници на финансовите пазари в рамките на своята компетентност, достъпът до която е централизиран.

Член 9

Задачи, свързани със защитата на потребителите и финансовите дейности

1. Органът има водеща роля в насърчаването на прозрачността, яснотата и справедливите условия на пазара на потребителски финансови продукти или услуги в рамките на вътрешния пазар, включително чрез:
 - а) събиране и анализ на данни и изготвяне на доклади относно потребителските тенденции;
 - б) извършване на преглед и координиране на образователни инициативи и инициативи за финансова грамотност на компетентните органи;
 - в) разработване на стандарти за обучение за сектора; както и
 - г) принос към разработването на общи правила за разкриване на информация.
2. Органът наблюдава новите и вече съществуващите финансови дейности и може да приема насоки и препоръки с оглед насърчаването на сигурността и стабилността на пазарите и сближаването на регулаторните практики.
3. Органът може също така да отправя предупреждения, в случай че определена финансова дейност застрашава сериозно целите, определени в член 1, параграф 5.
4. Органът създава, като своя неразделна част, Комитет за финансови иновации, който обединява всички съответни компетентни национални надзорни органи, с цел да се постигне координиран подход в регулирането и надзора на новите или иновативните финансови дейности и да се предоставят на Органа

съвети, които да бъдат представени пред Европейския парламент, Съвета и Комисията.

5. Органът може временно да забрани или ограничи определени финансови дейности, които представляват заплаха за нормалното функциониране и за целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея в случаите, посочени в законодателните актове по член 1, параграф 2, и съобразно условията, предвидени в тези актове, или, ако е необходимо - в случай на извънредна ситуация, в съответствие със и при предвидените в член 18 условия.

Органът прави преглед на решението, посочено в първа алинея, през подходящи интервали от време, но най-малко веднъж на три месеца. Ако решението не бъде подновено след изтичането на тримесечен срок, действието му се прекратява автоматично.

Държавите-членки могат да поискат от Органа да преразгледа решението си. В такъв случай Органът взема решение дали поддържа решението си в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 1, втора алинея.

Органът може също така да направи оценка на необходимостта от забрана или ограничаване на определени видове финансови дейности и в случай че се установи такава необходимост, да информира Комисията с цел да се улесни приемането на такава забрана или ограничение.

Член 10

Регулаторни технически стандарти

1. Когато Европейският парламент и Съветът делегират на Комисията правомощия да приема регулаторни технически стандарти посредством делегирани актове съгласно член 290 ДФЕС с цел да се гарантира последователно хармонизиране в областите, конкретно определени в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, Органът може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти. Органът представя своите проекти на стандарти на Комисията за одобрение.

Регулаторните технически стандарти са технически, те не представляват стратегически или политически решения и тяхното съдържание се определя от законодателните актове, на които се основават.

Преди да ги представи на Комисията, Органът провежда открити обществени консултации по проектите на регулаторни технически стандарти и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на такива консултации и анализ не е непропорционално предвид обхвата и въздействието на съответните проекти на регулаторни технически стандарти или предвид особената неотложност на въпроса. Органът също така иска становището на Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите, посочена в член 37.

Когато Органът представя проект на регулаторен технически стандарт, Комисията незабавно препраща проекта на Европейския парламент и на Съвета.

В срок от три месеца от получаване на проекта на регулаторен технически стандарт Комисията решава дали да го одобри. Комисията може да одобри проекти на регулаторни технически стандарти само частично или да ги измени, ако интересите на Съюза налагат това.

Когато Комисията възнамерява да не одобри даден проект на регулаторен технически стандарт или възнамерява да го одобри частично или с изменения, тя връща на Органа проекта на регулаторен технически стандарт, като обяснява защо не го одобрява или, в зависимост от случая, като излага мотивите за измененията. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на регулаторен технически стандарт въз основа на предложените от Комисията изменения и да го представи отново на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

Ако до изтичането на този шестседмичен срок Органът не е представил изменен проект на регулаторен технически стандарт или е представил проект на регулаторен технически стандарт, който не е изменен по начин, съответстващ на предложените от Комисията изменения, Комисията може да приеме регулаторния технически стандарт с измененията, които счита за необходими, или да го отхвърли.

Комисията не може да променя съдържанието на проекта на регулаторен технически стандарт, изготвен от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, предвиден в настоящия член.

2. Когато Органът не е представил проект на регулаторен технически стандарт в срока, определен в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, Комисията може да поиска представянето на такъв проект в рамките на нов срок.

3. Комисията може да приеме регулаторни технически стандарти посредством делегиран акт и без проект от Органа, само в случай че Органът не ѝ е представил проект на регулаторен технически стандарт в сроковете съгласно параграф 2.

Комисията провежда открити обществени консултации по проектите на регулаторни технически стандарти и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на такива консултации и анализи не е непропорционално предвид обхвата и въздействието на съответните проекти на регулаторни технически стандарти или предвид особената неотложност на въпроса. Комисията също така иска становища или съвети от Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите, посочена в член 37.

Комисията незабавно препраща проекта на регулаторен технически стандарти на Европейския парламент и на Съвета.

Комисията изпраща своя проект на регулаторен технически стандарт на Органа. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на регулаторен технически стандарт и да го представи на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

Ако до изтичането на шестседмичния срок, посочен в четвърта алинея, Органът не е представил изменен проект на регулаторен технически стандарт, Комисията може да приеме регулаторния технически стандарт.

Ако Органът е представил изменен проект на регулаторния технически стандарт в рамките на шестседмичния срок, Комисията може да измени проекта на регулаторен технически стандарт въз основа на предложените от Органа изменения или да приеме регулаторния технически стандарт с измененията, които счита за необходими. Комисията не може да променя съдържанието на проекта на регулаторен технически стандарт, изготвен от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, предвиден в настоящия член.

4. Регулаторните технически стандарти се приемат под формата на регламенти или решения. Те се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз* и влизат в сила на посочената в тях дата.

Член 11

Упражняване на делегирането

1. Правомощията да приема регулаторни технически стандарти, посочени в член 10, се предоставят на Комисията за срок от четири години, считано от 16 декември 2010 г. Комисията представя доклад относно делегираните правомощия най-късно шест месеца преди изтичането на четиригодишния срок. Делегирането на правомощията се подновява автоматично за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не го оттеглят в съответствие с член 14.

2. Веднага след като приеме регулаторен технически стандарт, Комисията нотифицира едновременно Европейския парламент и Съвета за него.

3. Правомощията да приема регулаторни технически стандарти се предоставят на Комисията при условията, предвидени в членове 12—14.

Член 12

Оттегляне на делегирането

1. Делегирането на правомощие, посочено в член 10, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета.

2. Институцията, започнала вътрешна процедура за вземане на решение дали да оттегли делегирането на правомощия, полага усилия да информира другата институция и Комисията в разумен срок преди вземането на окончателно решение, като посочва делегираните правомощия, които могат да бъдат оттеглени.

3. С решението за оттегляне се прекратява делегирането на правомощията, посочени в него. То поражда действие незабавно или на по-късна посочена в него дата. Решението не засяга валидността на регулаторните технически стандарти, които са вече в сила. То се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 13

Възражения срещу регулаторни технически стандарти

1. Европейският парламент или Съветът могат да направят възражение срещу регулаторен технически стандарт в срок от три месеца от датата на нотификацията за регулаторния технически стандарт, приет от Комисията. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок се удължава с още три месеца.

Когато Комисията приема регулаторен технически стандарт, еднакъв с проекта на регулаторен технически стандарт, представен от Органа, срокът, в рамките на който Европейският парламент и Съветът могат да направят възражение, е един месец от датата на нотификацията. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок се удължава с един месец.

2. Ако към момента на изтичането на срока, посочен в параграф 1, нито Европейският парламент, нито Съветът са възразили срещу регулаторния технически стандарт, той се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила на посочената в него дата.

Регулаторният технически стандарт може да се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и да влезе в сила преди изтичането на този срок, ако и Европейският парламент и Съветът са информирали Комисията за намерението си да не правят възражения.

3. Ако Европейският парламент или Съветът възразят срещу регулаторен технически стандарт в срока, посочен в параграф 1, той не влиза в сила. В съответствие с член 296 ДФЕС институцията, която възразява срещу регулаторния технически стандарт, посочва причините за това.

Член 14

Липса на одобрение или изменение на проекти на регулаторни технически стандарти

1. В случай че Комисията не одобри проект на регулаторен технически стандарт или го измени в съответствие с член 10, тя уведомява Органа, Европейския парламент и Съвета, като излага причините за това.

2. Когато е уместно в срок от един месец от уведомлението, посочено в параграф 1, Европейският парламент или Съветът могат да поканят отговорния комисар и председателя на Органа на специално заседание на компетентната комисия на Европейския парламент или на компетентния комитет на Съвета, за да представят и обяснят различията помежду си.

Член 15

Технически стандарти за изпълнение

1. Органът може да разработва технически стандарти за изпълнение посредством актове за изпълнение съгласно член 291 ДФЕС в областите, конкретно определени в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове. Техническите стандарти за изпълнение са технически, те не представляват стратегически или политически решения и в тяхното съдържание се определят условията на прилагане на посочените актове. Органът представя

своите проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията за одобрение.

Преди да представи проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията, Органът провежда открити обществени консултации по тях и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на такива консултации и анализи не е непропорционално предвид обхвата и въздействието на въпросните проекти на технически стандарти за изпълнение или предвид особената неотложност на въпроса. Органът също така иска становището на Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите, посочена в член 37.

Когато Органът представя проект на технически стандарт за изпълнение, Комисията незабавно го препраща на Европейския парламент и на Съвета.

В срок от три месеца от получаване на проекта на технически стандарт за изпълнение Комисията решава дали да го одобри. Комисията може да удължи този срок с един месец. Комисията може да одобри проекта на технически стандарт за изпълнение само частично или да го измени, ако интересите на Съюза налагат това.

Когато Комисията възнамерява да не одобри даден проект на технически стандарт за изпълнение или възнамерява да го одобри частично или с изменения, тя го връща на Органа, като обяснява защо възнамерява да не го одобри или, в зависимост от случая, като излага мотивите за измененията. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на технически стандарт за изпълнение въз основа на предложените от Комисията изменения и да го представи отново на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

Ако до изтичането на шестседмичния срок, посочен в пета алинея, Органът не е представил изменен проект на технически стандарт за изпълнение или е представил проект на технически стандарт за изпълнение, който не е изменен по начин, съответстващ на предложените от Комисията изменения, Комисията може да приеме техническия стандарт за изпълнение с измененията, които смята за необходими, или да го отхвърли.

Комисията не може да променя съдържанието на проект на технически стандарт за изпълнение, изготвен от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, предвиден в настоящия член.

2. Когато Органът не е представил проект на технически стандарт за изпълнение в срока, определен в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, Комисията може да поиска представянето на такъв проект в рамките на нов срок.

3. Комисията може да приеме технически стандарт за изпълнение с акт за изпълнение и без проект от Органа, само в случай че Органът не ѝ е представил проект на технически стандарт за изпълнение в сроковете съгласно параграф 2.

Комисията провежда открити обществени консултации по проектите на технически стандарти за изпълнение и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на такива консултации и анализи не е непропорционално предвид обхвата и въздействието на съответните проекти на технически стандарти за изпълнение или предвид особената неотложност на въпроса. Комисията също така иска становища или съвети от Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите, посочена в член 37.

Комисията незабавно препраща проекта на технически стандарт за изпълнение на Европейския парламент и на Съвета.

Комисията изпраща проекта на технически стандарт за изпълнение на Органа. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на технически стандарт за изпълнение и да го представи на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

Ако до изтичането на шестседмичния срок, посочен в четвърта алинея, Органът не е представил изменен проект на технически стандарт за изпълнение, Комисията може да приеме техническия стандарт за изпълнение.

Ако Органът е представил изменен проект на технически стандарт за изпълнение в рамките на шестседмичния срок, Комисията може да измени проекта на технически стандарт за изпълнение въз основа на предложенията от Органа или да приеме техническия стандарт за изпълнение с измененията, които счита за необходими.

Комисията не може да променя съдържанието на проектите на технически стандарти за изпълнение, изготвени от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, посочен в настоящия член.

4. Техническите стандарти за изпълнение се приемат под формата на регламенти или решения. Те се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз* и влизат в сила на посочената в тях дата.

Член 16

Насоки и препоръки

1. С цел налагане на последователни, ефикасни и ефективни надзорни практики в рамките на ЕСФН и осигуряване на общо, еднакво и последователно прилагане на правото на Съюза, Органът издава насоки и препоръки, чиито адресати са компетентните органи или участниците на финансовите пазари.

2. Когато е целесъобразно, Органът провежда открити обществени консултации относно насоките и препоръките и анализира свързаните с тях потенциални разходи и ползи. Такива консултации и анализи трябва да са пропорционални на обхвата, естеството и въздействието на насоките или препоръките. Когато е целесъобразно, Органът също така иска становища или съвети от Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите, посочена в член 37.

3. Компетентните органи и участниците на финансовите пазари полагат всички усилия за спазване на тези насоки и препоръки.

В срок от два месеца от издаването на насока или препоръка всеки компетентен орган посочва дали спазва или възнамерява да спазва тази насока или препоръка. В случай че компетентен орган не спазва или не възнамерява да спазва тази насока или препоръка, той информира Органа, като излага причините за това.

Органът оповестява факта, че отделен компетентен орган не спазва или не възнамерява да спазва тази насока или препоръка. Органът също така може да вземе решение за всеки отделен случай да публикува причините за неспазване на тази насока или препоръка, посочени от компетентния орган. Компетентният орган се уведомява предварително за това публикуване.

Ако това се изисква съгласно съответната насока или препоръка, участниците на финансовите пазари докладват по ясен и подробен начин дали спазват тази насока или препоръка.

4. В доклада, посочен в член 43, параграф 5, Органът уведомява Европейския парламент, Съвета и Комисията за издадените насоки и препоръки, като посочва компетентния орган, който не ги спазва, и описва как Органът възнамерява да гарантира, че съответният компетентен орган ще следва неговите насоки и препоръки в бъдеще.

Член 17

Нарушение на правото на Съюза

1. Ако даден компетентен орган не е приложил посочените в член 1, параграф 2 актове или ги е приложил по начин, който изглежда е в нарушение на правото на Съюза, включително утвърдените съгласно членове 10 - 15 регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, по-специално като не е гарантирал, че даден участник на финансовите пазари отговаря на изискванията, предвидени в посочените актове, Органът действа в съответствие с правомощията, предвидени в параграфи 2, 3 и 6 от настоящия член.

2. По искане от един или повече компетентни органи, от Европейския парламент, от Съвета, от Комисията или от Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите или по своя собствена инициатива и след като уведоми за това съответния компетентен орган, Органът може да разследва предполагаемото нарушение или неприлагане на правото на Съюза.

Без да се засягат предвидените в член 35 правомощия, компетентният орган незабавно предоставя на Органа цялата информация, която Органът счете за необходима за целите на разследването.

3. Най-късно два месеца след началото на разследването, Органът може да отправи до съответния компетентен орган препоръка, посочваща действията, чието предприемане е необходимо за спазване на правото на Съюза.

В срок от десет работни дни след получаване на препоръката компетентният орган уведомява Органа за стъпките, които е предприел или възнамерява да предприеме, за да гарантира спазването на правото на Съюза.

4. Ако компетентният орган не започне да спазва правото на Съюза в срок от един месец след получаване на препоръката на Органа, Комисията може, след като е била уведомена от Органа или по своя собствена инициатива, да представи официално становище, в което се изисква компетентният орган да предприеме действията, необходими за спазване на правото на Съюза. В официалното становище на Комисията се взема предвид препоръката на Органа.

Комисията представя такова официално становище не по-късно от три месеца след приемането на препоръката. Комисията може да удължи този срок с един месец.

Органът и компетентните органи предоставят на Комисията цялата необходима информация.

5. В срок от десет работни дни след получаването на посоченото в параграф 4 официално становище компетентният орган уведомява Комисията и Органа относно мерките, които е предприел или възнамерява да предприеме, за да се съобрази с това официално становище.

6. Без да се засягат правомощията на Комисията по член 258 ДФЕС, ако даден компетентен орган не се съобрази с посоченото в параграф 4 официално становище в предвидения в него срок и ако е необходимо да бъдат предприети навременни действия за отстраняване на последиците от неспазването на законодателството, за да се запазят или възстановят неутралните условия на конкуренция на пазара или да се гарантира правилното функциониране и целостта на финансовата система, Органът може, ако съответните изисквания, предвидени в посочените в член 1, параграф 2 актове, се прилагат пряко по отношение на участниците на финансовите пазари, да приеме индивидуално решение, чийто адресат е отделен участник на финансовите пазари, в което се изисква той да предприеме необходимите действия за спазване на своите задължения съгласно правото на Съюза, включително прекратяване на възприетата практика.

Решението на Органа е в съответствие с представеното съгласно параграф 4 официално становище на Комисията.

7. Решения, приети съгласно параграф 6, имат предимство пред всякакво предишно решение, прието по същия въпрос от компетентните органи.

При предприемане на действия във връзка с въпроси, които са предмет на официално становище по параграф 4 или на решение по параграф 6, компетентните органи се съобразяват с официалното становище или решението, в зависимост от случая.

8. В доклада по член 43, параграф 5 Органът посочва кои компетентни органи и участници на финансовите пазари не са се съобразили с официалните становища или решения, посочени в параграфи 4 и 6 от настоящия член.

Член 18

Действия при извънредна ситуация

1. В случай на неблагоприятни процеси, които може сериозно да застрашат правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея, Органът активно улеснява и - когато счете за необходимо, координира всякакви действия, предприети от съответните компетентни национални надзорни органи.

За да може да изпълнява тази улесняваща и координираща роля, Органът получава пълна информация за всички съответни процеси и получава покана да участва като наблюдател във всички съответни срещи на съответните компетентни национални надзорни органи.

2. Съветът, като се консултира с Комисията и с ЕССР и, когато е уместно, с ЕНО, може да приеме решение, чийто адресат е Органът и в което се установява наличието на извънредна ситуация за целите на настоящия регламент, в отговор на искане от страна на Органа, Комисията или ЕССР. Съветът прави преглед на това решение през подходящи интервали, но най-малко веднъж месечно. Ако решението не бъде подновено до изтичането на едномесечен срок, действието му се прекратява автоматично. Съветът може по всяко време да обяви прекратяването на извънредната ситуация.

Когато ЕССР или Органът прецени, че може да възникне извънредна ситуация, той отправя поверителна препоръка към Съвета и му предоставя оценка на ситуацията. След това Съветът преценява дали има необходимост от свикване на заседание. В хода на този процес се гарантира надлежно запазване на поверителността.

Ако Съветът установи съществуването на извънредна ситуация, той надлежно и незабавно информира за това Европейския парламент и Комисията.

3. Когато Съветът е приел решение съгласно параграф 2 и когато при изключителни обстоятелства са необходими координирани действия от страна на националните органи в отговор на неблагоприятни процеси, които могат да застрашат сериозно правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея, Органът може да приеме индивидуални решения, в които се изисква компетентните органи да предприемат, в съответствие с посоченото в член 1, параграф 2 законодателство, необходимите действия в отговор на такива процеси, като гарантират, че участниците на финансовите пазари и компетентните органи изпълняват изискванията, предвидени в това законодателство.

4. Без да се засягат правомощията на Комисията по член 258 ДФЕС, ако даден компетентен орган не спазва посоченото в параграф 3 решение на Органа в срока, определен в същото решение, и ако съответните изисквания, предвидени в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, включително в регулаторните технически стандарти и в техническите стандарти за изпълнение,

приети в съответствие с тези актове, се прилагат пряко по отношение на участниците на финансовите пазари, Органът може да приеме индивидуално решение, чийто адресат е отделен участник на финансовите пазари, в което се изисква той да предприеме необходимите действия за спазване на своите задължения съгласно това законодателство, включително прекратяване на възприетата практика. Това се прилага само в ситуации, при които компетентен орган не е приложил посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, включително регулаторните технически стандарти и техническите стандарти за изпълнение, приети в съответствие с тези актове, или ги прилага по начин, който изглежда в явно нарушение на тези актове, и е необходимо неотложно да се предприемат коригиращи мерки за възстановяване на правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система на Съюза или на част от нея.

5. Решенията, приети съгласно параграф 4, имат предимство пред всякакво предишно решение, прието по същия въпрос от компетентните органи.

Всякакви действия от страна на компетентните органи във връзка с въпроси, които са предмет на решение по параграфи 3 или 4, трябва да са съвместими с тези решения.

Член 19

Уреждане на разногласия между компетентните органи в презгранични случаи

1. Без да се засягат правомощията, предвидени в член 17, ако даден компетентен орган не е съгласен с процедурата или същността на действие или бездействие на компетентен орган на друга държава-членка в случаите, определени в посочените в член 1, параграф 2 актове, Органът, по искане на един или повече от засегнатите компетентни органи, може да съдейства на органите да постигнат съгласие в съответствие с процедурата, предвидена в параграфи 2—4 от настоящия член.

В случаите, определени в посоченото в член 1, параграф 2 законодателство, и когато въз основа на обективни критерии може да се установи наличието на разногласие между компетентните органи на различни държави-членки, Органът може по своя инициатива да съдейства на органите да постигнат съгласие в съответствие с процедурата, предвидена в параграфи 2—4.

2. Органът определя срок за помиряване между компетентните органи, като взема предвид приложимите срокове, определени в посочените в член 1, параграф 2 актове, както и сложността и неотложния характер на въпроса. На този етап Органът действа като медиатор.

3. Ако засегнатите компетентни органи не успеят да постигнат съгласие в помирителната фаза, посочена в параграф 2, Органът може, в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 1, трета и четвърта алинея, да вземе задължително за съответните компетентни органи решение, изискващо от тях да предприемат конкретно действие или да се въздържат от действия с цел уреждане на въпроса, за да се гарантира спазването на правото на Съюза.

4. Без да се засягат правомощията на Комисията по член 258 ДФЕС, ако даден компетентен орган не спази решението на Органа и по този начин не може да гарантира, че даден участник на финансовите пазари спазва изискванията, пряко приложими към него съгласно посочените в член 1, параграф 2 актове, Органът може да приеме индивидуално решение, чийто адресат е отделен участник на финансовите пазари, с което се изисква той да предприеме необходимите действия за спазване на своите задължения съгласно правото на Съюза, включително прекратяване на възприетата практика.

5. Решенията, приети съгласно параграф 4, имат предимство пред всякакво предишно решение, прието по същия въпрос от компетентните органи. Всяко действие от страна на компетентните органи във връзка с факти, които са предмет на решение по параграф 3 или 4, трябва да е съвместимо с тези решения.

6. В доклада по член 50, параграф 2 председателят на Органа посочва естеството и вида на разногласията между компетентните органи, постигнатите споразумения и решенията, взети за уреждане на тези разногласия.

Член 20

Уреждане на разногласия между компетентните органи в различни сектори

В съответствие с процедурата, предвидена в членове 19 и 56, Съвместният комитет урежда междусекторни разногласия, които могат да възникнат между компетентни органи по смисъла на член 4, точка 2 от настоящия регламент, от Регламент (ЕС) № 1093/2010 и от Регламент (ЕС) № 1094/2010 съответно.

Член 21

Колегии от надзорници

1. Органът допринася за насърчаването и наблюдението на ефективната, ефикасна и последователна работа на предвидените в законодателните актове по член 1, параграф 2 колегии от надзорници и работи за подобряване на съгласуваното прилагане на правото на Съюза от колегиите от надзорници. С цел да се сближат най-добрите надзорни практики членовете на персонала на Органа имат възможност да участват в дейностите на колегиите от надзорници, включително проверки на място, извършвани съвместно от два или повече компетентни органа.

2. Органът има водеща роля при осигуряване на последователната и съгласувана работа на колегиите от надзорници по отношение на презграничните институции в целия Съюз, като отчита системния риск, породен от участниците на финансовите пазари, посочени в член 23.

За целите на настоящия параграф и на параграф 1 от настоящия член Органът се счита за „компетентен орган“ по смисъла на съответното законодателство.

Органът може:

- а) да събира и обменя относима информация в сътрудничество с компетентните органи, с цел да улесни работата на колегията, и да създаде и управлява централизирана система, която да осигури на компетентните органи в колегията достъп до посочената информация;
 - б) да въведе и да координира провеждането на стрес тестове в рамките на Съюза в съответствие с член 32 за извършване на оценка на устойчивостта на участниците на финансовите пазари, по-конкретно на системния риск, породен от ключови участници на финансовите пазари съгласно член 23, спрямо неблагоприятни пазарни тенденции, както и на оценка на възможността за увеличаване на системния риск при стресови ситуации, като гарантира, че на национално равнище се прилага последователна методология при провеждането на такива тестове и при необходимост отправя препоръка до компетентния орган за отстраняване на установени при стрес теста проблеми;
 - в) да насърчава ефективни и ефикасни надзорни дейности, включително оценяване на рисковете, на които участниците на финансовите пазари са изложени или биха били изложени при стресови ситуации;
 - г) в съответствие с определените в настоящия регламент задачи и правомощия - да следи изпълнението на задачите от компетентните органи, и
 - д) да поиска от дадена колегия провеждането на допълнителни обсъждания в случаите, когато прецени, че съответното решение би довело до неправилно прилагане на правото на Съюза или не би допринесло за постигането на целта за сближаване на надзорните практики. Органът може също така да поиска от консолидиращия надзорник да насрочи заседание на колегията или да добави точка в дневния ред на дадено заседание.
3. Органът може да разработи проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, за да се гарантират еднакви условия на прилагане на разпоредбите, свързани с оперативното функциониране на колегиите от надзорници, както и да издава насоки и препоръки съгласно член 16 с цел да се насърчи сближаването на надзорните дейности и на най-добрите надзорни практики, приети от колегиите от надзорници.
 4. Органът разполага с възможност за провеждане на правно обвързваща медиация за уреждане на спорове между компетентни органи в съответствие с процедурата, предвидена в член 19. Органът може да взема надзорни решения, които са пряко приложими по отношение на съответните участници на финансовите пазари съгласно член 19.

Член 22

Общи разпоредби

1. Органът надлежно проучва системния риск по смисъла на Регламент (ЕС) № 1092/2010. Той взема мерки по отношение на рисковете от прекъсване на предоставянето на финансови услуги, които:
 - а) са причинени от влошаване на състоянието на финансовата система като цяло или на части от нея; както и

- б) могат да породят значителни отрицателни последици за вътрешния пазар и реалната икономика.

Когато е целесъобразно, Органът проучва наблюдението и оценката на системния риск, извършвани от ЕССР и Органа, и отговаря на предупрежденията и препоръките на ЕССР в съответствие с член 17 от Регламент (ЕС) № 1092/2010.

2. Органът, в сътрудничество с ЕССР и съгласно член 23, разработва общ подход за идентифициране и измерване на системния риск, породен от ключови участници на финансовите пазари, включително количествени и качествени показатели при необходимост.

Тези показатели са важен елемент при набелязване на целесъобразни надзорни действия. Органът наблюдава степента на сближаване при набелязаните действия, за да насърчава налагането на общ подход.

3. Без да се засягат актовете, посочени в член 1, параграф 2, при необходимост Органът изготвя допълнителни насоки и препоръки за ключовите участници на финансовите пазари, за да се вземе под внимание породеният от тях системен риск.

Органът гарантира, че системният риск, породен от ключови участници на финансовите пазари, е отчетен при разработването на проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение в областите, предвидени в законодателните актове, посочени в член 1, параграф 2.

4. По искане на един или повече компетентни органи, на Европейския парламент, на Съвета или на Комисията, или по своя собствена инициатива Органът може да направи проучване на конкретен вид финансова дейност или вид продукт или конкретно поведение, за да направи оценка на потенциалните заплахи за целостта на финансовите пазари или за стабилността на финансовата система и да отправи подходящи препоръки за действие към съответните компетентни органи.

За тази цел Органът може да упражни правомощията, които са му предоставени съгласно настоящия регламент, включително съгласно член 35.

5. Съвместният комитет осигурява общата и междусекторната координация на дейностите, извършвани в съответствие с настоящия член.

Член 23

Идентифициране и измерване на системния риск

1. Органът разработва, като се консултира с ЕССР, критерии за идентифициране и измерване на системния риск и подходяща система за провеждане на стрес тестове, което включва оценка на възможността системният риск, породен от участниците на финансовите пазари, да се увеличи при стресови ситуации. Участниците на финансовите пазари, които може да породят системен риск, подлежат на засилен надзор и, при необходимост, за тях се прилагат процедурите за възстановяване и реструктуриране, посочени в член 25.

2. При разработването на критериите за идентифициране и измерване на системния риск, породен от участниците на финансовите пазари, Органът се съобразява изцяло с възприетите на международно равнище подходи, включително утвърдените от Съвета за финансова стабилност, Международния валутен фонд и Банката за международни разплащания критерии.

Член 24

Постоянен капацитет за реагиране на системни рискове

1. Органът гарантира, че разполага със специализиран постоянен капацитет за ефективно реагиране при появата на системни рискове, посочени в членове 22 и 23, по-специално по отношение на институции, които пораждаат системен риск.

2. Органът изпълнява задачите, които са му възложени с настоящия регламент и с посоченото в член 1, параграф 2 законодателство, и спомога за осигуряване на съгласуван и координиран режим за управление и преодоляване на кризи в Съюза.

Член 25

Процедури за възстановяване и реструктуриране

1. Органът допринася за разработването и координирането на ефективни и последователни планове за възстановяване и реструктуриране, процедури при извънредни ситуации и превантивни мерки за свеждане до минимум на системните последици от всякакви проблеми и участва активно в тези процеси.

2. Органът може да разработва регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, посочени в законодателните актове, изброени в член 1, параграф 2, в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—15.

Член 26

Европейска система на националните схеми за обезщетение на инвеститорите

1. Органът допринася за укрепване на европейската система на националните схеми за обезщетение на инвеститорите, като действа съгласно предоставените му с настоящия регламент правомощия, за да гарантира правилното прилагане на Директива 97/9/ЕО, с цел да се осигури адекватното финансиране на националните схеми за обезщетение на инвеститорите с вноски от съответните участници на финансовите пазари, включително, когато е целесъобразно, от участници на финансовите пазари, чието главно управление се намира в трети държави, и осигурява високо равнище на защита за всички инвеститори в хармонизирана рамка за целия Съюз.

2. Член 16 относно правомощията на Органа да приема насоки и препоръки се прилага по отношение на схемите за обезщетение на инвеститорите.

3. Органът може да разработва регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, посочени в законодателните актове, изброени в член 1, параграф 2, в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—15.

4. При прегледа на настоящия регламент съгласно член 81 се разглежда по-специално степента на сближаване в рамките на европейската система на националните схеми за обезщетение на инвеститорите.

Член 27

Европейска система от правила за реструктуриране и финансиране

1. В рамките на своята компетентност Органът допринася за разработването на методи за реструктуриране на проблемни ключови участници на финансовите пазари, включващи, когато е приложимо, съгласувани и стабилни механизми за осигуряване на средства, така че да се избегне разпространението на проблемите и да се даде възможност дейността на тези участници на финансовите пазари да бъде преустановена организирано и своевременно.

2. Органът подпомага работата по въпросите за равнопоставеността и кумулативното въздействие върху финансовите институции на системите от такси и вноски, които могат да бъдат въведени, за да се гарантира справедливо разпределяне на тежестта и стимули за ограничаване на системния риск като част от съгласувана и надеждна рамка за реструктуриране.

При прегледа на настоящия регламент по член 81 се разглежда по-специално евентуалното засилване на ролята на Органа в рамките на предотвратяването, управлението и преодоляването на кризи.

Член 28

Делегиране на задачи и отговорности

1. Компетентните органи могат да делегират задачи и отговорности на Органа или на други компетентни органи — със съгласието на оправомощения орган и при спазване на определените в настоящия член условия. Държавите-членки могат да предвидят специални правила относно делегирането на отговорности, които трябва да бъдат спазвани, преди техните компетентни органи да сключат такива споразумения за делегиране, и могат да ограничават обхвата на делегирането до това, което е необходимо за упражняването на ефективен надзор над презграничните участници на финансовите пазари или групи.

2. Органът насърчава и улеснява делегирането на задачи и отговорности между компетентните органи, като определя задачите и отговорностите, които могат да бъдат делегирани или изпълнявани съвместно, и като насърчава прилагането на най-добри практики.

3. Делегирането на отговорности води до преразпределение на правомощията, предвидени в посочените в член 1, параграф 2 актове. Процедурата, осигуряването на прилагането и административното и съдебно обжалване, свързани с делегираните отговорности, се уреждат от правото на оправомощения орган.

4. Компетентните органи уведомяват Органа за споразуменията за делегиране, които имат намерение да сключат. Споразуменията влизат в сила най-рано един месец, след като Органът е бил уведомен за тях.

В срок от един месец след уведомяването Органът може да изрази становище по планираното споразумение.

Органът публикува сключеното от компетентните органи споразумение за делегиране, по подходящ начин, така че да се гарантира, че всички засегнати лица са надлежно информирани.

Член 29

Обща надзорна култура

1. Органът има активна роля в създаването на обща надзорна култура в Съюза и последователни надзорни практики, както и в осигуряването на еднакви процедури и последователни подходи в целия Съюз. Органът извършва най-малко следните дейности:

- a) предоставя становища на компетентните органи;
 - б) насърчава ефективен двустранен и многостранен обмен на информация между компетентните органи, като спазва изцяло приложимите разпоредби за поверителността и защитата на данни, предвидени в съответното законодателство на Съюза;
 - в) допринася за разработването на единни и висококачествени стандарти за надзор, включително стандарти за отчетност и международни счетоводни стандарти в съответствие с член 1, параграф 3;
 - г) прави преглед на прилагането на съответните приети от Комисията регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, както и на издадените от Органа насоки и препоръки и предлага изменения, когато е целесъобразно; и
 - д) създава секторни и междусекторни програми за обучение, улеснява обмена на персонал и насърчава компетентните органи да използват по-широко схемите за командироване на персонал и други инструменти.
2. Органът може, ако е целесъобразно, да разработва нови практически инструменти и инструменти за сближаване, с цел насърчаване на общите надзорни подходи и практики.

Член 30

Партньорски проверки на компетентните органи

1. Органът периодично организира и извършва партньорски проверки на някои или на всички дейности на компетентните органи, за да подобри допълнително последователността на резултатите от надзора. За тази цел Органът разработва методи, позволяващи обективна оценка и сравнение между проверяваните органи. При извършване на партньорска проверка се вземат предвид съществуващата информация и оценки, които вече са били направени по отношение на съответния компетентен орган.

2. Партньорската проверка включва, без да се ограничава само до това, оценка на:

- a) адекватността на ресурсите и организацията на управлението на компетентния орган, като се отделя особено внимание на

ефективното прилагане на регулаторните технически стандарти и техническите стандарти за изпълнение, посочени в членове 10—15, както и на посочените в член 1, параграф 2 актове, и на способността да се отговори на пазарните тенденции;

- б) достигнатата степен на сближаване в прилагането на правото на Съюза и в надзорните практики, включително регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, насоки и препоръки, приети съгласно членове 10-16, както и степента, до която чрез надзорните практики се постигат предвидените в правото на Съюза цели;
- в) разработените от някои компетентни органи най-добри практики, които може да бъде полезно да бъдат възприети и от други компетентни органи;
- г) ефективността и достигнатата степен на сближаване по отношение на прилагането на разпоредбите, приети при прилагане на правото на Съюза, включително наложените спрямо отговорните лица административни мерки и санкции при неспазване на посочените разпоредби.

3. Въз основа на партньорската проверка Органът може да издаде насоки и препоръки съгласно член 16. В съответствие с член 16, параграф 3 компетентните органи се стремят да следват тези насоки и препоръки. Органът взема предвид резултата от партньорската проверка при разработването на проекти на регулаторни технически стандарти или технически стандарти за изпълнение в съответствие с членове 10—15.

4. Органът осигурява публичен достъп до най-добрите практики, установени в резултат от тези партньорски проверки. Освен това, резултатите от партньорските проверки могат да се оповестяват публично със съгласието на компетентния орган, който е бил предмет на партньорска проверка.

Член 31

Координационни функции

Органът изпълнява функции във връзка с общата координация между компетентните органи, особено в случай на неблагоприятни процеси, които биха могли да застрашат правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на финансовата система в Съюза.

Органът насърчава съгласувания отговор на Съюза, *inter alia*, чрез:

- a) улесняване на обмена на информация между компетентните органи;
- б) определяне на обхвата и, когато е възможно и уместно, проверка на надеждността на информацията, която следва да бъде предоставена на съответните компетентни органи;

- в) без да се засяга член 19, извършване на необвързваща медияция по искане на компетентните органи или по своя собствена инициатива;
- г) незабавно уведомяване на ЕССР за потенциални извънредни ситуации;
- д) предприемане на всички подходящи мерки при процеси, които могат да застрашат функционирането на финансовите пазари, с оглед улесняване на координацията на действията, предприети от съответните компетентни органи;
- е) централизиране на информацията, получена от компетентните органи в съответствие с членове 21 и 35 като резултат от регулаторните задължения за докладване на участниците на финансовите пазари, осъществяващи дейност в повече от една държава-членка. Органът предоставя тази информация на другите заинтересовани компетентни органи.

Член 32

Оценка на пазарните тенденции

1. Органът наблюдава и оценява пазарните тенденции в рамките на своята компетентност и при необходимост уведомява Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), ЕССР и Европейския парламент, Съвета и Комисията за съответните тенденции в пруденциалния надзор на микроравнище, възможните рискове и слабите места. В оценката си Органът включва икономически анализ на пазарите, на които осъществяват дейност участниците на финансовите пазари, както и оценка на въздействието на потенциалните пазарни тенденции върху такива участници на финансовите пазари.
2. В сътрудничество с ЕССР Органът въвежда и координира извършването на оценки в рамките на целия Съюз, имащи за предмет устойчивостта на участниците на финансовите пазари на неблагоприятни пазарни тенденции. За тази цел той разработва, а компетентните органи прилагат:
 - а) общи методики за оценка на въздействието от икономическите сценарии върху финансовото състояние на даден участник на финансовите пазари;
 - б) общи подходи за съобщаване на резултатите от тези оценки на устойчивостта на участниците на финансовите пазари;
 - в) общи методики за оценка на въздействието на определени продукти или процеси на дистрибуция върху финансовото състояние на даден участник на финансовите пазари и върху информацията за инвеститорите и потребителите.
3. Без да се засягат задачите на ЕССР, предвидени в Регламент (ЕС) № 1092/2010, Органът най-малко веднъж годишно, а ако това се налага - по-често, представя на Европейския парламент, Съвета, Комисията и ЕССР оценки на тенденциите, възможните рискове и слабите места в рамките на своята компетентност.

Органът включва в тези оценки класификация на основните рискове и слаби места и при необходимост препоръчва превантивни или коригиращи действия.

4. Органът гарантира подходящо обхващане на междусекторната динамика, рисковете и слабите места чрез тясно сътрудничество с Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) посредством Съвместния комитет.

Член 33

Международни отношения

1. Без да се засяга съответната компетентност на държавите-членки и на институциите на Съюза, Органът може да установява контакти и да постига административни договорености с надзорни органи, с международни организации и с администрациите на трети държави. Тези договорености не създават правни задължения по отношение на Съюза и неговите държави-членки и не възпрепятстват държавите-членки и техните компетентни органи да сключват двустранни или многостранни договорености с тези трети държави.
2. Органът подпомага изготвянето на решения за еквивалентност, отнасящи се до надзорните режими в трети държави, в съответствие с посочените в член 1, параграф 2 актове.
3. В доклада по член 43, параграф 5 Органът посочва административните договорености, постигнати с международни организации или с администрациите на трети държави, както и помощта, предоставена при подготовката на решенията за еквивалентност.

Член 34

Други задачи

1. По искане на Европейския парламент, Съвета или Комисията или по своя собствена инициатива Органът може да предоставя становища на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията по всички въпроси в рамките на неговата компетентност.
2. По отношение на пруденциалните оценки на сливания и придобивания, попадащи в приложното поле на Директива 2004/39/ЕО, изменена с Директива 2007/44/ЕО, за които съгласно тази директива се изисква консултация между компетентните органи на две или повече държави-членки, Органът може по молба на един от съответните компетентни органи да приеме или да публикува становище по пруденциалната оценка, освен по отношение на критериите, посочени в член 10б, буква д) от Директива 2004/39/ЕО. Становището се представя своевременно и във всеки случай преди изтичане на срока за извършване на оценката в съответствие с Директива 2004/39/ЕО, изменена с Директива 2007/44/ЕО. По отношение на областите, във връзка с които Органът може да представя становище, се прилага член 35.

Член 35

Събиране на информация

1. По искане на Органа компетентните органи на държавите-членки предоставят на Органа цялата информация, която му е необходима, за да изпълни възложените му с настоящия регламент задължения, при условие че имат законен достъп до съответната информация и че искането за информация е необходимо предвид естеството на въпросните задължения.
2. Органът може също така да поиска информацията да се предоставя периодично и в определен формат. Когато е възможно, за тези искания се използват общи формати за докладване.
3. При надлежно обосновано искане от страна на компетентен орган на държава-членка Органът може да предостави всякаква информация, необходима на компетентния орган за изпълнението на неговите задължения, при спазване на задълженията за професионална тайна, предвидени в секторното законодателство и в член 70.
4. Преди да бъде поискана информация в съответствие с настоящия член и с цел да се избегне дублиране на задълженията за докладване, Органът взема предвид всяка налична и свързана с въпроса статистика, изготвена и разпространена от Европейската статистическа система и Европейската система на централните банки.
5. Ако информацията не е налична или компетентните органи не са предоставили навременен достъп до нея, Органът може да отправи надлежно обосновано и мотивирано искане до други надзорни органи, до министерството, което отговаря за областта на финансите, когато то разполага с пруденциална информация, до националната централна банка или до статистическата служба на съответната държава-членка.
6. Ако информацията не е налична или не е предоставен навременен достъп до нея съгласно параграф 1 или 5, Органът може да отправи надлежно обосновано и мотивирано искане пряко до съответните участници на финансовите пазари. В мотивираното искане се обяснява за какво е необходима информацията относно съответните отделни участници на финансовите пазари.

Органът уведомява съответните компетентни органи за исканията в съответствие с настоящия параграф и с параграф 5.

По искане на Органа компетентните органи подпомагат Органа с цел получаването на информацията.

7. Органът може да използва поверителната информация, получена съгласно настоящия член, само с цел изпълнение на възложените му с настоящия регламент задължения.

Член 36

Отношения с ЕССР

1. Органът си сътрудничи тясно и редовно с ЕССР.

2. Органът редовно и своевременно предоставя на ЕССР информацията, необходима за изпълнение на неговите задачи. Всякакви данни, необходими за изпълнението на неговите задачи, които не са в съкратена или обобщена форма, се предоставят незабавно на ЕССР при мотивирано искане съгласно член 15 от Регламент (ЕС) № 1092/2010. В сътрудничество с ЕССР Органът въвежда подходящи вътрешни процедури за предаване на поверителна информация, по-специално информация за отделни участници на финансовите пазари.

3. В съответствие с параграфи 4 и 5 Органът гарантира предприемането на подходящи последващи действия в отговор на предупрежденията и препоръките на ЕССР, посочени в член 16 от Регламент (ЕС) № 1092/2010.

4. При получаването на предупреждение или препоръка от ЕССР, отправени към Органа, Органът незабавно свиква заседание на Съвета на надзорниците и оценява последиците от това предупреждение или препоръка за изпълнението на своите задачи.

Като спазва приложимата процедура за вземане на решение, Органът взема решение относно действията, които трябва да бъдат предприети в съответствие с възложените му с настоящия регламент правомощия в отговор на посочените в предупрежденията и препоръките въпроси.

Ако Органът не предприеме действие в отговор на препоръка, той обяснява пред ЕССР и Съвета причините да не предприема действия.

5. При получаването на предупреждение или препоръка от ЕССР, отправени към компетентен национален надзорен орган, Органът при необходимост използва правомощията, предоставени му с настоящия регламент, за да осигури предприемането на навременни последващи действия в отговор на предупреждението или препоръката.

Ако адресатът на препоръката на ЕССР, реши да не я спазва, той уведомява Съвета на надзорниците и обсъжда с него причините да не предприема действия.

Компетентният орган взема надлежно под внимание мнението на Съвета на надзорниците, когато уведомява Съвета и ЕССР в съответствие с член 17 от Регламент (ЕС) № 1092/2010.

6. При изпълнение на предвидените в настоящия регламент задачи Органът отдава особено значение на предупрежденията и препоръките на ЕССР.

Член 37

Група на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите

1. За улесняване на консултациите със заинтересовани страни в области, свързани със задачите на Органа се създава Група на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите. С Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите се провеждат консултации относно действия, предприемани в съответствие с членове 10-15 по отношение на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, и доколкото това не засяга отделни участници на финансовите пазари - с член 16 по отношение на насоки и препоръки. Ако се налага спешно да се предприемат действия и не е възможно да се проведе консултация, Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите се уведомява възможно най-бързо.

Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите заседава най-малко четири пъти годишно.

2. Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите се състои от 30 членове, представляващи в балансирано съотношение участниците на финансовите пазари, извършващи дейност на територията на Съюза, представителите на техните служители, както и потребителите, ползвателите на финансови услуги и представителите на МСП. Най-малко петима от членовете са изтъкнати независими представители на академичните среди. Десет от членовете представляват участниците на финансовите пазари.

3. Членовете на Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите се назначават от Съвета на надзорниците, въз основа на предложения от съответните заинтересовани страни. При вземане на решението Съветът на надзорниците, доколкото е възможно, осигурява балансирано географско участие и балансирано участие на представители на двата пола, както и представителство на заинтересованите страни от целия Съюз.

4. Органът предоставя цялата необходима информация, при запазване на професионалната тайна съгласно член 70, и осигурява подходящо секретарско обслужване за Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите. На членовете на Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите, представляващи организации с нестопанска цел, с изключение на представителите на сектора, се предоставят подходящи компенсации. Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите може да създава работни групи по технически въпроси. Мандатът на членовете на Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите е две години и половина, след които се провежда нова процедура за избор.

Членовете на Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите могат да участват два последователни мандата.

5. Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите може да представя становища и съвети на Органа по всеки въпрос, свързан със задачите на Органа, като се обръща особено внимание на задачите, предвидени в членове 10—16 и в членове 29, 30 и 32.

6. Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите приема процедурния си правилник с мнозинство от две-трети от членовете си.

7. Органът оповестява публично становищата и съветите на Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите, както и резултатите от консултациите с нея.

Член 38

Предпазни мерки

1. Органът гарантира, че никое от решенията, приети съгласно член 18 или 19, не засяга по никакъв начин фискалните отговорности на държавите-членки.

2. Ако дадена държава-членка счита, че решение, прието съгласно член 19, параграф 3, засяга нейните фискални отговорности, в срок от две седмици, след като Органът е уведомил компетентния орган за решението, тя може да нотифицира Органа и Комисията, че компетентният орган няма да изпълни решението.

В тази нотификация държавата-членка обяснява точно и ясно причините за това и начина, по който решението засяга нейните фискални отговорности.

В случай на такава нотификация изпълнението на решението на Органа се спира.

В срок от един месец от нотификацията от страна на държавата-членка Органът информира държавата-членка дали поддържа решението си или го изменя или оттегля. Ако Органът реши да поддържа или да измени решението си, той посочва, че фискалните отговорности не са засегнати.

Ако Органът поддържа решението си, най-късно два месеца, след като Органът е уведомил държавата-членка съгласно четвърта алинея, Съветът взема решение с мнозинство от подадените гласове на някои от заседанията си дали поддържа решението на Органа.

Ако след разглеждане на въпроса Съветът не вземе решение за поддържане на решението на Органа в съответствие с пета алинея, действието на решението на Органа се прекратява.

3. Ако държава-членка счита, че решение, прието съгласно член 18, параграф 3, засяга нейните фискални отговорности, тя може в срок от три работни дни, след като Органът е уведомил компетентния орган за решението, да нотифицира Органа, Комисията и Съвета, че компетентният орган няма да изпълни решението.

В тази нотификация държавата-членка обяснява ясно и точно причините за това и начина, по който решението засяга фискалните ѝ отговорности.

В случай на такава нотификация изпълнението на решението на Органа се спира.

В срок от десет работни дни Съветът свиква заседание и взема решение с обикновено мнозинство от членовете си дали решението на Органа да бъде отменено.

Ако след разглеждане на въпроса Съветът не вземе решение да отмени решението на Органа в съответствие с четвърта алинея, изпълнението на решението на Органа се възобновява.

4. Когато в съответствие с параграф 3 Съветът е взел решение да не отменя решение на Органа във връзка с член 18, параграф 3 и съответната държава-членка продължава да счита, че решението на Органа засяга нейните фискални отговорности, тази държава-членка може да нотифицира Комисията и Органа и да отправи искане към Съвета да преразгледа въпроса. Съответната държава-членка ясно посочва причините за несъгласието си с решението на Съвета.

В срок от четири седмици след нотификацията по първа алинея Съветът потвърждава първоначалното си решение или взема ново решение в съответствие с параграф 3.

Срокът от четири седмици може да бъде удължен от Съвета с още четири седмици, ако това се налага с оглед на конкретните обстоятелства по случая.

5. Всяка злоупотреба с разпоредбите на настоящия член, по-специално във връзка с решение на Органа, което няма значителни или съществени фискални последици, се забранява като несъвместима с вътрешния пазар.

Член 39

Процедури за вземане на решение

1. Преди вземането на решенията, предвидени в настоящия регламент, Органът уведомява всеки поименно посочен адресат за своето намерение да вземе решение, като определя срок, в който адресатът може да изрази своето мнение по въпроса, като отчита неговия неотложен характер, сложността му и възможните последици. Това се прилага *mutatis mutandis* за препоръките, посочени в член 17, параграф 3.
2. Решенията на Органа съдържат мотивите, на които се основават.
3. Адресатите на решенията на Органа биват информирани относно правните средства за защита, с които разполагат съгласно настоящия регламент.
4. Когато Органът е взел решение съгласно член 18, параграфи 3 или 4, той периодично преразглежда това решение на подходящи интервали от време.
5. Решенията, които Органът взема съгласно членове 17, 18 или 19, се оповестяват публично и в тях се посочва съответният компетентен орган или съответният участник на финансовите пазари и основното съдържание на решението, освен ако подобно оповестяване не противоречи на законния интерес на участници на финансовите пазари за защита на техните търговски тайни или може сериозно да застраши правилното функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система на Съюза или на част от нея.

ГЛАВА III

ОРГАНИЗАЦИЯ

РАЗДЕЛ I

Съвет на надзорниците

Член 40

Състав

1. Съветът на надзорниците се състои от:
 - а) председател, без право на глас;
 - б) ръководителя на националния публичен орган, компетентен в областта на надзора върху участниците на финансовите пазари във всяка държава-членка, който присъства на заседанията лично най-малко два пъти годишно;
 - в) един представител на Комисията, без право на глас;
 - г) един представител на ЕССР, без право на глас;

д) един представител на всеки от другите два европейски надзорни органа, без право на глас.

2. Съветът на надзорниците свиква заседания с Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите най-малко два пъти годишно.

3. Всеки компетентен орган отговаря за определянето на заместник на високо равнище от своя орган, който може да замести посочения в параграф 1, буква б) член на Съвета на надзорниците, в случай че това лице е възпрепятствано да присъства на заседанията.

4. В държавите-членки, в които съществува повече от един орган, отговарящ за надзора в съответствие с настоящия регламент, тези органи постигат съгласие относно общ представител. Въпреки това, когато въпросът, който предстои да се обсъжда от Съвета на надзорниците, не е от компетентността на националния орган, който се представлява от члена, посочен в параграф 1, буква б), този член може да бъде придружаван от представител на съответния национален орган, който няма право на глас.

5. За целите на предприемането на действия в рамките на приложното поле на Директива 97/9/ЕО посоченият в параграф 1, буква б) член на Съвета на надзорниците може, когато е целесъобразно, да бъде придружаван от представител на съответните органи, които управляват схемите за обезщетение на инвеститорите във всяка държава-членка, който няма право на глас.

6. Съветът на надзорниците може да реши да допусне наблюдатели.

Изпълнителният директор може да участва в заседанията на Съвета на надзорниците, без право на глас.

Член 41

Вътрешни комитети и групи

1. Съветът на надзорниците може да създаде вътрешни комитети или групи във връзка с конкретни задачи, възложени на Съвета на надзорниците, и може да предвиди делегирането на някои точно определени задачи и решения на вътрешните комитети или групи, на Управителния съвет или на председателя.

2. За целите на член 19 Съветът на надзорниците свиква независима група за улесняване на безпристрастното уреждане на разногласия, която се състои от председателя и двама от членовете на съвета, които не са представители на компетентните органи, между които има разногласие, и които нямат никакъв свързан с разногласието интерес или преки връзки със съответните компетентни органи.

3. При спазване на член 19, параграф 2, групата предлага решение за окончателно приемане от Съвета на надзорниците в съответствие с процедурата, предвидена в член 44, параграф 1, трета алинея.

4. Съветът на надзорниците приема процедурния правилник на групата по параграф 2.

Член 42

Независимост

При изпълнението на възложените им с настоящия регламент задачи председателят и членовете на Съвета на надзорниците с право на глас действат независимо и обективно единствено в интерес на Съюза като цяло, като нямат право да искат, нито да приемат указания от институциите или органите на Съюза, от правителства на държави-членки или от друг публичен или частен орган.

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху членовете на Съвета на надзорниците при изпълнението на техните задачи.

Член 43

Задачи

1. Съветът на надзорниците дава насоки за работата на Органа и отговаря за вземането на решенията, посочени в глава II.
2. Съветът на надзорниците приема становищата, препоръките и решенията и предоставя съветите, посочени в глава II.
3. Съветът на надзорниците назначава председателя.
4. Всяка година преди 30 септември, по предложение от Управителния съвет, Съветът на надзорниците приема работната програма на Органа за следващата година и я предава за информация на Европейския парламент, Съвета и Комисията.

Работната програма се приема, без да се засяга годишната бюджетна процедура, и се оповестява публично.

5. По предложение от Управителния съвет Съветът на надзорниците приема годишния доклад за дейността на Органа, включително за изпълнението на задълженията на председателя, въз основа на проекта на доклад, посочен в член 53, параграф 7, и най-късно до 15 юни всяка година го предава на Европейския парламент, Съвета, Комисията, Сметната палата и Европейския икономически и социален комитет. Докладът се оповестява публично.
6. Съветът на надзорниците приема многогодишната работна програма на Органа и я предава за информация на Европейския парламент, Съвета и Комисията.

Многогодишната работна програма се приема, без това да засяга годишната бюджетна процедура, и се оповестява публично.

7. Съветът на надзорниците приема бюджета в съответствие с член 63.
8. Съветът на надзорниците упражнява дисциплинарен контрол над председателя и изпълнителния директор и може да ги отстрани от длъжност в съответствие с член 48, параграф 5 или член 51, параграф 5 съответно.

Член 44

Вземане на решения

1. Съветът на надзорниците взема решения с обикновено мнозинство от членовете си. Всеки член има един глас.

Чрез дерогация от първа алинея от настоящия параграф, по отношение на актовете, посочени в членове 10-16, и мерките и решенията, приети съгласно член 9, параграф 5, трета алинея и глава VI, Съветът на надзорниците взема решения с квалифицирано мнозинство от членовете си, както е определено в член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и в член 3 от Протокол (№ 36) относно преходните разпоредби.

По отношение на решения по член 19, параграф 3 във връзка с решения на консолидиращия надзорник, предложеното от работната група решение се счита за прието, ако бъде одобрено с обикновено мнозинство, освен ако не бъде отхвърлено от членове, представляващи блокиращо малцинство от гласовете по смисъла на член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и член 3 от Протокол (№ 36) относно преходните разпоредби.

За всички останали решения по член 19, параграф 3 предложеното от работната група решение се приема с обикновено мнозинство от членовете на Съвета на надзорниците. Всеки член има един глас.

2. Заседанията на Съвета на надзорниците се свикват от председателя по негова инициатива или по искане на една трета от членовете и се ръководят от председателя.
3. Съветът на надзорниците приема и оповестява публично своя процедурен правилник.
4. В процедурния правилник се предвиждат подробни правила за гласуване, включително, когато е целесъобразно, правила за кворум. Членовете без право на глас и наблюдателите, с изключение на председателя и изпълнителния директор, не присъстват на разискванията в рамките на Съвета на надзорниците, свързани с отделни участници на финансовите пазари, освен ако не е предвидено друго в член 75, параграф 3 или в актовете, посочени в член 1, параграф 2.

РАЗДЕЛ 2

Управителен съвет

Член 45

Състав

1. Управителният съвет се състои от председателя и шест други членове на Съвета на надзорниците, избрани от членовете с право на глас на Съвета на надзорниците.

Всеки член на Управителния съвет с изключение на председателя има заместник, който може да го замести, ако той е възпрепятстван да присъства на заседание.

Мандатът на членовете, избрани от Съвета на надзорниците, е две години и половина. Той може да бъде подновен еднократно. Съставът на Управителния съвет е балансиран и пропорционален и отразява състава на Съюза като цяло. Мандатите се застъпват и се прилагат подходящи правила за ротация.

2. Решенията на Управителния съвет се приемат с мнозинство от присъстващите членове. Всеки член има един глас.

Изпълнителният директор и представителят на Комисията участват в заседанията на Управителния съвет без право на глас.

Представителят на Комисията има право на глас по въпросите, посочени в член 63.

Управителният съвет приема и оповестява публично своя процедурен правилник.

3. Заседанията на Управителния съвет се свикват от председателя по негова инициатива или по искане на най-малко една трета от членовете и се ръководят от председателя.

Управителният съвет заседава преди всяко заседание на Съвета на надзорниците и толкова често, колкото прецени за необходимо. Управителният съвет заседава най-малко пет пъти годишно.

4. Членовете на Управителния съвет могат да бъдат подпомогани от съветници или експерти при спазване на процедурния правилник. С изключение на изпълнителния директор, членовете без право на глас не присъстват на разискванията в рамките на Управителния съвет, свързани с отделни участници на финансовите пазари.

Член 46

Независимост

Членовете на Управителния съвет действат независимо и обективно единствено в интерес на Съюза като цяло, като нямат право да искат, нито да приемат указания от институциите или органите на Съюза, от правителства на държави-членки или от друг публичен или частен орган.

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху членовете на Управителния съвет при изпълнението на техните задачи.

Член 47

Задачи

1. Управителният съвет гарантира, че Органът осъществява мисията си и изпълнява възложените му в съответствие с настоящия регламент задачи.

2. Управителният съвет предлага годишната и многогодишната работна програма, която се приема от Съвета на надзорниците.

3. Управителният съвет упражнява бюджетните си правомощия в съответствие с членове 63 и 64.

4. Управителният съвет приема плана за политиката на Органа относно персонала, както и необходимите мерки за прилагане на Правилника за длъжностните лица на Европейските общности (наричан по-нататък „Правилник за длъжностните лица“) съгласно член 68, параграф 2.

5. Управителният съвет приема специалните разпоредби относно правото на достъп до документите на Органа в съответствие с член 72.

6. Управителният съвет предлага за одобрение от Съвета на надзорниците годишен доклад за дейността на Органа, включително за задълженията на председателя, въз основа на проекта на доклад, посочен в член 53, параграф 7.

7. Управителният съвет приема и оповестява публично своя процедурен правилник.

8. Управителният съвет назначава и отстранява от длъжност членовете на Апелативния съвет в съответствие с член 58, параграфи 3 и 5.

РАЗДЕЛ 3

Председател

Член 48

Назначаване и задачи

1. Органът се представлява от председателя, който е независим експерт, работещ на пълно работно време.

Председателят отговаря за подготовката на работата на Съвета на надзорниците и ръководи заседанията на Съвета на надзорниците и на Управителния съвет.

2. Председателят се назначава от Съвета на надзорниците, след открита процедура за подбор, въз основа на неговите качества, умения, познания за участниците на финансовите пазари и за пазарите и опит, свързан с финансовия надзор и регулиране.

Преди изборният от Съвета на надзорниците кандидат да поеме задълженията си и до един месец след неговия избор от Съвета на надзорниците, Европейският парламент може, след като изслуша кандидата, да възрази срещу кандидатурата на избраното лице.

Съветът на надзорниците избира измежду своите членове и заместник, който да изпълнява функциите на председателя в негово отсъствие. Този заместник не се избира сред членовете на Управителния съвет.

3. Мандатът на председателя е пет години с възможност за еднократно подновяване.

4. През деветте месеца преди края на петгодишния мандат на председателя, Съветът на надзорниците оценява:

a) постигнатите през първия мандат резултати и начина, по който са били постигнати;

b) задълженията на Органа и изискванията към него през предстоящите години.

Като взема предвид тази оценка, Съветът на надзорниците може да поднови мандата на председателя, при условие че това бъде утвърдено от Европейския парламент.

5. Председателят може да бъде отстранен от длъжност само от Европейския парламент въз основа на решение на Съвета на надзорниците.

Председателят не може да попречи на Съвета на надзорниците да разглежда въпроси, свързани с него, по-специално необходимостта от отстраняването му от длъжност, и не участва в свързаните с това обсъждания.

Член 49

Независимост

Без да се засяга ролята на Съвета на надзорниците по отношение на задачите на председателя, последният няма право да иска, нито да приема указания от институции или органи на Съюза, от правителства на държави-членки или от друг публичен или частен орган.

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху председателя при изпълнението на неговите задачи.

В съответствие с Правилника за длъжностните лица, посочен в член 68, след като напусне заеманата длъжност, председателят продължава да бъде обвързан от задължението да действа почтено и предпазливо по отношение на приемането на някои назначения или придобивки.

Член 50

Доклад

1. Европейският парламент и Съветът могат да приканят председателя или неговия заместник да направи изявление, като изцяло зачитат независимостта му. При всяко такова искане председателят прави изявление пред Европейския парламент и отговоря на всички въпроси, зададени от неговите членове.

2. Председателят представя пред Европейския парламент, по искане на последния и най-малко 15 дни преди да направи изявлението по параграф 1, писмен доклад относно основните дейности на Органа.

3. Освен информацията, посочена в членове 11—18 и членове 20 и 33, докладът също така включва всякаква относима информация, поискана от Европейския парламент във връзка с конкретен въпрос.

РАЗДЕЛ 4

Изпълнителен директор

Член 51

Назначаване

1. Органът се ръководи от изпълнителен директор, който е независим експерт, работещ на пълно работно време.

2. Изпълнителният директор се назначава от Съвета на надзорниците след утвърждаване от Европейския парламент и съгласно открита процедура за подбор, въз основа на неговите качества, умения, познания за участниците на финансовите пазари и за пазарите и опит, свързан с финансовия надзор и регулиране.

3. Мандатът на изпълнителния директор е пет години с възможност за еднократно подновяване.

4. През деветте месеца преди изтичането на мандата на изпълнителния директор, Съветът на надзорниците извършва оценка по-специално на:

- а) постигнатите през първия мандат резултати и начина, по който са били постигнати;
- б) задълженията на Органа и изискванията към него през предстоящите години.

Като взема предвид оценката, посочена в първа алинея, Съветът на надзорниците може да поднови мандата на изпълнителния директор еднократно.

5. Изпълнителният директор може да бъде отстранен от длъжност само с решение на Съвета на надзорниците.

Член 52

Независимост

Без да се засягат съответните функции на Управителния съвет и на Съвета на надзорниците във връзка със задачите на изпълнителния директор, последният няма право да иска, нито да приема указания от институциите и органите на Съюза, от правителства на държавите-членки или от други публични или частни органи.

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган нямат право да се опитват да въздействат върху изпълнителния директор при изпълнението на неговите задачи.

В съответствие с Правилника за длъжностните лица, посочен в член 68, след като напусне заеманата длъжност, изпълнителният директор продължава да бъде обвързан от задължението да действа почтено и предпазливо по отношение на приемането на някои назначения или придобивки.

Член 53

Задачи

1. Изпълнителният директор отговаря за управлението на Органа и подготвя работата на Управителния съвет.

2. Изпълнителният директор отговаря за изпълнението на годишната работна програма на Органа под ръководството на Съвета на надзорниците и под контрола на Управителния съвет.

3. Изпълнителният директор предприема необходимите мерки, а именно приема вътрешни административни указания и публична съобщения, за да гарантира работата на Органа в съответствие с настоящия регламент.

4. Изпълнителният директор подготвя многогодишната работна програма съгласно член 47, параграф 2.

5. В срок до 30 юни всяка година изпълнителният директор подготвя работната програма за следващата година съгласно член 47, параграф 2.

6. Изпълнителният директор съставя предварителния проекто-бюджет на Органа в съответствие с член 63 и изпълнява бюджета на Органа в съответствие с член 64.

7. Всяка година изпълнителният директор подготвя проект на доклад, който съдържа част относно регулаторните и надзорните дейности на Органа и част относно финансовите и административните въпроси.

8. Изпълнителният директор упражнява по отношение на персонала на Органа правомощията, предвидени в член 68, и решава свързаните с персонала въпроси.

ГЛАВА IV

СЪВМЕСТНИ ОРГАНИ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ НАДЗОРНИ ОРГАНИ

РАЗДЕЛ 1

Съвместен комитет на европейските надзорни органи

Член 54

Създаване

1. Създава се Съвместен комитет на европейските надзорни органи.

2. Съвместният комитет служи като форум, в рамките на който Органът си сътрудничи редовно и тясно и осигурява междусекторната последователност с Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), по-специално по отношение на:

- финансовите конгломерати;
- счетоводството и одита;
- микропруденциалните анализи на междусекторната динамика, рисковете и слабите места за финансовата стабилност;
- инвестиционните продукти на дребно;
- мерките за борба с изпирането на пари; както и
- обмена на информация с ЕССР и развиването на взаимоотношенията между ЕССР и ЕНО.

3. Съвместният комитет разполага със свой персонал, осигурен от ЕНО, който действа като секретариат. Органът осигурява достатъчно средства за административни, инфраструктурни и оперативни разходи.

4. Когато отделен участник на финансовите пазари извършва дейност в различни сектори, Съвместният комитет разрешава разногласия в съответствие с член 56.

Член 55

Състав

1. Съвместният комитет се състои от председателите на ЕНО и, когато е приложимо, включва председателите на подкомитетите, създадени съгласно член 57.

2. Към изпълнителния директор, към представител на Комисията и ЕССР, се отправят покани да присъстват на заседанията на Съвместния комитет, както и на подкомитетите, посочени в член 57, в качеството им на наблюдатели.

3. Председателят на Съвместния комитет се назначава ежегодно на ротационен принцип измежду председателите на ЕНО. Председателят на Съвместния комитет е заместник-председател на ЕССР.

4. Съвместният комитет приема и публикува своя процедурен правилник. В правилника могат да бъдат предвидени допълнителни участници в заседанията на Съвместния комитет.

Съвместният комитет заседава най-малко веднъж на всеки два месеца.

Член 56

Съвместни позиции и общи действия

В рамките на своите задачи по глава II и по-специално във връзка с прилагането на Директива 2002/87/ЕО, когато е целесъобразно, Органът постига съвместни позиции с Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) и с Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), в зависимост от случая.

Действия съгласно членове 10-15, 17, 18 или 19 от настоящия регламент, свързани с прилагането на Директива 2002/87/ЕО и на всеки друг акт на Съюза, посочен в член 1, параграф 2, които попадат и в рамките на компетентността на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) или на Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), се приема едновременно от Органа и от Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) или от Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), в зависимост от случая.

Член 57

Подкомитети

1. За целите на член 56 към Съвместния комитет се създава Подкомитет по финансовите конгломерати.
2. Подкомитетът се състои от лицата, посочени в член 55, параграф 1, и от един представител на високо равнище от действащия персонал на съответния компетентен орган на всяка държава-членка.
3. Подкомитетът избира измежду членовете си председател, който е член и на Съвместния комитет.
4. Съвместният комитет може да създаде и други подкомитети.

РАЗДЕЛ 2

Апелативен съвет

Член 58

Състав и работа

1. Апелативният съвет е съвместен орган на ЕНО.
2. Апелативният съвет се състои от шест членове и шест заместници, които се ползват с отлична репутация и притежават доказани знания и професионален опит, включително в областта на надзора, на достатъчно високо ниво в областта на банковото дело, застраховането, професионалното пенсионно осигуряване, пазарите на ценни книжа или други финансови услуги, с изключение на членове на действащия персонал на компетентните органи или на други национални институции или институции на Съюза, участващи в дейността на Органа. Апелативният съвет разполага с достатъчно юридически експертен опит, за да предоставя експертни правни съвети относно законосъобразността във връзка с упражняването на правомощия от страна на Органа.

Апелативният съвет избира своя председател.

3. Двама членове на Апелативния съвет и двама заместници се назначават от Управителния съвет на Органа от списък на предварително подбрани кандидати, предложен от Комисията вследствие на покана за изразяване на интерес, публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз*, и след консултация със Съвета на надзорниците.

Останалите членове се назначават в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010 и Регламент (ЕС) № 1094/2010.

4. Мандатът на членовете на Апелативния съвет е пет години. Този мандат може да бъде подновен еднократно.

5. Член на Апелативния съвет, назначен от Управителния съвет на Органа, не може да бъде отстранен по време на мандата си, освен ако не е установено виновно извършване на сериозно нарушение и Управителният съвет не вземе решение за това след консултация със Съвета на надзорниците.

6. Решенията на Апелативния съвет се приемат с мнозинство от най-малко четири от неговите шест членове. Когато обжалваното решение попада в приложното поле на настоящия регламент, решаващото мнозинство включва най-малко един от двамата членове на Апелативния съвет, назначени от Органа.

7. Апелативният съвет се свиква от председателя, когато е необходимо.

8. ЕНО осигуряват подходяща оперативна и секретарска обслужване за Апелативния съвет чрез Съвместния комитет.

Член 59

Независимост и обективност

1. Членовете на Апелативния съвет са независими при вземането на решенията си. Те не са обвързани от каквито и да било указания. Те не могат да изпълняват никакви други задължения по отношение на Органа, неговия Управителен съвет или неговия Съвет на надзорниците.

2. Членовете на Апелативния съвет не могат да вземат участие в никакви производства по обжалване, по които имат какъвто и да е личен интерес, ако преди това са участвали като представители на една от страните в производството, или ако са участвали при вземането на решението, което се обжалва.

3. Ако поради някоя от причините, посочени в параграфи 1 и 2, или поради някаква друга причина, даден член на Апелативния съвет счита, че друг член не може да участва в производство по обжалване, той уведомява за това Апелативния съвет.

4. Всяка от страните в производството по обжалване може да направи искане за отвод на член на Апелативния съвет на всяко от основанията, посочени в параграфи 1 и 2, или при съмнения за пристрастност.

Искането за отвод не може да се основава на националността на членовете, то не е допустимо, ако страната в производството по обжалване е предприела никакви процесуални действия, различни от искане за отвод на член от състава на Апелативния съвет, въпреки че ѝ е било известно основанията за отвод.

5. Апелативният съвет решава какви действия да бъдат предприети в случаите, посочени в параграфи 1 и 2, без участието на съответния член.

За да се вземе такова решение, мястото на въпросния член се заема от неговия заместник в Апелативния съвет. Ако заместникът се намира в сходно положение, председателят на съответния Орган посочва заместващо лице измежду наличните заместници.

6. Членовете на Апелативния съвет се задължават да действат независимо и в обществен интерес.

За целта те изготвят декларация за задължения и декларация за интереси, като посочват или отсъствието на интереси, за които би могло да се счита, че накърняват тяхната независимост, или наличието на преки или косвени интереси, за които би могло да се счита, че накърняват тяхната независимост.

Тези декларации се оповестяват публично и се изготвят писмено всяка година.

ГЛАВА V

СРЕДСТВА ЗА ЗАЩИТА

Член 60

Обжалване

1. Всяко физическо или юридическо лице, включително компетентните органи, може да обжалва решение на Органа по членове 17, 18 и 19, както и всяко друго решение, взето от Органа в съответствие с посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза, чийто адресат е това лице, или решение, което, макар и адресирано към друго лице, го засяга пряко и лично.

2. Жалбата, заедно с изложението на нейните основания, се подават писмено в Органа в срок от два месеца от деня, в който засегнатото лице е уведомено за взетото решение или, при липса на такова уведомяване, от деня на публикуване на решението на Органа.

Апелативният съвет взема решение по жалбата в срок от два месеца след нейното подаване.

3. Жалба, подадена съгласно параграф 1, не спира изпълнението на решението.

Апелативният съвет обаче може да спре изпълнението на обжалваното решение, ако прецени, че обстоятелствата налагат това.

4. Ако жалбата е допустима, Апелативният съвет проверява дали тя е основателна. Той приканва страните в производството по обжалване да представят в определен срок становища във връзка с направени от самия него уведомления или по становища на другите страни в производството по обжалване. Страните в производството по обжалване имат право да направят устни изявления.

5. Апелативният съвет може да потвърди решението, взето от компетентната структура на Органа, или да предаде случая на компетентната структура на Органа. Решението на Апелативния съвет е задължително за тази структура, която приема изменено решение по съответния случай.

6. Апелативният съвет приема и оповестява публично своя процедурен правилник.

7. Решенията на Апелативния съвет са мотивирани и се оповестяват публично от Органа.

Член 61

Искове пред Съда на Европейския съюз

1. В съответствие с член 263 ДФЕС пред Съда на Европейския съюз може да бъде заведено дело за оспорване на решение на Апелативния съвет или на Органа, в случаите когато не съществува право на обжалване пред Апелативния съвет.

2. Държавите-членки и институциите на Съюза, както и всяко физическо или юридическо лице могат да завеждат дело пред Съда на Европейския съюз във връзка с решения на Органа в съответствие с член 263 ДФЕС.

3. Ако Органът е задължен да предприеме действие и не изпълни задължението си, пред Съда на Европейския съюз може да бъде предявен иск за бездействие в съответствие с член 265 ДФЕС.

4. Органът е длъжен да вземе необходимите мерки за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз.

ГЛАВА VI

ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

Член 62

Бюджет на Органа

1. Приходите на Органа, който е европейски орган в съответствие с член 185 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 г. относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности⁽¹⁾ (наричан по-нататък „Финансовият регламент“), се състоят по-специално от всякакви комбинации от:

- а) задължителни вноски от националните публични органи, компетентни в областта на надзора над участниците на финансовите пазари, които се правят по формула, основана на пропорционалната тежест на гласовете по член 3, параграф 3 от Протокол (№ 36) относно преходните разпоредби. За целите на настоящия член, член 3, параграф 3 от Протокол (№ 36) относно преходните разпоредби продължава да се прилага след изтичане на определения в него краен срок — 31 октомври 2014 г.;
- б) субсидия от Съюза, включена в общия бюджет на Европейския съюз (раздел Комисия);
- в) всякакви такси, платени на Органа в случаите, посочени в съответните инструменти на правото на Съюза.

2. Разходите на Органа включват най-малко разходите за персонал, възнаграждения, административни, инфраструктурни и оперативни разходи и разходи за професионално обучение.

3. Приходите и разходите са балансирани.

4. За всяка финансова година, която съответства на календарната година, се изготвя прогноза на всички приходи и разходи на Органа, която се представя в бюджета на Органа.

⁽¹⁾ ОВ L 248, 16.9.2002 г., стр. 1.

Член 63

Съставяне на бюджета

1. До 15 февруари всяка година изпълнителният директор изготвя прогнозна оценка на приходите и разходите за следващата финансова година и я представя на Управителния съвет и на Съвета на надзорниците, заедно с щатното разписание. Всяка година, въз основа на прогнозната оценка, изготвена от изпълнителния директор и одобрена от Управителния съвет, Съветът на надзорниците изготвя прогноза на приходите и разходите на Органа за следващата финансова година. Тази прогноза, която включва проект на щатно разписание, се представя от Съвета на надзорниците на Комисията до 31 март. Преди приемането на прогнозата, изготвената от изпълнителния директор оценка се одобрява от Управителния съвет.
2. Комисията изпраща прогнозата на Европейския парламент и на Съвета (заедно наричани по-нататък „бюджетен орган“) заедно с проектобюджета на Европейския съюз.
3. Въз основа на прогнозата Комисията включва в проектобюджета на Европейския съюз частите от прогнозата, които счита за необходими за щатното разписание и за размера на субсидиите, които ще се предоставят от общия бюджет на Европейския съюз в съответствие с членове 313 и 314 ДФЕС.
4. Бюджетният орган приема проекта на щатното разписание на Органа. Бюджетният орган одобрява бюджетните кредити за субсидията, предназначена за Органа.
5. Бюджетът на Органа се приема от Съвета на надзорниците. Той става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет на Европейския съюз. При необходимост той се коригира съответно.
6. Управителният съвет незабавно уведомява бюджетния орган за намерението си да осъществява какъвто и да е проект, който може да има значителни финансови последици върху финансирането на неговия бюджет, и по-специално проекти, свързани с имущество, като например наем или покупка на сгради. Той уведомява Комисията за това. Когато клон на бюджетния орган възнамерява да предостави становище, той уведомява Органа за това свое намерение в срок от две седмици след получаването на информация за проекта. При липса на отговор Органът може да пристъпи към планираното действие.
7. За първата година на работа на Органа, приключваща на 31 декември 2011 г., финансирането на Органа от Съюза зависи от споразумение в рамките на бюджетния орган, както е предвидено в точка 47 от Междунституционалното споразумение за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление.

Член 64

Изпълнение и контрол върху бюджета

1. Изпълнителният директор действа като разпоредител с бюджетни кредити и изпълнява бюджета на Органа.
2. В срок до 1 март след приключването на всяка финансова година, счетоводителят на Органа изпраща на счетоводителя на Комисията и на Сметната палата междинни отчети, придружени от доклада за бюджетното и финансово управление за предходната финансова година. Счетоводителят на Органа също така изпраща

доклада за бюджетното и финансово управление на членовете на Съвета на надзорниците, на Европейския парламент и на Съвета до 31 март на следващата година.

След това счетоводителят на Комисията консолидира междинните отчети на институциите и децентрализираните органи в съответствие с член 128 от Финансовия регламент.

3. След получаване на констатациите и оценките на Сметната палата относно междинния отчет на Органа в съответствие с член 129 от Финансовия регламент, изпълнителният директор, действащ на своя отговорност, изготвя окончателния отчет на Органа и го предава за становище на Управителния съвет.
4. Управителният съвет представя становище за окончателния финансов отчет на Органа.
5. До 1 юли след приключването на финансовата година изпълнителният директор предава на членовете на Съвета на надзорниците, на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и на Сметната палата окончателния отчет, придружен от становището на Управителния съвет.
6. Окончателният отчет се публикува.
7. До 30 септември изпълнителният директор изпраща на Сметната палата отговор на нейните констатации и оценки. Той изпраща копие от този отговор и на Управителния съвет и на Комисията.
8. Изпълнителният директор предоставя на Европейския парламент по искане на последния и в съответствие с член 146, параграф 3 от Финансовия регламент, цялата необходима информация за нормалното прилагане на процедурата по освобождаване от отговорност за съответната финансова година.
9. До 15 май на година N + 2 Европейският парламент, по препоръка на Съвета, приета с квалифицирано мнозинство, освобождава от отговорност Органа за изпълнението на бюджета, включващ приходите от общия бюджет на Европейския съюз и от компетентните органи за финансовата година N.

Член 65

Финансов правилник

Финансовият правилник, приложим към Органа, се приема от Управителния съвет след консултация с Комисията. Този правилник не може да се отклонява от Регламент (ЕО, Евратом) № 2343/2002 на Комисията от 19 ноември 2002 г. относно рамковия Финансов регламент за органите, посочени в член 185 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности⁽¹⁾, освен ако това не се налага поради специфичните оперативни нужди, свързани с работата на Органа, и само след предварителното съгласие на Комисията.

⁽¹⁾ ОВ L 357, 31.12.2002 г., стр. 72.

Член 66

Мерки за борба с измамите

1. С цел борба с измамите, корупцията и с други незаконни дейности по отношение на Органа без ограничение се прилагат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1073/1999.
2. Органът се присъединява към Междунституционалното споразумение относно вътрешните разследвания, провеждани от OLAF, и незабавно приема подходящи разпоредби, приложими по отношение на всички членове на персонала на Органа.
3. В решенията относно финансирането и в споразуменията, както и в свързаните с тях инструменти за прилагане изрично се предвижда, че Сметната палата и OLAF могат да извършват при необходимост проверки на място на бенефициерите на финансирането, отпускано от Органа, и на членовете на персонала, отговарящи за разпределението му.

ГЛАВА VII

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 67

Привилегии и имунитети

По отношение на Органа и неговия персонал се прилага Протокол (№ 7) относно привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, приложен към Договора за Европейския съюз и към ДФЕС.

Член 68

Персонал

1. Правилникът за длъжностните лица, Условията за работа на другите служители и правилата, приети съвместно от институциите на Съюза с цел прилагане на тези условия, се прилагат по отношение на персонала на Органа, включително по отношение на неговия изпълнителен директор и неговия председател.
2. Управителният съвет, със съгласието на Комисията, приема необходимите мерки за прилагане в съответствие с предвиденото в член 110 от Правилника за длъжностните лица.
3. По отношение на своя персонал Органът упражнява правомощията, които са предоставени на назначаващия орган съгласно Правилника за длъжностните лица и на органа, оправомощен да сключва договори, съгласно Условията за работа на другите служители.
4. Управителният съвет приема разпоредби, позволяващи национални експерти от държавите-членки да бъдат командировавани към Органа.

Член 69

Отговорност на Органа

1. В случай на извъндоговорна отговорност, Органът, в съответствие с общите принципи на правните системи на държавите-членки, поправя всяка вреда, причинена от него или от неговия

персонал при изпълнението на техните задължения. Спорове относно такива вреди са от компетентността на Съда на Европейския съюз.

2. Личната имуществена и дисциплинарна отговорност, която персоналът на Органа носи по отношение на Органа, се урежда от съответните разпоредби, приложими спрямо персонала на Органа.

Член 70

Задължение за професионална тайна

1. Изискванията за професионална тайна съгласно член 339 ДФЕС и съответните разпоредби в законодателството на Съюза се прилагат по отношение на членовете на Съвета на надзорниците и на Управителния съвет, изпълнителния директор и членовете на персонала на Органа, включително временно командировавани от държавите-членки служители, и всички други лица, изпълняващи задачи за Органа въз основа на договор, дори след като са преустановили изпълнението на своите задължения.

Спрямо тях се прилага член 16 от Правилника за длъжностните лица.

В съответствие с Правилника за длъжностните лица, след като напуснат заеманата длъжност, членовете на персонала продължават да бъдат обвързани от задължението да действат почтено и предпазливо по отношение на приемането на някои назначения или придобивки.

Нито държавите-членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху членовете на персонала на Органа при изпълнение на техните задачи.

2. Без да се засягат случаите, уредени от наказателното право, всякаква поверителна информация, получена от посочените в параграф 1 лица при изпълнението на техните задължения не може да се разкрива на каквито и да е лица или органи, освен в съкратена или обобщена форма, която не позволява идентифицирането на отделни участници на финансовите пазари.

Освен това задължението по параграф 1 и първа алинея на настоящия параграф не възпрепятства Органа и националните надзорни органи да използват информацията за осигуряване прилагането на актовете, посочени в член 1, параграф 2, и по-специално във връзка с правни процедури за приемането на решения.

3. Параграфи 1 и 2 не възпрепятстват Органа да обменя информация с националните надзорни органи в съответствие с настоящия регламент и с друго законодателство на Съюза, приложимо по отношение на участниците на финансовите пазари.

По отношение на тази информация се прилагат условията за професионална тайна, посочени в параграфи 1 и 2. Органът предвижда в своите вътрешни процедурни правилници практическите ред и условия за прилагането на правилата за поверителност, посочени в параграфи 1 и 2.

4. Органът прилага Решение 2001/844/ЕО, ЕОВС, Евратом на Комисията от 29 ноември 2001 г. за изменение на нейния процедурен правилник ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 317, 3.12.2001 г., стр. 1.

Член 71

Защита на данните

Настоящият регламент не засяга задълженията на държавите-членки по Директива 95/46/ЕО, свързани с обработването на лични данни от тяхна страна, или задълженията на Органа по Регламент (ЕО) № 45/2001, свързани с обработването на лични данни от негова страна при изпълнение на неговите отговорности.

Член 72

Достъп до документи

1. По отношение на документи, съхранявани от Органа, се прилага Регламент (ЕО) № 1049/2001.
2. До 31 май 2011 г. Управителният съвет приема практически мерки за прилагане на Регламент (ЕО) № 1049/2001.
3. Решенията, взети от Органа съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, могат да бъдат предмет на жалба до Омбудсмана или на производство пред Съда на Европейския съюз, след обжалване пред Апелативния съвет, в зависимост от случая, в съответствие с условията, предвидени в членове 228 и 263 ДФЕС съответно.

Член 73

Езиков режим

1. По отношение на Органа се прилага Регламент № 1 на Съвета за определяне на езиците, използвани в Европейската икономическа общност ⁽¹⁾.
2. Управителният съвет взема решение, с което се определя вътрешният езиков режим на Органа.
3. Преводческите услуги, необходими за работата на Органа, се предоставят от Центъра за преводи за органите на Европейския съюз.

Член 74

Споразумение с държавата на седалището

Необходимите договорености относно помещенията на Органа в държавата-членка, в която се намира седалището му, и относно съоръженията, които трябва да бъдат предоставени от тази държава-членка, както и специалните правила, приложими в тази държава-членка към изпълнителния директор, членовете на Управителния съвет, членовете на персонала на Органа и членовете на техните семейства, се установяват в споразумение с държавата на седалището между Органа и тази държава-членка, което ще бъде сключено след получаване на одобрение от Управителния съвет.

Държавата-членка осигурява възможно най-добрите условия за нормалната работа на Органа, включително многоезиково училищно обучение с европейска насоченост и подходящи транспортни връзки.

⁽¹⁾ ОВ P 17, 6.10.1958 г., стр. 385.

Член 75

Участие на трети държави

1. В работата на Органа могат да участват трети държави, които са сключили споразумения със Съюза, с които са приели и прилагат правото на Съюза в областите, в които е компетентен Органът, както е посочено в член 1, параграф 2.
2. Органът може да си сътрудничи с държавите, посочени в параграф 1, които прилагат законодателство, признато за еквивалентно, в областите на компетентност на Органа, посочени в член 1, параграф 2, съгласно международните споразумения, сключени от Съюза в съответствие с член 216 ДФЕС.
3. Съгласно съответните разпоредби на споразуменията, посочени в параграфи 1 и 2, следва да бъдат постигнати договорености, определящи по-специално естеството, обхвата и процедурните аспекти на участието на посочените в параграф 1 държави в работата на Органа, включително разпоредби относно финансовите вноски и персонала. В тях може да се предвиди тези държави да бъдат представени в качеството на наблюдатели в Съвета на надзорниците, като се гарантира, че те не присъстват на разисквания, свързани с отделни участници на финансовите пазари, освен при наличието на пряк интерес.

ГЛАВА VIII

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 76

Подготвителни действия

1. След влизането в сила на настоящия регламент и преди създаването на Органа, CESR действа в тясно сътрудничество с Комисията, за да се подготви за заместването на CESR от Органа.
2. След създаването на Органа Комисията отговаря за административното създаване и първоначалната административна дейност на Органа, докато Органът назначи изпълнителен директор.

За тази цел, до встъпването в длъжност на изпълнителния директор след назначаването му от Съвета на надзорниците в съответствие с член 51, Комисията може временно да назначи длъжностно лице, което да изпълнява функциите на изпълнителен директор. Този период се ограничава до времето, необходимо за назначаване на изпълнителен директор на Органа.

Временно изпълняващият длъжността изпълнителен директор може да разрешава всички плащания, извършвани с бюджетните кредити, предвидени в бюджета на Органа, след като тези плащания бъдат одобрени от Управителния съвет, и може да сключва договори, включително договори за наемане на персонал, след приемане на шатното разписание на Органа.

3. Параграфи 1 и 2 не засягат правомощията на Съвета на надзорниците и на Управителния съвет.

4. Органът се счита за правоприменник на CESR. До датата на създаване на Органа всички активи и пасиви и всички текущи операции на CESR се прехвърлят автоматично на Органа. CESR изготвя окончателен финансов отчет за състоянието на неговите активи и пасиви към датата на прехвърлянето. Финансовият отчет се одитира и одобрява от CESR и от Комисията.

Член 77

Преходни разпоредби относно персонала

1. Чрез дерогация от член 68, всички трудови договори и договорености за командироване, които са сключени от CESR или от неговия секретариат и действат към 1 януари 2011 г., се изпълняват до изтичане на техния срок. Техният срок не може да бъде удължаван.

2. На всички членове на персонала с договори, посочени в параграф 1, се предлага възможност да сключат договори за срочно наети служители съгласно член 2, буква а) от Условията за работа на другите служители на съответните степени, предвидени в щатното разписание на Органа.

След влизането в сила на настоящия регламент органът, оправомощен да сключва договори, провежда вътрешна процедура за подбор, до която се допускат само служителите, които имат договор с CESR или с неговия секретариат, с цел да се провери компетентността, ефикасността и надеждността на лицата, които ще бъдат наети. При вътрешната процедура за подбор се вземат изцяло предвид уменията и опита, показани от отделните служители при упражняването на техните функции преди наемането на работа.

3. В зависимост от вида и нивото на изпълняваните функции на одобрените кандидати се предлага договор за срочно наети служители за срок, равен най-малко на оставащия срок по предходния договор.

4. Съответното национално законодателство в областта на трудовите договори и останалите приложими правни инструменти продължават да се прилагат спрямо членовете на персонала с предходни договори, които предпочитат да не участват в процедурата за подбор на срочно наети служители или на които не са предложени договори за срочно наети служители в съответствие с параграф 2.

Член 78

Национални разпоредби

Държавите-членки приемат разпоредбите, необходими за гарантиране на ефективното прилагане на настоящия регламент.

Член 79

Изменения

Решение № 716/2009/ЕО се изменя, като се заличава CESR от списъка на бенефициерите, съдържащ се в раздел Б от приложението към посоченото решение.

Член 80

Отмяна

Решение 2009/77/ЕО на Комисията за създаване на CESR се отменя, считано от 1 януари 2011 г.

Член 81

Преглед

1. До 2 януари 2014 г. и на всеки три години след това Комисията публикува общ доклад относно натрупания в резултат на дейността на Органа опит и относно процедурите, предвидени в настоящия регламент. В този доклад се оценява, *inter alia*:

- a) сближаването на надзорните практики, постигнато от компетентните органи;
 - i) сближаването по отношение на функционалната независимост на компетентните органи и на стандартите, еквивалентни на стандартите за корпоративно управление;
 - ii) безпристрастността, обективността и автономността на Органа;
 - b) работата на колегиите от надзорници;
 - в) напредъкът, постигнат към сближаване в областта на предотвратяването, управлението и преодоляването на кризи, включително механизмите на Съюза за осигуряване на средства;
 - г) ролята на Органа във връзка със системния риск;
 - д) прилагането на предпазната клауза, предвидена в член 38;
 - е) изпълнението на функции по обвързваща медиация съгласно член 19.
2. В доклада по параграф 1 се разглежда също така дали:
- a) е целесъобразно да се продължава да се упражнява отделен надзор върху банковата дейност, застраховането, професионалното пенсионно осигуряване, ценните книжа и финансовите пазари;
 - b) е целесъобразно пруденциалният надзор и надзорът върху търговската дейност да се осъществяват поотделно или от един и същ надзорник;
 - в) е целесъобразно да се опрости и укрепи структурата на ЕСФН с цел повишаване на съгласуваността между макро- и микроравнището и между ЕНО;
 - г) развитието на ЕСФН съответства на развитието в световен мащаб;
 - д) са налице достатъчно многообразие и високи постижения в рамките на ЕСФН;
 - е) е налице подходяща степен на отчетност и прозрачност във връзка с изискванията за публикуване;
 - ж) ресурсите на Органа са достатъчни за изпълнението на неговите отговорности;

з) е целесъобразно седалището на Органа да бъде запазено или ЕНО да бъдат преместени в едно седалище, за да се подобри координацията между тях.

3. Във връзка с прекия надзор над институции или инфраструктури от паневропейски мащаб Комисията изготвя годишен доклад относно целесъобразността Органът да бъде натоварен с допълнителни надзорни отговорности в тази област, като отчита пазарните тенденции.

4. Докладът и всички придружаващи го предложения, ако такива са целесъобразни, се препращат на Европейския парламент и на Съвета.

Член 82

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 1 януари 2011 г., с изключение на член 76 и член 77, параграфи 1 и 2, които се прилагат от датата на влизането му в сила.

Органът се създава на 1 януари 2011 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 24 ноември 2010 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
O. CHASTEL

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2010/78/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 24 ноември 2010 година

за изменение на директиви 98/26/ЕО, 2002/87/ЕО, 2003/6/ЕО, 2003/41/ЕО, 2003/71/ЕО, 2004/39/ЕО, 2004/109/ЕО, 2005/60/ЕО, 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2009/65/ЕО във връзка с правомощията на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган), Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 50, член 53, параграф 1 и членове 62 и 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Финансовата криза от периода 2007 и 2008 г. разкри сериозни слабости на финансовия надзор, както в конкретни случаи, така и на финансовата система като цяло. Моделите за надзор на национално равнище не успяват да се пригодят към финансовата глобализация и интегрираните и взаимосвързани европейски финансови пазари, на които много финансови институции извършват дейност в повече от една държава. Кризата разкри сериозни слабости по отношение на сътрудничеството, координацията, последователното прилагане на законодателството на Съюза и доверието между компетентните национални органи.
- (2) В няколко резолюции преди и по време на финансовата криза Европейският парламент призова да се премине към

по-интегриран европейски надзор, за да се гарантира пълна равнопоставеност на всички участници на равнището на Съюза и да се отрази нарастващата интеграция на финансовите пазари в Съюза (в резолюциите си от 13 април 2000 г. във връзка със съобщението на Комисията относно прилагането на рамката за финансовите пазари: план за действие, от 21 ноември 2002 г. относно правилата за пруденциален надзор в Европейския съюз, от 11 юли 2007 г. относно политика в областта на финансовите услуги (2005—2010 г.) — Бяла книга, от 23 септември 2008 г., съдържаща препоръки към Комисията относно хедж фондовете и фондовете за частно участие, и от 9 октомври 2008 г., съдържаща препоръки към Комисията относно последващи мерки при процеса „Ламфалуси“: бъдеща структура на надзора, както и в позициите си от 22 април 2009 г. относно измененото предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно предприемането и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) и от 23 април 2009 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно агенциите за кредитен рейтинг).

- (3) През ноември 2008 г. Комисията възложи на експертна група на високо равнище, председателствана от г-н Жак дьо Ларозиер, да представи препоръки за подобряване на европейската надзорна уредба с цел по-добра защита на гражданите и възстановяване на доверието във финансовата система. В своя окончателен доклад, представен на 25 февруари 2009 г. (доклад „Дьо Ларозиер“), групата на високо равнище препоръчва укрепване на надзорната рамка, за да се намали рискът от бъдещи финансови кризи, както и тяхната сериозност. В него бяха препоръчани по-машабни реформи на структурата на надзора на финансовия сектор в рамките на Съюза. С доклада „Дьо Ларозиер“ също така се препоръчва създаването на Европейска система за финансов надзор (ЕСФН), която да включва три европейски надзорни органа (ЕНО) — по един за секторите на банковото дело, ценните книжа и застраховането и професионалното пенсионно осигуряване, както и на Европейски съвет за системен риск.

(1) Становище от 18 март 2010 г. (ОВ С 87, 1.4.2010 г., стр. 1).

(2) Становище от 18 март 2010 г. (все още не публикувано в Официален вестник).

(3) Позиция на Европейския парламент от 22 септември 2010 г. (все още не публикувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 17 ноември 2010 г.

- (4) В съобщението си от 4 март 2009 г., озаглавено „Движеща сила за възстановяването на Европа“, Комисията предложи да представи проект на законодателни актове, с които да бъде създадена ЕСФН, а в съобщение от 27 май 2009 г., озаглавено „Европейски финансов надзор“, тя даде повече информация относно вероятната структура на тази нова надзорна рамка.
- (5) В заключенията си след заседанието си на 18 и 19 юни 2009 г. Европейският съвет препоръча да бъде създадена Европейска система за финансов надзор, която да включва три нови ЕНО. Целта на системата следва да бъде повишаване на качеството и последователността на националния надзор, засилване на надзора върху презграничните групи и утвърждаване на Единен европейски наръчник, приложим към всички финансови институции във вътрешния пазар. Той подчерта, че ЕНО също трябва да имат надзорни правомощия по отношение на агенциите за кредитен рейтинг и прикани Комисията да подготви конкретни предложения относно това как ЕСФН може да играе важна роля в кризисни ситуации.
- (6) На 23 септември 2009 г. Комисията прие предложения за три регламента за създаването на ЕСФН, както и за създаването на трите ЕНО.
- (7) За да може ЕСФН да функционира ефективно, са необходими промени в правните актове на Съюза в областта на дейност на трите ЕНО. Тези промени засягат определянето на обхвата на някои правомощия на ЕНО, включването на определени правомощия, установени в правните актове на Съюза, както и изменения с цел осигуряване на гладкото и ефективно функциониране на ЕНО в рамките на ЕСФН.
- (8) Създаването на трите ЕНО следва да бъде придружено от изготвянето на единен наръчник, за да се осигури последователното хармонизиране и еднаквото прилагане, като по този начин се допринася за по-ефективното функциониране на вътрешния пазар.
- (9) В регламентите за създаване на ЕСФН се предвижда, че в изрично посочените в съответното законодателство области ЕНО могат да изготвят проекти на технически стандарти, които се предоставят за приемане от страна на Комисията съгласно членове 290 и 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) чрез делегирани актове или актове за изпълнение. Настоящата директива следва да определи първата група от тези области и следва да не засяга добавянето на други области в бъдеще.
- (10) В съответното законодателство следва да бъдат определени областите, в които ЕНО са оправомощени да разработват проекти на технически стандарти, и начините за тяхното приемане. По отношение на делегираните актове съответното законодателство следва да посочва елементите, условията и характеристиките, както предвижда член 290 ДФЕС.
- (11) С определянето на областите от значение за техническите стандарти следва да се постигне подходящ баланс при съставянето на единен набор от хармонизирани правила, като се избегне прекомерно сложното регулиране и прилагане. Единствените избрани области следва да бъдат тези, по отношение на които последователните технически правила ще допринесат значително и по ефективен начин за постигането на целите на съответното законодателство, като същевременно се гарантира, че политическите решения се вземат от Европейския парламент, Съвета и Комисията в съответствие с техните обичайни процедури.
- (12) Въпросите, уредени от техническите стандарти, следва да са въпроси от чисто техническо естество за чието разработване е необходим опит на експерти в областта на надзора. Техническите стандарти, приети като делегирани актове, следва да доразвиват, уточняват и определят условията за последователно хармонизиране на правилата, които са част от приетите от Европейския парламент и от Съвета основни инструменти, чрез допълване или изменение на някои несъществени елементи на законодателния акт. Техническите стандарти, приети под формата на актове за изпълнение, следва да определят условията за еднакво прилагане на правно обвързващите актове на Съюза. Техническите стандарти не следва да включват свързани с провежданата политика избори.
- (13) По отношение на регулаторните технически стандарти е целесъобразно да бъде въведена процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган) ⁽¹⁾, Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) ⁽²⁾ и Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) ⁽³⁾ съответно. Техническите стандарти за изпълнение следва да бъдат приети в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010 съответно. Европейският съвет одобри четиристепенния подход на Ламфалуси за постигане на по-ефективен и по-прозрачен регулаторен процес в областта на финансовото законодателство на Съюза. На Комисията се предоставят правомощия да приема мерки на ниво 2 в много области и вече са в сила голям брой регламенти и директиви на Комисията на ниво 2. В случаите, когато регулаторните технически стандарти са предназначени за доразвиване, уточняване или определяне на условията за прилагане на такива мерки на ниво 2, те следва да бъдат приемани едва след приемането на съответната мярка на ниво 2 и следва да бъдат съобразени със съдържанието на тази мярка на ниво 2.

⁽¹⁾ Вж. страница 12 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽²⁾ Вж. страница 48 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽³⁾ Вж. страница 84 от настоящия брой на Официален вестник.

- (14) Обвързващите технически стандарти допринасят за създаването на единен наръчник за законодателството в областта на финансовите услуги, одобрено от Европейския съвет в заключенията му от юни 2009 г. Доколкото някои изисквания в законодателните актове на Съюза не са изцяло хармонизирани и в съответствие с принципа на предпазните мерки при надзора, задължителните технически стандарти, развиващи, уточняващи или определящи условията за прилагане на тези изисквания, не следва да възпрепятстват държавите-членки да изискват допълнителна информация или да налагат по-строги изисквания. Ето защо техническите стандарти следва да позволяват на държавите-членки да правят това в определени области, когато тези законодателни актове предвиждат подобно право на преценка.
- (15) Както е предвидено в регламентите за създаване на ЕСФН, преди да представят техническите стандарти на Комисията, когато е целесъобразно, ЕНО следва да проведат открити обществени консултации по тях и да анализират свързаните с тях възможни разходи и ползи.
- (16) Следва да е възможно техническите стандарти да предвиждат преходни мерки с подходящ срок, ако разходите за незабавното прилагане биха надхвърлили ползите.
- (17) Регламентите за създаване на ЕСФН предвиждат създаването на механизъм за уреждане на разногласия между компетентните национални органи. Ако даден компетентен орган не е съгласен с процедурата или същността на дадено действие или бездействие на друг компетентен орган в областите, определени в правните актове на Съюза в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010, в които съгласно законодателството се изисква сътрудничество, координация или съвместно вземане на решение от компетентните национални органи, ЕНО, по искане на един от съответните компетентни органи, следва да могат да подпомогнат органите да постигнат съгласие в рамките на определения от ЕНО срок, който следва да е съобразен със съответните срокове в приложимото законодателство, както и със сложността и неотложния характер на разногласията. В случай че това разногласие продължи, ЕНО следва да могат да разрешат въпроса.
- (18) Регламентите за създаване на ЕНО изискват в секторното законодателство да бъдат посочени случаите, в които може да се използва механизмът за уреждане на разногласия между компетентните национални органи. Настоящата директива следва да определи първата група от такива случаи и не следва да засяга добавянето на допълнителни случаи в бъдеще. Настоящата директива не следва да възпрепятства ЕНО да предприемат действия в съответствие с други правомощия или да изпълняват задачите, посочени в регламентите за тяхното създаване, включително свързаните с необвързваща медиация и с допринасянето за последователно, ефикасно и ефективно прилагане на правните актове на Съюза. Освен това в областите, по отношение на които в съответния правен акт вече е установена под някаква форма необвързваща медиация за уреждане на спорове или в които са предвидени срокове за вземането на съвместни решения от страна на един или повече компетентни национални органи, ще бъдат необходими изменения за осигуряване на яснота и на нормалното протичане на процеса на вземане на съвместно решение, а също и — при необходимост — за уреждане на разногласията от страна на ЕНО. Задължителната процедура за уреждане на разногласия е предвидена за уреждане на случаи, при които компетентните национални органи не могат сами да решат процедурни въпроси или въпроси по същество, свързани със спазването на правни актове на Съюза.
- (19) Поради това в настоящата директива следва да се определят случаите, при които може да се наложи решаване на процедурен въпрос или въпрос по същество, засягащ спазването на правото на Съюза, който не може да бъде решен самостоятелно от компетентните национални органи. В такива случаи един от засегнатите компетентни национални органи следва да може да отнесе въпроса до съответния европейски надзорен орган. Този европейски надзорен орган следва да предприеме действия в съответствие с регламента за неговото създаване и с настоящата директива. Съответният европейски надзорен орган следва да може да изиска от засегнатите компетентни органи да предприемат конкретно действие или да се въздържат от всякакво действие с цел въпросът да бъде решен и да се гарантира спазването на правото на Съюза, като неговото искане има задължителен характер за съответните компетентни органи. В случаите, когато съответният правен акт на Съюза дава право на преценка на държавите-членки, решенията на даден европейски надзорен орган не следва да заместват упражняването на това право на преценка от компетентните органи при спазване на правото на Съюза.
- (20) В Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции ⁽¹⁾ е предвидена медиация или съвместни решения във връзка с определянето на значимите клонове за целите на участието в колегии от надзорници, одобряването на модели и оценка на риска на ниво група. Във всички тези области следва да бъде ясно посочено чрез изменения, че при разногласие в рамките на определен срок Европейският надзорен орган (Европейски банков орган) може да уреди разногласието по реда, посочен в Регламент (ЕС) № 1093/2010. С този подход се изяснява, че Европейският надзорен орган (Европейски банков орган) не следва да замества упражняването на правото на преценка на компетентните органи в съответствие с правото на Съюза, но същевременно следва да бъде възможно да се уреждат разногласията и да се засилва сътрудничеството, преди по отношение на дадена институция да бъде взето или отправено окончателно решение.

⁽¹⁾ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.

- (21) За да се осигури гладко прехвърляне на текущите задачи на Комитета на европейските банкови надзорници, на Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор и на Комитета на европейските регулатори на ценни книжа към новите ЕНО, позоваването на тези комитети навсякъде в съответното законодателство следва да бъде заменено с позоваване съответно на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган), Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и на Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари).
- (22) С цел да се приложи в пълна степен новата рамка, предвидена в ДФЕС, е необходимо да бъдат адаптирани изпълнителните правомощия, установени съгласно член 202 от Договора за създаването на Европейската общност (Договор за ЕО), и те да бъдат заменени с подходящи разпоредби в съответствие с членове 290 и 291 ДФЕС. Този преглед следва да бъде приключен в срок от три години след влизането в сила на Договора от Лисабон, като упражняването на оставащите правомощия, предоставени съгласно член 202 от Договора за ЕО, следва да бъде прекратено на тази дата.
- (23) Привеждането на процедурите на комитет в съответствие с ДФЕС и по-специално с членове 290 и 291 от него, следва да бъде направено при отчитане на всеки конкретен случай. С цел да се вземе предвид техническото развитие на финансовите пазари и да се определят изискванията, предвидени в директивите, изменени с настоящата директива, на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 ДФЕС.
- (24) Европейският парламент и Съветът следва да разполагат със срок от три месеца за възражения срещу делегиран акт, считано от датата на нотификацията. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок следва да може да бъде удължен с три месеца по отношение на важни проблемни области. Следва също така да се даде възможност на Европейския парламент и на Съвета да уведомят другите институции за намерението си да не правят възражения. Подобно одобрение на делегирани актове на ранен етап е особено уместно в случаите, в които е необходимо да бъдат спазени срокове, например когато в основния акт са предвидени срокове, в рамките на които Комисията трябва да приеме делегирани актове.
- (25) В Декларация № 39 относно член 290 ДФЕС, приложена към заключителния акт на Междуправителствената конференция, която прие Договора от Лисабон, Конференцията отбеляза намерението на Комисията при изготвянето на проектите на делегирани актове в областта на финансовите услуги да продължи да се консултира с посочените от държавите-членки експерти в съответствие с нейната установена практика.
- (26) Новата структура на надзора, установена с ЕСФН, ще изисква от компетентните национални органи да си сътрудничат тясно с ЕНО. С измененията на съответното законодателство следва да се осигури премахването на правните пречки пред изпълнението на задълженията за обмен на информация, включени в регламентите за създаване на ЕНО.
- (27) По отношение на информацията, предавана или обменяна между компетентните органи и ЕНО или ЕССР, следва да се прилага задължението за професионална тайна, с което са обвързани настоящите или бившите служители на компетентните органи, които получават информацията.
- (28) В регламентите за създаване на ЕНО се предвижда, че те могат да развиват контакти с надзорните органи от трети държави и подпомагат изготвянето на решения по отношение на еквивалентността, които се отнасят до надзорните режими в трети държави. Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти⁽¹⁾ и Директива 2006/48/ЕО следва да бъдат изменени, за да се даде възможност на ЕНО да сключват споразумения за сътрудничество с трети държави и да обменят информация, когато тези трети държави могат да предоставят гаранции за запазване на професионалната тайна.
- (29) Поддържането на единен консолидиран списък или регистър за всяка категория от финансови институции в Съюза, което понастоящем е задължение на всеки компетентен национален орган, ще подобри прозрачността и ще е по-подходящо за единния финансов пазар. На ЕНО следва да се повери задачата за създаване, публикуване и редовно актуализиране на регистрите и списъците на финансовите субекти в Съюза. Това се отнася до списъка на лицензните, предоставени на кредитните институции от компетентните национални органи, до регистъра на всички инвестиционни посредници и до списъка на регулираните пазари съгласно Директива 2004/39/ЕО. По същия начин, на Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) следва да се повери задачата за създаване, публикуване и редовно актуализиране на списъка на одобрените проспекти и на удостоверенията за одобрение по Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 г. относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване⁽²⁾.
- (30) В областите, по отношение на които ЕНО са задължени да разработват проекти на технически стандарти, тези проекти на технически стандарти следва да бъдат предадени на Комисията в срок от три години след създаването на ЕНО, освен ако в съответния законодателен акт не е определен друг срок.
- (31) Задачите на Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) във връзка с Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа⁽³⁾ не следва да засягат компетентността на Европейската система на централните банки да насърчава нормалното функциониране на платежните системи в съответствие с член 127, параграф 2, четвърто тире ДФЕС.

(1) ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.

(2) ОВ L 345, 31.12.2003 г., стр. 64.

(3) ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45.

- (32) Техническите стандарти, чиито проекти се изготвят от Европейския надзорен орган (Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) в съответствие с настоящата директива и във връзка с Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 юни 2003 г. относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване⁽¹⁾, не следва да засягат компетентността на държавите-членки по отношение на пруденциалните изисквания към тези институции, предвидена в Директива 2003/41/ЕО.
- (33) Съгласно член 13, параграф 5 от Директива 2003/71/ЕО компетентният орган на държавата-членка по произход може да делегира правомощието за одобряване на проспекта на компетентния орган на друга държава-членка със съгласието на този компетентен орган. Член 28, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 изисква такива споразумения за делегиране да бъдат съобщавани на Европейския надзорен орган (Европейския орган за ценни книжа и пазари) най-малко един месец преди началото на действието им. Въпреки това, предвид опита при делегиране на правомощията за одобряване съгласно Директива 2003/71/ЕО, в която са определени по-кратки срокове, в такъв случай е целесъобразно да не се прилага член 28, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.
- (34) На този етап не е необходимо ЕНО да разработват проекти за технически стандарти относно съществуващите изисквания за това лицата, които действително ръководят дейността на инвестиционни посредници, кредитни институции, ПКИПЦК и техните управляващи дружества, да са с достатъчно добра репутация и опит, за да осигурят тяхното добро и разумно управление. Същевременно, като се има предвид важността на тези изисквания, ЕНО следва приоритетно да определят най-добрите практики в насоки и да гарантират сближаването на надзорните и пруденциалните процеси с тези най-добри практики. По подобен начин те следва да определят най-добрите практики и да гарантират сближаване по отношение на пруденциалните изисквания, свързани с главното управление на тези органи.
- (35) Единният европейски наръчник, приложим към всички финансови институции на вътрешния пазар, следва да осигури подходяща хармонизация на критериите и методологията, които да могат да се прилагат от компетентните органи при оценката на риска, свързан с кредитните институции. По-конкретно целта на разработването на проекти за технически стандарти във връзка с вътрешнорейтинговия подход, усъвършенствания подход за измерване и подхода на вътрешни модели за пазарния риск, предвидени в настоящата директива, следва да бъде осигуряването на качеството и надеждността на тези подходи, както и на последователността на техния преглед от компетентните органи. Тези технически стандарти следва да позволяват на компетентните органи да разрешават на финансовите институции да разработват различни подходи, основани на собствения им опит и особености, в съответствие с изискванията, предвидени в Директива 2006/48/ЕО и в Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции⁽²⁾ и при спазване на изискванията на съответните технически стандарти.
- (36) Тъй като целите на настоящата директива, а именно подобряването на функционирането на вътрешния пазар чрез осигуряване на високо, ефективно и последователно равнище на пруденциално регулиране и надзор, защитата на вложителите, инвеститорите и бенефициерите и по този начин - на дружествата и потребителите, защитата на целостта, ефикасността и нормалното функциониране на финансовите пазари, запазването на стабилността и устойчивостта на финансовата система, защитата на реалната икономика, защитата на публичните финанси и засилването на международната надзорна координация, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки, а поради техния мащаб могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (37) До 1 януари 2014 г. Комисията следва да докладва на Европейския парламент и на Съвета за предаването от страна на ЕНО на проектите на технически стандарти, предвидени в настоящата директива, и да представи подходящи предложения.
- (38) Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа⁽³⁾, Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат⁽⁴⁾, Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба)⁽⁵⁾, Директива 2003/41/ЕО, Директива 2003/71/ЕО, Директива 2004/39/ЕО, Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар⁽⁶⁾, Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм⁽⁷⁾, Директива 2006/48/ЕО, Директива 2006/49/ЕО и Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК)⁽⁸⁾ следва да бъдат съответно изменени,

(2) ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 201.

(3) ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45.

(4) ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1.

(5) ОВ L 96, 12.4.2003 г., стр. 16.

(6) ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38.

(7) ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15.

(8) ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32.

(1) ОВ L 235, 23.9.2003 г., стр. 10.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 98/26/ЕО

Директива 98/26/ЕО се изменя, както следва:

1. В член 6 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Държавата-членка по параграф 2 незабавно уведомява Европейския съвет за системен риск, другите държави-членки и Европейския надзорен орган (Европейския орган за ценни книжа и пазари) (наричан по-нататък „ЕОЦКП“), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*).

(*) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84.“

2. В член 10, параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„1. Държавите-членки определят системите и съответните системни оператори, които ще бъдат включени в приложното поле на настоящата директива, уведомяват ЕОЦКП за тях и го информират за избраните в съответствие с член 6, параграф 2 органи. ЕОЦКП публикува тази информация на своята интернет страница.“

3. Вмъква се следният член:

„Член 10а

1. За целите на настоящата директива компетентните органи си сътрудничат с ЕОЦКП в съответствие с Регламент (ЕС) № 1095/2010.

2. Компетентните органи незабавно предоставят на ЕОЦКП цялата необходима информация за изпълнение на задълженията му, в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

Член 2

Изменения на Директива 2002/87/ЕО

Директива 2002/87/ЕО се изменя, както следва:

1. Член 4 се изменя, както следва:

- а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Координаторът, определен в съответствие с член 10, уведомява предприятието-майка, което ръководи дадена групировка, или при липсата на предприятие-майка, регулираното образувание, което в рамките на дадена групировка обявява най-високо салдо на баланса в най-значимия финансов сектор, че групировката е била определена за финансов конгломерат, както и за определенето на координатор.

Координаторът уведомява за това и компетентните органи, които са одобрили регулираните образувания на групировката и компетентните органи на държавата-членка, в която е главното управление на смесената финансова холдингова компания, както и Съвместния комитет на европейските надзорни органи (ЕНО), създаден съгласно член 54 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен

орган (Европейски банков орган) (*), Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) (**) и Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) (***) съответно (наричан по-нататък „Съвместен комитет“).

(*) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12.

(**) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48.

(***) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84.“

- б) добавя се следният параграф:

„3. Съвместният комитет публикува на своята интернет страница списък на определените финансови конгломерати и го актуализира. Тази информация е достъпна чрез електронна препратка на всяка от интернет страниците на Европейските надзорни органи.“

2. В член 9, параграф 2 се добавя следната буква:

„г) съществуващите правила за участие в адекватни схеми и планове за възстановяване и реструктуриране и при необходимост за разработването на такива схеми и планове. Тези правила подлежат на редовен преглед.“

3. Заглавието на раздел 3 се заменя със следното:

„МЕРКИ ЗА УЛЕСНЯВАНЕ НА ДОПЪЛНИТЕЛНИЯ НАДЗОР И ПРАВОМОЩИЯ НА СЪВМЕСТНИЯ КОМИТЕТ“

4. В раздел 3 се вмъква следният член:

„Член 9а

Роля на Съвместния комитет

В съответствие с член 56 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010 съответно Съвместният комитет осигурява съгласуван междусекторен и презграничен надзор и спазване на законодателството на Съюза.“

5. В член 10 параграф 1 се заменя със следното:

„1. За да се осигури подходящ допълнителен надзор на регулираните образувания в даден финансов конгломерат, измежду компетентните органи заинтересованите държави-членки, включително и тези на държавата-членка, в която се намира главното управление на смесената финансова холдингова компания, се определя един координатор, отговарящ за координацията и за упражняването на допълнителния надзор. Идентификационните данни на координатора се публикуват на интернет страницата на Съвместния комитет.“

6. В член 11, параграф 1 втора алинея се заменя със следното:

„За улесняване и осигуряване на широка правна основа на допълнителния надзор координаторът и останалите заинтересовани компетентни органи, и когато има такива, останалите съответни компетентни органи, установяват правила за координация. С тези правила за координация могат да се възлагат допълнителни задачи на координатора и да се уточняват процедурите за вземане на решение между заинтересованите компетентни органи, както е посочено в членове 3 и 4, член 5, параграф 4, член 6, член 12, параграф 2 и членове 16 и 18, както и процедурите за сътрудничество с други компетентни органи.

В съответствие с член 8 и при спазване на процедурата, предвидена в член 56 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010 съответно, ЕНО посредством Съвместния комитет разработват насоки, насочени към сближаването на надзорните практики по отношение на съгласуваността на координационните споразумения в областта на надзора в съответствие с член 131а от Директива 2006/48/ЕО и член 248, параграф 4 от Директива 2009/138/ЕО.“

7. В член 12, параграф 1 трета алинея се заменя със следното:

„В съответствие с разпоредбите на секторните правила компетентните органи могат също така да обменят информацията за регулираните образувания, принадлежащи към един финансов конгломерат, необходима за изпълнението на техните съответни задачи, със следните органи: централните банки, Европейската система на централните банки, Европейската централна банка и Европейския съвет за системен риск в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за създаване на Европейски съвет за системен риск (*).

(*) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 1.“

8. Въмква се следният член:

„Член 12а

Сътрудничество и обмен на информация със Съвместния комитет

1. Компетентните органи си сътрудничат със Съвместния комитет за целите на настоящата директива в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010.

2. Компетентните органи незабавно предоставят на Съвместния комитет цялата информация, необходима за изпълнение на задълженията му, в съответствие с член 35 Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010 съответно.“

9. В член 14 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите-членки гарантират, че в рамките на тяхната юрисдикция не съществуват правни пречки, които възпрепятстват физическите или юридическите лица, по отношение на които се упражнява допълнителен надзор, независимо дали те са регулирани образувания или не, да обменят помежду си всякаква информация, която би могла да бъде от значение за постигане на целите на допълнителния надзор, и да обменят информация в съответствие с настоящата директива и с ЕНО в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010 съответно, когато е необходимо - чрез Съвместния комитет.“

10. В член 16 втора алинея се заменя със следното:

„Без да се засяга член 17, параграф 2, държавите-членки могат да определят какви мерки могат да предприемат компетентните органи по отношение на смесените финансови холдингови компании. В съответствие с членове 16 и 56 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010 съответно ЕНО могат да разработват насоки за мерки във връзка със смесените финансови холдингови компании посредством Съвместния комитет.“

11. Член 18 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Без да се засягат секторните правила, когато се прилага член 5, параграф 3, компетентните органи проверяват дали по отношение на регулираните образувания, чието предприятие-майка е с главно управление в трета държава, компетентният орган на тази трета държава упражнява надзор, равностоен на предвидения в настоящата директива относно допълнителния надзор на регулираните образувания, посочени в член 5, параграф 2. Проверката се извършва от компетентния орган, който би изпълнявал ролята на координатор, ако се прилагат критериите, определени в член 10, параграф 2, по искане на предприятието-майка или на което и да е от регулираните образувания, одобрени в Съюза, или по негова собствена инициатива.

Този компетентен орган се консултира с останалите заинтересовани компетентни органи и полага всички възможни усилия, за да се съобрази с всички приложими насоки, изготвени посредством Съвместния комитет в съответствие с членове 16 и 56 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010 съответно.“

б) въмква се следният параграф:

„1а. Ако даден компетентен орган не е съгласен с решение, взето от друг заинтересован компетентен орган съгласно параграф 1, се прилага член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010 съответно.“

12. В член 19 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Без да се засяга член 218, параграфи 1 и 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), Комисията със съдействието на Съвместния комитет, Европейския банков комитет, Европейския комитет по застрахователно и професионално пенсионно осигуряване и Комитета за финансовите конгломерати, разглежда резултата от преговорите по параграф 1 и създалата се ситуация.“

13. В член 20, параграф 1 се добавя следната алинея:

„Тези мерки не включват предмета на правомощията, които са делегирани и предоставени на Комисията по отношение на въпросите, изброени в член 21а.“

14. Член 21 се изменя, както следва:

а) параграф 4 се заменя със следното:

„4. ЕНО посредством Съвместния комитет могат да дават общи насоки по въпроса, дали режимите на допълнителния надзор на компетентните органи на трети държави могат да постигнат целите на допълнителния надзор, определени в настоящата директива, по отношение на регулираните образувания на финансов конгломерат, който се ръководи от предприятие с главно управление в трета държава. Съвместният комитет прави редовен преглед на тези насоки и взема предвид всякакви промени в допълнителния надзор, упражняван от посочените компетентни органи.“

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. До 1 декември 2011 г. Комисията прави преглед на член 20 и представя подходящи законодателни предложения с цел да се даде възможност за пълно прилагане на делегираните актове съгласно член 290 ДФЕС и актовете за изпълнение съгласно член 291 ДФЕС по отношение на настоящата директива. Без да се засягат вече приетите мерки за изпълнение, правомощията за приемане на мерки за изпълнение, предоставени на Комисията с член 21, които се запазват след влизането в сила на Договора от Лисабон, се прекратяват на 1 декември 2012 г.“

15. Вмъква се следният член:

„Член 21а

Технически стандарти

1. За да се осигури последователното хармонизиране на настоящата директива, ЕНО в съответствие с член 56 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010 съответно могат да разработват проекти за регулаторни технически стандарти по отношение на:

а) член 2, точка 11, за да се уточни прилагането на член 17 от Директива 78/660/ЕИО на Съвета в контекста на настоящата директива;

б) член 2, точка 17, за да се установят процедурите или да се конкретизират критериите за определяне на „заинтересованите компетентни органи“;

в) член 3, параграф 5, за да се определят алтернативните променливи величини за определянето на финансов конгломерат.

На Комисията са делегират правомощия да приема посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10-14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010 съответно.

2. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящата директива, ЕНО в съответствие с член 56 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010 съответно могат да разработват проекти на технически стандарти за изпълнение по отношение на:

а) член 6, параграф 2, за да се осигурят еднакви условия на прилагане на методите за изчисляване, изброени в част II от приложение I, но без да се засяга член 6, параграф 4;

б) член 7, параграф 2, за да се осигурят еднакви условия на прилагане на процедурите за включване на елементите, попадащи в обхвата на определението „концентрации на риска“, в посочения в член 7, параграф 2, втора алинея контрол за спазване на финансовите правила;

в) член 8, параграф 2, за да се осигурят еднакви условия на прилагане на процедурите за включване на елементите, попадащи в обхвата на определението за „сделки в рамките на групировката“, в посочения в член 8, параграф 2, трета алинея контрол за спазване на финансовите правила.

На Комисията се предоставят правомощия да приема посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение, в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010 съответно.“

Член 3

Изменения на Директива 2003/6/ЕО

Директива 2003/6/ЕО се изменя, както следва:

1. В член 1, параграф 5 се добавят следните алинеи:

„Европейският надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) (наричан по-нататък „ЕОЦКП“), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*), може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел осигуряване на еднакви условия на прилагане на актове, приети от Комисията в съответствие с настоящия член по отношение на приетите пазарни практики.“

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените във втора алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

(*) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84.“

2. В член 6 се добавя следният параграф:

„11. ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел осигуряване на еднакви условия на прилагане на актовете, приети от Комисията в съответствие с параграф 10, първа алинея, шесто тире.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

3. Член 8 се изменя, както следва:

а) съществуващият текст става параграф 1;

б) добавя се следният параграф:

„2. ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел осигуряване на еднакви условия на прилагане на актовете, приети от Комисията в съответствие с параграф 1.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

4. В член 14 се добавя следният параграф:

„5. Държавите-членки ежегодно предоставят на ЕОЦКП обобщена информация относно всички административни мерки или санкции, наложени в съответствие с параграфи 1 и 2.

Когато компетентният орган оповестява публично административна мярка или санкция, той едновременно с това докладва за това на ЕОЦКП.

Когато оповестената санкция е наложена на инвестиционен посредник, получил разрешително в съответствие с Директива 2004/39/ЕО, ЕОЦКП отбелязва оповестената санкция в регистъра на инвестиционните посредници, създаден съгласно член 5, параграф 3 от Директива 2004/39/ЕО.“

5. Вмъква се следният член:

„Член 15а

1. Компетентните органи си сътрудничат с ЕОЦКП за целите на настоящата директива в съответствие с Регламент (ЕС) № 1095/2010.

2. Компетентните органи незабавно предоставят на ЕОЦКП цялата необходима информация за изпълнение на задълженията му в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

6. Член 16 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 четвърта алинея се заменя със следното:

„Без да се засяга член 258 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), компетентен орган, по чието искане за информация не са били предприети действия в разумен срок или чието искане е отхвърлено, може да уведоми ЕОЦКП за това отхвърляне или непредприемане на действия в разумен срок. В посочените в първо изречение случаи ЕОЦКП може да предприеме действия в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010, без да се засягат възможностите за отказ от предприемане на действия по искане за информация, предвидени във втора алинея от настоящия параграф и възможността ЕОЦКП да предприеме действия в съответствие с член 17 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

б) в параграф 4 пета алинея се заменя със следното

„Без да се засяга член 258 ДФЕС, компетентен орган, по чието искане за започване на разследване или за разрешаване на неговите служители да придружат тези на компетентния орган на другата държава-членка не са били предприети действия в разумен срок или чието искане е било отхвърлено, може да уведоми ЕОЦКП за това отхвърляне или непредприемане на действия в разумен срок. В посочените в последното изречение случаи ЕОЦКП може да предприеме действия в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010, без да се засягат възможностите за отказ от предприемане на действия по искане за информация, предвидени в четвърта алинея от настоящия параграф и възможността ЕОЦКП да предприеме действия в съответствие с член 17 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на параграфи 2 и 4, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение във връзка с процедурите и формулярите за обмен на информация и с презграничните проверки по настоящия член.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

7. Вмъква се следният член:

„Член 17а

До 1 декември 2011 г. Комисията прави преглед на членове 1, 6, 8, 14 и 16 и представя подходящи законодателни предложения с цел да се даде възможност за пълно прилагане на делегираните актове съгласно член 290 ДФЕС и актовете за изпълнение съгласно член 291 ДФЕС по отношение на настоящата директива. Без да се засягат вече приетите мерки за изпълнение, предоставените на Комисията с член 17 правомощия за приемане на мерки за изпълнение, които се запазват след влизането в сила на Договора от Лисабон, се прекратяват на 1 декември 2012 г.“

Член 4

Изменения на Директива 2003/41/ЕО

Директива 2003/41/ЕО се изменя, както следва:

1. Член 9 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква а) се заменя със следното:

„а) институцията да бъде вписана в национален регистър от компетентния орган или да бъде одобрена; в случай на трансгранична дейност, посочена в член 20, регистърът посочва също така държавите-членки, в които институцията осъществява дейност; тази информация се съобщава на Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) (наричан по-нататък „ЕОЗППО“), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*), който я публикува на своята интернет страница;

(*) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48.“

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. В случай на трансгранична дейност, посочена в член 20, условията за функциониране на институцията следва да бъдат предварително одобрени от компетентните органи на държавата-членка по произход. Когато дават такова одобрение, държавите-членки незабавно уведомяват ЕОЗППО.“

2. Член 13 се изменя, както следва:

а) съществуващият текст става параграф 1;

б) добавя се следният параграф:

„2. ЕОЗППО може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение във връзка с формулярите и форматите на документите, изброени в параграф 1, буква в), подточки i) — vi)“

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1094/2010.“

3. В член 14, параграф 4 втора алинея се заменя със следното:

„Всяко решение за забрана на дейността на дадена институция се мотивира подробно и се съобщава на тази институция. То се съобщава и на ЕОЗППО.“

4. В член 15, параграф 6 първа алинея се заменя със следното:

„6. С оглед евентуалната обоснована необходимост от по-нататъшна хармонизация на правилата за изчисляване на техническите резерви, по-специално за размера на лихвения проценти и за други хипотези, които влияят на нивото на техническите резерви, Комисията, въз основа на съвети от страна

на ЕОЗППО, публикува, на всеки две години или по искане на една държава-членка, доклад за ситуацията относно развитието на трансграничните дейности.“

5. В член 20 се добавя следният параграф:

„11. Държавите-членки докладват пред ЕОЗППО за националните си разпоредби от пруденциално естество в областта на системите за професионално пенсионно осигуряване, които не са обхванати от позоваването на националното социално и трудово законодателство в параграф 1.“

Държавите-членки актуализират редовно и най-малко на всеки две години тази информация, а ЕОЗППО я публикува на своята интернет страница.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия параграф, ЕОЗППО разработва проекти за технически стандарти за изпълнение относно процедурите, които да бъдат следвани, и форматите и образците, които да бъдат използвани от компетентните органи при предаването на съответната информация на ЕОЗППО и нейното актуализиране. ЕОЗППО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в трета алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1094/2010.“

6. Член 21 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Сътрудничество между държавите-членки, ЕОЗППО и Комисията“;

б) вмъква се следният параграф:

„2а. Компетентните органи си сътрудничат с ЕОЗППО за целите на настоящата директива в съответствие с Регламент (ЕС) № 1094/2010.“

Компетентните органи незабавно предоставят на ЕОЗППО цялата необходима информация за изпълнение на задълженията му по настоящата директива и по Регламент (ЕС) № 1094/2010 в съответствие с член 35 от същия регламент.“;

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Всяка държава-членка уведомява Комисията и ЕОЗППО за евентуални съществени трудности, до които води прилагането на настоящата директива.“

Комисията, ЕОЗППО и компетентните органи на съответните държави-членки проучват тези трудности възможно най-бързо, за да намерят подходящо решение.“

Член 5

Изменения на Директива 2003/71/ЕО

Директива 2003/71/ЕО се изменя, както следва:

1. В член 4 параграф 3 се заменя със следното:

„3. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящата директива, Европейският надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) (наричан по-нататък „ЕОЦКП“), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*), може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на изключенията по отношение на параграф 1, букви а) — д) и параграф 2, букви а) — з).

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея проекти на регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

(*) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84“.

2. В член 5, параграф 2 се добавят следните алинеи:

„За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящата директива и на делегираните актове, приети от Комисията в съответствие с параграф 5, ЕОЦКП разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, за да се осигурят еднакви условия на прилагане на делегираните актове, приети от Комисията в съответствие с параграф 5 във връзка с единния образец за представяне на обобщението и за да могат инвеститорите да сравняват дадена ценна книга с други съответни продукти.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

3. В член 7 се добавя следният параграф:

„4. ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел осигуряване на еднакви условия на прилагане на делегираните актове, приети от Комисията в съответствие с параграф 1.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

4. В член 8 се добавя следният параграф:

„5. ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел осигуряване на еднакви условия на прилагане на делегираните актове, приети от Комисията в съответствие с параграф 4.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

5. Член 13 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„Компетентният орган уведомява ЕОЦКП за одобряването на проспекта и всякакви притурки към него едновременно с емитента, предлагащата страна или лицето, което кандидатства за допускане до търгуване на регулиран пазар, в зависимост от случая. Едновременно с това компетентните органи предоставят на ЕОЦКП копие от проспекта и всякакви притурки към него.“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Компетентният орган на държавата-членка по произход може да прехвърли правомощията за одобряване на проспекта на компетентния орган на друга държава-членка, при условие че ЕОЦКП е уведомен предварително за това и със съгласието на компетентния орган. Това прехвърляне се съобщава на емитента, предлагащата страна или лицето, което кандидатства за допускане до търгуване на регулиран пазар в срок от три работни дни от датата на вземането на решение от компетентния орган на държавата-членка по произход. Срокът по параграф 2 започва да тече от тази дата. Член 28, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 не се прилага за прехвърлянето на правомощията за одобряване на проспекта в съответствие с настоящия параграф.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящата директива и да се улесни комуникацията между компетентните органи и между компетентните органи и ЕОЦКП, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, за да се установят стандартни формуляри, образци и процедури за уведомления, предвидени в настоящия параграф.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените във втора алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

6. Член 14 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. След като бъде одобрен, проспектът се внася при компетентния орган на държавата-членка по произход и е достъпен за ЕОЦКП чрез компетентния орган, като емитентът, предлагащата страна или лицето, което кандидатства за допускане до търгуване на регулиран пазар, осигуряват публичен достъп до него от възможно най-бързо и във всеки случай в разумен срок преди и най-късно в началото на публичното предлагане или допускането до търгуване на съответните ценни книжа. Освен това, при първоначална публична оферта на клас акции, които все още не са допуснати до търгуване на регулиран пазар, т.е. които ще бъдат допуснати до търгуване за първи път, проспектът следва да бъде достъпен най-малко шест работни дни преди приключването на предлагането.“;

б) вмъква се следният параграф:

„4а. ЕОЦКП публикува на своята интернет страница списък на одобрените в съответствие с член 13 проспекти, включително, в приложимите случаи, електронна препратка към проспекта, публикуван на интернет страницата на компетентния орган на държавата-членка по произход или на интернет страницата на емитента, или на интернет страницата на регулирания пазар. Публикуваният списък се поддържа актуален и всеки отделен негов компонент остава на интернет страницата за период от най-малко 12 месеца.“

7. В член 16 се добавя следният параграф:

„3. С цел да се осигури последователно хармонизиране, да се конкретизират изискванията по настоящия член и да се отчете техническото развитие на финансовите пазари, ЕОЦКП разработва проекти за регулаторни технически стандарти за определяне на ситуации, при които съществен нов фактор, съществена грешка или неточност във връзка с информацията, включена в проспекта, налага публикуването на притурка към проспекта. ЕОЦКП представя тези проекти за регулаторни технически стандарти на Комисията до 1 януари 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

8. Член 17 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Без да се засяга член 23, когато се предвижда публична оферта или допускане до търгуване на регулиран пазар в една или повече държави-членки, или в държава-членка, различна от държавата-членка по произход, одобреният от държавата-членка по произход проспект, както и всякакви притурки към него, са валидни за публичната оферта или допускането до търгуване във всички приемащи държави-членки, при условие че ЕОЦКП и компетентният орган на всяка приемаща държава-членка бъдат уведомени в съответствие с член 18. Компетентните органи на приемащите държави-членки не одобряват проспектите, нито прилагат административни процедури във връзка с тях.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Ако се появят съществени нови фактори, съществени грешки или неточности след одобрението на проспекта, както е посочено в член 16, компетентният орган на държавата-членка по произход изисква публикуването на притурка да бъде одобрено в съответствие с член 13, параграф 1. ЕОЦКП и компетентният орган на приемащата държава-членка могат да уведомят компетентния орган на държавата-членка по произход за необходимостта от нова информация.“

9. В член 18 се добавят следните параграфи:

„3. Компетентният орган на държавата-членка по произход уведомява ЕОЦКП относно удостоверението за одобрение на проспекта едновременно с компетентния орган на приемащата държава-членка.

ЕОЦКП и компетентният орган на приемащата държава-членка публикуват на своите интернет страници списък на удостоверенията за одобрение на проспектите и на всякакви притурки към тях, относно които са били уведомени в съответствие с настоящия член, включително, ако е приложимо, електронна препратка към тези документи, публикувани на интернет страницата на компетентния орган на държавата-членка по произход или на интернет страницата на емитента, или на интернет страницата на регулирания пазар. Публикуваният списък се поддържа актуален, като всеки отделен негов компонент остава на интернет страницата за период от най-малко 12 месеца.

4. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящата директива и да се отчете техническото развитие на финансовите пазари, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за уведомяване относно удостоверението за одобрение, копие от проспекта, притурката към проспекта и превода на обобщението.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

10. Член 21 се изменя, както следва:

а) вмъкват се следните параграфи:

„1а. Компетентните органи си сътрудничат с ЕОЦКП за целите на настоящата директива в съответствие с Регламент (ЕС) № 1095/2010.

1б. Компетентните органи незабавно предоставят на ЕОЦКП цялата необходима информация за изпълнение на задълженията му в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

б) в параграф 2 трета алинея се заменя със следното:

„Държавите-членки информират Комисията, ЕОЦКП и компетентните органи на другите държави-членки за всякакви договорености, постигнати във връзка с делегирането на задачи, включително точните условия, които регулират това делегиране.“;

в) в параграф 4 се добавя следната алинея:

„В съответствие с член 21 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 ЕОЦКП има право да участва в проверките на място, посочени в буква г), когато те се провеждат съвместно от два или повече компетентни органи.“

11. Член 22 се изменя, както следва:

- а) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„Компетентните органи могат да уведомят ЕОЦКП за случаи, при които искане за сътрудничество, по-специално за обмен на информация, е било отхвърлено или по него не са били предприети действия в разумен срок. Без да се засяга член 258 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), в посочените в първо изречение случаи ЕОЦКП може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

- б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Параграф 1 не възпрепятства компетентните органи да обменят поверителна информация или да предават поверителна информация на ЕОЦКП или на Европейския съвет за системен риск (наричан по-нататък „ЕССР“), при спазване на ограниченията, свързани с информация за конкретни дружества и последиците за трети държави, както се предвижда съответно в Регламент (ЕС) № 1095/2010 и Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за създаване на Европейски съвет за системен риск (*). По отношение на информацията, обменяна между компетентните органи и ЕОЦКП или ЕССР, се прилага задължението за професионална тайна, приложимо по отношение на настоящи или бивши служители на компетентните органи, които получават информацията.

(*) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 1.“;

- в) добавя се следният параграф:

„4. За да се осигури последователното хармонизиране на настоящия член и да се отчете техническото развитие на финансовите пазари, ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти, за да се определи информацията, която се изисква съгласно параграф 2.

На Комисията се делегатират правомощия за приемане на посочените в първа алинея проекти на регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10-14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на параграф 2 и да се отчете техническото развитие на финансовите пазари, ЕОЦКП може да разработва проекти за технически стандарти за изпълнение за установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за сътрудничеството и обмена на информация между компетентните органи.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в трета алинея проекти на технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

12. Член 23 се заменя със следното:

„Член 23

Предпазни мерки

1. Когато компетентният орган на приемащата държава-членка установи, че са допуснати нередности от емитента или от финансовите институции, които отговарят за публичната оферта, или че емитентът е нарушил задълженията си с допускането на ценните книжа до търгуване на регулиран пазар, той съобщава тези констатации на компетентния орган на държавата-членка по произход и на ЕОЦКП.

2. Ако независимо от мерките, които са предприети от компетентния орган на държавата-членка по произход или тъй като тези мерки са се оказали неподходящи, емитентът или финансовата институция, която отговаря за публичната оферта, продължава да нарушава приложимите правни или регулаторни разпоредби, компетентният орган на приемащата държава-членка, след като информира компетентния орган на държавата-членка по произход и ЕОЦКП, предприема всякакви подходящи мерки за защита на инвеститорите, като при първа възможност информира Комисията и ЕОЦКП за това.“

Член 6

Изменения на Директива 2004/39/ЕО

Директива 2004/39/ЕО се изменя, както следва:

1. В член 5 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Държавите-членки регистрират всички инвестиционни посредници. Регистърът е публичен и съдържа информация за услугите или дейностите, за които инвестиционният посредник има разрешително. Той се актуализира редовно. Европейският надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) (наричан по-нататък „ЕОЦКП“), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*), се уведомява за всяко разрешително.

ЕОЦКП съставя списък на всички инвестиционни посредници в Съюза. Списъкът съдържа информация за услугите или дейностите, за които инвестиционният посредник има разрешително, и редовно се актуализира. ЕОЦКП публикува този списък на своята интернет страница и го поддържа актуален.

В случаите, когато компетентен орган е отнел разрешително в съответствие с член 8, букви б) — г), отнемането на разрешителното се отбелязва в списъка за период от пет години.

(*) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84.“

2. В член 7 се добавя следният параграф:

„4. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, на член 9, параграфи 2—4 и на член 10, параграфи 1 и 2, ЕОЦКП може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

- а) информацията, която трябва да бъде предоставена на компетентните органи съгласно член 7, параграф 2, включително програмата за операциите;
- б) изискванията, приложими за управлението на инвестиционните посредници съгласно член 9, параграф 4, и информацията за уведомяването съгласно член 9, параграф 2;
- в) изискванията, приложими за акционерите и членовете с квалифицирано участие, както и препятствията, които биха могли да попречат на ефективното упражняване на надзорните функции на компетентния орган по член 10, параграфи 1 и 2.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на член 7, параграф 2 и член 9, параграф 2 ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за предоставяне на информация или за уведомяване, предвидени в посочените членове.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в трета алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

3. В член 8 се добавя следната алинея:

„ЕОЦКП се уведомява за всяко отнето разрешително.“

4. В член 10а се добавя следният параграф:

„8. За да се осигури последователното хармонизиране на настоящия член, ЕНО (ЕОЦКП) разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел установяване на изчерпателен списък на сведенията по параграф 4, които да бъдат включени от предлагателите приобретатели в отговора, без да се засяга параграф 2.

ЕОЦКП представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на членове 10, 10а и 10б, ЕОЦКП разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на стандартни формуляри, образци и процедури във връзка с реда и условията на процеса на консултации между съответните компетентни органи по член 10, параграф 4.

ЕОЦКП представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в четвърта алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

5. Член 15 се изменя, както следва:

- а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите-членки информират Комисията и ЕОЦКП за всякакви затруднения от общ характер, които срещат техните инвестиционни посредници при установяването си или при предоставянето на инвестиционни услуги и/или извършването на инвестиционни дейности в която и да е трета държава.“

- б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато въз основа на предоставената съгласно параграф 1 информация Комисията установи, че трета държава не предоставя на инвестиционните посредници от Съюза ефективен пазарен достъп, съпоставим с достъпа, предоставен от Съюза на инвестиционните посредници от тази трета държава, Комисията, като взема предвид насоките на ЕОЦКП, представя пред Съвета предложения за съответен мандат за водене на преговори с цел получаването на съпоставими конкурентни възможности за инвестиционните посредници от Съюза. Съветът предприеме действия с квалифицирано мнозинство.

На всички етапи от процедурата на Европейския парламент незабавно се предоставя пълна информация в съответствие с член 217 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

ЕОЦКП подпомага Комисията за целите на настоящия член.“

6. В член 16, параграф 2 се добавя следната алинея:

„ЕОЦКП може да разработва насоки относно методите на наблюдение, посочени в настоящия параграф.“

7. В член 19, параграф 6 първо тире се заменя със следното:

„— услугите, посочени в уводната част, са свързани с акции, приети за търговия на регулиран пазар или на еквивалентен пазар на трета държава, инструменти на паричния пазар, облигации или други форми на секюритизиран дълг (с изключение на тези облигации или секюритизиран дълг, които включват дериват), ПКИПЦК и други некомплексни финансови инструменти. Пазарът на дадена трета държава се счита за еквивалентен на регулиран пазар, ако отговаря на изисквания, еквивалентни на определените съгласно дял III. Комисията и ЕОЦКП публикуват на своите интернет страници списък с пазарите, които следва да бъдат считани за еквивалентни. Този списък се актуализира периодично. ЕОЦКП подпомага Комисията в оценяването на пазарите на трети държави.“

8. В член 23, параграф 3 първа алинея се заменя със следното:

„3. Държавите-членки, които решават да разрешат на инвестиционните посредници да назначават обвързани агенти, създават публичен регистър. Обвързаните агенти се регистрират в публичния регистър на държавата-членка, в която са установени. ЕОЦКП публикува на своята интернет страница данните или електронна препратка към публичните регистри, създадени съгласно настоящия член от държавите-членки, които са взели решение да допуснат назначаването на обвързани агенти от страна на инвестиционните посредници.“

9. Член 25 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Без да се засяга разпределението на отговорностите за осигуряване изпълнението на разпоредбите на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба) (*), държавите-членки, координирани от ЕОЦКП в съответствие с член 31 от Регламент (ЕС) № 1095/2010, гарантират наличието на подходящи мерки, които дават възможност на компетентния орган да наблюдава дейността на инвестиционните посредници, за да гарантира, че те действат честно, коректно и професионално и по начин, който насърчава интегритета на пазара.

(*) ОВ L 96, 12.4.2003 г., стр. 16.“

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите-членки изискват от инвестиционните посредници да предоставят на компетентния орган през период от най-малко пет години съответните данни, свързани с всички сделки с финансови инструменти, които са извършили, независимо дали сделките са извършени за собствена сметка или от името на клиент. При сделки, извършени от името на клиент, данните съдържат цялата информация и подробни сведения за самоличността на клиента, както и информация, изисквана съгласно Директива 2005/60/ЕО.

ЕОЦКП може да поиска достъп до тази информация в съответствие с процедурата и при условията, установени в член 35 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

10. В член 27 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Компетентният орган на пазара, който е най-важен по отношение на ликвидността за всяка акция по смисъла на член 25, определя най-малко веднъж годишно, въз основа на средноаритметичната стойност на поръчките, изпълнявани на пазара по отношение на тази акция, класа на акциите, към който тя принадлежи. Тази информация е достъпна за всички участници на пазара и се предава на ЕОЦКП, който я публикува на своята интернет страница.“

11. Член 31 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 втора алинея се заменя със следното:

„В случаите, в които инвестиционният посредник възнамерява да използва обвързани агенти, компетентният орган на държавата-членка по произход на инвестиционния посредник съобщава, по искане на компетентния орган на приемащата държава-членка и в разумен срок, информация за самоличността на обвързаните агенти, които инвестиционният посредник възнамерява да използва в тази държава-членка. Приемащата държава-членка може да оповести тази информация публично. ЕОЦКП може да поиска достъп до тази информация в съответствие с процедурата и при условията, установени в член 35 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

б) добавя се следният параграф:

„7. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на информацията, която трябва да бъде съобщена в съответствие с параграфи 2, 4 и 6.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за предаването на информация в съответствие с параграфи 3, 4 и 6.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в трета алинея проекти на технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

12. В член 32 се добавя следният параграф:

„10. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на информацията, която трябва да бъде съобщена в съответствие с параграфи 2, 4 и 9.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за предаването на информация в съответствие с параграфи 3 и 9.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в трета алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

13. В член 36 се добавя следният параграф:

„6. ЕОЦКП се уведомява за всяко отнето разрешително.“

14. В член 41 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Компетентен орган, който изисква суспендирането или отстраняването на финансов инструмент от търговия на един или повече регулирани пазари, незабавно публикува решението и информира ЕОЦКП и компетентните органи на другите държави-членки. Компетентните органи на другите държави-членки изискват суспендирането или отстраняването на този финансов инструмент от търговията на регулираните пазари и МТС, които осъществяват дейност под техния надзор, освен ако това би могло да навреди значително на интересите на инвеститорите или на нормалното функциониране на вътрешния пазар.“

15. В член 42, параграф 6 втора алинея се заменя със следното:

„Регулираният пазар съобщава на компетентния орган на неговата държава-членка по произход държавата-членка, в която възнамерява да предвиди такива мерки. В срок от един месец компетентният орган на държавата-членка по произход съобщава тази информация на държавата-членка, в която регулираният пазар възнамерява да предвиди такива мерки. ЕОЦКП може да поиска достъп до тази информация в съответствие с процедурата и при условията, установени в член 35 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

16. Член 47 се заменя със следното:

„Член 47

Списък на регулираните пазари

Всяка държава-членка съставя списък на регулираните пазари, за които тя е държава-членка по произход, и изпраща този списък на другите държави-членки и ЕОЦКП. Подобно уведомяване се прави по отношение на всяка промяна в списъка. ЕОЦКП публикува и поддържа актуален списък на всички регулирани пазари на своята интернет страница.“

17. Член 48 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всяка държава-членка определя компетентните органи, които да изпълняват всяко едно от задълженията, предвидени в настоящата директива. Държавите-членки информират Комисията, ЕОЦКП и компетентните органи на другите държави-членки за определените компетентни органи, отговорни за осигуряване на изпълнението на всяко едно от тези задължения, както и за разпределението на тези задължения, ако има такава.“;

б) в параграф 2 трета алинея се заменя със следното:

„Държавите-членки информират Комисията, ЕОЦКП и компетентните органи на другите държави-членки за всякакви договорености, постигнати във връзка с делегирането на задачи, включително точните условия, които регулират това делегиране.“;

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. ЕОЦКП публикува на своята интернет страница и поддържа актуален списък на компетентните органи, посочени в параграфи 1 и 2.“

18. В член 51 се добавят следните параграфи:

„4. Държавите-членки ежегодно предоставят на ЕОЦКП обобщена информация относно всички административни мерки или санкции, наложени в съответствие с параграфи 1 и 2.

5. Когато компетентният орган публикува административна мярка или санкция, той едновременно с това докладва за това на ЕОЦКП.

6. Когато оповестената санкция е наложена на инвестиционен посредник, получил разрешително в съответствие с настоящата директива, ЕОЦКП отбелязва оповестената санкция в регистъра на инвестиционните посредници, създаден съгласно член 5, параграф 3.“

19. В член 53 се добавя следният параграф:

„3. Компетентните органи уведомяват ЕОЦКП относно посочените в параграф 1 процедури за обжалване и обезщетения, които съществуват в рамките на тяхната компетентност.

ЕОЦКП публикува на своята интернет страница и поддържа актуален списък на всички извънсъдебни механизми.“

20. Заглавието на глава II се заменя със следното:

„Сътрудничество между компетентните органи на държавите-членки и с ЕОЦКП“.

21. Член 56 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 трета алинея се заменя със следното:

„За да се улесни и ускори сътрудничеството, и по-специално обменът на информация, държавите-членки определят един компетентен орган като звено за контакт за целите на настоящата директива. Държавите-членки съобщават на Комисията, ЕОЦКП и на другите държави-членки наименованията на органите, определени да получават искания за обмен на информация или за сътрудничество съгласно настоящия параграф. ЕОЦКП публикува на своята интернет страница и поддържа актуален списък на тези органи.“

- б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Когато компетентният орган има основателни причини да се съмнява, че образувания, върху които не упражнява надзор, извършват или са извършили на територията на друга държава-членка действия, които са в нарушение на разпоредбите на настоящата директива, той по възможно най-точен начин уведомява компетентния орган на другата държава-членка и ЕОЦКП за това. Уведомяващият компетентен орган на другата държава-членка предприема подходящи действия. Той информира уведомяващия компетентен орган и ЕОЦКП за резултата от действията и, доколкото е възможно, за важни развиятия, които са настъпили едновременно. Настоящият параграф не засяга правомощията на уведомяващия компетентен орган.“

- в) добавя се следният параграф:

„6. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за довереностите за сътрудничество, посочени в параграф 2.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

22. Член 57 се изменя, както следва:

- а) съществуващият текст става параграф 1.
б) добавят се следните параграфи:

„2. С цел сближаване на надзорните практики ЕОЦКП може да участва в дейностите на колегиите от надзорници, включително при проверки на място или разследвания, провеждани съвместно от два или повече компетентни органа, в съответствие с член 21 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

3. За да се осигури последователното хармонизиране на параграф 1, ЕОЦКП може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на информацията, която се обменя между компетентните органи при сътрудничеството в областта на надзорната дейност, проверките на място или разследванията.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на параграф 1, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за сътрудничеството между компетентните органи в областта на надзорната дейност, проверките на място и разследванията.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в трета алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

23. Член 58 се изменя, както следва:

- а) параграф 4 се заменя със следното:

„4. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на параграфи 1 и 2, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за обмяна на информацията.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

- б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Нито настоящият член, нито член 54 или 63 не възпрепятстват компетентния орган да предава на ЕОЦКП, на Европейския съвет за системен риск (наричан по-нататък „ЕССР“), на централните банки, на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка, в качеството им на парични институции и, когато е уместно, на други публични органи, които отговорят за надзора върху платежните системи и системите за сетълмент, поверителна информация, предназначена за изпълнението на техните задачи; по същия начин тези органи или институции не са възпрепятствани да предават такава информация на компетентните органи, когато последните се нуждаят от нея за изпълнението на функциите си, предвидени в настоящата директива.“

24. Вмъква се следният член:

„Член 58а

Обвързваща медиация

Компетентните органи могат да уведомят ЕОЦКП за случаи на отхвърляне или на непредприемане на действия в разумен срок по искане за едно от следните:

- а) за извършване на надзорна дейност, проверка на място или разследване съгласно член 57; или
б) за обмен на информация съгласно член 58.

В посочените в първа алинея случаи ЕОЦКП може да предприеме действия в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010, без да се засягат възможностите за отказ от предприемане на действия по искане за информация, предвидена в член 59а, и възможността ЕОЦКП да предприеме действия в съответствие с член 17 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

25. В член 59 втора алинея се заменя със следното:

„В случай на такъв отказ компетентният орган уведомява съответно запитващия компетентен орган и ЕОЦКП, като предоставя възможно най-подробна информация.“

26. В член 60 се добавя следният параграф:

„4. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на параграфи 1 и 2, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за консултации с други компетентни органи преди издаването на разрешително.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

27. Член 62 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 втора алинея се заменя със следното:

„Ако въпреки мерките, предприети от компетентния орган на държавата-членка по произход, или тъй като тези мерки са неподходящи, инвестиционният посредник продължава да действа по начин, който несъмнено е във вреда за интересите на инвеститорите на приемащата държава-членка или за нормалното функциониране на пазарите, се прилага следното:

а) след като информира компетентния орган на държавата-членка по произход, компетентният орган на приемащата държава-членка предприема всички подходящи мерки за защита на инвеститорите и нормалното функциониране на пазарите, като те включват възможността за предотвратяване на предприемането от инвестиционните посредници - нарушители на всякакви последващи сделки на техните територии. Комисията и ЕОЦКП незабавно се уведомяват за тези мерки;

б) освен това компетентният орган на приемащата държава-членка може да отнесе въпроса до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

б) в параграф 2 трета алинея се заменя със следното:

„Ако въпреки мерките, предприети от приемащата държава-членка, инвестиционният посредник продължава да нарушава посочените в първа алинея правни или регулаторни разпоредби, които са в сила в приемащата държава-членка, се прилага следното:

а) след като информира компетентния орган на държавата-членка по произход, компетентният орган на приемащата държава-членка предприема всички необходими мерки за защита на инвеститорите и нормалното функциониране на пазарите. Комисията и ЕОЦКП незабавно се уведомяват за тези мерки;

б) освен това компетентният орган на приемащата държава-членка може да отнесе въпроса до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

в) в параграф 3 втора алинея се заменя със следното:

„Ако въпреки мерките, предприети от компетентния орган на държавата-членка по произход, или тъй като тези мерки са неподходящи, този регулиран пазар или МТС продължава да действа по начин, който несъмнено е във вреда на интересите на инвеститорите на приемащата държава-членка или нормалното функциониране на пазарите, се прилага следното:

а) след като информира компетентния орган на държавата-членка по произход, компетентният орган на приемащата държава-членка предприема всички необходими мерки за защита на инвеститорите и нормалното функциониране на пазарите, като те включват възможността за предотвратяване предоставянето на системите на този регулиран пазар или МТС на отдалечени членове или участници, установени в приемащата държава-членка. Комисията и ЕОЦКП незабавно се уведомяват за тези мерки;

б) освен това компетентният орган на приемащата държава-членка може да отнесе въпроса до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

28. Вмъква се следният член:

„Член 62а

Сътрудничество и обмен на информация с еоцкп

1. Компетентните органи си сътрудничат с ЕОЦКП за целите на настоящата директива в съответствие с Регламент (ЕС) № 1095/2010.

2. Компетентните органи незабавно предоставят на ЕОЦКП цялата необходима информация за изпълнение на задълженията му съгласно настоящата директива и в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

29. В член 63 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите-членки и — съгласно член 33 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 — ЕОЦКП могат да сключват споразумения за сътрудничество, предвиждащи обмен на информация с компетентните органи на трети държави, само ако по отношение на разкриваната информация са осигурени гаранции за запазване на професионалната тайна, които са най-малкото еквивалентни на тези, изисквани съгласно член 54. Този обмен на информация трябва да има за цел изпълнение на задачите на тези компетентни органи.

Държавите-членки и ЕОЦКП могат да предават лични данни на трета държава в съответствие с глава IV от Директива 95/46/ЕО.

Държавите-членки и ЕОЦКП могат също така да сключват споразумения за сътрудничество, предвиждащи обмен на информация с органи, институции и физически или юридически лица на трети държави, които отговарят за една или повече от следните дейности:

- a) надзор върху кредитни институции, други финансови институции, застрахователни предприятия и надзор върху финансовите пазари;
- б) ликвидация и несъстоятелност на инвестиционни посредници и други подобни процедури;
- в) извършване на нормативноустановени одити на счетоводните баланси на инвестиционни посредници и други финансови институции, кредитни институции и застрахователни предприятия, при изпълнението на техните надзорни функции, или управление на компенсационни схеми, при изпълнението на техните функции;
- г) надзор върху органи, участващи в ликвидацията и несъстоятелността на инвестиционни посредници и други подобни процедури;
- д) надзор върху лица, натоварени с извършването на одит на счетоводните баланси на застрахователни предприятия, кредитни институции, инвестиционни посредници и други финансови институции.

Посочените в трета алинея споразумения за сътрудничество могат да бъдат сключени само ако по отношение на разкриваната информация са осигурени гаранции за запазване на професионалната тайна, които са най-малкото еквивалентни на тези, изисквани съгласно член 54. Този обмен на информация има за цел изпълнението на задачите на тези органи, институции или физически или юридически лица.“

30. Вмъква се следният член:

„Член 64а

Клауза за автоматично прекратяване

До 1 декември 2011 г. Комисията прави преглед на членове 2, 4, 10б, 13, 15, 18, 19, 21, 22, 24 и 25, членове 27 - 30 и членове 40, 44, 45, 56 и 58 и представя подходящи законодателни предложения с цел да се даде възможност за цялостно прилагане на делегираните актове съгласно член 290 ДФЕС и актовете за изпълнение съгласно член 291 ДФЕС по отношение на настоящата директива. Без да се засягат вече приетите мерки за изпълнение, предоставените на Комисията в член 64 правомощия за приемане на мерки за изпълнение, които се запазват след влизането в сила на Договора от Лисабон на 1 декември 2009 г., се прекратяват на 1 декември 2012 г.“

Член 7

Изменения на Директива 2004/109/ЕО

Директива 2004/109/ЕО се изменя, както следва:

1. В член 2 параграф 3 се изменя, както следва:

- a) първа алинея се заменя със следното:

„3. За да се отчете техническото развитие на финансовите пазари, да се конкретизират изискванията и да

осигури еднаквото прилагане на параграф 1, Комисията приема в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 27а и 27б мерки във връзка с определенията, установени в параграф 1.“;

- б) трета алинея се заменя със следното:

„Мерките, посочени във втора алинея, букви а) и б), се определят чрез делегирани актове в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 27а и 27б.“

2. В член 5 параграф 6 се изменя, както следва:

- a) първа алинея се заменя със следното:

„6. Комисията приема мерки в съответствие с член 27, параграф 2 или член 27, параграфи 2а, 2б и 2в, за да се отчете техническото развитие на финансовите пазари, да се конкретизират изискванията и да се осигури еднакво прилагане на параграфи 1—5 от настоящия член.“;

- б) трета алинея се заменя със следното:

„Мерките, посочени в буква а), се приемат в съответствие с процедурата на регулиране, посочена в член 27, параграф 2. Мерките, посочени в букви б) и в), се установяват чрез делегирани актове в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 27а и 27б.“;

- в) четвърта алинея се заменя със следното:

„Когато е целесъобразно, Комисията може също така да адаптира петгодишния срок, посочен в параграф 1, чрез делегирани актове в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 27а и 27б.“

3. В член 9 параграф 7 се изменя, както следва:

- a) първа алинея се заменя със следното:

„7. Комисията приема мерки чрез делегирани актове в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 27а и 27б, за да се отчете техническото развитие на финансовите пазари и да се конкретизират изискванията, предвидени в параграфи 2, 4 и 5.“;

- б) втора алинея се заменя със следното:

„Комисията установява чрез делегирани актове в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 27а и 27б максималната продължителност на „краткия цикъл на уреждане на плащанията“, посочен в параграф 4 от настоящия член, както и подходящи механизми за контрол от страна на компетентния орган на държавата-членка по произход.“

4. Член 12 се изменя, както следва:

а) в параграф 8:

i) в първа алинея уводната част се заменя със следното:

„8. За да се отчете техническото развитие на финансовите пазари и да се конкретизират изискванията, предвидени в параграфи 1, 2, 4, 5 и 6 от настоящия член, Комисията в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 27а и 27б приема мерки:“;

ii) буква а) се заличава;

iii) втора алинея се заличава;

б) добавя се следният параграф:

„9. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член и да се отчете техническото развитие на финансовите пазари, Европейският надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) (наричан по-нататък „ЕОЦКП“), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*) може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел установяване на стандартни формуляри, образци и процедури, които да се използват при съобщаване на издателя на информацията, изисквана по параграф 1 от настоящия член, или при представяне на информацията по член 19, параграф 3.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

(*) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84.“

5. Член 13 се изменя, както следва:

а) в параграф 2:

i) първа алинея се заменя със следното:

„2. Комисията приема мерки чрез делегирани актове в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 27а и 27б, за да се отчете техническото развитие на финансовите пазари и да се конкретизират изискванията, предвидени в параграф 1. Тя определя по-специално:“;

ii) буква в) се заменя със следното:

„в) съдържанието на нотификацията, която трябва да се направи;“;

iii) втора алинея се заличава;

б) добавя се следният параграф:

„3. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на параграф 1 от настоящия член и да се отчете техническото развитие на финансовите пазари, ЕОЦКП може да

разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел установяване на стандартни формуляри, образци и процедури, които да се използват при съобщаване на издателя на информацията, изисквана по параграф 1 от настоящия член, или при представяне на информацията по член 19, параграф 3.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

6. В член 14 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Комисията приема мерки чрез делегирани актове в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 27а и 27б, за да се отчете техническото развитие на финансовите пазари и да се конкретизират изискванията, предвидени в параграф 1.“

7. В член 17 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Комисията приема мерки чрез делегирани актове в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 27а и 27б, за да се отчете техническото развитие на финансовите пазари, както и развитието в информационните и комуникационните технологии, и за да се конкретизират изискванията, предвидени в параграфи 1, 2 и 3. По-специално Комисията определя видовете финансови институции, чрез които акционерът може да упражни финансовите права, предвидени в параграф 2, буква в).“

8. В член 18 параграф 5 се заменя със следното:

„5. Комисията приема мерки чрез делегирани актове в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 27а и 27б, за да се отчете техническото развитие на финансовите пазари, както и развитието в информационните и комуникационните технологии, и за да се конкретизират изискванията, предвидени в параграфи 1—4. По-специално Комисията определя видовете финансови институции, чрез които притежателят на обезпечения за дълг може да упражни финансовите права, предвидени в параграф 2, буква в).“

9. В член 19 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Комисията приема мерки чрез делегирани актове в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 27а и 27б, за да се конкретизират изискванията, предвидени в параграфи 1, 2 и 3.

По-специално Комисията определя процедурата, в съответствие с която издателят, притежателят на акции или други финансови инструменти или физическото лице или образуванието по член 10 трябва да представи информация на компетентния орган на държавата-членка по произход съответно по параграф 1 или 3, за да се даде възможност за представяне на информацията в държавата-членка по произход чрез електронни средства.“

10. В член 21 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Комисията приема мерки чрез делегирани актове в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 27а и 27б, за да се отчете техническото развитие на финансовите пазари, както и развитието в информационните и комуникационните технологии, и за да се конкретизират изискванията, предвидени в параграфи 1, 2 и 3.

По-специално Комисията определя:

- а) минимални стандарти за разпространяване на регулираната информация, посочена в параграф 1;
- б) минимални стандарти за механизма за централно съхранение, посочен в параграф 2.

Освен това Комисията може да изготви и да актуализира списък на медиите за разпространение на информацията сред обществеността.“

11. В член 22, параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„1. ЕОЦКП изготвя насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 с оглед допълнителното улесняване на публичния достъп до информацията, която трябва да се оповести съгласно Директива 2003/6/ЕО, Директива 2003/71/ЕО и съгласно настоящата директива.“

12. Член 23 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Когато главното управление на издателя се намира в трета държава, компетентният орган на държавата-членка по произход може да освободи издателя от прилагането на изискванията по членове 4—7, член 12, параграф 6, членове 14—18, при условие че законодателството на въпросната трета държава предвижда равностойни изисквания или че този издател отговаря на изискванията на законодателството на третата държава, които компетентният орган на държавата-членка по произход счита за равностойни.

След това компетентният орган информира ЕОЦКП относно предоставеното освобождаване.“

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на параграф 1, Комисията приема мерки за изпълнение в съответствие с процедурата, предвидена в член 27, параграф 2, с които:

- и) се въвежда механизъм за гарантиране на еквивалентност на информацията, изисквана по настоящата директива, включително финансови декларации, и информацията, изисквана съгласно законовите, подзаконовите и административните разпоредби на трета държава;
- ii) се посочва, че съгласно вътрешните закони, подзаконови и административни разпоредби или съгласно практиките или процедурите, основаващи се на международните стандарти, въведени от международните организации, третата държава, в която е

регистриран издателят, осигурява еквивалентност на изискванията по отношение на информацията, предвидени в настоящата директива.

Във връзка с първа алинея, подточка ii) Комисията също така приема чрез делегирани актове в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 27а и 27б мерки за оценка на стандартите, приложими по отношение на издатели от повече от една държава.

В съответствие с процедурата, предвидена в член 27, параграф 2, Комисията взема необходимите решения за еквивалентност на счетоводните стандарти, използвани от издатели от трета държава съгласно условията, предвидени в член 30, параграф 3. Ако Комисията реши, че счетоводните стандарти на третата държава не са еквивалентни, тя може да разреши на въпросните издатели да продължат да използват тези счетоводни стандарти в рамките на подходящ преходен период.

Във връзка с трета алинея Комисията също така приема чрез делегирани актове в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 27а и 27б мерки, насочени към определянето на общи критерии за еквивалентност за счетоводните стандарти, приложими по отношение на издатели от повече от една държава.“

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. За да се конкретизират изискванията, предвидени в параграф 2, Комисията може да приеме чрез делегирани актове в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 27а и 27б мерки, определящи вида на информацията, оповестена в трета държава, която е от значение за обществеността в Съюза.“

г) в параграф 7 втора алинея се заменя със следното:

„Комисията също така приема чрез делегирани актове в съответствие с член 27, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 27а и 27б мерки, насочени към определянето на общи критерии за еквивалентност за целите на първа алинея.“

д) добавя се следният параграф:

„8. ЕОЦКП подпомага Комисията при изпълнението на нейните задачи съгласно настоящия член в съответствие с член 33 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

13. Член 24 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„1. Всяка държава-членка определя централния орган по член 21, параграф 1 от Директива 2003/71/ЕО като централен компетентен административен орган, отговорен за изпълнението на задълженията, предвидени в настоящата директива, и за прилагане на разпоредбите, приети съгласно същата. Държавите-членки информират за това Комисията и ЕОЦКП.“

- б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Държавите-членки информират Комисията, ЕОЦКП в съответствие с член 28, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 и компетентните органи на останалите държави-членки за всички сключени споразумения по отношение делегирането на задачи, включително точните условия, които регулират това делегиране.“

14. Член 25 се изменя, както следва:

- а) вмъкват се следните параграфи:

„2а. Компетентните органи могат да уведомят ЕОЦКП за случаи, при които искане за сътрудничество е било отхвърлено или по него не са били предприети действия в разумен срок. Без да се засяга член 258 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), в посочените в първа алинея случаи ЕОЦКП може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

2б. Компетентните органи си сътрудничат с ЕОЦКП за целите на настоящата директива в съответствие с Регламент (ЕС) № 1095/2010.

2в. Компетентните органи незабавно предоставят на ЕОЦКП цялата необходима информация за изпълнение на задълженията му съгласно настоящата директива и съгласно Регламент (ЕС) № 1095/2010, в съответствие с член 35 същия регламент.“;

- б) в параграф 3 първото изречение се заменя със следното:

„3. Параграф 1 не възпрепятства компетентните органи да обменят поверителна информация със или да предават информация на други компетентни органи, ЕОЦКП или на Европейския съвет за системен риск (ЕССР), създаден с Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета 24 ноември 2010 г. за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за създаване на Европейски съвет за системен риск (*).

(*) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 1.“

- в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. В съответствие с член 33 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 държавите-членки и ЕОЦКП могат да сключват споразумения за сътрудничество, предвиждащи обмен на информация с компетентните органи или институции на трети държави, натоварени съгласно тяхното приложимо законодателство с изпълнението на някоя от задачите по настоящата директива в съответствие с член 24. Държавите-членки уведомяват ЕОЦКП, когато сключват споразумения за сътрудничество. Този обмен на информация зависи от наличието на гаранции за запазване на професионална тайна, които са най-малко равностойни на предвидените по настоящия член. Този обмен на информация има за цел изпълнението на надзорните задачи на посочените органи или институции.

Когато информацията произхожда от друга държава-членка, тя не може да бъде оповестена без изричното съгласие на компетентните органи, които са я оповестили, и когато е уместно, единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.“

15. Член 26 се заменя със следното:

„Член 26

Предпазни мерки

1. Когато компетентният орган на приемащата държава-членка установи, че издателят или притежателят на акции или други финансови инструменти или физическото лице или образувание по член 10 е извършило нередности или е нарушило задълженията си, той съобщава тези констатации на компетентния орган на държавата-членка по произход и на ЕОЦКП.

2. Ако независимо от мерките, които са предприети от компетентния орган на държавата-членка по произход, или тъй като тези мерки са се оказали неподходящи, издателят или притежателят на ценни книжа продължава да нарушава приложимите правни или регулаторни разпоредби, компетентният орган на приемащата държава-членка, след като информира компетентния орган на държавата-членка по произход, предприема в съответствие с член 3, параграф 2 всякакви подходящи мерки за защита инвеститорите, като при първа възможност информира Комисията и ЕОЦКП за това.“

16. Заглавието на глава VI се заменя със следното:

„ДЕЛЕГИРАНИ АКТОВЕ И МЕРКИ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ“.

17. Член 27 се изменя, както следва:

- а) параграф 2а се заменя със следното:

„2а. Правомощията да приема делегирани актове, посочени в член 2, параграф 3, член 5, параграф 6, член 9, параграф 7, член 12, параграф 8, член 13, параграф 2, член 14, параграф 2, член 17, параграф 4, член 18, параграф 5, член 19, параграф 4, член 21, параграф 4 и член 23, параграфи 4, 5 и 7, се предоставят на Комисията за срок от четири години, считано от 4 януари 2011 г. Комисията изготвя доклад относно делегираните правомощия най-късно шест месеца преди изтичането на четиригодишния срок. Делегирането на правомощия се подновява автоматично за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не го оттеглят в съответствие с член 27а.“

- б) вмъкват се следните параграфи:

„2б. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира едновременно Европейския парламент и Съвета за това.

2в. Правомощията за приемане на делегирани актове се предоставят на Комисията при условията, предвидени в членове 27а и 27б.“

18. Вмъкват се следните членове:

„Член 27а

Оттегляне на делегирането

1. Делегирането на правомощия, посочено член 2, параграф 3, член 5, параграф 6, член 9, параграф 7, член 12, параграф 8, член 13, параграф 2, член 14, параграф 2, член 17, параграф 4, член 18, параграф 5, член 19, параграф 4, член 21, параграф 4, член 23, параграфи 4, 5 и 7, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета.

2. Институцията, започнала вътрешна процедура за вземане на решение дали да оттегли делегирането на правомощията, полага усилия да информира другата институция и Комисията в разумен срок преди вземането на окончателно решение, като посочва делегираните правомощия, които може да бъдат оттеглени.

3. С решението за оттегляне се прекратява делегирането на правомощията, посочено в него. То поражда действие незабавно или на посочена в него по-късна дата. Решението за оттегляне не засяга валидността на делегираните актове, които вече са в сила. То се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 27б

Възражения срещу делегирани актове

1. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в срок от три месеца от датата на нотификацията. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок се удължава с три месеца.

2. Ако при изтичането на срока, посочен в параграф 1, нито Европейският парламент, нито Съветът са възразили срещу делегирания акт, той се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила на посочената в него дата.

Делегираният акт може да бъде публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* и да влезе в сила преди изтичането на посочения срок, ако и Европейският парламент, и Съветът са информирали Комисията за намерението си да не правят възражения.

3. Ако в рамките на срока, посочен в параграф 1, Европейският парламент или Съветът възрази срещу делегиран акт, той не влиза в сила. В съответствие с член 296 ДФЕС институцията, която възразява срещу делегирания акт, посочва причините за това.“

Член 8

Изменения на Директива 2005/60/ЕО

Директива 2005/60/ЕО се изменя, както следва:

1. В член 11 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите-членки се информират взаимно и информират Европейския надзорен орган (Европейския банков орган)

(наричан по-нататък „ЕБО“), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*), Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) (наричан по-нататък „ЕОЗППО“), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета (**), и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) (наричан по-нататък „ЕОЦКП“), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета (***) (заедно наричани по-нататък „ЕНО“), в необходимата за целите на настоящата директива степен и в съответствие с приложимите разпоредби на Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010, както и Комисията за случаи, в които те считат, че трета държава отговаря на условията, предвидени в параграф 1 или 2, или за други случаи, в които са изпълнени техническите критерии, установени в съответствие с член 40, параграф 1, буква б).

(*) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12.

(**) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48.

(***) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84.“

2. В член 16 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите-членки се информират взаимно и информират ЕНО в необходимата за целите на настоящата директива степен и в съответствие със съответните разпоредби на Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010, както и Комисията за случаи, в които те считат, че трета държава отговаря на условията, предвидени в параграф 1, буква б).“

3. В член 28 параграф 7 се заменя със следното:

„7. Държавите-членки се информират взаимно и информират ЕНО в необходимата за целите на настоящата директива степен и в съответствие с приложимите разпоредби на Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010, както и Комисията за случаи, в които те считат, че трета държава отговаря на условията, предвидени в параграфи 3, 4 или 5.“

4. Член 31 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите-членки, ЕНО - в необходимата за целите на настоящата директива степен и в съответствие със съответните разпоредби на Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010, както и Комисията се информират взаимно за случаи, в които законодателството на третата държава не позволява прилагането на мерките, изисквани съгласно параграф 1, първа алинея, и могат да бъдат предприети координирани действия за намиране на решение.“

б) добавя се следният параграф:

„4. За да се осигури последователното хармонизиране на настоящия член и да се отчете техническото развитие в борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, ЕНО, като вземат предвид съществуващата рамка и си сътрудничат, когато е целесъобразно, с други съответни органи на Съюза в тази област, могат да разработват проекти на регулаторни технически стандарти в съответствие с член 56 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010 съответно, с цел определяне вида на допълнителните мерки, посочени в параграф 3 от настоящия член, и минималните действия, които да бъдат предприети от кредитните и финансовите институции, когато законодателството на третата държава не допуска прилагането на мерките, изисквани съгласно параграф 1, първа алинея от настоящия член.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

5. В член 34 се добавя следният параграф:

„3. За да се осигури последователното хармонизиране и да се отчете техническото развитие в борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, ЕНО, като вземат предвид съществуващата рамка и си сътрудничат, по целесъобразност, с други съответни органи на Съюза в тази област, могат да разработват проекти на регулаторни технически стандарти в съответствие с член 56 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010 съответно с цел определяне на минималното съдържание на съобщението по параграф 2.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

6. Вмъква се следният член:

„Член 37а

1. Компетентните органи си сътрудничат с ЕНО за целите на настоящата директива в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010 съответно.

2. Компетентните органи предоставят на ЕНО цялата информация, необходима за изпълнението на техните задължения съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 и Регламент (ЕС) № 1095/2010 съответно.“

7. Заглавието на глава VI се заменя със следното:

„ДЕЛЕГИРАНИ АКТОВЕ И МЕРКИ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ“

8. Член 40 се изменя, както следва:

а) в параграф 1:

i) уводната част в първа алинея се заменя със следното:

„1. За да се отчете техническото развитие при борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма и за да се конкретизират изискванията, предвидени в настоящата директива, Комисията може да приеме следните мерки:“

ii) втора алинея се заменя със следното:

„Мерките се приемат чрез делегирани актове в съответствие с член 41, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 41а и 41б.“

б) в параграф 3 втора алинея се заменя със следното:

„Мерките се приемат чрез делегирани актове в съответствие с член 41, параграфи 2а, 2б и 2в и при спазване на условията по членове 41а и 41б.“

9. Член 41 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 първа алинея се заменя със следното:

„2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се взема предвид член 8 от посоченото решение и като се спазва условието мерките, приети в съответствие с тази процедура, да не изменят съществени разпоредби на настоящата директива.“

б) параграф 2а се заменя със следното:

„2а. Правомощията за приемане на делегирани актове, посочени в член 40, се възлагат на Комисията за период от четири години, считано от 4 януари 2011 г. Комисията изготвя доклад относно делегираните правомощия най-късно шест месеца преди изтичането на четиригодишния срок. Делегирането на правомощия се подновява автоматично за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не го оттеглят в съответствие с член 41а.“

в) вмъкват се следните параграфи:

„2б. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира едновременно Европейския парламент и Съвета за това.

2в. Правомощията за приемане на делегирани актове се предоставят на Комисията при условията, предвидени в членове 41а и 41б.“

г) параграф 3 се заличава.

10. Въмъкват се следните членове:

„Член 41а

Оттегляне на делегирането

1. Делегирането на правомощия, посочено в член 40, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета.

2. Институцията, започнала вътрешна процедура за вземане на решение дали да оттегли делегирането на правомощията, полага усилия да информира другата институция и Комисията в разумен срок преди вземането на окончателно решение, като посочва делегираните правомощия, които може да бъдат оттеглени.

3. Решението за оттегляне прекратява делегирането на правомощия, посочено в него. То поражда действие незабавно или на посочена в него по-късна дата. Решението не засяга валидността на делегираните актове, които вече са влезли в сила. То се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 41б

Възражения срещу делегирани актове

1. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в срок от три месеца от датата на нотификацията. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок се удължава с три месеца.

2. Ако при изтичането на срока, посочен в параграф 1, нито Европейският парламент, нито Съветът са възразили срещу делегирания акт, той се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила на посочената в него дата.

Делегираният акт може да бъде публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* и да влезе в сила преди изтичането на посочения срок, ако и Европейският парламент, и Съветът са информирали Комисията за намерението си да не правят възражения.

3. Ако в рамките на срока, посочен в параграф 1, Европейският парламент или Съветът възрази срещу делегиран акт, той не влиза в сила. В съответствие с член 296 ДФЕС институцията, която възразява срещу делегирания акт, посочва причините за това.“

Член 9

Изменения на Директива 2006/48/ЕО

Директива 2006/48/ЕО се изменя, както следва:

1. Член 6 се изменя, както следва:

а) съществуващият параграф се заменя със следното:

„1. Държавите-членки изискват от кредитните институции да получат лиценз, преди да започнат своята дейност. Без да се засягат разпоредбите на членове 7—12, те

определят изискванията за този лиценз и ги съобщават на Комисията и на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*) (наричан по-нататък „ЕБО“).

(*) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12.“

б) добавят се следните параграфи:

„2. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕБО може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти:

а) относно информацията, която следва да бъде предоставена на компетентните органи в заявлението за лицензиране на кредитни институции, включително плана на дейността, предвиден в член 7;

б) определящи условията за спазване на изискването по член 8;

г) конкретизиращи изискванията, приложими за акционерите и членовете с квалифицирани дялови участия, както и препятствията, които биха могли да попречат на ефективното упражняване на надзорните функции от страна на компетентния орган съгласно член 12.

На Комисията се делегатират правомощия за приемане на посочените в първа алинея, букви а), б) и в) регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

3. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕБО може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за стандартни формуляри, образци и процедури за предоставянето на информация.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

2. В член 9, параграф 2 буква б) се заменя със следното:

„б) съответните държави-членки нотифицират Комисията и ЕБО за причините да използват тази възможност; както и“.

3. Член 14 се заменя със следното:

„Член 14

ЕБО се уведомява за всеки издаден лиценз.

Наименованието на всяка кредитна институция, на която е бил издаден лиценз, се включва в списък. ЕНО (ЕБО) публикува този списък на своята интернет страница и го поддържа актуален.“

4. В член 17 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Решенията за отнемане на лиценз се съобщават на Комисията и на ЕБО и се мотивират. Заинтересованите лица се уведомяват за тези мотиви“.

5. В член 19 се добавя следният параграф:

„9. За да се осигури последователното хармонизиране на настоящия член, ЕБО може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел установяване на изчерпателен списък на сведенията, посочени в член 19а, параграф 4, които да бъдат включени от предложилите приобретатели в нотификацията, без да се засяга параграф 3 от настоящия член.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящата директива, ЕБО може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел установяване на общи процедури, формуляри и образци за процеса на консултации между съответните компетентни органи съгласно посоченото в член 19б.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в трета алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

6. В член 22 се добавя следният параграф:

„3. За да се конкретизират изискванията, предвидени в настоящия член, и да се осигури сближаването на надзорните практики, ЕБО може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел установяване на правилата и мерките, процесите и механизмите, посочени в параграф 1, в съответствие с принципите на пропорционалност и всеобхватност, предвидени в параграф 2.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

7. В член 25 се добавя следният параграф:

„5. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на информацията, която следва да бъде съобщавана съгласно настоящия член.

С цел да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за съобщаването на информация.

ЕБО представя тези проекти на технически стандарти на Комисията до 1 януари 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

На Комисията се предоставят и правомощия за приемане на посочените във втора алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

8. В член 26 се добавя следният параграф:

„5. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на информацията, която следва да бъде съобщавана съгласно настоящия член.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за съобщаването на информация.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти до 1 януари 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

На Комисията се предоставят и правомощия за приемане на посочените във втора алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

9. В член 28 се добавя следният параграф:

„4. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на информацията, която следва да бъде съобщавана съгласно настоящия член.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за съобщаването на информация.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

На Комисията се предоставят и правомощия за приемане на посочените във втора алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

10. В член 33 първа алинея се заменя със следното:

„Преди да приложат процедурата, предвидена в член 30, в извънредни случаи компетентните органи на приемащата държава-членка могат да предприемат всякакви предпазни мерки, необходими за защита на интересите на вложителите, инвеститорите и на останалите лица, на които се предоставят услуги. Комисията, ЕБО и компетентните органи на другите съответни държави-членки се информират за тези мерки при първа възможност.“

11. Член 36 се заменя със следното:

„Член 36

Държавите-членки информират Комисията и ЕБО за броя и вида на случаите на отказ съгласно член 25 и член 26, параграфи 1, 2 и 3 или за случаите на предприемане на мерки в съответствие с член 30, параграф 3.“

12. В член 38 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Компетентните органи уведомяват Комисията, ЕБО и Европейския банков комитет за всички лицензи за клонове, издадени на кредитни институции, чието главно управление се намира в трета държава.“

13. Член 39 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 се добавя следната буква:

„в) че ЕБО може да получи информацията, която компетентните органи на държавите-членки са получили от национални органи на трети държави в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) № 1093/2010;“

б) добавя се следният параграф:

„4. ЕБО подпомага Комисията за целите на настоящия член в съответствие с член 33 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

14. В член 42 се добавят следните алинеи:

„Компетентните органи могат да уведомят ЕБО за случаи, при които искане за сътрудничество, по-специално за обмен на информация, е било отхвърлено или по него не са били предприети действия в разумен срок. Без да се засяга член 258 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), в посочените в първото изречение случаи ЕБО може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на съдържанието на посочената в настоящия член информация.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за изискванията за обмен на информация, които могат да улеснят наблюдението над кредитните институции.

ЕБО представя тези проекти на технически стандарти на Комисията до 1 януари 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените във трета алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

На Комисията се предоставят и правомощия за приемане на посочените в четвърта алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

15. Член 42а се изменя, както следва:

а) в параграф 1 след четвърта алинея се вмъква следната алинея:

„Ако в края на първоначалния двумесечен срок някой от съответните компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, компетентните органи на приемащата държава-членка отлагат вземането на решение и изчакват решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент. Компетентните органи на приемащата държава-членка вземат решение в съответствие с решението на ЕБО. Двумесечният срок се счита за помирителен срок по смисъла на член 19 от посочения регламент. ЕБО взема своето решение в срок от един месец. Ако първоначалният двумесечен срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.“

б) в параграф 3 се добавят следните алинеи:

„За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕБО може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел конкретизиране на общите условия на работа на колегиите от надзорници.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в четвърта алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕБО може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на оперативното функциониране на колегиите от надзорници.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в шеста алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

16. Член 42б се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. При изпълнение на задълженията си компетентните органи отчитат сближаването по отношение на надзорните механизми и практики в приложение на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, приети съгласно настоящата директива. За тази цел държавите-членки гарантират, че:

- а) компетентните органи участват в дейността на ЕБО;
- б) компетентните органи спазват насоките и препоръките на ЕБО, като в противен случай посочват съответните мотиви за неспазването им;
- в) националните мандати, предоставени на компетентните органи, не възпрепятстват изпълнението на задълженията им като членове на ЕБО или съгласно настоящата директива.“;

б) параграф 2 се заличава.

17. В член 44 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Параграф 1 не възпрепятства компетентните органи от различните държави-членки да обменят информация или да предоставят информация на ЕБО в съответствие с настоящата директива, с други директиви, приложими по отношение на кредитните институции, както и с членове 31 и 35 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. По отношение на тази информация се прилагат условията за запазване на професионалната тайна, определени в параграф 1.“

18. Член 46 се заменя със следното:

„Член 46

В съответствие с член 33 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 държавите-членки и ЕБО могат да сключват споразумения за сътрудничество, които предвиждат условия за обмен на информация с компетентните органи на трети държави или с органите или институциите на трети държави, посочени в член 47 и член 48, параграф 1 от настоящата директива, само ако по отношение на оповестената информация съществуват гаранции за запазване на професионалната тайна, които са най-малкото равностойни на посочените в член 44, параграф 1 от настоящата директива. Този обмен на информация се извършва с цел изпълнението на надзорните задачи на тези органи или институции.

Когато информацията произхожда от друга държава-членка, тя не може да бъде оповестена без изричното съгласие на органите, които са я оповестили и, когато е уместно, единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.“

19. Член 49 се изменя, както следва:

а) първа алинея се заменя със следното:

„Настоящият раздел не възпрепятства даден компетентен орган да предоставя информация, с оглед на изпълнението на техните задачи, на:

- а) централните банки от Европейската система на централните банки и други органи със сходна функция в качеството им на парични институции, когато тази информация е необходима за изпълнението на съответните им нормативноустановени задачи, включително провеждането на паричната политика и свързаното с нея осигуряване на ликвидност, надзор над платежните системи, системите за клиринг и сетълмент на ценни книжа, както и поддържането на стабилността на финансовата система;
- б) при необходимост - други публични органи, отговарящи за надзора над платежните системи;
- в) Европейския съвет за системен риск (наричан по-нататък „ЕССР“), ако тази информация е необходима за осъществяване на неговите нормативно установени задачи съгласно Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за създаване на Европейски съвет за системен риск (*).

Настоящият раздел не възпрепятства посочените в първа алинея органи или институции да предоставят на компетентните органи информацията, която може да им е необходима за целите на член 45.

(*) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 1.“

б) четвърта алинея се заменя със следното:

„При извънредна ситуация по смисъла на член 130, параграф 1 държавите-членки разрешават на компетентните органи да предоставят незабавно информация на централните банки от Европейската система на централните банки, когато тази информация е необходима за изпълнението на техните нормативноустановени задачи, включително провеждането на паричната политика и свързаното с нея осигуряване на ликвидност, надзор над платежните системи, системите за клиринг и сетълмент на ценни книжа, както и поддържането на стабилността на финансовата система, както и на ЕССР съгласно Регламент (ЕС) № 1092/2010, ако тази информация е необходима за изпълнението на неговите нормативноустановени задачи.“

20. Член 63а се изменя, както следва:

а) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Разпоредбите, уреждащи инструмента, предвиждат главницата и неизплатените лихви или дивиденди да бъдат в размер, който позволява да се покрият загубите и да не се възпрепятства рекапитализирането на кредитната институция посредством подходящи механизми, разработени от ЕБО съгласно параграф 6.“;

б) параграф 6 се заменя със следното:

„6. За да се осигури последователното хармонизиране и сближаването на надзорните практики, ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел установяване на изискванията, приложими към посочените в параграф 1 от настоящия член инструменти. ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2014 г. На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ЕБО издава и насоки във връзка с инструментите, посочени в член 57, първа алинея, буква а).

ЕБО наблюдава прилагането на тези насоки.“

21. В член 74, параграф 2 втора алинея се заменя със следното:

„За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящата директива, от 31 декември 2012 г. компетентните органи прилагат еднакви формати, честоти и дати на докладване по отношение на предаването на тези изчисления от страна на кредитните институции. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящата директива, ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за въвеждане, в рамките на Съюза, на единни формати (със съответните указания), честоти и дати на докладване преди 1 януари 2012 г. Форматите на докладване са пропорционални на характера, мащаба и сложността на дейностите на кредитните институции.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящата директива, ЕБО разработва и проекти на технически стандарти за изпълнение относно информационно-технологичните решения, които да бъдат прилагани за това докладване.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените във втора и трета алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

22. В член 81, параграф 2 се добавят следните алинеи:

„За да се осигури последователното хармонизиране на настоящия член, ЕБО, като се консултира с Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) (наричан по-нататък „ЕОЦКП“), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*), разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на методиката за оценка, свързана с кредитните оценки. ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените във втора алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(*) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84.“

23. В член 84, параграф 2 се добавят следните алинеи:

„За да се осигури последователното хармонизиране на настоящия член, ЕБО може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на методиката за оценка, съгласно която компетентните органи разрешават на кредитните институции да използват вътрешнорейтинговия подход.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея, буква а) регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

24. В член 97, параграф 2 се добавят следните алинеи:

„За да се осигури последователното хармонизиране на настоящия член, ЕБО, като се консултира с ЕОЦКП, разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на методиката за оценка, свързана с кредитните оценки. ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените във втора алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

25. В член 105, параграф 1 се добавят следните алинеи:

„За да се осигури последователното хармонизиране на настоящия член, ЕБО може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на методиката за оценка, съгласно която компетентните органи разрешават на кредитните институции да използват усъвършенстваните подходи за измерване.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените във втора алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

26. В член 106, параграф 2 втора алинея се заменя със следното:

„За да се осигури последователното хармонизиране на настоящия параграф, ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел конкретизиране на изключенията, предвидени в букви в) и г), както и за определяне на условията, използвани за установяване на съществуването на група от свързани клиенти съгласно параграф 3. ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените във втора алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

27. В член 110 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите-членки изискват информацията да бъде докладвана най-малко два пъти годишно. От 31 декември 2012 г. компетентните органи прилагат единни формати, честоти и дати на докладване. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящата директива, ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за въвеждане в рамките на Съюза на единни формати (със съответните указания), честоти и дати на докладване преди 1 януари 2012 г. Форматите на докладване са пропорционални на характера, мащаба и сложността на дейностите на кредитните институции.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящата директива, ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение относно информационно-технологичните решения, които да бъдат прилагани за това докладване.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа и втора алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

28. В член 111, параграф 1 четвърта алинея се заменя със следното:

„Държавите-членки могат да определят лимити под 150 милиона евро, като уведомяват ЕБО и Комисията за това.“

29. В член 122а параграф 10 се заменя със следното:

„10. ЕБО ежегодно представя пред Комисията доклад относно спазването на настоящия член от страна на компетентните органи.

За да се осигури последователното хармонизиране на настоящия член, ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за сближаването на надзорните практики във връзка с настоящия член, включително мерките, предприети при нарушаване на задълженията за комплексна проверка и управление на риска. ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените във втора алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

30. В член 124 се добавя следният параграф:

„6. За да се осигури последователното хармонизиране на настоящия член, ЕБО може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел конкретизиране на разпоредбите на настоящия член и на общата процедура и методика за оценка на риска.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

31. В член 126 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Компетентните органи уведомяват Комисията и ЕБО за всяко споразумение, попадащо в приложното поле на параграф 3.“

32. Член 129 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 след първа алинея се вмъква следната алинея:

„В случаите, когато консолидиращият надзорник не изпълни задачите, посочени в първа алинея, или когато компетентните органи не сътрудничат на консолидиращия надзорник в степента, необходима за изпълнението на задачите, посочени в първа алинея, всеки един от съответните компетентни органи може да отнесе въпроса до ЕБО, който може да предприеме действия в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

б) в параграф 2 пета алинея се заменя със следното:

„Ако в края на шестмесечния срок някой от съответните компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, консолидиращият надзорник отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, и взема своето решение в съответствие с решението на ЕБО. Шестмесечният срок се счита за помирителен срок по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в рамките на един месец. Ако шестмесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.“

в) в параграф 2 се добавят следните алинеи:

„ЕБО може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел осигуряване на еднакви условия на прилагане на процеса на вземане на съвместно решение, посочен в настоящия параграф, по отношение на заявленията за разрешения, посочени в член 84, параграф 1, член 87, параграф 9 и член 105, както и в част 6 от приложение III, с цел да се улесни вземането на съвместни решения.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в шеста и седма алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

г) параграф 3 се изменя, както следва:

и) в трета алинея думите „Комитет на европейските банкови надзорници“ се заменят с „ЕБО“;

- ii) четвърта алинея се заменя със следното:

„Ако компетентните органи не достигнат до съвместно решение в срок от четири месеца, решението относно прилагането на членове 123 и 124 и на член 136, параграф 2 се взема на консолидирана основа от консолидиращия надзорник след надлежно отчитане на оценката на риска на дъщерните предприятия, извършена от съответните компетентни органи. Ако в края на четиримесечния срок някой от съответните компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, консолидиращият надзорник отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, и взема своето решение в съответствие с решението на ЕБО. Четиримесечният срок се счита за помирителен срок по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в рамките на един месец. Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.“;

- iii) пета алинея се заменя със следното:

„Решението относно прилагането на членове 123 и 124 и на член 136, параграф 2 се взема от съответните компетентни органи, отговарящи за надзора на дъщерни предприятия на кредитна институция майка в Съюза или на финансово холдингово дружество майка в Съюза на индивидуална или подконсолидирана основа, след надлежно отчитане на мненията и резервите, изразени от консолидиращия надзорник. Ако в края на четиримесечния срок някой от съответните компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, компетентните органи отлагат вземането на решение и изчакват решението, което ЕБО взема в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, и вземат своето решение в съответствие с решението на ЕБО. Четиримесечният срок се счита за помирителен срок по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в рамките на един месец. Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.“;

- iv) седма алинея се заменя със следното:

„Когато е проведена консултация с ЕБО, всички компетентни органи вземат предвид съветите му и обясняват причината за всяко значително отклонение от тях.“;

- v) десета алинея се заменя със следното:

„ЕБО може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел осигуряване на еднакви условия на прилагане на посочения в настоящия параграф процес на вземане на съвместни

решения във връзка с прилагането на членове 123 и 124 и на член 136, параграф 2, с оглед улесняване вземането на съвместни решения.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в десета алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

33. В член 130, параграф 1 първа и втора алинея се заменят със следното:

„1. Когато възникне извънредна ситуация, включително ситуация по член 18 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, или ситуация на неблагоприятно развитие на пазарите, която би могла да застраши ликвидността на пазара и стабилността на финансовата система в някоя държава-членка, в която са лицензирани обособени части от група или са установени посочените в член 42а значими клонове, консолидиращият надзорник, при спазване на разпоредбите в глава 1, раздел 2, информира възможно най-бързо за това ЕБО, ЕССР и органите, посочени в член 49, четвърта алинея и в член 50, като им предоставя цялата информация от значение за изпълнението на техните задачи. Тези задължения се прилагат по отношение на всички компетентни органи по членове 125 и 126, както и за посочения съгласно член 129, параграф 1 компетентен орган.

Ако на органите, посочени в член 49, четвърта алинея, стане известна ситуация, подобна на описаната в първа алинея, те възможно най-бързо информират за това компетентните органи, посочени в членове 125 и 126, и ЕБО.“

34. В член 131 трета алинея се заменя със следното:

„Компетентните органи, които отговарят за даване на лиценз на дъщерното предприятие на предприятието майка, което е кредитна институция, могат чрез двустранно споразумение в съответствие с член 28 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, да делегират своите надзорни отговорности на компетентните органи, които са издали лиценз и упражняват надзор върху предприятието майка, така че те да поемат отговорността за надзора върху дъщерното предприятие в съответствие с настоящата директива. ЕБО се уведомява за съществуването и съдържанието на такива споразумения. Той препраща тази информация на компетентните органи на останалите държави-членки и на Европейския банков комитет.“

35. Член 131а се изменя, както следва:

- a) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Консолидиращият надзорник създава колегии от надзорници за улесняване изпълнението на задачите, посочени в член 129 и член 130, параграф 1, и при спазване на изискванията за поверителност по параграф 2 от настоящия член и на правото на Съюза, гарантира подходяща координация и сътрудничество със съответните компетентни органи на трети държави, когато е целесъобразно.

ЕБО допринася за насърчаването и наблюдава ефикасната, ефективна и последователна работа на колегиите от надзорници, посочени в настоящия член, в съответствие с член 21 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. За целта ЕБО взема участие по начин, който счита за целесъобразен, и се счита за компетентен орган за тази цел.

Колегиите от надзорници осигуряват рамка, в която консолидиращият надзорник, ЕБО и останалите съответни компетентни органи изпълняват следните задачи:

- a) обмен на информация помежду им и с ЕБО в съответствие с член 21 от Регламент (ЕС) № 1093/2010;
- б) постигане на съгласие по възлагане на задачи и делегиране на отговорности на доброволна основа, когато е целесъобразно;
- в) определяне на програми за проверки в рамките на надзора, основани на оценка на риска на ниво група в съответствие с член 124;
- г) повишаване ефективността на надзора чрез премахване на излишното повторение на надзорни изисквания, включително във връзка с исканията за информация, посочени в член 130, параграф 2 и член 132, параграф 2;
- д) последователно прилагане на предвидените в настоящата директива изисквания за разумен надзор по отношение на всички образувания в рамките на дадена банкова група, без да се засягат възможностите и правото на преценка, предоставени съгласно законодателството на Съюза;
- е) прилагане на член 129, параграф 1, буква в), при отчитане на дейността на други форуми, които биха могли да бъдат създадени в тази област.

Компетентните органи, които участват в колегиите от надзорници, и ЕБО работят в тясно сътрудничество. Предвидените в глава 1, раздел 2 изисквания за поверителност не възпрепятстват обмена на поверителна информация между компетентните органи в рамките на колегиите от надзорници. Създаването и дейността на колегии от надзорници не засяга правата и отговорностите на компетентните органи по настоящата директива.“;

- б) в параграф 2:

- i) втора алинея се заменя със следното:

„За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕБО може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел конкретизиране на общите условия за работа на колегиите от надзорници.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените във втора алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕБО може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на оперативното функциониране на колегиите от надзорници.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в четвърта алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

- ii) шеста алинея се заменя със следното:

„В съответствие с изискванията за поверителност по глава 1, раздел 2 консолидиращият надзорник информира ЕБО за дейността на колегиата от надзорници, включително при извънредни ситуации, и съобщава на ЕБО цялата информация от съществено значение за постигане на целите на сближаването в областта на надзора.“

36. В член 132 параграф 1 се изменя, както следва:

- a) след първа алинея се вмъкват следните алинеи:

„Компетентните органи си сътрудничат с ЕБО за целите на настоящата директива, в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Компетентните органи предоставят на ЕБО цялата необходима информация за изпълнение на задълженията му съгласно настоящата директива и съгласно Регламент (ЕС) № 1093/2010, в съответствие с член 35 от същия регламент.“;

- б) добавят се следните алинеи:

„Компетентните органи могат да уведомят ЕБО за случаи, при които:

- a) компетентен орган не е съобщил съществена информация, или
- б) искане за сътрудничество, по-специално за обмен на информация от значение, е било отхвърлено или по него не са били предприети действия в разумен срок.

Без да се засяга член 258 ДФЕС, в посочените в седма алинея случаи ЕБО може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

37. В член 140 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Компетентните органи, отговорни за упражняването на консолидиращия надзор, съставят списъци на финансовите холдинги, посочени в член 71, параграф 2. Тези списъци се предоставят на компетентните органи на останалите държави-членки, на ЕБО и на Комисията.“

38. Член 143 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се изменя, както следва:

i) в края на първа алинея се добавя следното изречение:

„ЕБО подпомага Комисията и Европейския банков комитет при изпълнението на техните задачи, включително и по отношение на необходимостта от актуализация на тези насоки.“;

ii) втора алинея се заменя със следното:

„Компетентният орган, който извършва проверката по параграф 1, първа алинея, взема предвид тези насоки. За тази цел компетентният орган се консултира с ЕБО, преди да приеме решение.“

б) в параграф 3 четвърта алинея се заменя със следното:

„Надзорните техники трябва да бъдат разработени така, че да постигат целите на консолидирания надзор по смисъла на настоящата глава, и трябва да бъдат съобщени на останалите участващи компетентни органи, на ЕБО и на Комисията.“

39. В член 144 се добавят следните алинеи:

„За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел установяване формата, структурата, съдържанието и датата на годишното публикуване на информацията, чието оповестяване е предвидено в настоящия член. ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в трета алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

40. В член 150 се добавя следният параграф:

„3. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, за да осигури еднакви условия на прилагане на настоящата директива по отношение на условията на прилагане на:

а) точки 15—17 от приложение V;

б) точка 23, буква л) от приложение V по отношение на критериите за определяне на подходящото съотношение между фиксирания и променливия компонент на общото възнаграждение, и на точка 23, буква о), подточка ii) от приложение V по отношение на определянето на класовете от инструменти, които отговарят на условията, предвидени в същата точка;

в) част 2 от приложение VI по отношение на посочените в точка 12 количествени фактори, посочените в точка 13 качествени фактори и посочения в точка 14 показател;

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

41. Член 156 се изменя, както следва:

а) думите „Комитет на европейските банкови надзорници“ се заменят с „ЕБО“;

б) първа алинея се заменя със следното:

„Комисията, в сътрудничество с ЕБО и държавите-членки и като отчита приноса на Европейската централна банка, периодично проследява дали настоящата директива, заедно с Директива 2006/49/ЕО, е оказала значително въздействие върху икономическия цикъл и предвид резултатите от тази проверка проучва въпроса дали е оправдано предприемането на коригиращи мерки.“

Член 10

Изменения на Директива 2006/49/ЕО

Директива 2006/49/ЕО се изменя, както следва:

1. В член 18 се добавя следният параграф:

„5. Европейският надзорен орган (Европейски банков орган) (наричан по-нататък „ЕБО“), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*), може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на методиката за оценка, въз основа на която компетентните органи разрешават на институциите да използват вътрешни модели при изчисляване на капиталовите изисквания по настоящата директива.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(*) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12.“

2. В член 22, параграф 1 се добавя следната алинея:

„Когато компетентните органи вземат решение да не прилагат капиталовите изисквания на консолидирана основа, предвидени в настоящия член, те уведомяват Комисията и ЕБО.“

3. В член 32 параграф 1 се изменя, както следва:

а) втора алинея се заменя със следното:

„Компетентните органи уведомяват ЕБО, Съвета и Комисията за тези процедури.“;

б) добавя се следната алинея:

„ЕБО приема насоки по отношение на процедурите, посочени в настоящия параграф.“

4. В член 36 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите-членки определят органите, които са компетентни да изпълняват задълженията, предвидени в настоящата директива. Те уведомяват ЕБО и Комисията за тях, като посочват разпределението на задълженията, ако има такова.“

5. В член 38, параграф 1 се добавят следните алинеи:

„Компетентните органи си сътрудничат с ЕБО за целите на настоящата директива, в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Компетентните органи незабавно предоставят на ЕБО цялата необходима информация за изпълнение на задълженията му съгласно настоящата директива и съгласно Регламент (ЕС) № 1093/2010, в съответствие с член 35 от същия регламент.“

Член 11

Изменения на Директива 2009/65/ЕО

Директива 2009/65/ЕО се изменя, както следва:

1. В член 5 се добавя следният параграф:

„8. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, Европейският надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) (наричан по-нататък „ЕОЦКП“), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*), може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на информацията, която се предоставя при подаване на заявление за разрешение на ПКИПЦК.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

(*) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84.“

2. В член 6, параграф 1 се добавя следната алинея:

„ЕОЦКП се уведомява за всяко предоставено разрешително и публикува на своята интернет страница и поддържа актуализиран списък на одобрените управляващи дружества.“

3. В член 7 се добавя следният параграф:

„6. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел конкретизиране на:

- а) информацията, която трябва да бъде предоставена на компетентните органи в заявлението за разрешение на управляващото дружество, включително програмата за дейността;
- б) изискванията, приложими за управляващото дружество съгласно параграф 2 и информацията във връзка с уведомлението съгласно параграф 3;

в) изискванията, приложими за акционерите и съдружниците с квалифицирано участие, както и препятствията, които биха могли да попречат на ефективното упражняване на надзорните функции на компетентния орган съгласно член 8, параграф 1 от настоящата директива и в член 10, параграфи 1 и 2 от Директива 2004/39/ЕО, в съответствие с член 11 на настоящата директива.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в букви а), б) и в) регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10-14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за уведомяването или предоставянето на информацията по първа алинея, букви а) и б).

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в трета алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

4. В член 9 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите-членки информират ЕОЦКП и Комисията за всяко затруднение от общ характер, която срещат ПКИПЦК при предлагането на техните дялове в трета държава.

Комисията разглежда такива затруднения възможно най-бързо, за да намери подходящо решение. ЕОЦКП я подпомага при изпълнението на тази задача.“

5. В член 11 се добавя следният параграф:

„3. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящата директива, ЕОЦКП може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти за изготвяне на изчерпателен списък на сведенията, предвидени в настоящия член, съдържащ препратка към член 10б, параграф 4 от Директива 2004/39/ЕО, който да бъде включен от предложилите приоритетатели в уведомлението, без да се засяга член 10а, параграф 2 от посочената директива.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в трета алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за условията на процеса на консултации между съответните компетентни органи, както е посочено в член 10, параграф 4 от Директива 2004/39/ЕО.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

6. Член 12 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се изменя, както следва:

i) първа алинея се заменя със следното:

„3. Без да се засяга член 116, Комисията приема чрез делегирани актове в съответствие с член 112, параграфи 2, 3 и 4 и при спазване на условията по членове 112а и 112б мерки, които конкретизират процедурите и разпоредбите, посочени в параграф 1, втора алинея, буква а), и структурите и организационните изисквания за свеждане до минимум на конфликтите на интереси, посочени в параграф 1, втора алинея, буква б).“;

ii) втора алинея се заличава.

б) добавя се следният параграф:

„4. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел определяне на условията на прилагане на делегираните актове, приети от Комисията по отношение на процедурите, разпоредбите, структурите и организационните изисквания, посочени в параграф 3.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

7. Член 14 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се изменя, както следва

i) в първа алинея уводната част се заменя със следното:

„2. Без да се засяга член 116, Комисията приема чрез делегирани актове в съответствие с член 112, параграфи 2, 3 и 4 и при спазване на условията по членове 112а и 112б мерки за осигуряване спазването на задълженията, посочени в параграф 1, от страна на управляващото дружество, като по-специално:“;

ii) втора алинея се заличава.

б) добавя се следният параграф:

„3. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел определяне на делегираните актове, приети от Комисията по отношение на критериите, принципите и стъпките, посочени в параграф 2.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

8. В член 17 се добавя следният параграф:

„10. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на информацията, която следва да бъде съобщена в съответствие с параграфи 1, 2, 3, 8 и 9.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за предаването на информация в съответствие с параграфи 3 и 9.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в трета алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

9. В член 18 се добавя следният параграф:

„5. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на информацията, която трябва да бъде съобщена в съответствие с параграфи 1, 2 и 4.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за предаването на информация в съответствие с параграфи 2 и 4.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в трета алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

10. В член 20 се добавя следният параграф:

„5. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на информацията, която трябва да бъде предоставена на компетентните органи в заявлението за управление на ПКИПЦК, установено в друга държава-членка.

Комисията може да приема посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за предоставянето на информация.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в трета алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

11. Член 21 се изменя, както следва:

а) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Ако въпреки мерките, предприети от компетентните органи на държавата-членка по произход на управляващото дружество, или тъй като тези мерки са неподходящи или не съществуват във въпросната държава-членка, управляващото дружество продължава да отказва да предостави информацията, поискана съгласно параграф 2 от приемащата държава-членка на управляващото дружество, или продължи да нарушава правните или регулаторните разпоредби, посочени в същия параграф, които са в сила в приемащата държава-членка на управляващото дружество, компетентните органи на приемащата държава-членка на управляващото дружество могат да предприемат някое от следните действия:

а) след като информират компетентните органи на държавата-членка по произход на управляващото дружество, предприемат подходящи мерки, включително съгласно членове 98 и 99, за предотвратяване или санкциониране на последващи нарушения и, в зависимост от необходимостта, за предотвратяване на възможността съответното управляващо дружество да предприеме каквато и да било сделка на нейна територия. Държавите-членки гарантират, че на тяхна територия могат да бъдат връчвани юридическите документи, необходими във връзка с такива мерки по отношение на управляващите дружества. Когато услугата, предоставяна в приемащата държава-членка на управляващото дружество, представлява управление на ПКИПЦК, приемащата държава-членка на управляващото дружество може да изиска управляващото дружество да прекрати управлението на това ПКИПЦК; или

б) ако преценят, че компетентният орган на държавата-членка по произход на управляващото дружество не е действа по подходящ начин, да отнесат въпроса до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

б) в параграф 7 първа и втора алинея се заменят със следното:

„7. Преди да приложат процедурата, предвидена в параграфи 3, 4 или 5, в извънредни случаи компетентните органи на приемащата държава-членка на управляващо дружество могат да предприемат всякакви предпазни мерки, необходими за защитата на интересите на инвеститорите и на останалите лица, на които се предоставят услуги. Комисията, ЕОЦКП и компетентните

органи на останалите засегнати държави-членки се информират за тези мерки при първа възможност.

След като се консултира с компетентните органи на засегнатите държави-членки, Комисията може да реши, че съответната държава-членка трябва да измени или да отмени тези мерки, без да се засягат правомощията на ЕОЦКП съгласно член 17 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

в) в параграф 9 първа алинея се заменя със следното:

„9. Държавите-членки съобщават на ЕОЦКП и на Комисията броя и вида случаи, в които са отказали разрешение по член 17 или са отхвърлили заявление по член 20, или са били предприети мерки в съответствие с параграф 5 от настоящия член.“

12. В член 23 параграф 6 се изменя, както следва:

а) първа алинея се заменя със следното:

„6. Комисията може да приема чрез делегирани актове в съответствие с член 112, параграфи 2, 3 и 4 и при спазване на условията по членове 112а и 112б мерки относно мерките, които следва да бъдат предприети от отделен депозитар за изпълнение на неговите задължения по отношение на ПКИПЦК, управлявано от управляващо дружество, установено в друга държава-членка, включително елементите, които следва да бъдат включени в типовото споразумение, което се използва от депозитара и от управляващото дружество в съответствие с параграф 5.“;

б) втора алинея се заличава.

13. В член 29 се добавят следните параграфи:

„5. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящата директива, ЕОЦКП може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на:

а) информацията, която трябва да бъде предоставена на компетентния орган в заявлението за разрешение на управляващото дружество, включително плана за дейността; и

б) препятствията, които биха могли да попречат на ефективното упражняване на надзорните функции на компетентния орган по параграф 1, буква в).

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

6. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за предоставянето на информацията, посочена в параграф 5, първа алинея, буква а).

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

14. В член 32 параграф 6 се заменя със следното:

„6. Държавите-членки информират ЕОЦКП и Комисията кои инвестиционни дружества се ползват от дерогациите по параграфи 4 и 5.“

15. В член 33 параграф 6 се изменя, както следва:

а) първа алинея се заменя със следното:

„6. Комисията може да приема чрез делегирани актове в съответствие с член 112, параграфи 2, 3 и 4 и при спазване на условията по членове 112а и 112б, мерки относно мерките, които следва да бъдат предприети от отделен депозитар за изпълнение на неговите задължения по отношение на ПКИПЦК, управлявано от управляващо дружество, установено в друга държава-членка, включително елементите, които трябва да бъдат включени в типовото споразумение, което се използва от депозитара и от управляващото дружество в съответствие с параграф 5.“;

б) втора алинея се заличава.

16. Член 43 се изменя, както следва:

а) в параграф 5:

i) първа алинея се заменя със следното:

„5. Комисията може да приема чрез делегирани актове в съответствие с член 112, параграфи 2, 3 и 4 и при спазване на условията по членове 112а и 112б мерки за определяне на точното съдържание, формата и начина за предоставяне на информацията, посочена в параграфи 1 и 3.“;

ii) втора алинея се заличава.

б) добавя се следният параграф:

„6. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел определяне на условията за прилагане на делегираните актове, приети от Комисията по отношение на съдържанието, формата и начина за предоставяне на информацията, посочена в параграфи 1 и 3 от настоящия член.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

17. В член 50 се добавя следният параграф:

„4. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел уточняване на разпоредбите относно категориите активи, в които ПКИПЦК могат да инвестират в съответствие с настоящия член и с делегираните актове, които са приети от Комисията във връзка с тези разпоредби.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

18. Член 51 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„Компетентните органи гарантират, че цялата информация, получена съгласно трета алинея и обобщена по отношение на всички управляващи или инвестиционни дружества, върху които те упражняват надзор, е достъпна за ЕОЦКП в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) № 1095/2010, и за Европейския съвет за системен риск („ЕССР“), създаден с Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за създаване на Европейски съвет за системен риск (*), в съответствие с член 15 от посочения регламент с цел наблюдение на системните рискове на равнището на Съюза.

(*) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 1.“

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Без да се засяга член 116, Комисията приема чрез делегирани актове в съответствие с член 112, параграфи 2, 3 и 4 и при спазване на условията по членове 112а и 112б мерки, които определят:

а) критерии за оценка на адекватността на процеса на управление на риска, използван от управляващото дружество съгласно параграф 1, първа алинея;

б) подробни правила за точната и независима оценка на стойността на извънборсовите деривативи; както и

в) подробни правила относно съдържанието на информацията, посочена в параграф 1, трета алинея, и процедурата, която трябва да бъде спазвана при съобщаване на тази информация на компетентните органи на държавата-членка по произход на управляващото дружество.“;

в) добавя се следният параграф:

„5. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел определяне на условията за прилагане на делегираните актове, приети от Комисията по отношение на критериите и правилата, посочени в параграф 4.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

19. В член 52, параграф 4 трета алинея се заменя със следното:

„Държавите-членки изпращат на ЕОЦКП и на Европейската комисия списък с посочените в първа алинея категории облигации, заедно с категориите емитенти, които са получили разрешение в съответствие със законодателството и разпоредбите относно надзора, посочени в същата алинея, да емитират облигации, съответстващи на критериите, предвидени в настоящия член. Тези списъци се придружават от бележка, посочваща статуса на предложените гаранции. Комисията и ЕОЦКП незабавно предават на останалите държави-членки тази информация, придружени от коментарите, които считат за подходящи, и осигуряват публичен достъп до тази информация на своите интернет страници. Тези съобщения могат да бъдат предмет на обмен на мнения в рамките на Европейския комитет по ценни книжа, посочен в член 112, параграф 1.“

20. Член 60 се изменя, както следва:

а) в параграф 6:

i) в първа алинея уводната част се заменя със следното:

„6. Комисията може да приема чрез делегирани актове в съответствие с член 112, параграфи 2, 3 и 4 и при спазване на условията по членове 112а и 112б мерки, определящи:“;

ii) втора алинея се заличава;

б) добавя се следният параграф:

„7. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел определяне на условията на прилагане на делегираните актове, приети от Комисията по отношение на споразумението, мерките и процедурите, посочени в параграф 6.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

21. Член 61 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Комисията може да приема чрез делегирани актове в съответствие с член 112, параграфи 2, 3 и 4 и при спазване на условията по членове 112а и 112б мерки, допълнително конкретизиращи:

а) елементите, които трябва да бъдат включени в споразумението, посочено в параграф 1; както и

б) видовете нередности, посочени в параграф 2, за които се счита, че имат отрицателно влияние върху охраняваното ПКИПЦК.“

б) добавя се следният параграф:

„4. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел определяне на условията за прилагане на делегираните актове, приети от Комисията по отношение на споразумението, мерките и видовете нередности, посочени в параграф 3.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

22. В член 62 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Комисията може да приема чрез делегирани актове в съответствие с член 112, параграфи 2, 3 и 4 и при спазване на условията по членове 112а и 112б мерки, определящи съдържанието на споразумението, посочено в параграф 1, първа алинея.“

23. Член 64 се изменя, както следва:

а) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Комисията може да приема чрез делегирани актове в съответствие с член 112, параграфи 2, 3 и 4 и при спазване на условията по членове 112а и 112б мерки, определящи:

а) формата и начина за представяне на информацията съгласно параграф 1; или

б) в случаите, когато охраняваното ПКИПЦК прехвърля всички или част от своите активи в замяна на дялове на главното ПКИПЦК, процедурата за оценка и одит на тази непарична вноска и функциите на депозитаря на охраняваното ПКИПЦК в рамките на този процес.“

б) добавя се следният параграф:

„5. За да се осигурят еднакви условия на прилагане във връзка с предоставянето на информация, ЕОЦКП може да разработва проекти за технически стандарти за изпълнение с цел определяне на условията на прилагане на делегираните актове, приети от Комисията по отношение на формата и начина за предоставяне на информацията, както и на процедурата по параграф 4.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

24. В член 69 се добавя следният параграф:

„5. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел уточняване на разпоредбите относно съдържанието на проспекта, на годишния отчет и на шестмесечния отчет съгласно приложение I, както и формата на тези документи.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

25. В член 75 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Комисията може да приема чрез делегирани актове в съответствие с член 112, параграфи 2, 3 и 4 и при спазване на условията по членове 112а и 112б мерки, определящи конкретните условия, които трябва да бъдат изпълнени при предоставяне на проспекта на траен носител, различен от хартия, или на интернет страница, която не представлява траен носител.“

26. Член 78 се изменя, както следва:

а) параграф 7 се заменя със следното:

„7. Комисията приема чрез делегирани актове в съответствие с член 112, параграфи 2, 3 и 4 и при спазване на условията по членове 112а и 112б мерки, определящи:

- а) подробното и изчерпателно съдържание на ключовата информация, която се трябва да бъде предоставена на инвеститорите съгласно параграфи 2, 3 и 4;
- б) подробното и изчерпателно съдържание на ключовата информация, която трябва да бъде предоставена на инвеститорите в следните специфични случаи:
 - i) при ПКИПЦК, имащи различни инвестиционни подразделения — ключовата информация, която трябва да бъде предоставена на инвеститорите, записващи дялове на конкретно инвестиционно подразделение, включително възможностите за преминаване от едно инвестиционно подразделение към друго и свързаните с това разходи,
 - ii) при ПКИПЦК, предлагащи различен клас акции — ключовата информация, която трябва да бъде предоставена на инвеститорите, записващи определен клас акции,
 - iii) при фондове, които са част от фондови структури — ключовата информация, която трябва да бъде предоставена на инвеститорите, записващи дялове на ПКИПЦК, което от своя страна инвестира в други ПКИПЦК или други предприятия за колективно инвестиране съгласно член 50, параграф 1, буква д),
 - iv) при структури от типа главно-захранващо предприятие — ключовата информация, която трябва да бъде предоставена на инвеститорите, записващи дялове на захранващото ПКИПЦК, както и
 - v) при структурни ПКИПЦК с капиталова защита и други подобни ПКИПЦК — ключовата информация, която трябва да бъде предоставена на инвеститорите, свързана със специални характеристики на такива ПКИПЦК; както и
- в) конкретни елементи относно формата и представянето на ключовата информация, която трябва да

бъде предоставена на инвеститорите съгласно параграф 5.“

б) добавя се следният параграф:

„8. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел определяне на условията за прилагане на делегираните актове, приети от Комисията в съответствие с параграф 7 по отношение на информацията по параграф 3.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

27. В член 81 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Комисията може да приема чрез делегирани актове в съответствие с член 112, параграфи 2, 3 и 4 и при спазване на условията по член 112а и член 112б мерки, определящи конкретните условия, които трябва да бъдат изпълнени при предоставяне на ключова информация за инвеститорите на траен носител, различен от хартия, или на интернет страница, която не представлява траен носител.“

28. В член 83 се добавя следният параграф:

„3. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел конкретизиране на изискванията на настоящия член по отношение на заемните средства.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

29. В член 84 се добавя следният параграф:

„4. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на условията, които ПКИПЦК трябва да спазва след приемането на решение за временно спиране на обратното изкупуване или откупването на дяловете на ПКИПЦК съгласно параграф 2, буква а), след вземането на решение за спирането.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

30. Член 95 се заменя със следното:

„Член 95

1. Комисията може да приема чрез делегирани актове в съответствие с член 112, параграфи 2, 3 и 4 и при спазване на условията по член 112а и член 112б мерки, определящи:

- а) обхвата на информацията по член 91, параграф 3;

б) улесняването на достъпа на компетентните органи на приемащите държави-членки на ПКИПЦК до информацията или документите, посочени в член 93, параграфи 1, 2 и 3, в съответствие с член 93, параграф 7.

2. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на член 93, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел определяне на:

- а) формата и съдържанието на стандартния образец на уведомителното писмо, използвано от ПКИПЦК за целите на уведомяването съгласно член 93, параграф 1, включително и указание за кои документи се отнасят преводите;
- б) формата и съдържанието на стандартния образец на атестацията, използвана от компетентните органи на държавите-членки съгласно член 93, параграф 3;
- в) процедурата за обмен на информация и използване на електронни средства за комуникация между компетентните органи за целите на уведомяването съгласно член 93.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

31. В член 97 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите-членки посочват компетентните органи за изпълнение на задълженията, предвидени в настоящата директива. Държавите-членки уведомяват ЕОЦКП и Комисията за тези органи, като посочват разпределението на задълженията, ако има такова.“

32. Член 101 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„2а. Компетентните органи си сътрудничат с ЕОЦКП за целите на настоящата директива в съответствие с Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

Компетентните органи незабавно предоставят на ЕОЦКП цялата необходима информация за изпълнение на задълженията му, в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

б) параграфи 8 и 9 се заменят със следното:

„8. Компетентните органи могат да уведомят ЕОЦКП за случаи, при които искане:

- а) за обмен на информация съгласно член 109 е било отхвърлено или по него не са били предприети действия в разумен срок;
- б) за извършване на разследване или проверка на място съгласно член 110 е било отхвърлено или по него не са били предприети действия в разумен срок; или

в) за разрешение неговите длъжностни лица да придружават длъжностните лица на компетентния орган на другата държава-членка е било отхвърлено или по него не са били предприети действия в разумен срок.

Без да се засягат разпоредбите на член 258 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), в посочените в първа алинея случаи ЕОЦКП може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010, без да се засягат възможностите за отказ от предприемане на действия по искане за информация или разследване, предвидени в параграф 6 от настоящия член, и възможността в тези случаи ЕОЦКП да предприеме действия в съответствие с член 17 от същия регламент.

9. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел установяване на общи процедури за компетентните органи за сътрудничество при извършването на проверки на място и разследвания по параграфи 4 и 5.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

33. Член 102 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 първа алинея се заменя със следното:

„2. Параграф 1 не възпрепятства компетентните органи на държавите-членки да обменят информация в съответствие с настоящата директива или друго законодателство на Съюза, приложимо по отношение на ПКИПЦК или на предприятия, подпомагачи тяхната стопанска дейност, или да предават тази информация на ЕОЦКП, в съответствие с Регламент (ЕС) № 1095/2010 или на ЕССР. По отношение на тази информация се прилагат условията за запазване на професионална тайна, предвидени в параграф 1.“

б) в параграф 5 се добавя следната буква:

„г) ЕОЦКП, Европейския надзорен орган (Европейски банков орган), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*), Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета (**), и ЕССР.

(*) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12.

(**) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48.“

34. Член 103 се изменя, както следва

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Държавите-членки съобщават на ЕОЦКП, на Комисията и на останалите държави-членки наименованията на органите, които могат да получават информация съгласно параграф 1.“

б) параграф 7 се заменя със следното:

„7. Държавите-членки съобщават на ЕОЦКП, на Комисията и на останалите държави-членки наименованията на органите или институциите, които могат да получават информация съгласно параграф 4.“

35. Член 105 се заменя със следното:

„Член 105

За да се осигурят еднакви условия на прилагане на разпоредбите относно обмена на информация на настоящата директива, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел определяне на условията на прилагане във връзка с процедурите за обмен на информация между компетентните органи и между компетентните органи и ЕОЦКП.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

36. В член 108 параграф 5 се изменя, както следва:

а) в първа алинея буква б) се заменя със следното:

„б) при необходимост, да отнесе въпроса до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

б) втора алинея се заменя със следното:

„Комисията и ЕОЦКП следва да бъдат незабавно уведомени при предприемане на някоя от мерките съгласно първа алинея, буква а).“

37. Заглавието на глава XIII се заменя със следното:

„ДЕЛЕГИРАНИ АКТОВЕ И ИЗПЪЛНИТЕЛНИ ПРАВОМОЩИЯ“

38. Член 111 се заменя със следното:

„Член 111

Комисията може да приема технически изменения на настоящата директива в следните области:

- изясняване на определенията, за да се осигури последователно хармонизиране и еднакво прилагане на настоящата директива в целия Съюз; или
- привеждане на терминологията и на редакцията на определенията в съответствие с последващите актове относно ПКИПЦК и свързаните с тях въпроси.

Посочените в първа алинея мерки се приемат чрез делегирани актове в съответствие с член 112, параграфи 2, 3 и 4 и при спазване на условията по членове 112а и 112б.“

39. Член 112 се заменя със следното:

„Член 112

1. Комисията се подпомага от Европейския комитет по ценни книжа, създаден с Решение 2001/528/ЕО на Комисията.

2. Правомощията за приемане на делегираните актове, посочени в членове 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 и 111, се предоставят на Комисията за срок от четири години, считано от 4 януари 2011 г. Комисията изготвя доклад относно делегираните правомощия най-късно шест месеца преди изтичането на четиригодишния срок. Делегирането на правомощия се подновява автоматично за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не го оттегли в съответствие с член 112а.

3. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира едновременно Европейския парламент и Съвета за това.

4. Правомощията за приемане на делегирани актове се предоставят на Комисията при спазване на условията, предвидени в членове 112а и 112б.“

40. Въмъкват се следните членове:

„Член 112а

Оттегляне на делегирането

1. Делегирането на правомощия, посочено в членове 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 и 111, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета.

2. Институцията, започнала вътрешна процедура за вземане на решение дали да оттегли делегирането на правомощия, полага усилия да уведоми другата институция и Комисията в разумен срок преди вземането на окончателно решение, като посочва делегираните правомощия, които може да бъдат оттеглени.

3. С решението за оттегляне се прекратява делегирането на правомощията, посочено в същото решение. То поражда действие незабавно или на посочена в него по-късна дата. Решението за оттегляне не засяга валидността на делегираните актове, които вече са в сила. То се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 112б

Възражения срещу делегирани актове

1. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в срок от три месеца от датата на нотификацията. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок може да бъде удължен с три месеца.

2. Ако при изтичането на срока, посочен в параграф 1, нито Европейският парламент, нито Съветът са възразили срещу делегирания акт, той се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила на посочената в него дата.

Делегираният акт може да бъде публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* и да влезе в сила преди изтичането на посочения срок, ако и Европейският парламент, и Съветът са информирали Комисията за намерението си да не правят възражения.

3. Ако в рамките на срока, посочен в параграф 1, Европейският парламент или Съветът възрази срещу делегиран акт, той не влиза в сила. В съответствие с член 296 ДФЕС институцията, която възразява срещу делегирания акт, посочва причините за това.“

Член 12

Преглед

До 1 януари 2014 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, който посочва дали ЕНО са представили проектите на регулаторни технически стандарти и на технически стандарти за изпълнение, предвидени в настоящата директива, без оглед на това, дали това представяне е задължително или факултативно, заедно с евентуални подходящи предложения.

Член 13

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за постигане на съответствие с член 1, точки 1 и 2, член 2, точка 1, буква а), член 2, точки 2, 5, 7 и 9, член 2, точка 11, буква б), член 3, точка 4, член 3, точка 6, букви а) и б), член 4, точка 1, буква а), член 4, точка 3, член 5, точка 5, буква а), член 5, точка 5, буква б), първа алинея, член 5, точки 6, 8 и 9 (във връзка с член 18, параграф 3 от Директива 2003/71/ЕО), член 5, точка 10, член 5, точка 11, букви а) и б), член 5, точка 12, член 6, точка 1 (във връзка с член 5, параграф 3, първа алинея от Директива 2004/39/ЕО), член 6, точка 3, член 6, точка 5, буква а), член 6, точки 10, 13, 14 и 16, член 6, точка 17, букви а) и б), член 6, точки 18 и 19 (във връзка с член 53, параграф 3, първа алинея от

Директива 2004/39/ЕО), член 6, точка 21, букви а) и б), член 6, точка 23, буква б), член 6, точки 24, 25 и 27, член 7, точка 12, буква а), член 7, точки 13, 14, 15 и 16, член 9, точка 1, буква а), член 9, точки 2, 3, 4, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 29 и 32, член 9, точка 33, букви а) и б), член 9, точка 33, буква г), подточки ii) - iv), член 9, точки 34 и 35, член 9, точка 36, буква б), подточка ii), член 9, точка 37, буква б), член 9, точки 38 и 39, член 10, точка 2, член 10, точка 3, буква а), член 10, точка 4, член 11, точки 2, 4, 11, 14, 19 и 31, член 11, точка 32, буква б) по отношение на член 101, параграф 8 от Директива 2009/65/ЕО и член 11, точки 33, 34 и 36 от настоящата директива в срок до 31 декември 2011 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби и таблицата за съответствие между тези разпоредби и настоящата директива.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 14

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 15

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 24 ноември 2010 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
O. CHASTEL

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1096/2010 НА СЪВЕТА

от 17 ноември 2010 година

за възлагане на Европейската централна банка на специфични задачи, свързани с дейността на Европейския съвет за системен риск

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 127, параграф 6 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейската централна банка ⁽²⁾,

като има предвид, че:

(1) Финансовата криза разкри основни слабости на финансовия надзор, който не съумя да изпревари неблагоприятните макропруденциални промени и да предотврати натрупването на прекомерни рискове във финансовия сектор, като по-специално отвори слабостите на съществуващия пруденциален надзор на макроравнище.

(2) През ноември 2008 г. Комисията възложи на група на високо равнище, председателствана от г-н Жак дьо Ларозиер (групата „Дьо Ларозиер“), да представи препоръки за подобряване на европейската надзорна уредба с цел по-добра защита на гражданите и възстановяване на доверието във финансовата система.

(3) В представения на 25 февруари 2009 г. окончателен доклад групата „Дьо Ларозиер“ препоръча, наред с другото, създаването на равнището на Съюза на орган, който да бъде натоварен със задачата да следи рисковете във финансовата система като цяло.

(4) В съобщение от 4 март 2009 г., озаглавено „Движеща сила за възстановяването на Европа“, Комисията приветства и изрази своята широка подкрепа за препоръките на групата „Дьо Ларозиер“. На заседанието си от 19 и 20 март 2009 г. Европейският съвет постигна съгласие относно необходимостта от подобряване на регулирането и надзора върху финансовите институции в Съюза и използването на доклада на групата „Дьо Ларозиер“ като основа за действие.

(5) В съобщение от 27 май 2009 г., озаглавено „Европейски финансов надзор“, Комисията представи редица реформи на действащата уредба, целящи запазване на финансовата стабилност на равнището на Съюза, които по-специално включват създаването на Европейски съвет за системен риск (ЕССР), отговорен за пруденциалния надзор на макроравнище. Съветът, на заседанието си от 9 юни 2009 г., както и Европейският съвет, на заседанието си от 18 и 19 юни 2009 г., подкрепиха становището на Комисията и приветстваха намерението на Комисията да представи законодателни предложения с цел окончателно въвеждане на новата рамка.

(6) С Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ се установява пруденциален надзор на макроравнище върху финансовата система на равнището на Съюза и се създава Европейски съвет за системен риск (ЕССР).

(7) Предвид експертния опит на Европейската централна банка (ЕЦБ) в областта на пруденциалния надзор на макроравнище тя може да допринесе в значителна степен за ефективния пруденциален надзор на макроравнище върху финансовата система на Съюза.

⁽¹⁾ Становище от 22 септември 2010 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ ОВ С 270, 11.11.2009 г., стр. 1.

⁽³⁾ Вж. страница 1 от настоящия брой на Официален вестник.

- (8) Секретариатът на ЕССР (наричан по-нататък „секретариатът“) следва да бъде осигурен от ЕЦБ, като за тази цел ЕЦБ следва да предоставя достатъчно човешки и финансови ресурси. Следователно по отношение на служителите на секретариата следва да се прилагат Условието за работа на персонала на ЕЦБ. По-специално съгласно преамбула към Решението на ЕЦБ от 9 юни 1998 г. за приемане на Условието за работа на персонала на Европейската централна банка, изменено на 31 март 1999 г. (ЕЦБ/1998/4) ⁽¹⁾, членовете на персонала на ЕЦБ следва да се назначават на възможно най-широк географски принцип измежду гражданите на държавите-членки.
- (9) На 9 юни 2009 г. Съветът стигна до заключението, че ЕЦБ следва да предоставя аналитична, статистическа, административна и логистична подкрепа на ЕССР. Тъй като задачата на ЕССР е чрез дейността си да обхване всички аспекти и области на финансовата стабилност, ЕЦБ следва да привлече националните централни банки и надзорници, които да предоставят специфичния си експертен опит. За тази цел следва да бъде приложена предвидената в Договора за функционирането на Европейския съюз възможност за възлагане на ЕЦБ на специфични задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор, като на ЕЦБ бъде възложена задачата за осигуряване на секретариата на ЕССР.
- (10) На ЕЦБ следва да се възложи задачата да подпомага ЕССР по свързани със статистиката въпроси. Събирането и обработката на информация, предвидени в настоящия регламент, са необходими за изпълнението на задачите на ЕССР и поради това към тях следва да се прилагат член 5 от Устава на Европейската система на централните банки и на ЕЦБ и Регламент (ЕО) № 2533/98 на Съвета от 23 ноември 1998 г. относно събирането на статистическа информация от Европейската централна банка ⁽²⁾. Съответно с ЕССР следва да се обмена поверителна статистическа информация, събрана от ЕЦБ или от Европейската система на централните банки. Освен това настоящият регламент не следва да засяга Регламент (ЕО) № 223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. относно европейската статистика ⁽³⁾.
- (11) Секретариатът следва да подготвя заседанията на ЕССР и да подпомага работата на генералния съвет, Управителния комитет, Консултативния технически комитет и Консултативния научен комитет на ЕССР. Секретариатът следва да събира всяка информация, необходима за изпълнението на задачите на ЕССР, като действа от негово име,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Членство

Председателят и заместник-председателят на Европейската централна банка (ЕЦБ) са членове на генералния съвет на Европейския съвет за системен риск (ЕССР), създаден с Регламент (ЕС) № 1092/2010.

⁽¹⁾ ОВ L 125, 19.5.1999 г., стр. 32.

⁽²⁾ ОВ L 318, 27.11.1998 г., стр. 8.

⁽³⁾ ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 164.

Член 2

Подпомагане на ЕССР

ЕЦБ осигурява секретариат, като по този начин предоставя аналитична, статистическа, логистична и административна помощ на ЕССР. Основните функции на секретариата, както са определени в член 4, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1092/2010, включват по-специално:

- а) подготовка на заседанията на ЕССР;
- б) в съответствие с член 5 от Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка и член 5 от настоящия регламент — събиране и обработка на информация, включително и статистическа, от името на ЕССР и с цел изпълнение на неговите задачи;
- в) подготовка на анализите, необходими за изпълнението на задачите на ЕССР, въз основа на техническите съвети, предоставени от националните централни банки и надзорни органи;
- г) подпомагане на ЕССР във връзка с развиваното от него международно административно сътрудничество с други заинтересовани органи в областта на пруденциалния надзор на макроравнище;
- д) подпомагане на дейността на генералния съвет, Управителния комитет, Консултативния технически комитет и Консултативния научен комитет.

Член 3

Организация на секретариата

1. ЕЦБ предоставя необходимите човешки и финансови ресурси, за да изпълни своята задача за осигуряване на секретариата.
2. Ръководителят на секретариата се определя от ЕЦБ след консултация с генералния съвет на ЕССР.

Член 4

Управление

1. Председателят на ЕССР и Управителният комитет дават насоки на ръководителя на секретариата от името на ЕССР.
2. Ръководителят на секретариата или негов представител присъства на заседанията на генералния съвет, Управителния комитет, Консултативния технически комитет и Консултативния научен комитет на ЕССР.

Член 5

Събиране на информация от името на ЕССР

1. ЕССР определя информацията, необходима за изпълнението на неговите задачи, в съответствие с член 3 от Регламент (ЕС) № 1092/2010. За тази цел секретариатът събира цялата необходима информация от името на ЕССР както редовно, така и във връзка с конкретни случаи, в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1092/2010 и при спазване на член 6 от настоящия регламент.

2. От името на ЕССР секретариатът предоставя на европейските надзорни органи информацията относно рисковете, необходима за изпълнението на техните задачи.

Член 6

Поверителност на информацията и документите

1. Без да се засяга прилагането на наказателното право, секретариатът няма право да разкрива никаква поверителна информация, получена при изпълнението на неговите задължения, пред което и да е лице или орган извън ЕССР, освен в съкратена или обобщена форма, която не позволява идентифицирането на отделни финансови институции.

2. Секретариатът осигурява предоставянето на ЕССР на документи по начин, който гарантира тяхната поверителност.

3. ЕЦБ гарантира поверителността на информацията, получена от секретариата с оглед изпълнението на задачите на ЕЦБ по настоящия регламент. ЕЦБ въвежда вътрешни механизми и приема вътрешни правила, за да гарантира защитата на информацията, събрана от секретариата от името на ЕССР. Служителите на ЕЦБ спазват приложимите правила, свързани с професионалната тайна.

4. Информацията, получена от ЕЦБ вследствие прилагането на настоящия регламент, се използва единствено за целите, посочени в член 2.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 17 ноември 2010 година.

Член 7

Достъп до документи

1. Секретариатът осигурява прилагането на Решението на Европейската централна банка от 4 март 2004 г. относно публичния достъп до документите на Европейската централна банка (ЕЦБ/2004/3) ⁽¹⁾.

2. Практическите ред и условия за прилагането на Решение ЕЦБ/2004/3 по отношение на свързани с ЕССР документи следва да бъдат приети до 17 юни 2011 г.

Член 8

Преразглеждане

До 17 декември 2013 г. Съветът разглежда настоящия регламент въз основа на доклад на Комисията. След като получи становище от страна на ЕЦБ и от европейските надзорни органи, Съветът определя дали съществува необходимост от преразглеждане на настоящия регламент.

Член 9

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 16 декември 2010 г.

За Съвета
Председател
D. REYNERS

⁽¹⁾ ОВ L 80, 18.3.2004 г., стр. 42.

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2010 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общ многоезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

През 2010 г. CD-ROM форматът ще бъде заменен с DVD формат.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

